

Ravnsborg Tværgade 5 C, 2200 KBH N
Tel. 35 39 13 00 - Fax. 35 39 13 39
Besøg os på WWW.AJOURKLIP.DK

Kunstavisen

01-06-04

Bladgruppe..... Fagblad
Oplagstal..... 6.000
Læsertal..... 18.000
Udgivelsessted Sjælland

LÆSERKREVL

1014 OM KRITIKKEN AF GALSCHIØT

Jeg vil præcisere: Jens Galschiøt Christophersens sociale engagement og indignation er til enhver tid prisværdig. Verden er fuld af gode grunde til at råbe op, hvad dagblade og TV-aviser hver dag kan bevidne. Galschiøt har tæft for at formidle samfundskritik på en pædagogisk og forståelig måde. Men det er ikke hans politiske arbejde, jeg forholder mig til. Hvad jer derimod påpeger, er at Galschiøt misbruger kunsten som redskab i sin argumentation, og at denne kunst endda er af tvivlsom kvalitet. Det er denne kunst jeg angriber, fordi den ikke er tilstrækkelig lødig.

Epigoni

Galschiøts arbejder er epigoni. En epigon er en eftersnakker. Epigonen er blevet Galschiøts metode. Jeg kan nævne følgende kunstnere, der direkte bliver brugt som forlæg: Alberto Giacometti, Vincent van Gogh, Damien Hirst, Lis Nogel, Bjørn Nørgaard, Rudolf Tegner og Gustav Vigeland.

Det er naturligvis legitimt at bruge andre kunstneres værker. Men aldrig når det gøres ukritisk og uden at bibringe kunstværket nyt liv. Derfor er det diskvalificerende at udstille skulpturer, der ikke distancerer sig fra forlægget. Naturligvis er det fuldstændigt legalt

for Galschiøt, at arbejde som han gør. Det er der ikke noget ulovligt i, men der kommer til gengæld heller aldrig selvstændig kunst ud af det.

Bedømmelsen

Ethvert kunstværk skal kunne stå en distance og bedømmes for sig selv. Det skal med andre ord også kunne eksistere alene. Det kan Galschiøts skulpturer ikke. Hans kunst har ikke denne styrke, men den eksisterer som åndløse rekvisitter i en politisk manege. Kunsten reduceres til en passiv rolle indpasset en hel anden ikke kunstnerisk dagsorden og bliver taget som gidsel i et politisk maskineri. Den bliver hvirvlet ind i tågesløv af mennesker i nød og undertrykkelse. Dette er klæbende.

Galschiøt arbejder desuden endimensionalt. Han gør skulptur til stereotyper, hvor det kunstneriske udsagn bliver fjernet for at blive brugt et helt andet sted - nemlig den politiske indignation. I modsætning til samtidskunsten, der er forvirrende og vildledende, bliver skamstøtter og indre svinehunde brugt som protestbanner. Skulpturerne får aldrig lov at vise sig uden markedsføring af denne verdens konflikter. Derved forføres publikum. Derfor bliver reaktionen vrede, når de samme menne-

sker ser sig selv demaskeret i noget, de troede var en stor fælles sublim kunstnerisk protest mod verdens uhyrligheder.

Det hele begyndte med en H.C. Andersen skulptur til Odense

Galschiøts egen argumentation bør ses på internettet. Kunstneren åbner selv ballet med følgende betragtning og henviser til valget af kunstnere til det nye H.C. Andersen-monument, citat: "Disse 'kunstkendere' repræsenterer et elitært kunstsyn og gennemsyret af udpræget nepotistiske tendenser, som vil fravælge en kontroversiel, lokal og folkelig kunstner som mig, uden overhovedet at have set mit forslag! De vil formentlig vælge at give en sådan opgave til en fra deres egne rækker, der så kunne få pengene af vennerne i Kunstfonden og Carlsberg-fonden - Set ud fra mit synspunkt svarer det til at sætte narkomaner til at styre et apotek!". Teksten kan i sin helhed ses på http://www.aidoh.dk/art_and_events/hca/hca_brev.htm

Jeg må forbløffes. Hvorfor spilde kræfter og bronze på at lave de mange skulpturer? Galschiøt har modet, drivkraften og teknikken til at udtrykke sig skulpturelt. Havde han dog også ejet originalitet ville han og verden være nået langt.

Jan Madsen

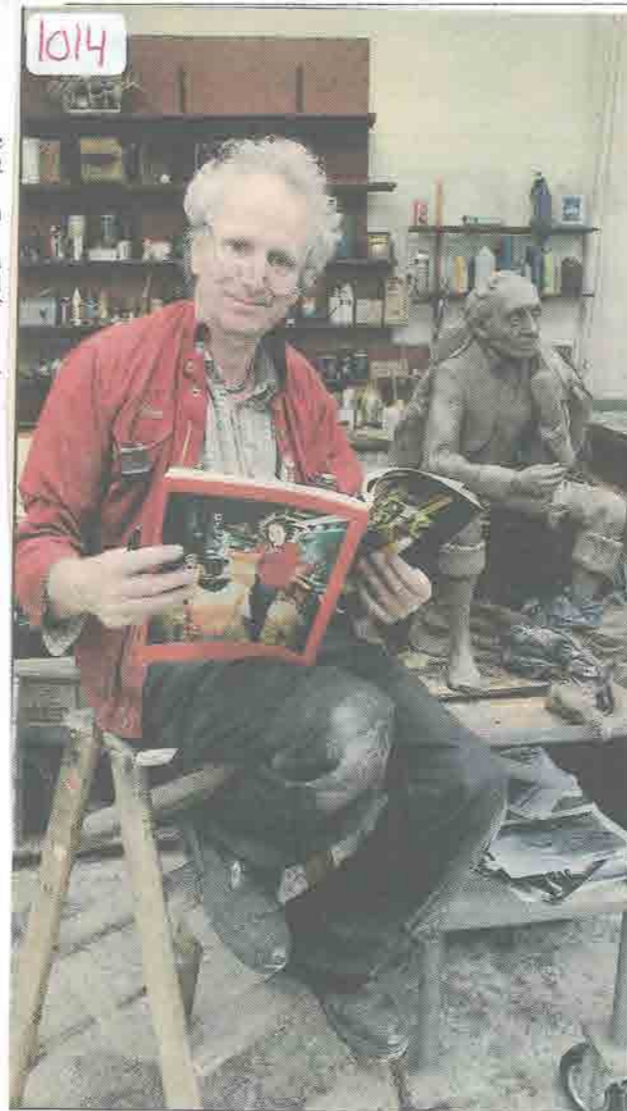

Ravnsborg Tværgade 5 C, 2200 KBH N
Tel. 35 39 13 00 - Fax. 35 39 13 39
Besøg os på WWW.AJOURKLIP.DK

Ugeavisen Odense

09-06-04

Bladgruppe..... Distriktsblad
Oplagstal..... 108.157
Læsertal..... 135.000
Udgivelsessted Fyn

GADE-SPEJLET

Tekst
og foto:
Hasse F

Ham ka' de ikke li' -

Den herskende kunsteleite har to sæt holdninger, som de bruger til at selektere imellem dem, de kan lide og dem, de ikke kan lide. Det er den sidste afdeling, jeg hører under, sagde Odense-kunstneren Jens Galschiøt bitter-sødt, da han i forbindelse med sin 50-års fødselsdag i sidste uge præsenterede bogen "Jeg anklager", hvor kunstkritikeren Erik Meistrup dels beskriver Galschiøts kunst dels angriber kunstelitens holdning til ham. - Det er ikke let at gøre alle tilfreds, så jeg har tænkt mig at fortsætte på samme måde de næste 50 år, tilføjede Galschiøt her med bogen i hånd og foran en miniature af hans forslag til en ny H.C. Andersen-skulptur i Odense.

Ravnsborg Tværgade 5 C, 2200 KBH N
Tel. 35 39 13 00 - Fax. 35 39 13 39
Besøg os på WWW.AJOURKLIP.DK

Fyens Stiftstidende

12-06-04

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 62.473
Læsertal..... 185.000
Udgivelsessted Fyn

ODENSE

1014 Galschiøt får grovfilen

"Odense ser Rødt" forsøger i en tv-udsendelse i dag at give svaret på, hvorfor Jens Galschiøt aldrig er blevet anerkendt af den etablerede kunstverden.

Jan Erik Madsen fra Kunstavisen giver Galschiøt med grovfilen, mens kunstkritikeren Erik Meistrup retter skytset mod parnassets smagsdommere.

Ved Galschiøts nylige 50 års fødselsdag blev Erik Meistrups nye bog "Jeg anklager" præsenteret. På udgivelsesdagen blev solgt 120 signerede eksemplarer blandt de cirka 500 gæster.

Udsendelsen kommer klokken 9.30 på TV Danmark Fyn. Den genudsendes søndag klokken 11.30 og to gange i næste uge. (kasper)

To provokerende kunstnere viser deres bløde side

Svinehunde, porno på et podie, en Skamstøtte over historiske rædsler og maleriske kommentarer til Bush, Vietnam-krigen og 11. september. Det er nogle af de værker, som kunstnerne Jens Galschiøt og Christian Tangø huskes for. Galleriejer Arne Helth har bragt de to kunstnere sammen og præsenterer dem for første gang på en fællesudstilling i Galerie Helth på Christianshavn den 2. oktober.

Begge kunstnere arbejder med enorm flid og stort engagement i deres samtid. De er ikke blot 'realister', for de vil meget mere end blot skildre verden. De vil snarere lave den om, eller i det mindste tvinge os til at tage stilling, siger Arne Helth, der tidligere har arbejdet med kunstnere som Henry Herup og Jørgen Nash.

Jens Galschiøt er overvejende skulptør mens **Christian Tangø** mest er maler, men begge kunstnere arbejder tit på tværs af formerne. F. eks. har Galschiøt skabt en installation omkring ungdomsidentitet der fyldte hele Rådhuspladsen, opsat Skamstøtter i Hongkong, Mexico og Brasilien, spredt sine indre Svinehunde over hele Europa, samt bemalet medicinal-industriens dollarsedler med blod. I den anden ende af Galschiøts spekter finder vi hans smukke kvindetøjsskulpturer i bronze der har ført til samarbejde med flere modeskabere bl.a. Erik Mortensen. Selv Dronning Margrete har hans skulpturer stående på Marselisborg slot. Det er især disse skulpturer som kunstneren viser på Galerie Helth.

Galschiøt er i øvrigt en af de mest tyveriombjelede kunstnere i Danmark. Alene i år er der blevet stjålet 15 skulpturer. Politiet har indledt efterforskning igennem Interpol, da man regner med at det er kriminelle kredse i udlandet der står bag. Men på udstillingen på Christianshavn har mere loyldige borgere mulighed for at købe hans værker.

Christian Tangø har tidligere indpakket kønsdele i latex, optrådt med Troels Trier og Stripper-Simone i en absurd performance, demonstreret mod kunst-eliten og røg sidst i medie-maskinen, da han indpakkede et galleri som en politisk porno-installation. Men også Tangø har en blød side som han viser på udstillingen. Tangø præsenterer en række af sine malerier, der i følge flere kunstkritikere kan ses som moderne udgaver af de store amerikanske popkunstnere som Warhol og Rauschenberg. Hvor popkunsten i 60-erne var begrænset af de analoge arbejdsmetoder, eksperimenterer Tangø i dag med computeren som et moderne værktøj til billedfremstilling. Men han forfalder aldrig til lette arbejdsmetoder som papircollage eller computer-print. Kun akrylfarve, trykrammer og de traditionelle maleredskaber anvendes. Tit er det storbyens billedverden der er i fokus, og tit er udtrykket i malerierne 'grafisk'. Dette udtryk er både 'dekorativt' og 'moderne'.

Det har fra starten af været billedernes indhold, der har været det væsentlige for Tangø, der forlod det romantiske 'Kirkebyiske' landskabsmaleri omkring 2000 for at gå imod den dekorative ligeegyldighed. Tangøs specielle virkemiddel er at blande fotos og maleri sammen, for derved at føre os til nye erkendelser af det allerede kendte begreb 'virkelighed' eller selve det 'at være til stede'.

Begge kunstnere er i øvrigt omtalt i det nye nummer af magasinet Kunst og kunstkritikeren Erik Meistrup har netop udgivet en 180 sider gennemillustreret bog om Jens Galschiøt, hvor man for første gang kan få et overblik over de omfattende aktiviteter der udgår fra billedhuggerværkstedet i Odense.

De to kunstnere vil være til stede på Galerie Helth i forbindelse med ferniseringen lørdag den 2. oktober kl. 12.00 - 16.00 og udstillingen varer frem til og med den 16. oktober.

Yderligere oplysninger om udstillingen:

Galerie Helth ved Arne Helt, Sofiegade 4, 1418 København K
Tlf 3296 9515, Galerie Helt, www.galeriehelth.dk

Kontakt til kunstnerne:

Christian Tangø, Skovvangsvej 196 A, 8200 Århus N
Tlf: 86 10 3655 /// 2427 6166, www.popkunst.dk, e-mail: tangoe@mail1.stofanet.dk

Jens Galschiøt, Banevænget 22, 5270 Odense N
Tlf. 66 18 4058 / 4044 7058, www.aidoh.dk, e-mail: aidoh@aidoh.dk

Bladgruppe.....	Dagblad
Oplagstal.....	120.796
Læsertal.....	546.000
Udgivelsessted	Sjælland

Vold og hærværk begynder med rå og beskidt sprog

TONEN Endelig er danske lærere begyndt at råbe vagt i gevær overfor det stadig mere rå sprog, der anvendes mellem skoleelever. Nogen kan ikke forstå, hvorfor de unge er begyndt at tale sådan. De burde ikke undre sig. Rapmusikken er fyldt med forhånende og rå tale-måder. De elektroniske medier ligeså. Det regnes åbenbart for smart og moderne at tale sådan.

Men selv fra Folketingets talerstol udspejler forhånende og nedværdigende gloser mod politiske modstandere. Så sent som i denne uge hørte man statsministeren blive kaldt både »lektor Blomme« og »parfumesælge«, mens et andet folketingsmedlem fik at vide, at hendes måde at debattere på var »fladpandet«.

Men det stoppede ikke ved det, - der var flere af den slags ytringer.

Når landets fremmeste embeder taler sådan til hinanden offentligt, og fra landets fornemste talerstol, hvordan kan man så undres over, at børnene i skolen kalder hinanden ludere, smatsøer og alfonser?

Nu kunne man måske sige, at det kan være lige meget, hvordan vi taler til hinanden.

Men det mener jeg ikke, at det kan. En vis dr. Goebels var fremragende til at lave propagandafilm, hvor han lagde en bestemt gruppe mennesker for had, ved hjælp af ordet, - hvorved han gødede jorden for den plan, nazisterne havde. Nemlig at udrydde jøderne.

Kan det mon tænkes, at

Gennem ordene stikker den indre svinehund sit grimme hoved frem (skulptur af Jens Galschiøt). Foto: Lars Mikkelsen

vores stigende vold og hærværk hænger sammen med, at børn og unge får lov til at luften deres indre svinehund så meget, som de gør, og får lov til at tale så grimt til og om hinanden, som de gør? For så er det måske på tide, at vi begynder at gribe ind overfor denne åndelige for-

urening. Vi kunne starte i Folketinget og i de elektroniske mediers børne- og ungdomsudsendelser!

Ordene er ikke uskyldige. Først kommer ordene. Så kommer holdningerne, - derefter kommer handlingerne.

Personligt mener jeg, at der er en lige linie fra den

ekstreme, aggressive, verbalt voldelige og rå tone i amerikansk rap-musik og så til de overgreb, som vi har set i irakiske fængsler begået af amerikanske soldater.

Gennem ordene er jorden gødet for menneskeforagten og især foragten for den svage og den, man har besejret.

Fra den hjemlige arena kan nævnes ordet »ældrebryden«, som har gødet jorden for nedskæringer i hjælpen til de ældre, for det acceptable i, at ældre går bag i køen til hospitalsbehandling osv..

Mennesker, som man har lov til at tale grimt til og om, har man i sidste ende også lov til at sparke til, - eller slå ihjel. I denne uge så jeg en annonce fra et advokatfirma. Ordlyden var: »Det gælder ikke om at have ret. Det gælder om at få ret. Og det hjælper vi dig gerne med«.

Den slags tanker ville man ikke have ovovet at luften for 30 år siden. Men i dag glider det ned, uden at nogen overhovedet reagerer. Man behøver ikke engang at skjule sine uetiske holdninger. Det er altså fuldt accepteret, at den stærke altid har ret, og at det er penge, der bestemmer, hvem der skal have ret. Det skal nemlig den, der har råd til at hyre den bedste og dyreste advokat!

Så, kære folketingspolitikere, må vi venligst bede om kammertonen. Bare sådan for at forebygge menneskeforagt, vold, terror og krig!

Tove Nielsen,
Mirabellevej 9,
Vordingborg

Ravnsborg Tværgade 5 C, 2200 KBH N
Tel. 35 39 13 00 - Fax. 35 39 13 39
Besøg os på WWW.AJOURKLIP.DK

Jydske Vestkysten
Grindsted-Billund

04-06-04

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 7.985
Læsertal..... 22.400
Udgivelsessted Jylland

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 7.985
Læsertal..... 22.400
Udgivelsessted Jylland

Skulpturen med titlen Ildsjælen er skabt af kunstneren Jens Galschiøt.

FOTO: JOHN RANDERIS.

EGVAD

Ildsjæle har trange kår

Rækken af aktiviteter fylder flere opslags-tavler, så nu er der hejst stop.

- Umuligt at presse flere aktiviteter og mennesker sammen på den begrænsede plads, siger Kirsten Kolby, der er daglig leder af det frivillige sociale arbejde i projekt Tømmergården.

LOKALSEKTIONEN SIDE 6

1011

Deltagere i projekt Tømmergården har modtaget Frivillighedsprisen 2004, og den består blandt andet i en skulptur med titlen Ildsjæl fremstillet af Jens Galschiøt. Tømmergårdens formand Knud Egon Jensen, og daglig leder Kirsten Kolby viser figuren til Sonja Lauridsen, til højre, der ugentlig yder en frivillig indsats på ti-tolv timer.

FOTO: JOHN RANDERIS

Ildsjæle savner plads til nye udfordringer

HÆDER: Frivillighedsprisen 2004 skiftede i går hænder flere gange. Det frivillige sociale arbejde trives trods trange kår.

Af **Poul Bülow**,
Tlf. 7211 4426, pob@jv.dk

EGVAD: Kommunens nye stolthed skiftede hænder mange gange i går. Skulpturen, der har titlen Ildsjæl, skiftede første gang hænder den 6. maj, da socialminister Henriette Kjær (Kons.) gav et eksemplar til det frivillige sociale arbejde i projekt Tømmergården.

Mange af de cirka 250 personer, der er engageret i frivilligt socialt, var i går samlet

på rådhuset, hvor Ildsjælen indtog hæderspladsen.

- Pladsen er trang, og der er initiativer, som vi må opgive at sætte i værk, fortæller Kirsten Kolby, der er daglig leder af det frivillige sociale arbejde.

- Havde vi bedre plads, kunne vi hver morgen samle en række personer til morgenkaffe, sang og snak, siger Kirsten Kolby og forklarer:

- Mange ældre har udtrykt ønske om, at de har et første mål på dagen. Det kan være med til at fastholde et aktivt

liv, når der er noget at stå op til - og er man alene, er det måske mere nødvendigt.

Små lokaler

- I øjeblikket har vi så mange aktiviteter, at vi ikke kan rumme flere i de nuværende lokaler, men endnu har vi ikke udset os til at få nye større lokaler, siger Kirsten Kolby.

Den gamle stationsbygning, der på femte år står tom, kunne blive en ideel base for det frivillige sociale arbejde. Men endnu er det ikke lykkedes DSB og kommunen at blive enige om en pris.

- Vi mangler også et sted, hvor vi kan etablere et værksted med symaskiner, fortæller Kirsten Kolby:

- Mange flygtningepiger

savner et sted at sy eller reparere deres tøj.

- Muligheden for, at vi kan få et værksted, hvor der repareres cykler, bør også undersøges. Vi har ikke en cykelhandler tilbage i byen, så der vil slet ikke blive tale om konkurrenceforvridning, hvis vi eller Projekthuset tog den ide op, fortæller Kirsten Kolby.

Blandt de mange aktiviteter i projekt Tømmergården er Børns Voksenvenner, hvor Sonja Lauridsen har været med siden 1996.

- I gennemsnit bruger jeg mellem ti og tolv timer per uge på frivilligt arbejde. Foruden Børns Voksenvenner er jeg med i Kirkens Genbrug, siger Sonja Lauridsen:

- Det handler om at gøre en

forskel, og når man oplever det, er antallet af timer ikke afgørende.

I december åbnede Kirkens genbrug, og på kort tid har det vist sig at være en bæredygtig forretning, der nu kan bidrage med penge til det sociale arbejde.

- Jeg synes, at det er rigtigt godt, at de mange aktive frivillige i projekt Tømmergården er blevet hædret med Frivillighedsprisen, siger Sonja Lauridsen.

Kampagneinformation

marts

Vold mod kvinder – et brud på menneskerettighederne

Amnestys globale kampagne for at stoppe vold mod kvinder blev lanceret på kvindernes internationale kampdag 8. marts med flot medieomtale i både aviser, radio og tv. I dansk afdeling vil vi særligt lægge vægt på de dele af kampagnen, der handler om vold mod kvinder i hjemmet og vold mod kvinder under væbnede konflikter. Alle grupperinger har netop modtaget første kampagneforsendelse med aktioner og en kampagnemanual. Derudover kan I læse mere om kampagnen på <http://amnesty.dk/kampagner/voldmodkvinder/>. Med i kampagneforsendelsen var også de to første sager fra USA og Colombia. De ligger nu tilgængelig på www.amnesty.dk/kampagner/voldmodkvinder/svaw-colombia.pfd og www.amnesty.dk/kampagner/voldmodkvinder/svaw-usa.pfd. Kampagnen løber frem til februar 2006.

Fra lille lokalt arrangement til kunst-udstilling i verdensklasse

Amnesty Vestjylland fik med lokalforeningsformanden Georg Johansen i spidsen involveret både kommune og erhvervsliv i Nakskov i lokalforeningens arbejde. Det skete i forbindelse med et stort, flot udstillingsarrangement, med udstillingen Hænder af Sten og andre værker af kunstneren, miljø- og menneskerettighedsforkæmperen Jens Galschiøt. På www.amnesty.dk/aktiv/lolland.pdf kan I læse, hvordan Georg Johansen og hans tropper fik arrangement, PR, presse og fundraising til at gå op i en højere enhed. Det er spændende og inspirerende læsning for lokalforeninger og andre, som har mod på at kaste sig ud i større projekter.

Af Ulla Baden,
Sekretariatet

se denne side plus

Muh

Georg

Shenhold til aftale med din kollega ved hands mødet i Svendborg.

Amnestys internationale generalforsamling præsenterer kvindekampagnen i Mexico 2003.

Kunst og møbelelsker

PORTRÆT

KUNSTELSKER:

Montana
direktøren
Peter J. Lassen
bruger millioner
på at støtte
dansk kunst

Af **Anne-Mette Eriksen**

navne@fyens.dk

PÅ DEN netop afholdte møbelmesse i Bella Centret var der specielt en stand, der vakte opsigt, ikke kun på grund af møblerne, men mere fordi to store kuber udstyret med spejle, skakter og gange skilte sig markant ud.

Installationen, der prydede Montanas stand - for det var her, de stod - var udført af kunstneren Olafur Eliasson.

Den seks gange seks meter store installation var stykket sammen af elementer fra Montanas nyeste system "Grid", og var konstrueret, så man kunne gå ind i den.

DET ER Montana direktør Peter J. Lassens kunstinteresse, der var den direkte årsag til, at den eksperimenterende kunst kom med på møbelmessen.

Som storynder af dansk kunst, har han nemlig siden 1999 skudt penge i kunsten, og har på mange måder holdt flere kunstnere oppe. I årenes

løb er det blevet til mange millioner i kunstens tjeneste. Han har bl.a. støttet operaen "Le Grand Macabre" og Kunstbiennalen i Venedig, udstillinger på Brandts Klædefabrik, Glasmuseet i Ebeltoft, Peter Schaufuss Balletten, ligesom Peter Lassen og Montana var en af sponserne bag Bent Sørensens og Peter Asmussens opera "Under Himlen" på Det Kgl. Teater.

DEN NU 73-årige Peter J. Lassens tætte samarbejde med kunst og kulturliv er ikke af nyere dato.

Montanareolen er da også på det nærmeste født ind i miljøet, idet han sammen med arkitekterne Arne Jacobsen, Verner Panton, Jørn Utzon og Piet Hein på et tidligt tidspunkt skabte grobunden for den berømte reol, der i dag er indbegrebet af god møbelkunst.

PETER J. LASSEN

- Født 24. oktober 1930
- Startede Montana Møbler A/S i 1982.

FAKTA

- Ansat som Søløjtnant i Søværnet og Adm. direktør i Fritz Hansen Eftf. A/S.

- Medlem af bestyrelsen for Djob A/S, HCV Holding A/S, Hjertecenter Varde A/S, Montana Mobile Aps., Montana Møbler A/S og Reol Design Societetet Aps.

HISTORIEN om Peter J. Lassen er den gammelkendte - ung mand der selv vil bestemme farten.

Første step på vejen blev en søofficersuddannelse.

Men pludselig blev det for meget, og han skiftede totalt spor og blev ansat hos det hæderkronede møbelfirma, Fritz Hansen i Allerød.

24 år blev det sammen med landets fremmeste møbelarkitekter, indtil han fik så meget "hår på brystet", at han turde starte op som selvstændig i en gammel marmeladefabrik i Hårby.

I dag er der 130 ansatte og en omsætning på et trecifret millionbeløb.

TILBAGE til sidst i halvfjerterne designede Peter J. Lassen forløberen for Montanas fleksible system.

Siden er reolsystemet udviklet med hensyn til, at folk skal have friheden til at skabe deres egne rum, og ikke være tvunget til at købe en eller anden reol, som en arkitekt eller producent mener er løsningen.

Netop dette har været med til at gøre reolen til en sællert, og millio-

nerne til at rulle ind på Peter J. Lassens konto.

KONTAKTEN til kunstverdenen blev for alvor en realitet i slutningen af halvfemserne, da kunstneren Peter Bonde stod og manglede penge.

Med et likvidt tilskud fik Peter Bonde mulighed for at deltage i Biennalen i Venedig, og siden har bl.a. Bjørn Nørsgaard og Henning Christian sen modtaget støtte til en udstilling i New York, og i et par år fik den unge gruppe Superflex betalt deres husleje.

Hvem der nu kan forvente en håndsrækning fra Peter J. Lassen ved kun han, for det er hans penge, har han pointeret.

A'JOUR KLIP GRUPPEN

Ravnsborg Tværgade 5 C, 2200 KBH N
Tel. 35 39 13 00 - Fax. 35 39 13 39
Besøg os på WWW.AJOURKLIP.DK

Fyens Stiftstidende

06-08-04

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 62.473
Læsertal..... 185.000
Udgivelsessted Fyn

1014 Fynsk sammenhold

KUNST PÅ SAK: 53 professionelle fynske kunstnere går for første gang sammen om stor udstilling og bog

Af **Marianne Koch**
mko@fyens.dk

Amanda fra Kerteminde er sin egen, ligesom de professionelle fynske kunstnere også i årevis har været deres egne. Gik de sammen om noget, skulle de nok selv vælge hinanden.

Sådan er det tilsyneladende ikke i dag, for lørdag 7. august kan 53 af Fyns 117 medlemmer af Billedkunstnernes Forbund (BKF) åbne deres første fælles udstilling nogensinde.

- Vi trænger til at profilere os. Vi synes ikke, vi bliver set nok. Derfor skrev vi rundt til samtlige fynske medlemmer, om de ville være med på en fælles udstilling og en fælles

bog om os selv. Og overraskende mange var med på idéen, siger billedkunstner Lone V. Petersen, som er formand for BKF på Fyn.

Temaet er tid

Når 53 kunstnere sender værker ind til en fælles udstilling, fylder det en hel del.

Derfor valgte BKF udstillingsbygningen SAK i Svendborg som udstillingssted.

- SAK er et godt hus at udstille i, fordi der er mange rum og flere etager, siger Lone V. Petersen.

Hun og udstillingsudvalget, der også tæller kunstnerne Pia Løye, Birgitte Struckmann, Lars J. Falkenberg og Ole Leibach, var også enige om, at der skulle være et tema

for så stor en udstilling.

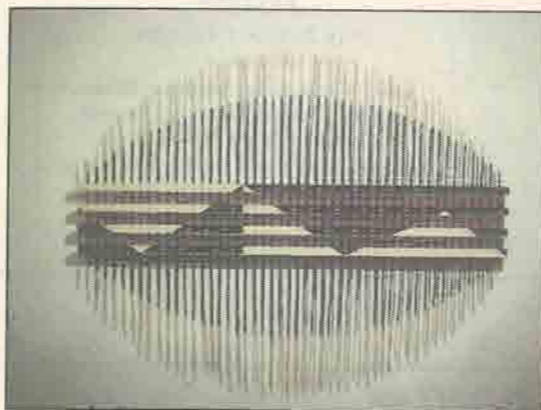
- Det bliver noget at arbejde på at sætte udstillingen op, fordi der er så mange med. Derfor måtte vi også have et fælles tema, og vi valgte begrebet "tid", siger Lone V. Petersen.

Bog om fynsk kunst

Samtidig med udstillingen, men først omkring Svendborgs kulturnat 20. august, udkommer der for første gang nogensinde en fælles bog om fynske kunstnere.

Den skal træde i stedet for det samlede Fyns Amt udgiver.

- Amtets bog giver ikke noget godt billede af, hvem vi er og hvad vi laver lige nu. For det er otte år siden, den kom

første gang, og det har ikke været muligt at få den opdateret ordentligt, siger Lone V. Petersen.

Derfor har BKF søgt og fået sponsorstøtte til en stor bog, som sammen med et tilskud fra hver enkelt kunstner på 600 kroner skal kunne sælges for 70 kroner til publikum.

- Indholdet vil også kunne ses på BKF-Fyns hjemmeside, siger Lone V. Petersen, der for tre år siden afløste Jens Galschiøt som formand.

Lars J. Falkenberg er med på SAK.

● Kunstbygningen SAK i Svendborg: Udstillingen TID, hvor 53 kunstnere viser maleri, skulptur, grafik, installation, video og kunsthåndværk. Udstillingen åbnes 7. august kl. 14 af amtsrådsmedlem og formand for Fyns Amts Kunststudvalg Lykke Debois og varer til 12. september.

A'JOUR KLIP GRUPPEN

Ravnsborg Tværgade 5 C, 2200 KBH N
Tel. 35 39 13 00 - Fax. 35 39 13 39
Besøg os på WWW.AJOURKLIP.DK

Arbejderen

26-06-04

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 2.000
Læsertal..... 8.000
Udgivelsessted Sjælland

1011 Den 10. plage hjemsøger Struer

SÆT X
Galschiøt bruger det gamle testamente til at illustrere den globale ubalance og de riges landes hykleri.

Den 10. plage stammer fra det gamle testamente, hvor gud sendte plager mod Fareoen. Dødsenglen går igennem Egypten og dræber alle førstefødte, men jøderne beskytter sig ved at male lammeblod på dørene som signal om, at dødsenglen skulle gå forbi.

Helt så galt går det nok ikke i Struer. Kunstneren Galschiøt indretter et sakralt rum med installationen Den 10.

plage. Her indgår 10 kopper-skulpturer af udhungrede afrikaner-drenge. I parken foran museet opstilles en række store skulpturer, blandt andet Svindehunden og den otte meter høje Skamstøtte af kopper.

Kataloget til udstillingen er skrevet af kunstkritikeren Erik Meistrup, der netop har skrevet en bog om Galschiøt, der hedder »Jeg anklager«. Den handler om hvorfor han

er blevet ekskommunikeret fra de finere kunst kredse. Bogen er netop blevet frigivet til boghandlerne.

rikke@arbejderen.dk

Udstillingen har fernisering fredag den 18. juni kl. 17. Galschiøt holder åbningstalen, og Odinteatret står for den musikalske underholdning. Varer frem til 8. august 2004 på Gimsinghoved 1, Struer.

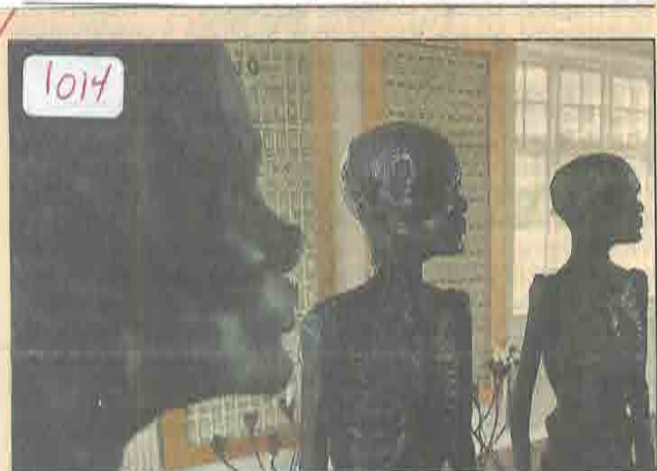

Ravnsborg Tværgade 5 C, 2200 KBH N
Tel. 35 39 13 00 - Fax. 35 39 13 39
Besøg os på WWW.AJOURKLIP.DK

Viborg Stifts Folkeblad

18-06-04

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 11.430
Læsertal..... 37.000
Udgivelsessted Jylland

Kunstneren Jens Galschiøt udstiller på Gimsinghoved. - Foto: Claus Bech Andersen.

Til kamp for moralen

Han er noget så usædvanlig som en politisk kunstner. I en tid, hvor politisk korrekthed sender budskaber i bestemte retninger, er den fynske billedkunstner Jens Galschiøt helt sin egen.

Hans skamstøtter og andre markante skulpturer har været verden rundt som hans kommentar til uretfærdigheder og politisk svig. Nu udstiller han på Gimsinghoved i Struer frem til august.

Kultur side 15

Kunstavisen

02-07-04

Bladgruppe..... Fagblad
Oplagstal..... 6.000
Læsertal..... 18.000
Udgivelsessted Sjælland

Den 10. Plage
hjem søger Struer

- udstilling med Galschiøt, Kluge, Utzon og Voigt Steffensen

Plagen er den sidste, som Gud sender imod Farao. Dødsengelen går igennem Egypten og dræber alle førstefødte, men jøderne beskytter sig ved at male lammeblod på dørene. Helt så galt går det nok ikke i Struer. Plagen er nemlig en del af kunstneren Jens Galschiøts bidrag til en kunstudstilling på Gimsinghoved sammen med Thomas Kluge, Lin Utzon og Hans Voigt Steffensen. Galschiøt indretter et sakral rum med installationen 'Den 10. Plage', der illustrerer den globale ubalance og de rige landes hykleri.

Galschiøt brugte denne gammeltestamentlige beretning, da han i 2001 første gang lavede installationen for at støtte de aids-ramte afrikaneres ret til at producere deres egen medicin - en ret som den globale medicinalindustri igennem retssager forsøgte at fratage dem. Ti store lærreder blev beklædt med tusindvis af rigtige dollar-sedler og bemalet med menneskeblod, dels i kirkelig sammenhæng og dels foran Novo Nordisk og Lundbeck som var de danske parthavere i konflikten.

I Galschiøts sakrale rum indgår også 10 kobber-skulpturer af

udhungrede afrikaner-drenge. I parken foran museet opstilles en række store skulpturer, bl.a. Svinehunden og den 8 meter

høje Skamstøtte af kobber. Ude i verden er der indtil nu opstillet tre Skamstøtter: i Hongkong, Mexico og Brasilien.

The Copenhagen Post

28-06-04

Bladgruppe..... Fagblad
Oplagstal..... 10.000
Læsertal..... 25.000
Udgivelsessted Sjælland

News

The best-known Danish artist across the globe is shunned by his homeland's art elite, possibly because his work is driven as much by social conscience as it is aesthetics.

9

Jens Galschiøts Novo-pengesedler og skeletskulpturer.

Kataloget til udstillingen er skrevet af kunstkritikeren Erik Meistrup, der netop har skrevet en bog om Galschiøt der hedder 'Jeg anklager' - og som handler om hvorfor han er blevet ekskommunikeret fra de finere kunstkrede.

Fælles for de fire kunstnere er, at der i vide kunstneriske kredse hersker voldsom uenighed om deres kunst. Det vil Gimsinghoved gerne sætte fokus på i forbindelse med udstillingen. /Ove Torp
Gimsinghoved 1, 7600 Struer, indtil 8. august 2004.

Ove Torp

Ravnsborg Tværgade 5 C, 2200 KBH N
 Tel. 35 39 13 00 - Fax. 35 39 13 39
 besøg os på WWW.AJOURKLIP.DK

Fredericia Dagblad

24-07-04

Bladgruppe..... Dagblad
 Oplagstal..... 26.900
 Læsertal..... 35.000
 Udgivelsessted Jylland

Kan kunst vælte præsidenter?

1014
 Netop nu bruser en politisk bølge gennem kunstlivet, og det er ikke kun Michael Moore, der sætter samfund og politik på dagsordenen. Mange kunstnere bruger store udstillinger til at blande sig i politiske konflikter. Protestsangerne må vi dog stadig se langt efter

Af Lene Halmø Terkelsen
 Dagbladens Bureau

A I god kunst er politisk, al politisk kunst er dårlig, mente den danske maler Harald Giersing. Et udsagn, den stjernespækkede jury ved årets filmfestival i Cannes må være lodret uenig i. Den lod årets eftertragtede palmegren dumpe ned i favnen på den amerikanske filmskaber Michael Moore for hans ultrapolitiske dokumentarfilm »Fahrenheit 9/11«. Et stykke kunst, der meget vel kan få fatale konsekvenser for Bush-regeringens fremtid, spår Søren Høj fra DR2's »Filmland«:

- Moores film får stor betydning for det politiske liv. Film er et massemedie med enorme fangarme, der som intet andet kan fange millioner af mennesker, og derfor bliver Moores sandhed om Bush sandheden for alle de, der ikke kan overskue, hvad der egentlig skete efter 11. september. Folk stiller ikke spørgsmålstegn ved, at budskaberne kommer fra en biograf, for de er i forvejen hjernevaskede af medierne sort/hvide måde at fremstille nyheder på, siger Søren Høj, der mener, at højredrejningen i den vestlige verden er grunden til, at mange kunstnere pludseligt blander sig i den politiske debat.

- Det har altid været venstrefløjen, der demonstrerer. Højrefløjen debatterer ikke på samme måde. Derfor er det afgørende, hvem der sidder på magten. Der laves politisk kunst, fordi man er utilfreds med noget i samfundet, og blandt andet derfor ser vi en opblomstring i skarpe politiske film netop nu. Der har altid været enkelte politiske film, men det er først nu, der kommer en reel politisk bølge siden 1960'erne. Med dokumentarfilmens tilbage-

Michael Moore er tidens mest berømte eksempel på en kunstner, der sætter en politisk dagsorden. Filmen »Fahrenheit 9/11«, der menes at kunne få konsekvenser for præsident Bush' fremtid, blev tildelt belønnet med en af verdens mest eftertragtede priser ved Årets Filmfestival i Cannes. - Foto: Laurent Rebours/Polfoto

Ravnsborg Tværgade 5 C, 2200 KBH N
Tel. 35 39 13 00 - Fax. 35 39 13 39
Besøg os på WWW.AJOURKLIP.DK

Frederikssund Avis

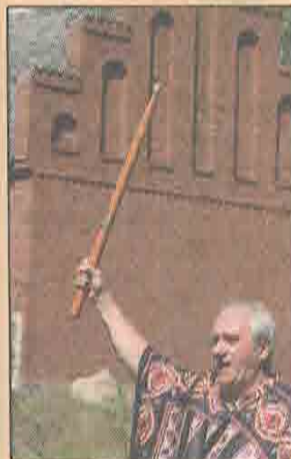
08-06-04

Bladgruppe..... Distriktsblad
Oplagstal..... 30.818
Læsertal..... 38.000
Udgivelsessted Sjælland

Meget anderledes Grundlovsdag

FREDERIKSSUND: Kulturhuset Elværket i Frederikssund har gennem de seneste år skabt tradition for markering af en "anderledes Grundlovsdag", og altid med Min Indre Svinehund i baggrunden, både i overført og bogstavelig betydning. I år blev arrangementet endog meget anderledes, takket være hovedtaleren, musikeren og multikunstneren Tom McEwan. Han slog højlydt på

tromme for grundloven - både med små og store trommestikker på medbragte festlige trommer! De øvrige talere, byrådsmedlem Gret-

he Olsen, Frederikssund, og borgmester Bent Lund, Slangerup, priste Danmarks grundlov på mere traditionel vis.

Ravnsborg Tværgade 5 C, 2200 KBH N
Tel. 35 39 13 00 - Fax. 35 39 13 39
Besøg os på WWW.AJOURKLIP.DK

Fyens Stiftstidende

07-06-04

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 62.473
Læsertal..... 185.000
Udgivelsessted Fyn

VISSENBJERG

Svinehunden til byen 1014

Kunstneren Jens Galschiøt kommer til Vissenbjerg onsdag den 16. juni klokken 19 på Vissenbjergghus.

Galschiøt, der netop er fyldt 50 år, og har så travlt som nogensinde med udstillinger i ind- og udland, vil fortælle om sit virke som kunstner og provokatør og om sin kamp for større retfærdighed. En del af hans skulpturer er meget kendte rundt om i hele verden. Lokalt er det måske hans "Fortællebrønd" med H.C. Andersen, der er mest oppe i tiden, men "Den Indre Svinehund" sættes op i Vissenbjerg i dag for at gøre opmærksom på, at man også der kender til det begreb. Den skal samtidig være reklame for arrangementet den 16. juni, som er et samarbejdsprojekt mellem aftenskolerne i kommunen.

Der er entré på 20 kroner. Til gengæld er der kaffe efter Galschiøts indledende introduktion og oplæg til en debat med publikum.

Blad

Oplagstal..... 53.600
Læsertal..... 159.000
Udgivelsessted Sjælland

2200 KBH N
35 39 13 39
URKLIP.DK

Amts Avis

04

McEwans tromme skal tale 1014

Frederikssund: Når Kulturhuset Elværket i morgen inviterer til »En anderledes Grundlovsdag« ved foden af Svinehund-skulpturen, så er hovedtaler Tom McEwan.

Han har i følge de seneste oplysninger om arrangementet ladet en fugl synge om at han vil holde sin tale sammen med sin afrikanske tromme. Den har også oplevet et eller andet, som har behov for at blive berettet ud på den dag, hvor det danske demokrati fejres.

Grundlovsfesten, hvor alle naturligvis er velkomne, begynder klokken 13, og det musiske selskab står for musikken. Den første taler er kulturudvalgsformand i Frederikssund, Grethe Olsen (SF), som taler klokken 14. Klokken 14.30 taler Bent Lund, inden Tom McEwan går på talerstolen.

Ravnsborg Tværgade 5 C, 2200 KBH N
Tel. 35 39 13 00 - Fax. 35 39 13 39
Besøg os på WWW.AJOURKLIP.DK

Fyens Stiftstidende

29-07-04

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 62.473
Læsertal..... 185.000
Udgivelsessted Fyn

Skulpturer forsvinder fra bybilledet

Af Brian Ravn
ravn@fyens.dk

AARUP: I næste uge er det slut med at glæde eller ærgre sig over synet af Jens Galschiøts skulptur "Global Trade", der har været opstillet i Bredgade i Aarup siden Aarup Fest- & Kulturuge, oplyser Claus Jacobsen fra arrangørgruppen.

- Vi aftalte i sin tid, at skulpturen kunne få lov til at stå indtil skoleferien var overstået og det er den jo altså ved at være nu, siger Claus Jacobsen, der personligt hører til blandt de, der har glædet sig over skulpturens tilstedeværelse.

- Den har skabt noget debat og det er jo fint nok. Det havde været værre, hvis alle havde været helt ligeglade, siger Claus Jacobsen, der ud over at få returneret "Global Trade" skal have fundet ud af, hvad der skal ske med tre skulpturer, der blev fremstillet af nogle lokale smedemestre under Fest- & Kulturugen.

Solgt på auktion

- Det er der faktisk ikke taget helt stilling til endnu, for jeg har kun talt løst med smedene. Den ene meldte dengang ud, at han gerne ville forære sin skulptur til byen. En anden ville gerne selv beholde sin og den sidste vidste ikke helt hvad han ville med sin, siger Claus Jacobsen.

Ved et lignende arrangement for to år siden blev et par af skulpturene solgt ved en auktion til fordel for Fest & Kulturugen. En skulptur endte hos børnehaven Fuglebakken, og Aarup og Omegns Folkeblad købte den anden.

- Men om der bliver en lignende auktion i år kan jeg af gode grunde ikke love, for jeg har fået endeligt tilsagn fra smedene, siger Claus Jacobsen, der til gengæld har helt styr på hvad der skal ske med et andet af de kunstværker, der blev fremstillet under Fest- & Kulturugen, nemlig det farvestrålende plankeværk med Aarup-motiverne, der er placeret i den ene ende af Bredgade.

Plankeværk flytter

- Når man kommer så langt med det projekterede byggeri på grunden plankeværket står foran, så er det meningen, at vi skal have det ned at hænge på facaden på Folkebladet. Det er simpelthen for flot til bare at smide ud og inden vi hænger det op, så skal vi have fundet ud af om vi kan give det en eller anden form for overfladebehandling, så det kan holde i så lang tid som muligt, siger Claus Jacobsen.

Plankeværket blev udsmykket af nogle af Aarups sommerferieramte skolebørn sammen med kunstner-ægteparret Lene Gry Jørgensen og Erling Tingkær.

Ravnsborg Tværgade 5 C, 2200 KBH N
Tel. 35 39 13 00 - Fax. 35 39 13 39
Besøg os på WWW.AJOURKLIP.DK

Aarup og Omegns Folkeblad

23-06-04

Bladgruppe..... Distriktsblad
Oplagstal..... 13.400
Læsertal..... 16.000
Udgivelsessted Fyn

Geniale Galschiøt

Survival of the fittest

Foran Præsteboligen i Bredgade er der i forbindelse med Fest & Kulturugen opstillet en gigantisk bronzeskulptur, under titlen "Global Deal" lavet af Jens Galschiøt og hans billedhuggerkollega Lars Calmar.

Den 3½ meter høje skulptur er en karikatur, der forestiller en kæmpemæssig vestligt udseende kvinde, der sidder på ryggen af en udhungret afrikansk mand.

Han trues ikke kun af sin egen sult, men også af kvindens fysiske overflod.

Kvinden holder en vægt for at understrege, at der er noget indlysende galt med den globale fordeling.

Jens Galschiøts skulptur er en kommentar til skævvridningen af verdenshandelen, hvor den privilegerede del af verden med todsatser og subsidier holder u-lændene ude.

"Jeg demonstrerer hverken for eller imod EU, men for at få nogle andre værdier ind i debatten" understreger Jens Galschiøt. "Det er ikke kun synd for de fattige, der dør af sult. Det er også synd for os.

Det gør noget ved os, at se på disse modsætninger. Vi bliver afstumpede. Med denne figur ønsker jeg at indprente et billede i hovedet på folk, så de tænker - hold kæft er det sådan verden er. Og se sig selv som en del af den problematik". Galschiøt har en klar begrundelse for, hvorfor skulpturen ser ud, som den gør. Verden er nemlig

blevet for lille til at rumme de enorme modsætninger.

"På den ene side har vi her på den nordlige del af kloden problemer med, at vi æder for meget og lever for fedt. På den anden side af kloden dør mennesker af sult. Derfor er der flygtningestrømme og terrorisme.

I forsøget på at afskærme os fra den tredje verdens problemer giver vi afkald på vores værdier om demokrati og civilisation."

søja

Ravnsborg Tværgade 5 C, 2200 KBH N
Tel. 35 39 13 00 - Fax. 35 39 13 39
besøg os på WWW.AJOURKLIP.DK

Frederiksborg Amts Avis

24-07-04

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 53.600
Læsertal..... 159.000
Udgivelsessted Sjælland

104 Kan kunst vælte p

Netop nu bruser en politisk bølge gennem kunstlivet, og det er ikke kun Michael Moore, der sætter samfund og politik på dagsordenen. Mange kunstnere bruger store udstillinger til at blande sig i politiske konflikter. Protest-sangerne må vi dog stadig se langt efter.

Michael Moore er tidens mest berømte eksempel på en kunstner, der sætter en politisk dagsorden. Filmen »Fahrenheit 9/11«, blev tilmeldt belønnet med en af verdens mest eftertragtede priser ved Årets Filmfestival i Cannes.

Af
Lene Halmø Terkelsen

»Al god kunst er politik, al politisk kunst er dårlig«, mente den danske maler Harald Giersing. Et udsagn, den stjernespækkede jury ved årets filmfestival i Cannes må være lodret uenig i. Den lod årets eftertragtede palmegren dumpe ned i favnen på den amerikanske filmskaber Michael Moore for hans ultrapolitiske dokumentarfilm »Fahrenheit 9/11«. Et stykke kunst, der meget vel kan få fatale konsekvenser for Bush-regeringens fremtid, spår Søren Høy fra DR2's »Filmland«:

- Moores film får stor betydning for det politiske liv. Film er et massemedie med enorme fangarme, der som intet andet kan fange millioner af mennesker, og derfor bliver Moores sandhed om Bush sandheden for alle de, der ikke kan overskue, hvad der egentlig skete efter 11. september. Folk stiller ikke spørgsmålstegn ved, at budskaberne kommer fra en biograf, for de er i forvejen hjernevaskede af mediernes sort/hvide måde at fremstille nyheder på, siger Søren Høy, der mener, at højredrejningen i den vestlige verden er grunden til, at mange kunstnere pludseligt blander sig i den politiske debat.

- Det har altid været ven-

Om kunst, der rykker

»Kunst skal gøre andet end at sidde bagdelen i museets es Oldenbourg, k ner.

»Politik kan aldrig stemme kultur, men tur vel politik«. Th Heuss, politiker.

»Jeg tror ikke, kan lave socialreal kunst uden at have tet, været helt ne samfundets bund« rald Herdal, forfatt

»Kunsten er en som får os til at se heden«. Pablo Pic kunstner.

»En kunstner ska

Ravnsborg Tværgade 5 C, 2200 KBH N
Tel. 35 39 13 00 - Fax. 35 39 13 39
Besøg os på WWW.AJOURKLIP.DK

Fyens Stiftstidende

25-06-04

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 62.473
Læsertal..... 185.000
Udgivelsessted Fyn

Hvilken indsamling

Af P. L. Jensen

Kronhjortløkken 172, Korup

FORTÆLLERBRØND: I dagens avis kan vi læse, at forsoget på at skaffe de nødvendige økonomiske midler til udførelsen af Jens Galschiøts skulptur "Fortællerbrønden" i anledning af H.C. Andersens fødselsdag i 2005, må opgives idet der ikke er den nødvendige interesse for opgaven.

Jeg undrer mig meget over denne oplysning, for hvad er der gjort for at skaffe penge, hvor mange Odenseborgere har fået nødvendig information om hvor penge til opgaven skulle indbetales?

Er det pressen der, som antydet af initiativtageren Svend-Erik Peterson, ikke har vist interesse og har undladt at omtale sagen?

Er det som ligeledes antydet af Svend-Erik Peterson, en berøringsangst over for ideen?

Er det, som Galschiøt siger, kunsteliten der har sat en effektiv stopper for hele ideen, eller hvad er den egentlige årsag?

Selv om der er tale om et millionprojekt, så er det jo ikke noget større beløb for en by med op imod 200.000 indbyggere.

Svend-Erik Petersons bemærkning om, at der endnu ikke er indsamlet én eneste krone samt, at han havde forestillet sig beløbet samlet ind blandt lokale bidragsydere forudsætter altså, at bidragsyderne er klar over opgaven, og her synes jeg bestemt, at initiativtagerne har svigtet.

Da der endnu er tid inden dagen og da den fremviste model af kunstværket bestemt er af høj kunstnerisk standard, vurderet af menigmand, vil jeg opfordre initiativtagerne til at forsøge endnu en gang og så køre pr-kampanjerne i bedre stilling end hidtil.

Gerne med betydelig mere presseomtale end hidtil og gerne med oplysning om muligheden for at yde bidrag.

Fortællebrøndens figur på turné

Af Malene Birkelund
mal@fyens.dk

NÆSBY: Det kan godt være, at Odense Kommune ikke vil have ham, men berømt bliver han altså alligevel.

Ordene kommer fra kunstneren Jens Galschiøt, der for tiden sidder hjemme i sit atelier og arbejder med H.C. Andersen.

Figuren fra Fortællebrønden, som sidder med opsmøge-

de bukseben, klar til at fortælle sine eventyrlige historier.

- Jeg har solgt ham, og til næste år skal han på turné i hele landet, lyder kunstnerens forklaring.

15 storcentre landet over har slået sig sammen om at leje den store figur, så de på skift kan udstille ham i løbet af året for hans 200-års fødselsdag.

Også Rosengårdcentret har andel i den kontrakt, og derfor ender det alligevel med, at

odenseanerne kan få et glimt af Fortællebrønden - uanset hvordan dens fremtid tegner sig.

- Storcentre er måske ikke lige mig, men H.C. Andersen og Fortællebrønden er folkelige, og folket køber altså ind de steder, siger Jens Galschiøt.

Den grimme ælling

I går kom det frem, at det har været svært for idémændene

bag folkeindsamlingen til Fortællebrønden at få den fornødne opmærksomhed fra erhvervslivet. En udvikling, som Jens Galschiøt beklager og ærgrer sig over.

- Måske ender det med, at jeg døber figuren "Den Grimme Ælling". Hvis byen ikke vil have ham, kan man jo godt drage den slags sammenligninger, filosoferer han.

Ravnsborg Tværgade 5 C, 2200 KBH N
Tel. 35 39 13 00 - Fax. 35 39 13 39
Besøg os på WWW.AJOURKLIP.DK

Fyens Stiftstidende

25-06-04

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 62.473
Læsertal..... 185.000
Udgivelsessted Fyn

Ravnsborg Tværgade 5 C, 2200 KBH N
Tel. 35 39 13 00 - Fax. 35 39 13 39
Besøg os på WWW.AJOURKLIP.DK

Fyens Stiftstidende

24-06-04

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 62.473
Læsertal..... 185.000
Udgivelsessted Fyn

Fortællebrøndens figur på turné

Af Malene Birkelund
mal@fyens.dk

NÆSBY: Det kan godt være, at Odense Kommune ikke vil have ham, men berømt bliver han altså alligevel.

Ordene kommer fra kunstneren Jens Galschiøt, der for tiden sidder hjemme i sit atelier og arbejder med H.C. Andersen.

Figuren fra Fortællebrønden, som sidder med opsmøge-

de bukseben, klar til at fortælle sine eventyrlige historier.

- Jeg har solgt ham, og til næste år skal han på turné i hele landet, lyder kunstnerens forklaring.

15 storcentre landet over har slået sig sammen om at leje den store figur, så de på skift kan udstille ham i løbet af året for hans 200-års fødselsdag.

Også Rosengårdcentret har andel i den kontrakt, og derfor ender det alligevel med, at

odenseanerne kan få et glimt af Fortællebrønden - uanset hvordan dens fremtid tegner sig.

- Storcentre er måske ikke lige mig, men H.C. Andersen og Fortællebrønden er folkelige, og folket køber altså ind de steder, siger Jens Galschiøt.

Den grimme ælling

I går kom det frem, at det har været svært for idémændene

bag folkeindsamlingen til Fortællebrønden at få den fornødne opmærksomhed fra erhvervslivet. En udvikling, som Jens Galschiøt beklager og ærgrer sig over.

- Måske ender det med, at jeg døber figuren "Den Grimme Ælling". Hvis byen ikke vil have ham, kan man jo godt drage den slags sammenligninger, filosoferer han.

FORTÆLLERBRØND

Hvor er det trist

■ Sommeren er trist. Det er trist, indsamlingen til Fortællerbrønden ikke bliver til noget. Det er trist, efter at havde set Nørgaards H.C. Andersen-figur i Stiftstidende søndag, at tænke på, at denne kæmpestatue er det første, vores tilreisende skal møde i Odense. Hvorfor spørger man ikke borgerne i Odense, hvad de gerne vil have at se på?

Mit sidste ønske er, at sommeren snart vender tilbage, så vi igen kan se lysere på de ting, der sker i Odense, som vi ikke kan gøre noget ved. Eller kan vi?

Jytte Holmiund
Birkelunden 38, Odense V

Fra: Jens Galschiot [Aidoh@aidoh.dk]
 Sendt: 25. juni 2004 19:25
 Til: mal@fyens.dk
 Cc: redaktion@fyens.dk; Odense@fyens.dk
 Emne: Skulptur ikke solgt!!!

Kære marlene Birkelund

Tak for artiklen om fortællerbrønden og storcenterne. Men!!!!

Det er nu ikke helt korrekt. Jeg har kun forhandlet om at Den store HCA skulptur skal bruges som slagnummer i forbindelse med en større HCAudstilling der skal være i 15 storcentre fra ca januar 2005.

Skulpturen skal ikke sælges til dem, kun udlånes i de 15 uger som udstillingen er planlagt til.!!! Jeg har stadig reserveret skulpturen til Fortællerbrøndprojektet. Nu er jeg jo en mand der er vant til at have med umulige projekter at gøre og med den folkelige opbakning fortællerbrønden har fået, tror jeg ikke at slaget er tabt endnu. Folk ringer jævnligt til mig for at sige at de gerne vil give penge til skulpture og det er vel trods alt gode ods, selv om det er ret skuffende at industri folkene ikke rigtige er modige nok til at støtte op omkring projektet, det tror faen at alting går istå i Odense med al den forsigtighed. Men jeg er da sikke på at hvis Odense kommune holdt op med at lurepasse og gik ordentlig ind i ideen med en fortællerbrønd så ville projektet også blive til noget og så ville industrien også komme og tilbyde sig, det siger de industrifolk som jeg har talt med. Vi kunne måske lære lidt af jyderne, de er ikke så pivede med at bakke op om deres by, men der er kommunerne helle ikke så pivede med at bakke op omkring deres befolkning (f.eks herning og holstebro hvor mange kunstprojekter er blevet realiseret).

Hvem ved måske er jeg en naiv sjæl, men mon ikke der skulle være et eller to mirakler tilbage så fortællerbrønden kan blive realiseret.

Menn!!! Hvis du lige vil skrive ar skulpturen ikke er solgt (jeg kunne elles godt have brugt pengene). Elles tror folk jo at projektet slet ikke kan realiseres og at det er for sent og det ville jo være ret uheldigt, , Især når man venter på mirakler.

Kærlige hilsener
 Jens Galschiot,

A'JOUR KLIP GRUPPEN

Ravnsborg Tværgade 5 C, 2200 KBH N
 Tel. 35 39 13 00 - Fax. 35 39 13 39
 besøg os på WWW.AJOURKLIP.DK

Fyens Stiftstidende

26-06-04

Bladgruppe..... Dagblad
 Oplagstal..... 62.473
 Læsertal..... 185.000
 Udgivelsessted Fyn

Fra utopi til virkelighed

ODENSE-SYNSPUNKT

MOGENS BROCK

DER var engang, da Odenses "vise mænd" med københavner-

bureaukraternes tilladelse fik lov til at vandalisere Overgade-kvarteret til fordel for det gadegennembrud, som i dag plager hele byen.

ALT blev smadret undtagen da man fandt nogle gamle murrester, som nogen (hvem?) hævdede var Odense bys ældste bygning og dermed et bevaringsværdigt relikvie og som i dag fremstår til skræk og advarsel for en videre skamfering af Odense.

NU er det imidlertid blevet in at bønder med deres kæmpestore maskiner udraderer gamle bevaringsværdige oldtidsgravhøje og strandenge uden særlig påtale. I. Wilhelm

Werners Plads, ja, hvor ligger den i Odense? Glemte og maltrakteret af den skrækelige ruin og det fjollede cykelparkeringskur, thi; pladsen skulle bruges til noget "fornuftigt".

NU diskuterer Odense, hvordan H.C. Andersens 200 års dag i kulturens hellige navn skal fejres. Odense om kulturby, eller - som af nogle - kaldet smagløshedens ukårne hovedstad. Hvad man godt kan forstå, når man betragter de to skrækelige ting som henholdsvis står og ligger på den nu så smukke rådhusplads.

Mange har genkendt H.C. Andersens "Kejserens Nye Klæder" med barnets lidt omskrevne udråb: "Jamen, det har da intet med kunst at gøre."

NU skal Odense have ny kunst eller en ottebenet, fire-

hovedet kæmpefigur forestilende H.C. Andersen. Heldigvis ikke på rådhuspladsen, men strategisk placeret til skræk og advarsel for byens med tog ankomende gæster. Men "de vise" siger, at netop det er kunst, og så skal ingen vove at sige dem imod.

ODENSE-borgere, tag jer sammen og vov, som drenge, at sige sandheden.

MÅ jeg have lov at foreslå, at I en aften, når det går værst til ved Arkaden eller i Vollsmose, sørger for at mobilisere alle de fornødne bulldozere og lastbiler, og at I "desværre" - ligesom bønderne - kommer til at rive ruinen og cykelskurret ned og dermed gør I. Wil-

helm Werners Plads stor, og bereder den til Galschiøts "Fortællerbrønd".

"Om "Fortællerbrønden" er kunst, har jeg ikke forstand på, men den er flot og klart talende om den mand, som vi til næste år skal fejre."

DET vil ikke alene forskønne hele dette kedelige område, men med figurerne og en værdig, vellignende skulptur af H.C. Andersen med vands rislen og dermed på en smuk måde forbinde det maltrakterede Odense med det næsten

ægte H.C. Andersen-kvarter, og hvor man fra smukke bænke kan sidde og meditere og mindes H.C. Andersen og ikke mindst borgmester I. Wilhelm Werner.

FOR vi få, der endnu kan huske socialdemokraten borgmester I. Wilhelm Werner som byens store og folkekære

borgmester forgudet af alle uanset partifarve, er den plads, der i dag bærer hans navn, en skamplet som Odense ikke kan være bekendt.

OM "Fortællerbrønden" er kunst har jeg ikke forstand på, men den er flot og klart talende om den mand, som vi til næste år skal fejre. Men hvem skal betale?

DER skal penge på bordet, siger HK-formand Sven-Erik Peterson, der åbenbart forgæves har forsøgt at få erhvervslivet til at punge ud. Jeg spørger, om ikke det vil være en god idé og en smuk måde at ære vor gamle borgmester på, at hele fagbevægelsen, der vistnok råder over nogle småpenge, skillinger sammen og sponsorerer Jens Galschiøts "Fortællerbrønd".

● Mogens Brock bor Kongshøj Allé 109, Kerteminde.

Ravnsborg Tværgade 5 C, 2200 KBH N
Tel. 35 39 13 00 - Fax. 35 39 13 39
Besøg os på WWW.AJOURKLIP.DK

Fyens Stiftstidende

29-06-04

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 62.473
Læsertal..... 185.000
Udgivelsessted Fyn

Ravnsborg Tværgade 5 C, 2200 KBH N
Tel. 35 39 13 00 - Fax. 35 39 13 39
Besøg os på WWW.AJOURKLIP.DK

Fyens Stiftstidende

08-07-04

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 62.473
Læsertal..... 185.000
Udgivelsessted Fyn

I spidsen for indsamling

FORTÆLLERBRØND: Claus Schöne vil ikke opgive for

HCA-figur hverken købt eller solgt

Af Malene Birkelund
mal@fyens.dk

NÆSBY: Forleden skrev vi, at H.C. Andersen-figuren fra Fortællerbrønden er solgt til en række indkøbscentre, der vil udstille den i forbindelse med digterens 200-års fødselsdag i 2005.

Sådan er det ikke, lyder det fra Fortællerbrøndens kunstneriske bagmand, Jens Galschiøt.

Ifølge ham er skulpturen altså hverken købt eller solgt. Skulpturen skal ikke sælges til centrene, kun udlånes i de 15 uger, som udstillingen er planlagt. Jeg har stadig reserveret skulpturen til Fortællerbrønden-projektet, lyder det fra Jens Galschiøt, der endnu ikke har opgivet håbet om at få tilstrækkelig med folkelig opbakning til, at projektet lykkedes.

Langt fra.

- Nu er jeg jo en mand, der er vant til at have med umulige projekter at gøre... Og folk ringer jævnligt til mig for at sige, at de gerne vil give penge til skulpturen, og det er vel trods alt gode odds, fortsætter han.

til byens gave

Af John Borgkilde

jbo@fyens.dk

ODENSE: Byen bør stå sammen om, at sikre sig Jens Galschiøts Fortællerbrønd, siger Claus Schöne, der har sat sig for at stå i spidsen for sagen.

Siden februar sidste år, har han haft en miniaturemodel af brønden stående ud for sin butik, Rambusch Lædervarer i Vestergade ved Flakhaven.

Her har Claus Schöne for længst fået bekræftet sin mening om værdien af den kontroversielle skulptur, der forestiller en afslappet H.C. Andersen siddende i vandkanten, med bukserne smøget op og med fødderne i vand.

- Her viser digteren, at han er nede på jorden og folkets mand, mener Claus Schöne.

Tre meter figur

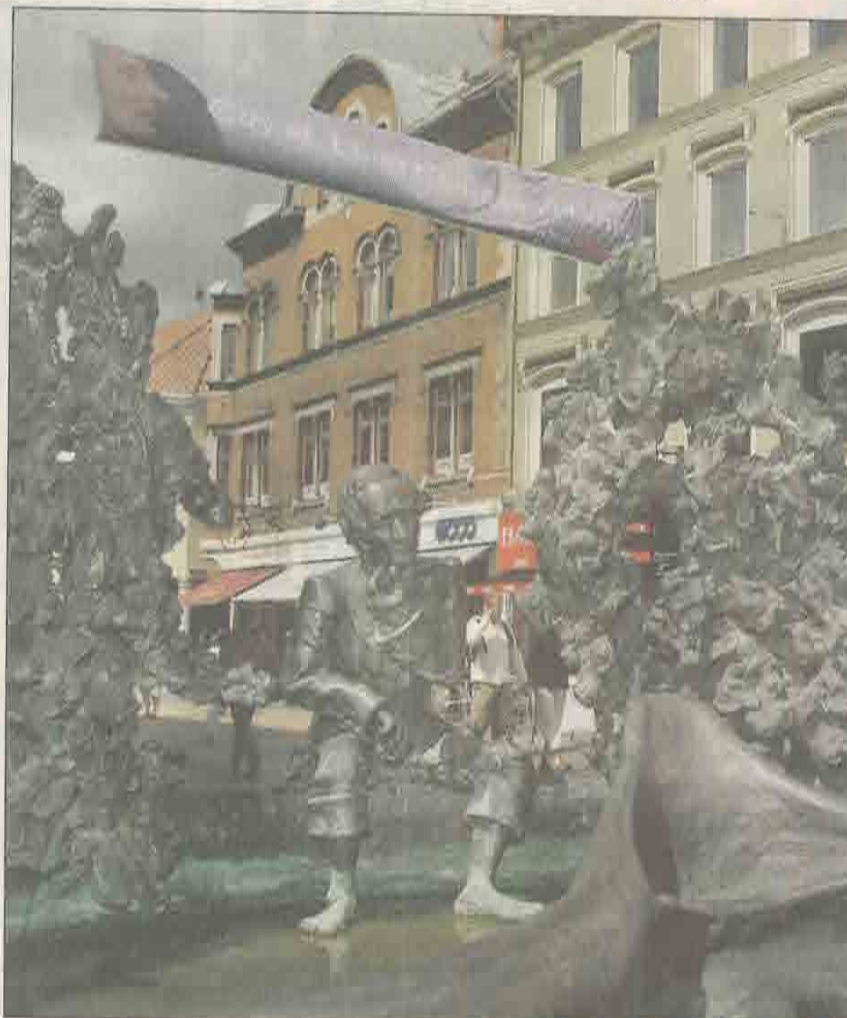
Den siddende figur, der udføres i bronze og kobber, som Galschiøt og hans medarbejdere er i fuld gang med at udforme på værkstedet i Næsby, er tre meter høj, hele kunstværket er tæt ved seks meter.

- Straks, da jeg så modellen, sagde jeg til mig selv, at dér er borgernes gave til Odense, den skal byen have glæde af.

- Brønden har potentiale til at markere byen på det kunstneriske verdenskort, og da den originale ikke var klar, ringede jeg til Galschiøt og bad om at låne modellen som en appetitvækker, og det skal jeg love for, den er. Folk standser op og snakker om figuren, der gang på gang fotografes.

Syv millioner kroner

Den færdige skulptur forventes at koste cirka syv millioner kroner, som Claus Schöne har taget initiativ til at indsamle.

- Det bør ikke være noget problem. Det skal ku' lade sig gøre. Odense fortjener den.

Nu skal vi have budskabet ud i en fart. Det er vigtigt, at vi trækker i de rigtige tråde, lyder det målbevidst fra forretningsmanden, der brænder for sagen, og som er parat til at bruge al sin fritid på at realisere folkegaven fra byens borgere til Andersens fødeby, i anledning af 200-året for digterens fødsel.

Opgav forleden

Et lignende initiativ blev opgivet for 14 dage siden, da HK og LO i Odense med formanden Sven-Erik Petterson i

spidsen ikke kunne finde de samarbejdspartnere.

- Det skal vi nu, den sag skal løses, lover Claus Schöne, der understreger, at han ikke kender Galschiøt personligt

Den grimme Ælling

Claus Schöne mener, at historien om Jens Galschiøt lever op til H.C. Andersens eventyr om Den grimme Ælling.

- Vist er han sin egen, med egne meninger og udtryksformer, og det er ikke altid lige populært, men han besidder et enormt univers, som byen burde være taknemmelig for.

- Da jeg ikke kan løse opgaven alene, har jeg nedsat

en arbejdsgruppe af kompetente folk, som allerede i denne uge arbejder med sagen. Jeg har fået så mange tilkendegivelser, bare ved at have modellen stående, at jeg ikke er i tvivl om, at byen kan stå sammen.

Oplæg i næste uge

Arbejdsgruppen forventes i næste uge at afsløre en indsamlingsmodel og initiativtageren ser gerne et tæt samarbejde med et pengeinstitut, hvor borgere, foreninger, institutioner og virksomheder frit kan sætte beløb ind på en annonceret lukket konto, så de på den måde kan være med

til at indkøbe skulpturen.

Claus Schöne vil ikke lige nu være med i en diskussion om placering. For allerhelst havde han set skulpturen placeret på Flakhaven, så kan man have holdt øje med den fra butikken.

- Den sag er uddebatteret, så nu må andre ideer komme på banen, men det vigtigste er, at Odense arbejder seriøst på at sikre sig Fortællerbrønden, så ikke København snupper den for snuden af os.

- Kunsten er at blive ved med at kæmpe - kunsten er ikke, at give op. Det vil være for let. Vi må gøre en forskel.

Med den store interesse, der dagligt vises for modellen af Fortællerbrønden her i gaden, kan man nemt forestille sig, hvor stor en seværdighed den originale seks meter høje skulptur kan blive, siger initiativtageren til folkeindsamlingen, Claus Schöne. FOTO OLE FRIIS

Ravnsborg Tværgade 5 C, 2200 KBH N
Tel. 35 39 13 00 - Fax. 35 39 13 39
Besøg os på WWW.AJOURKLIP.DK

Kunstavisen

02-07-04

Bladgruppe..... Fagblad
Oplagstal..... 6.000
Læsertal..... 18.000
Udgivelsessted Sjælland

Galschiøt og den kritiske vurdering

1014
Jan Erik Madsen (JEM) har nu to gange været på krigsstien i Kunstavisens spalter for ikke bare at lufte sin stærkt kritiske holdning til Jens Galschiøt, men faktisk har fyret en sådan bredside af, at det helt tydeligt var et forsøg på at udrudere manden og miskreditere ham både som kunstner og som menneske. JEM er altså i irritation gået efter manden og ikke bolden for at nu at blive i tidens fodboldsprog. Han har samtidig leveret en række grimme eftertænkninger, der på fodboldbanen ville have givet det røde kort og udvisning.

Et er at JEM ikke bryder sig om Galschiøt kunstnerisk udtryk. Det er selvfølgelig helt i orden, men der skal være redelig i måden man fører sin kritik frem på, og det er der ikke hos JEM. Han starter f.eks. med at påstå - helt uden argumentation og sandsynliggørelse eller bevis, at Galschiøt bevidst udnytter og lukrerer på andre menneskers lidelse og undertrykkelse.

Repræsentanter fra forskellige organisationer, der har samarbejdet med Galschiøt kan slet ikke genkende dette. Rapporter fra udlandet, hvor Galschiøt har haft sine projekter, kan heller ikke sandsynliggøre denne uhyrlige påstand. JEM kan ikke tillade sig at fremføre den type af påstand uden at kunne bringe dokumentation. Altså rødt kort og udvisning!

Så påstår JEM i anden omgang, at al Galschiøts kunst er epigoni, altså eftersnakkeri eller mere præcist kopiering af andres værker. Der kommer så en meget lang opremsning der dækker stort alt de sidste 100 år eller mere.

Der er igen ingen argumentation for påstanden om, at Galschiøt ikke distancere sig fra de alle de nævnte kunstnere. Hvilket også vil være forbandet svært. Rødt kort igen. Man kan yderligere tilføje, at kunstnere til alle tider har ladet sig inspirere af andre både i deres samtid og fra fortiden. Hvis denne

inspiration skulle bruges til at bortdømme, så er der en meget stor del af kunstens historie, der skal hældes ud.

JEM hævder frejdigt, at der overhovedet ikke findes originalitet hos Galschiøt, og at hans skulpturer altid kun vises i som markedsføring af denne verdens konflikter og at de vækker vrede, når de samme mennesker sig selv demaskeret (?). Ud over det helt åbenlyse sludder i argumentet, så kender JEM tydeligvis ikke ret meget til Galschiøt omfattende produktion på over 500 værker, hvor mange indgår i helt traditionelle kunstneriske måder at præsentere værker på. Der er også mange værker der hylder sensualitet og skønhed og er blottet for protester. Igen rødt kort og udvisning.

Jan Erik Madsens debatform er så problematisk, at han ikke bør kalde sig kunstkritiker og han burde tage sig en lang pause fra skraveriet for at sætte sig ind i tingene, inden han på bedste mentale Al Qaida maner uddeler halshugning efter for godt befindende.

Erik Meistrup

Fredagscaféer Balkegården, sep. - dec. 2004

Fredag den 5. november

Musikskolen inviterer til en "Debataften" med Jens Galschiødt.

Menu: Orientalske koteletter med ris og efterfølgende dessertkomposition.

Entré: 50,00 kr.

Hvem er Jens Galschiødt? Det ved nok næsten alle, men han er kendt som billedhugger (ham med "Den Indre Svinehund" og ham med forslag til skulpturen "Fortællebrønden" i anledning af H. C. Andersens 200 års fødselsdag).

Jens Galschiødt er også en kendt debattør.

Det endelige program vil fremgå af det næste nummer af "Højby Nyt"

THE COPENHAGEN POST
28-3 JUNE 2004

NEWS

9

The sculptor as a political activist

By Rebecca K. Engmann

He's produced the best-known Danish sculptures of the past 20 years, but the elite can't stand him. Perhaps it's because Jens Galschiøt's creations aren't simply art, but grassroots political work

JENS GALSCHIØT is a man excommunicated from the upper echelons of the Danish creative world, reviled as a kind of Trotsky of the art crowd: ironic, considering that he is one of the very few artists in this country to break away from the yoke of the domestic art scene and make an impact internationally. His eight metre-high sculpture, 'Skamstøtten (The Pillar of Shame)' - depicting some 50 twisted bodies and anguished faces to symbolise attacks on humanity - currently rests on an industrial lot in Odense, but the work was previously shown at Hong Kong's Victoria Park, as a protest against the massacre of students in Beijing. By showing the sculpture shortly before Hong Kong's reunification with China in 1997, Galschiøt succeeded in displaying his controversial work on Chinese territo-

ry. 55,000 people were on hand for a candlelight vigil when the artist staged his happening.

Jens Galschiøt spoke with daily newspaper Jyllands-Posten last week: an unremarkable man in standard issue work clothes, his gray hairline conspicuously receding; his appearance belying the fact that he is a world-famous Dane, as evidenced by glowing press clippings from papers in China, Mexico, Brazil and other far-off lands.

But, as is the case with so many creative professionals, it's the sting of negative press that makes the most impact. The artist spoke with the paper about a recent article appearing in the March/April issue of Danish art publication Kunstavisen, in which critic Jan Erik Madsen tore Galschiøt's work to shreds.

'When he makes his 'inner beasts' (a reference to Galschiøt's 1993 work, 'My Inner Beast') and puts them up around Europe, makes his pillars of shame and shuffles them around all the world's hotspots, or turns the starving children of Africa into his own political hallmark, it has nothing to do with solidarity, nor with art: it's marketing. It serves one purpose, and one alone: to promote Galschiøt himself,' wrote Jan Erik Madsen, continuing:

'It's hard to reject Galschiøt's sculptures. Because by saying no, one essentially says no to those in need. He has fashioned

Galschiøt is one of the few Danish artists to carve out a successful career without depending on grants from the state-run funding agency for Danish artists

a kind of artistic catch-22. Nobody dares to reject what he calls art. Because by refusing to sanction his art, you are implicitly marked as a grotesque human being.'

The review's accusations were particularly harsh, levelled as they were against an artist who has worked for years with a long list of NGOs in this country. Galschiøt himself presented his interviewer with a selection of letters which he keeps stored

away in a desk drawer: letters of support from Amnesty International and other aid groups, claiming that Jens Galschiøt has never evinced anything but the most heartfelt engagement in humanitarian causes.

Jens Galschiøt has never received a penny in grants from the state-run funding agency for Danish artists, Statens Kunstfond, and not until recently did he manage to secure a grant for a project under the National Arts

Council. Not a single Danish museum has bought his work, despite the fact that 'My Inner Beast' and 'The Pillar of Shame' are the most widely recognised Danish sculptures of the past 20 years.

'Apparently, the consensus is that I'm too leftist, but is it especially left-wing to spotlight famine and political oppression?' Galschiøt demanded.

Jens Galschiøt is not a product of the academy. He was

trained as a metalworker at the Lindø Shipyard, and was active in the labour movement for many years, a period which taught him how to organise. Now, he runs an office department that actually functions; the Galschiøt Factory sends out regular press releases with news from the workshop, and the artist himself has taken in elderly workers and young people on council activation schemes.

According to the director of the Statens Museum for Kunst, the national gallery of art, Allis Helleland, 'Jens Galschiøt has made his reputation by staging a series of happenings and political manifestations around the world. His sculptures have a function in the social and public sphere. And it is precisely in this context that his works have an influential power that we do not believe would 'survive' intact in a museum setting.'

Galschiøt issued his own counter-attack on the art world today, which he dismissed as a nepotistic wasteland.

'What is the role of art today? What do rotten pigs and goldfish contribute to the overall debate? As far as I can see, nothing but a discussion of art 'in itself' and a bunch of empty wine bottles: never any discussion of themes that actually mean anything in the real world,' he said.

re@cphpost.dk

Ravnsborg Tværgade 5 C, 2200 KBH N
Tel. 35 39 13 00 - Fax. 35 39 13 39
Besøg os på WWW.AJOURKLIP.DK

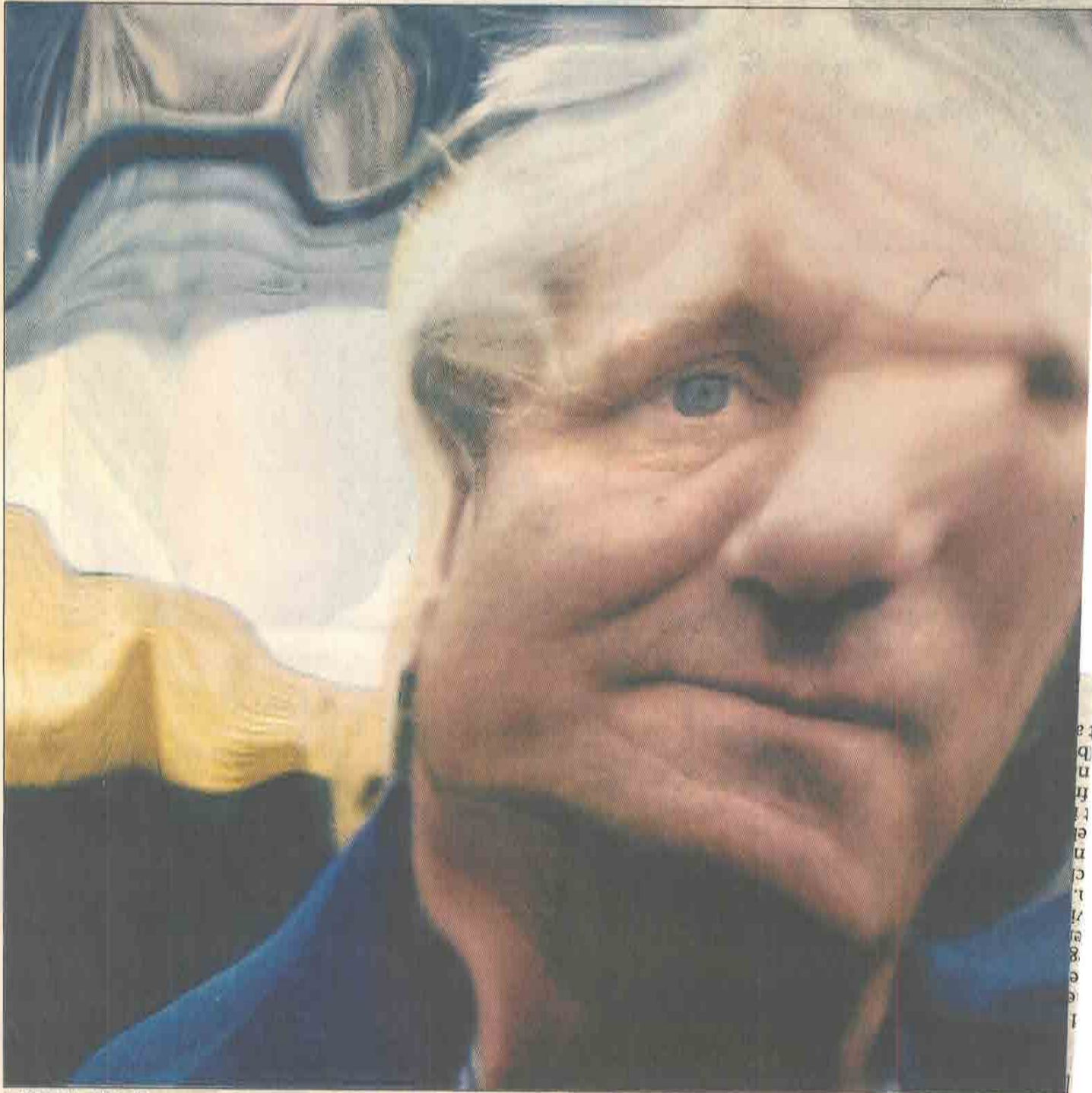
Morgenavisen Jyllands-
Posten

21-05-04

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 179.716
Læsertal..... 701.000
Udgivelsessted Jylland

1014

1014

JENS GALSCHIØT

Skulpturkamp

Han har skabt de bedst
kendte danske skulpturer

dukker billedhuggerens værksted
frem. Her tæver Jens Galschiøt

South China Morning Post fylder to
mapper, og der er udklip fra aviser i
Mexico, Brasilien og andre fjern

重組架構，保障廣闊視野

近日社會的氣氛令人想起上世紀納粹興起時的德國：政治、秘密公安、黑勢力的鬼魅籠罩，到處瀰漫着悲憤和恐懼。或許有人覺得這只是集體的杯弓蛇影，但公眾的擔憂卻是切實地存在，只有漠視公眾感受的政府才把行動停留在官八股大講原則、未完成調查便一再斷言事件與言論自由無關的聲明活動上。

以為有法律保障社會便有充分言論自由，不是思想幼稚便是存心欺騙，任何人都知道可以有許多方法不動聲色地進行恐嚇壓制。即使在國內亦可以貪污逃稅懲罰傳媒，數年前上海更出現前衛藝術展開幕前突然大停電的怪招！方法藉口五花八門，只有卑劣政客和瀆職官員才會玩弄受害者兼任警察去拿出確實證據來的遊戲。連串事件為言論自由響起警號，其破壞力涉及社會每一層面。藝術表達自由與言論自由緊密相扣，文化界不能掉以輕心。

形形色色刪禁 多元空間縮減

以恐嚇暴力壓制表達自由，是低層次的野蠻手法。筆者過去亦曾面對過大隊人衝進展覽廳把展品當場拆毀的情況，但這畢竟是少數。實際上，假借名目刪禁文化活動易如反掌，政府以場地租借條例作藉口阻止某些活動便是司空見慣。由於文化活動往往不能單靠市場而需要倚賴贊助，贊助變成了篩選的重要工具，例如有關六四的紀念展覽，一般來說都難找贊助。當然機構可以欠缺資源或是藝術路向不符合以至沒有檔期為理由拒絕。更加隱晦的是，把資源放在某一方面而逐步削弱另一方面，例如重展覽古物而輕鼓勵批判性藝術的當代藝術等。最惱人的自我刪禁，根本是無從引證，但在威嚇氣氛凌厲的情況下，自我刪禁的殺傷力至為巨大。

不過，人家不支持某些節目，也可能是真的基於其他非政

表達自由有很多灰色地帶，只有置身其中的人才會親身體驗。或許不是全都跟政治有關，但回歸後多元表達的空間確實是減少了。從視覺藝術方面來看，政治性議題的展覽大幅減少（當然藝術工作者可能因興趣改變、心死以至放棄討論），另類空間如藝術中心的挑戰者角色不再存在，小型藝術空間在苟

治原因，動不動指控人家壓制表達自由，也可以是另一種暴力。困難的是，壓制

《國殤之柱》幾經擾攘方可在港大暫時棲身

延殘喘。在資源豐富的官方機構統領全港展覽活動的情況下，政府對觀眾看些什麼（例如利用展覽軟性推動愛國教育）有強大的控制。雖然不能確實地證明表達自由受壓，但我們的多元空間顯然在遞減，過往享受的遼闊視野正逐步收窄。

透過對文化建制內資源調配及權力架構的安排，當權者絕對可以操控何類活動得以獲取最大優勢，權力過分集中，正是自由多元、遼闊視野的殺手。香港文化發展的最大障礙正是政府在文化發展上權力不成比例地巨大。

我們無法制止種種無形方法威嚇表達的自由，但我們可以

做的是，爭取建立一個多元、權力下放及高度尊重表達自由的環境，製造較難壓制表達自由的空間。如果政府真的如何志平局長所說，有誠意捍衛表達自由，會竭力維護廣闊多元的視野，便應盡快開放現有在文化事務上的大政府架構，包括開放場地控制權，加速官方文化機構的私有化及獨立化，把自主權交予機構內的專業人士，設立多元的資助藝術機制，例如透過遺產稅優惠鼓勵成立私人基金會等，以提供多選擇的空間，容納不同的意見。

建立保障機制 期待權力下放

面對表達自由的威嚇，民間監察十分重要。當藝術發展局成立時，它的一個主要任務是維護表達的自由。一九九五年當《新人》雕塑被評定為不雅時，藝發局在數日內發表聲明抗議，並表示對藝術表達自由的關注。藝發局原是本地文化權益的維護者，但觀乎它在公安條例引致全城沸騰之際，仍只是搞些討論會而拒絕表達局方立場，連一些向政府表達高度關注的中文文字也欠奉。近日社會對言論自由的關注，希望藝發局能重拾理想和勇氣，先行一步捍衛表達自由的權利。如藝發局甘心放棄領導地位，淪為一個沒理想沒識見的分錢機器，而文化界亦唯有自行另立監察機制。

上述提及的架構改革並非新意念，過去不少個人和團體，包括文化委員會，均作出「多元發展」、「民間主導」的建議。政府亦口頭上認同這些原則，但在一些重要的改變上仍徘徊於漫無邊際的「要作進一步詳細研究」中，不知是沒意願或沒能力作出放棄手上的巨大操控權。

現仍緊抓文化發展大權的政府，唯一轉移權力的行動是，把西九龍文化區的發展權交予地產發展商。我們當然不能以偏概全，但觀乎近日那些叫港人不滿意便離開、不應談民主自由、只要低頭吃叉燒的商賈/地產商言論，如果將來由持有這種意識的發展商主控未來文化區的發展，文化界怎能不心寒？

何慶基

陳智思 家族公司 承保六四燭光集會

【本報訊】雖保險界立法會議員陳智思的家族保險公司願意為六四燭光集會承保，但其他有關六四甚至 7.1 活動仍沒有任何保險公司肯接受投保，主辦六四及 7.1 祈禱會的天主教正義和平委員會幹事孔令瑜表示，不只一間保險公司向他們表明，因為要拓展內地市場，所以不願承保這些活動。

陳智思昨表示，這次承保支聯會活動是為了還保險業一個清白，並指「只此一次，下不為例」。他強調，保險公司不肯承保有關活動是出於商業決定，並不涉及政治壓力。

不過，孔令瑜昨接受訪問時稱：「教會搞祈禱會，有幾危險呀？我相信如果個祈禱會係為老人，唔係六四、7.1 搞，一定會買到保險。」

支聯會今見何志平

支聯會今早將與民政事務局長何志平會面，要求政府取消現時非牟利團體租用康文署場地舉行遊行、集會要購買保險的政策。

支聯會主席司徒華及副主席李卓人昨午聯同多名港大學生會代表，到港大向國殤之柱獻花，並清洗國殤之

柱。李卓人表示，由陳智思任總裁的亞洲保險有限公司，日前透過經紀向支聯會提出願意承保六四燭光集會，保額為一千萬元。他說，由於警方要求集會需要三千萬元保額，他稍後會再與有關經紀及警方商討細節，並希望保險公司能為本月三十日舉行的六四遊行作承保。

另外，天安門母親運動昨晚也發表聲明，指有保險經紀引述公司內部備忘錄，講明不接受「六四」及有關「民主」活動的投保，該會要求政府及陳智思公開澄清。

支聯會及港大學生會十多人昨日在港大向國殤之柱鞠躬及獻花，並合力清洗國殤之柱。
梁祖堯攝

Indsamling til Folkegave

Jens Galschiøts vandkunst "Fortællerbrønden" har i et halvt år stået udenfor Rambusch i Vestergade i miniformat. Mange mennesker er daglig stoppet for at beundre den og har fået foldere om skulpturen. Den er tænkt som en folkegave til Odense by i anledning af H.C. Andersens 200 års dag i 2005. Men der skal penge til for at få lavet og erhvervet skulpturen.

Der er lavet et budget på 7.800.000, og disse mange penge har en ny arbejdsgruppe sat sig for at indsamle. Der er nu oprettet en konto ved navn "Fortællerbrønden" i BG-Bank.

Alle beløb modtages med glæde og alle beløb skal stå på en lukket konto indtil indsamlingen er slut - forhåbentlig fordi det fulde beløb er nået. Korup Sogns Kunstforening er kontoens indehaver og har sat det første beløb ind.

Andet beløb er sat ind af Karen Marie Nielsen fra Grævelingeløkken.

Det er Kunstforeningens store håb at rigtig mange foreninger vil følge eksemplet og indsætte en del af foreningskontingenter - f.eks. 10-25 kr. - så vi alle en dag kan glæde os over den store smukke skulptur i Odense bymidte.

Kontoens nr. er BG bank reg. 0914, konto 4358333362. Netbank kan naturligvis benyttes.

Korup Sogns Kunstforening.

I spidsen for indsamling

FORTÆLLERBRØND: Claus Schøne vil ikke opgive folkeindsamling til byens gave

Af John Borgkilde

jbo@fyens.dk

ODENSE. Byen bør stå sammen om, at sikre sig Jens Galschiøts Fortællerbrønd, siger Claus Schøne, der har sat sig for at stå i spidsen for sagen.

Siden februar sidste år, har han haft en miniaturemodel af brønden stående ud for sin butik, Rambusch Lædervarer i Vestergade ved Flakhaven.

Her har Claus Schøne for længst fået bekræftet sin mening om værdien af den kontroversielle skulptur, der forestiller en afslappet H.C. Andersen siddende i vandkanten, med bukserne smøget op og med fødderne i vand.

- Her viser digteren, at han er nede på jorden og folkets mand, mener Claus Schøne.

Tre meter figur

Den siddende figur, der udføres i bronze og kobber, som Galschiøt og hans medarbejdere er i fuld gang med at udforme på værkstedet i Næsby, er tre meter høj, hele kunstværket er tæt ved seks meter.

- Straks, da jeg så modellen, sagde jeg til mig selv, at dér er borgernes gave til Odense, den skal byen have glæde af.

- Brønden har potentiale til at markere byen på det kunstneriske verdenskort, og da den originale ikke var klar, ringede jeg til Galschiøt og bad om at låne modellen som en appetitvækker, og det skal jeg love for, den er. Folk standser op og snakker om figuren, der gang på gang fotograferes.

Syv millioner kroner

Den færdige skulptur forventes at koste cirka syv millioner kroner, som Claus Schøne har taget initiativ til at indsamle.

- Det bør ikke være noget problem. Det skal ku' lade sig gøre. Odense fortjener den.

Nu skal vi have budskabet ud i en fart. Det er vigtigt, at vi trækker i de rigtige tråde, lyder det målbevidst fra forretningsmanden, der brænder for sagen, og som er parat til at bruge al sin fritid på at realisere folkegaven fra byens borgere til Andersens fødeby, i anledning af 200-året for digterens fødsel.

Opgav forleden

Et lignende initiativ blev opgivet for 14 dage siden, da HK og LO i Odense med formanden Sven-Erik Petterson i

spidsen ikke kunne finde de samarbejdspartnere.

- Det skal vi nu, den sag skal løses, lover Claus Schøne, der understreger, at han ikke kender Galschiøt personligt

Den grimme Ælling

Claus Schøne mener, at historien om Jens Galschiøt lever op til H.C. Andersens eventyr om Den grimme Ælling.

- Vist er han sin egen, med egne meninger og udtryksformer, og det er ikke altid lige populært, men han besidder et enormt univers, som byen burde være taknemmelig for.

- Da jeg ikke kan løse opgaven alene, har jeg nedsat

en arbejdsgruppe af kompetente folk, som allerede i denne uge arbejder med sagen. Jeg har fået så mange tilkendegivelser, bare ved at have modellen stående, at jeg ikke er i tvivl om, at byen kan stå sammen.

Oplæg i næste uge

Arbejdsgruppen forventes i næste uge at afsløre en indsamlingsmodel og initiativtageren ser gerne et tæt samarbejde med et pengeinstitut, hvor borgere, foreninger, institutioner og virksomheder kan sætte beløb ind på en annonceret lukket konto, så de på den måde kan være med

til at indkøbe skulpturen.

Claus Schøne vil ikke lige nu være med i en diskussion om placering. For allerhelst havde han set skulpturen placeret på Flakhaven, så kan man nemt forestille sig, hvor stor en seværdighed den originale seks meter høje skulptur kan blive, siger initiativtageren til folkeindsamlingen, Claus Schøne. FOTO OLE FRIIS

- Den sag er uddebatteret, så nu må andre ideer komme på banen, men det vigtigste er, at Odense arbejder seriøst på at sikre sig Fortællerbrønden, så ikke København snupper den for snuden af os.

- Kunsten er at blive ved med at kæmpe - kunsten er ikke, at give op. Det vil være for let. Vi må gøre en forskel.

24-07-04

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 19.000
Læsertal..... 60.800
Udgivelsessted Sjælland

Michael Moore er tidens mest berømte eksempel på en kunstner, der sætter en politisk dagsorden. Filmen »Fahrenheit 9/11«, der menes at kunne få konsekvenser for præsident Bush' fremtid, blev tilmed belønnet med en af verdens mest eftertragtede priser ved årets filmfestival i Cannes.
Foto: Laurent Rebours/Polfoto

Kan kunst vælte præsidenter?

Netop nu bruser en politisk bølge gennem kunstlivet, og det er ikke kun Michael Moore, der sætter samfund og politik på dagsordenen. Mange kunstnere bruger store udstillinger til at blande sig i politiske konflikter. Protestsangerne må vi dog stadig se langt efter.

AF LENE HALMØ
TERKELSEN,
DAGBLADENES BUREAU

»Al god kunst er politik, al politisk kunst er dårlig«, mente den danske maler

en politisk dagsorden. Men Michael Moore er ikke alene om at bruge andet end talerstole og forsamlingshuse til at luften politiske budskaber. Inden for billed- og installationskunsten er flere og flere kunstnere i de seneste år begyndt at udsende politiske meldinger og blande sig i internationale konflikter med deres kunst.

I januar fik kunstværket »Snehvide og sandhedens vanvid« hele verdens bevågenhed, da det skabte diplomatisk krise mellem Sverige og Israel. Den israelske ambassadør blev så vred over billedet af en kvindelig, palæstinensisk selvmordsterrorist på sejlet af en båd i et blodrødt bassin, at han mørklagde værket, og debatten brølede i alle medier.

På sidste års Venedig Biennale, der er en af verdens mest prestigefyldte kunststillinger, var tendensen også klar: Nu skulle kunsten have mening. Den danske kunstnergruppe Superflex gjorde i en bød med læskende guarana-drik

bønder, der producerer guarana-frugter til deres sodavand, og på den spanske pavillion skulle man vise spansk pas for at få lov at se kunstværket. Det gav grund til eftertanke for alle de - det vil sige størstedelen af udstillingens besøgende - som ikke fik kunstværket at se og følte sig diskriminerede.

Den danske kunstner Jens Galschiøt har i flere år kombineret kunst og budskaber i værker som »Skamstøtten«, »Den indre svinehund« og med sin og kollegaen Lars Calmars gigantiske skulptur af en fed, vestligt udseende kvinde på ryggen af en udsultet afrikansk mand, der gjorde opmærksom på det skæve forhold mellem rige og fattige lande.

Nye kunstretninger som street art forholder sig også kritisk til verden omkring os og vender den politiske situation med kreative hjerner, som da kunstnergruppen Superflex i en kommentar til udlændingepolitikken hængte plakater op med på-

det til grin at mene noget om noget som helst. Det er en karikatur at være protestsanger. Hist og pist er der stadig bands, der mener noget om samfundet, men rockmusikken afspejler som altid ungdomskulturen, og den er meget apolitisk, siger Torben Bille, der undrer sig over, at de politiske tendenser er som blæst ud af vore dages rockscene.

- Det er dybt underligt. Verden i dag er mere kompliceret end nogen sinde. Jeg kan ikke forstå, at eksempelvis Irak-krigen ikke skabte en reaktion i musikken, som Vietnamkrigen gjorde det. Det eneste element af protest i musikken er hiphop-kulturen, og den er også snart ren facade, siger Torben Bille.

Når de fleste danskere taler om politisk musik, er det stadig lillafarvede batik-tørklæder, Røde Mor og Arne Würgler, der dukker fremtilsat enkelte overvintrede troubadourer. 1970'ernes musikere satte sig grundigt på det politiske udtryk, og ingen har formået at forny det siden, mener Torben Bille.

- De kunstnere, der har noget politisk på hjerte, har ikke fulgt med tiden og fået musikken ind i et nyt årtusind med et andet tonesprog end i 70'erne. De hænger fast i et forældet udtryk. Man læner sig op ad noget, der var engang, og udgiver en støttesingle i ny og næ, men tiden er løbet fra den genre. De musikere, der gør det bedst, er dem, der var med dengang. En mand som Niels Skousen har stadig budskaber, men han har forstået at flytte dem med ind i en ny tid, siger Torben Bille.

Men selvom den harmøse pop næppe bliver afløst af krasse tekster og barske budskaber lige med det første, vil flere og flere personer fra kunstlivet sandsynligvis gøre som Michael Moore i fremtiden og stille spørgsmålstejn ved præsidenter og politik. Og Moore nøjes ikke med én kunstnerisk genre til at råbe verden op. Sammen med danmarkspremieren på »Fahrenheit 9/11« udkommer han med bogen »Hallo, hvor er mit land blevet af?« i endnu et forsøg på at vælte præsident Bush.

Mere menneske

Parløbet mellem kunst og politik er langt fra et nyt fænomen, og i århundreder har man brugt sange, billeder og litteratur til kritiserende og stille

Ravnsborg Tværgade 5 C, 2200 KBH N
Tel. 35 39 13 00 - Fax. 35 39 13 39
Besøg os på WWW.AJOURKLIP.DK

Vejle Amts Folkeblad

24-07-04

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 26.903
Læsertal..... 84.000
Udgivelsessted Jylland

Kan kunst vælte præsidenter?

1014
Netop nu bruser en politisk bølge gennem kunstlivet, og det er ikke kun Michael Moore, der sætter samfund og politik på dagsordenen. Mange kunstnere bruger store udstillinger til at blande sig i politiske konflikter. Protestsangerne må vi dog stadig se langt efter

Af Lene Halmø Terkelsen
Dagbladens Bureau

Al god kunst er politisk, al politisk kunst er dårlig, mente den danske maler Harald Giersing. Et udsagn, den stjernespækkede jury ved årets filmfestival i Cannes må være lodret uenig i. Den lod årets eftertragtede palmegren dumpe ned i favnen på den amerikanske filmskaber Michael Moore for hans ultrapolitiske dokumentarfilm »Fahrenheit 9/11«. Et stykke kunst, der meget vel kan få fatale konsekvenser for Bush-regeringens fremtid, spår Søren Høj fra DR2's »Filmland«:

- Moores film får stor betydning for det politiske liv. Film er et massemedie med enorme fangarme, der som intet andet kan fange millioner af mennesker, og derfor bliver Moores sandhed om Bush sandheden for alle de, der ikke kan overskue, hvad der egentlig skete efter 11. september. Folk stiller ikke spørgsmålstegn ved, at budskaberne kommer fra en biografilm, for de er i forvejen hjernevaskede af mediernes sort/hvide måde at fremstille nyheder på, siger Søren Høj, der mener, at højredrejningen i den vestlige verden er grunden til, at mange kunstnere pludseligt blander sig i den politiske debat.

- Det har altid været venstrefløjen, der demonstrerer. Højrefløjen debatterer ikke på samme måde. Derfor er det afgørende, hvem der sidder på magten. Der laves politisk kunst, fordi man er utilfreds med noget i samfundet, og blandt andet derfor ser vi en opblomstring i skarpe politiske film netop nu. Der har altid været enkelte politiske film, men det er først nu, der kommer en reel

Michael Moore er tidens mest berømte eksempel på en kunstner, der sætter en politisk dagsorden. Filmen »Fahrenheit 9/11«, der menes at kunne få konsekvenser for præsident Bush' fremtid, blev tilmed belønnet med en af verdens mest eftertragtede priser ved Årets Filmfestival i Cannes. - Foto: Laurent Rebours/Polfoto

23-07-04

Bladgruppe..... Dagblad
 Oplagstal..... 20.000
 Læsertal..... 65.000
 Udgivelsessted Fyn

1014

Kunst i opp

Netop nu bruser en politisk bølge gennem kunstlivet, og det er ikke kun Michael Moore, der sætter samfund og politik på dagsordenen. Mange kunstnere bruger store udstillinger til at blande sig i politiske konflikter. Protestsangerne må vi dog stadig se langt efter

Af Lene Halmø Terkelsen

■ »Al god kunst er politik, al politisk kunst er dårlig«, mente den danske maler Harald Giersing. Et udsagn, den stjernespækkede jury ved årets filmfestival i Cannes må være lodret uenig i. Den lod årets eftertragtede palmegren dumpe ned i favnen på den amerikanske filmskaber Michael Moore for hans ultrapolitiske dokumentarfilm »Fahrenheit 9/11«. Et stykke kunst, der meget vel kan få fatale konsekvenser for Bush-regeringens fremtid, spår Søren Høj fra DR2's »Filmland«.

- Moores film får stor betydning for det politiske liv. Film er et massemedium med enorme fangarme, der som intet andet kan fange millioner af mennesker, og derfor bliver Moores sandhed om Bush sandheden for alle de, der ikke kan overskue, hvad der egentlig skete efter 11. september. Folk stiller ikke spørgsmålstegn ved, at budskaberne kommer fra en biograf, for de er i forvejen hjerneva-

Om kunst der rykker

»Kunst skal gøre noget andet end at sidde på bagdelen i museet«.
Claes Oldenbourg, kunstner.

»Politik kan aldrig bestemme kultur, men kultur vel politik«.
Theodor Heuss, politiker.

»Jeg tror ikke, man kan lave socialrealistisk kunst uden at have sultet, været helt nede på samfundets bund«.
Harald Hørdal, forfatter.

skede af mediernes sort/hvide måde at fremstille nyheder på, siger Søren Høj, der mener, at højredrejningen i den vestlige verden er grunden til, at mange kunstnere pludseligt blander sig i den politiske debat.

- Det har altid været venstrefløjen, der demonstrerer. Højrefløjen debatterer ikke på samme måde. Derfor er det afgørende, hvem der sidder på magten. Der laves politisk kunst, fordi man er utilfreds med noget i samfundet, og blandt andet derfor ser vi en opblomstring i skarpe politiske film netop nu. Der har altid været enkelte politiske film, men det er først nu, der kommer en reel politisk bølge siden 1960'erne. Med dokumentarfilmens tilbagevenden i biografen kom de film, der tager klart stilling eller stiller spørgsmålstegn ved samfundet som »Supersize me« og »Fahrenheit 9/11«, og jeg tror helt sikkert, vi vil se flere i fremtiden, siger Søren Høj.

Sodavand i protest

»Fahrenheit 9/11«, der har danmarkspremiere den 8. august og har indtjent mere end 600 millioner kroner i USA på bare fire uger, er tidens mest berømte eksempel på kunst, der sætter en politisk dagsorden. Men Michael Moore er ikke alene om at bruge andet end talerstole og forsamlingshuse til at luften politiske budskaber. Inden for billed- og installationskunsten er flere og flere kunstnere i de seneste år begyndt at udsende politiske meldinger og blande sig i internationale konflikter med deres kunst.

I januar fik kunstværket »Snehvide og sandhedens vanvid« hele verdens bevågenhed, da det skabte diplomatisk krise mellem Sverige og Israel. Den israelske ambassadør blev så vred over billedet af en kvindelig, palæstinensisk selvmordsterrorist på sejlet af en båd i et blodrødt bassin, at han mørklagde værket, og debatten brølede i alle medier.

På sidste års Venedig Biennale, der er en af verdens mest prestigefyldte kunstudstillinger, var tendensen også klar: Nu skulle kunsten have meninger. Den danske kunstnergruppe Superflex gjorde i en bod med lækende guarana-drik opmærksom på, at multinationale selskaber underbetaler de brasilianske bønder, der produ-

da kunstnergruppen Superflex i en kommentar til udlændingepolitikken hængte plakater op med påskriften »Foreigners, please don't leave us alone with the Danes« i flere danske byer.

Den politiske bølge, der netop nu dukker op i kunsten, er en reaktion på 80'erne og 90'ernes apolitiske udtryk, mener museumsdirektør Peter S. Meyer fra Trapholt Museet i Kolding, der er berømt og berygtet for sine overraskende kunstudstillinger med blandt andet levende guldfisk i blendere.

- Politisk kunst har altid eksisteret som en undergrund, men af og til popper den op og kommer indenfor i varmen på udstillinger og kunstmuseer. Kunsten er et af de områder, hvor man stadig kan påvirke en masse mennesker, og i disse år er der alligevel ingen, der tror på det, politikerne siger. Men kunstnere er stadig uskyldige og kan tillade sig at være idealistiske, siger Peter S. Meyer.

Mere menneske

Parløbet mellem kunst og politik er langt fra et nyt fænomen, og i århundreder har man brugt sange, billeder og litteratur til kritiserer og tage stilling og stille spørgsmålstegn ved samfundet. I 1960'erne eksperimenterede kunstnerne med happenings, performanceart og konceptkunst. Bjørn Nørgaard parterede den berømte hest, teatergruppen Solvognen hærgede i et stormagasin, og mange sagde nej til atomkraft og ja til solidaritet. Men efter 1970'erne meldte matheden sig. De fleste danske kunstnere vristede sig ud af det, de følte var blevet en politisk og socialrealistisk omklamring. Nu skulle kunsten ikke nødvendigvis have en holdning, men i stedet være skøn at skue eller lytte til.

Den politiske kunst vi i dag oplever på de internationale og danske udstillinger, mener Peter S. Meyer på mange måder minder om kunstlivets sidste store politiske bølge.

- Der er såmænd ikke så meget, der adskiller kunsten i 70'erne fra den politiske kunst, vi ser i dag. Man kæmper for mange af de samme sager, og det er stadigvæk nogle meget direkte politiske budskaber. I dag er kunsten dog ikke så knyttet til politiske partier

på musikscenen, de:

- Det korte svar er hovedet ikke. I dag grin at mene noget som helst. Det er karikatur at være testsanger. Hist og der stadig bands, og der noget om sammen rockmusikkens spejler som altid domskulturen, og meget apolitisk, Torben Bille, der drer sig over, at de politiske

tendenser er som blæst ud vore dages rockscen

- Det er dybt und den i dag er mere end nogen sinde. forstå, at eksempe gen ikke skabte en n sikken, som Vietnar de det. Det eneste protest i musikken kulturen, og den er ren facade, siger Tor

Når de fleste dan om politisk musik, dig lillafarvede ba der, Røde Mør og Ar ler, der dukker frem kelte overvintrede i over 1970'erne n

24-07-04

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 59.855
Læsertal..... 90.000
Udgivelsessted Sjælland

Kan kunst vælte p

1014
2.3 2.1
Netop nu bruser en politisk bølge gennem kunstlivet, og det er ikke kun Michael Moore, der sætter samfund og politik på dagsordenen. Mange kunstnere bruger store udstillinger til at blande sig i politiske konflikter. Protestsangerne må vi dog stadig se langt efter.

Af
Lene Halmø Terkelsen

»Al god kunst er politik, al politisk kunst er dårlig«, mente den danske maler Harald Giersing. Et udsagn, den stjernespækkede jury ved årets filmfestival i Cannes må være lodret uenig i. Den lod årets eftertragtede palmegren dumpe ned i favnen på den amerikanske filmskaber Michael Moore for hans ultrapolitiske dokumentarfilm »Fahrenheit 9/11«. Et stykke kunst, der meget vel kan få fatale konsekvenser for Bush-regeringens fremtid, spår Søren Høy fra DR2's »Filmland«:

- Moores film får stor betydning for det politiske liv. Film er et massemedie med enorme fangarme, der som intet andet kan fange millioner af mennesker, og derfor bliver Moores sandhed om Bush sandheden for alle de, der ikke kan overskue, hvad der egentlig skete efter 11. september. Folk stiller ikke spørgsmålstegn ved, at budskaberne kommer fra en biograf, for

Michael Moore er tidens mest berømte eksempel på en kunstner, der sætter en politisk dagsorden. Filmen »Fahrenheit 9/11« blev tilmeldt belønnet med en af verdens mest eftertragtede priser ved Årets Filmfestival i Cannes.

Om kunst der rykker

»Kunst skal ændre end a bagdelen i m es Oldenbou ner.

»Politik kan stemme kultur vel politi Heuss, politil

»Jeg tror kan lave soci

A'JOUR KLIP GRUPPEN

Ravnsborg Tværgade 5 C, 2200 KBH N
Tel. 35 39 13 00 - Fax. 35 39 13 39
Besøg os på WWW.AJOURKLIP.DK

Fyens Stiftstidende

26-07-04

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 62.473
Læsertal..... 185.000
Udgivelsessted Fyn

FOLKEINDSAMLING SKAL SIKRE FORTÆLLERBRØNDEN

Der er stadig liv i HCA-kunstværket "Fortællerbrønden". Nu organiseres en folkeindsamling i et samarbejde mellem Claus Schøne, der længe har haft modellen stående foran sin butik ved Flakhaven, og Hanne Nordentoft, der er formand for Korup sogns Kunstforening. Sammen med kunstneren Jens Galschiøt har de ikke opgivet håbet om at få tilstrækkelig opbakning, således at den færdige skulptur kan forblive i Odense. Den forventes at koste cirka syv mio. kroner. (jb.)

FOTO: KIM RUNE

A'JOUR KLIP GRUPPEN

Ravnsborg Tværgade 5 C, 2200 KBH N
Tel. 35 39 13 00 - Fax. 35 39 13 39
Besøg os på WWW.AJOURKLIP.DK

Søndagsavisen 11

25-07-04

Bladgruppe..... Distriktsblad
Oplagstal..... 111.000
Læsertal..... 143.000
Udgivelsessted Fyn

Indsamling til Fortællerbrønd

1014
ODENSE - Korup Sogns Kunstforening har dannet en ny arbejdsgruppe til indsamling af midler til billedhuggeren Jens Galschiøts vandkunst Fortællerbrønden. Målet er at gøre den til en folkegave til Odense by i anledning af 200 året for H.C. Andersens fødsel. Det seneste halve år har en model af Fortællerbrønden kunnet ses udenfor Rambusch Lædervarer i Vestergade 15, og mange mennesker har givet udtryk for, at det er en god idé at realisere vandkunsten. Derfor har kunstforeningen i Korup åbnet en konto kaldet 'Fortællerbrønden.'

A'JOUR KLIP GRUPPEN

Ravnsborg Tværgade 5 C, 2200 KBH N
Tel. 35 39 13 00 - Fax. 35 39 13 39
Besøg os på WWW.AJOURKLIP.DK

Fyens Stiftstidende

26-07-04

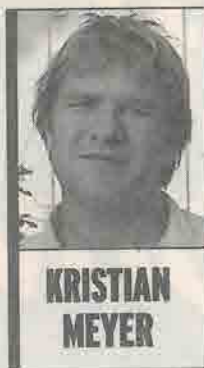
Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 62.473
Læsertal..... 185.000
Udgivelsessted Fyn

"Museumsøen Fyn"

SYNSPUNKT

VIVI TOPP MEYER

KRISTIAN MEYER

Når regionerne er på plads i 2007, er det ikke længer attraktivt at bo, arbejde eller at tage en uddannelse på Fyn. Sjællænderne og jyderne bruger kun Fyn som dæmning, fra den ene bro til den anden. Her kommer et forslag til, hvordan vi lokker alle ikke-fynske til at besøge vores dej-

lige ø igen, så vi fynboer ikke behøver at flytte. Alle øboer skal være klædt i lokale folkedragter, de skal kunne synge gamle folkesange og danse folkedans, være meget høflige og være uddannet som turistguider. Uddannelsen foregår på Rustenborg og er den eneste, der kan tages på Fyn. Der findes ikke længer universitet i Odense, fordi der har siddet aktive politikere vest for Lillebælt, hvor Syddansk Universitet er placeret og udbyder spændende uddannelser. Når mennesker udenfor vælger et turistbesøg i en af kystbyerne eller Odense, bliver de vel modtaget. Der skal

naturligvis være kustoder til at overvåge, at arbejdet bliver gjort godt nok. Disse stillinger kan passende blive besat af Boye, Boye og Løllesgaard med deres tro følgesvende.

De, der kommer med tog, skal ikke ankomme til den nye banegård, men til Jernbanemuseet, så de ikke får et chok over den mangelhovedede statue af vores kære H.C. Andersen foran banegården. "Ønskebrønden" af Galschiøt kan jo så passende placeres foran Jernbanemuseet. Turisterne kan blive guidet til det nedlagte posthus, hvor der i stueetagen er vandrerhjem til dem, som ønsker at blive i stemningen mere end én dag. På de øvrige etager er der underholdning af de lokale, som fortæller eventyr på syngende fynsk og danser folkedans.

Efter at have indtaget mad og drikke og fynsk kultur

fører de besøgende i hast videre med hestevogn til Volls-mose. Man bør køre ad Skibhusvej, hvor man kan besøge det gamle Thrige og få et sus af Østens mystik i basaren. Når man ankommer til Volls-mose, vil der være mulighed for at blive indviet i, hvordan de dengang yderst "aktive" fynske politikere havde planer om endnu en administration. Her sidder lokale med tiggerskåle og beder om et lille bidrag til det fattige fynske folk. Pengene skal bruges til at dække et gammelt underskud på 40 mio. som blev brugt til at finansiere en stor ombygning. Turen i hestevogn går videre til "den gamle Amtsgård", som er administrationsbygning for "Museumsøen Fyn", og forbi "det gamle Lindøværft", der er blevet arbejdende værksted.

Der skal lykkeligvis ikke længer tænkes på besparelser i daginstitutioner eller ældreområdet. Børnene går hjemme hos forældrene. Her bor de ældre også - og gør nytte ved at karte og fortælle historier om gamle dage. Det sidste turistmål ligger nord for Odense. Her sidder en kustode i en gammel hangar og beretter om, hvordan det var muligt, at lufthavnen gentagne gange var ved at gå fallit på grund af forhandlinger med udenlandske firmaer, som ingen penge havde. Sådan kan Fyn bruges, og sådan kan det gå, når politikere har for mange hatte og ikke er vågne, når slaget skal slås.

• Vivi Topp Meyer og Kristian Meyer, Kristiansdals Allé 58, Odense SV, underskriver sig med "Aktionsgruppen for bevarelse af det fynske land og sprog".

28-07-04

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 13.609
Læsertal..... 32.000
Udgivelsessted Bornholm

Tre unge forskellige kunstnere på Filébos

Af Ole B. Christensen

På lørdag den 31. juli åbner en ny spændende udstilling i »Filébos idealer – Galleri for græsrodskunst« i Storegade i Hasle.

Og denne gang med tre unge og meget forskellige kunstnere, hvilket nok skal blive en spændende oplevelse i det i forvejen ikke alt for store gallerilokale.

21-årige Aurea Paz Cifuentes udstiller installationer. Hendes baggrund er en grafisk designuddannelse, et ophold på Holbæk Kunsthøjskole, hvor hun arbejdede med skulptur, rum, idé og projekt, samt et tegnekursus hos Helga Benne-diktsdottir. Hun har desuden været i praktik hos Jens Galschiøtt.

De to andre kunstnere på udstillingen er 20-årige Signe Aarestrup og 23-årige Anders Greis.

Signe Aarestrup udstiller fotografier med lyrik af netop Anders Greis. Siden 2000 har hun lavet en række lyrikoplæsninger og er desuden medlem af lyrikgruppen Fynsværket. I de senest to år har hun udstillet fotografier hos Teater Gadesjakked. Hun er i det hele taget en meget alsidig kunstner, som foruden at gøre det udi det lyriske og fotografiske også er med i bandet Prins poet, der primært er et jazzband med stor vægt på det talte ord.

Anders Greis optræder med solokoncerter med egne tekster, og læser også op af egne digte m.m. ved forskellige arrangementer.

Ved ferniseringen vil Anders Greis også optræde med at synge egne tekster.

En utrolig spændende sammensat kunststudstilling, hvor man kommer vidt omkring i flere kunstneriske udtryksformer, som normalt nok ikke forbindes med hinanden.

Men igen – Filébos idealer er jo også et galleri for eksperimenterende græsrodskunst. Her ser det ud til, vi får det springende ud i fuldt flor.

07-09-04

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 62.473
Læsertal..... 185.000
Udgivelsessted Fyn

1014 ODENSEGUIDEN

8.

september, onsdag

MIMISK STAND UP

Som man ser det

Teaterstykket "Som man ser det" er en blanding af moderne og klassisk mime krydret

med poesi, ord og musik af Anders Brincher. Forestillingen kører til 2. oktober

20: Mimeteatret, Vestergade 95B

9.

september, torsdag

ÅRSTIDSVANDRING

De Otte Årstider af Gidon Kremer lægger musik til balletten Vandring, som fører publikum gennem årstiderne med skiftende tempo, farver og udtryk.

20: Odense Koncerthus, Claus Bergs Gade 9

SHOW U VARIETE

Program på vej.

Odense Congress Center A/S, Ørbækvej 350

MORS VILJE SKE

'Mors vilje ske' er en fortælling om den moderlige kærligheds spændetrøje og om hadsk jalousi mellem søskende.

Man-fre 19.30 & lør 16: Odense Teater - Store Scene, Værstedet og Foyerscenen, Jernbanelokale 21

11.

september, lørdag

MICK ØGENDAHL - TÅFRÆSER

Nyt one man comedy show med Mick Øgendahl, hans første landsbækkende teatertourne siden MICKTRIX.

20: Manasinet Brandts Passage

18-06-04

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 60.000
Læsertal..... 238.000
Udgivelsessted Sjælland

1014

KULTURKALENDER

AF METTE SKOV, BØRSEN RESEARCH

KØBENHAVN/ MALMØ

Koncert/underholdning København

Casper Christensen og Frank Hvam er værterne, når »Zulu rocks« med blandt andre Mary J. Blige, Black Eyed Peas, Outlandish og Tim Christensen. Lørdag 19. juni fra kl. 15.45 i Parken.

Swan Lee giver koncert i forbindelse med sankthans på Vesterbro. Carsten Islington står for bålet, og Master Fatman er kosmisk dj. Onsdag 23. juni, kl. 18-23 i Øksnehallen.

Teater/oper/dans København

Teatret HMF Brændende Kærlighed er tilbage i Kongens Have med en fysisk og rablende morsom komedie uden ord. De viser endnu en gang menneskene frem for hinanden i teatrets velkendte humoristiske og fysiske stil. Torsdag 24. juni til søndag 1. juli i Kongens Have.

Malmø
Teaterfolket præsenterer »Rannstensungar«, der er den hjerteskræende historie om en forældreløs pige, som er bundet til rullestolen. Fredag 18. juni til 3. juli på MAF Scen 1 & 2.

Udstillinger København

Temaophængningen »Kropens tid« viser et udvalg fra samlingen af 1700-tallets billedkunst, der viser sammenhængen mellem tidens kropsoffattelse og dens billed-

Nykøbing Falster

Årets Nykøbing Falster Revy byder på blandt andre Henrik Lykkegaard, Pernille Schrøder, Thomas Mørk og Lise-Lotte Norup. Fredag 18. juni til fredag 27. august i Nykøbing Falster Teater.

Ølstykke

Ølstykke Sommerteater opfører familieforestillingen »Robin Hood«. Tirsdag 22. juni til 1. august, kl. 19.30 på amfiscenen ved Ølstykke Bibliotek.

Udstillinger Humblebæk

»Værker og Dage – nyhvervelser 2000-2004«. Udstillingen markerer genåbningen af Sydfløjen med en præsentation af nyhvervelser, donationer og deponeringer 2000-2004. Onsdag 23. juni til 22. august på Louisiana.

Diverse

Slagelse
»Slagelse Festuge« har som overordnet formål at skabe aktivitet, samvær og oplevelser i byen inden for sports-, kunst-, og kulturlivet. Det opfyldes ved en række forskellige arrangementer over alt i byen. Lørdag 19. til lørdag 26. juni.

JYLLAND/FYN

Koncert/underholdning Haderslev

Kløften Festivalen huserer i den hyggelige by igen. Denne gang besøges de frodige omgivelser af navne som Runrig, Bent Fabricius Bjerre og Lars H.U.G. Fredag 18. og lørdag 19. juni i Kløften.

Nibe

Årets Nibe Festival får besøg af svenske The Cardigans, men også hjemlige navne som Kim Larsen, Poul Krebs og The Sandmen lægger vejen forbyder nordiske festivaler

forfulgt og overvåget af robotter. Fredag 18. juni til 22. august på Trapholt.

Struer

»4 kontroversielle kunstnere« med Thomas Kluge, Jens Galschiøt Christophersen, Lin Utzon og Hans Voigt Stefensen, som har det til fælles, at de på forskellig vis har prøvet at være placeret i en outsider-position. Lørdag 19. juni til søndag 8. august på Gimsinghoved Kunst- og Kulturcenter.

Aalborg

Den tyske fotograf Heinrich Tönnies var en af Danmarks betydeligste fotografer i 1800-tallet. Nordjyllands Kunstmuseum viser en stor retrospektiv udstilling fra hele Tönnies' virkeperiode. Lørdag 19. juni til søndag 9. januar.

Hemmet

Udstillingen »Tusindsårsormen« anskueliggør de forskellige stilarter, der kendes fra vikingetiden, ligesom der bliver mulighed for at se nogle af vikingetidens mest fornemme fund. Søndag 20. juni til 5. september i Bork Vikingehavn.

Varde

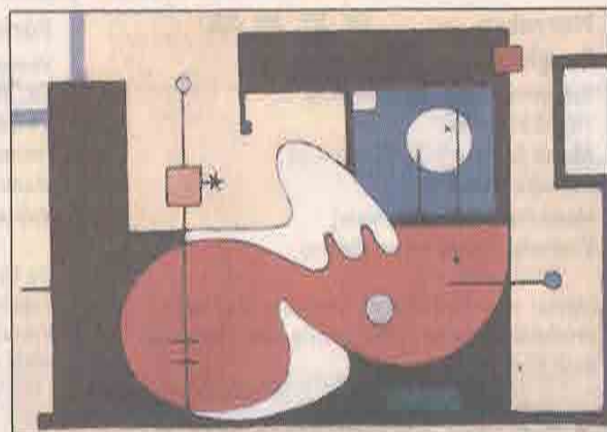
Erik Bagges forunderlige eventyrbilleder er på samme tid illustrationer til en række H.C. Andersen-eventyr og kunstnerens rækkevidde

16-07-04

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 47.296
Læsertal..... 186.000
Udgivelsessted Sjælland

Ugens 1014 udstillinger

AF PERNILLE ANKER KRISTENSEN

SYMBOL – "Symboler i bevægelig arkitektur". 1933. Maleri. Ejlert Bille malede abstrakt og ekspressivt, og de mange linjer, cirkler og spiraler blev grundelementer i hans billedsprog.

Til minde om Bille

HOLSTEBRO På Holstebro Kunstmuseum kan man se en mindeophængning om Ejlert Bille, der var en af det 20. århundredes vigtigste danske kunstnere. Ejlert Bille markerede sig først som billedhugger, men gik over til maleriet efter et ophold i Paris i 1938 til 1939. Holstebro Kunstmuseum ligger inde med den største samling af Ejlert Billes værker i landet og viser nu et halvhundredes malerier, tegninger, skulpturer og keramik fra begyndelsen af 1930'erne og frem.

HOLSTEBRO KUNSTMUSEUM
Museumsvej 2, Holstebro

Mentale landskaber

KGS. LYNGBY Nina Sten-Knudsen er aktuell på Sophienholm med en stor retrospektiv separatudstilling. Umiddelbart virker Nina Sten-Knudsens malerier klassiske – hverken navne som Turner, Eckersberg eller Hammershøi er fremmede for hende. Men kigger man nærmere efter, er hun supermoderne. Billederne frister som mentale landskaber, der er fulde af små historier og store spørgsmål om meningen med det hele.

SOPHIENHOLM
Nybrovej 401, Kgs. Lyngby
Til 19. september

HILSEN – "Mnemonic: Nude Ascending a Staircase". 1998. Maleri. Nina Sten-Knudsen sender en hilsen til Marcel Duchamps futuristiske klassiker fra 1912.

Kunst til kroppen

KØBENHAVN Otte nyuddannede smykkedesignere fra Institut for Ædelmetal viser deres afgangsprojekter på Kunstindustrimuseet. Gruppen med navnet "ByUS" ser smykket som kunst, der bliver gjort fast til kroppen. I det offentlige rum

Ravnsborg Tværgade 5 C, 2200 KBH N
Tel. 35 39 13 00 - Fax. 35 39 13 39
Besøg os på WWW.AJOURKLIP.DK

Fyens Stiftstidende

13-08-04

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 62.473
Læsertal..... 185.000
Udgivelsessted Fyn

Eventyret om brønden

ODENSE-SYNSPUNKT

ERIK
SCHANDORFF

1014
NU må agurketiden være på hæld, således at vi kan tage fat på virkelige og tidssvarende problemer. Vi kan jo ikke blive ved med at tærse langhalm på en tidligere stadsdirektørs fratræden, selv om der er nogle, der mener, at det er det eneste saggørende. Vi kan ikke ændre tingene alligevel, det "tog" er kørt.

HVAD jeg godt kunne tænke vi tog fat på, er den skulptur som Jens Galschiøt har udarbejdet en model af op til HCA's 200 års fødselsdag.

JEG ved ikke, hvad borgmesteren har imod kunstneren,

men jeg synes det lyder som lidt snobberi, at vi skal have Bjørn Nørgaard til at lave en skulptur i anledning af den forestående begivenhed. Bjørn Nørgaard, som jo har lavet skitserne til dronningens gobeliner, er jo en anerkendt international kunstner og som sådan kunne man måske godt forestille sig, at borgmesteren har villet snobbe lidt opad.

VALGET er nu engang faldet på Bjørn Nørgaard, men det forhindrer jo ikke, at Odense Kommune også investerer i JG's skulptur. Fortællerbrønden er en, ikke alene flot, men også funktionel skulptur.

Den giver iagttageren det

som HCA ønskede, nemlig eventyret, det at man kan fordybe sig i et enkelt, eller flere af HCA's eventyr, eller måske sit eget hjemmestrikkede eventyr, medens man betragter den, efter min ringe mening meget flotte Fortællerbrønden.

"Der er ingen, der har skidt mere i nærderne end Odense Kommune"

SÅ er der en anden vigtig ting, nemlig at JG er odenseaner, så eventyret kunne jo fortsætte, ikke?

HER i foråret var fagbevægelsen ude med et initiativ til at få finansieret JG's skulptur. Af uforklarlige grunde lykkedes dette ikke, men der eksisterer stadig en gruppe, som ønsker skulpturen realiseret.

Odense Kommune bør

støtte denne gruppe og yde minimum det halve af hvad skulpturen koster. Det skulle så ikke undre, hvis erhvervslivet og fagbevægelse vil yde resten.

HVORFOR skulle Odense Kommune yde minimum halvdelen? Jo, der er ingen, der har skidt mere i nærderne end Odense Kommune, her tænker jeg på ødelæggelsen af Hans Jensens Stræde og senest Hollufgaard. Her er man i gang med at sælge ud, hvorfor indretter man ikke et HCA-museum?

ALLE ved jo, at HCA var en stor snob og kun ville bo på herregårde og slotte. Hvad ville så have været mere naturligt end at indrette Hollufgaard til slotsmuseum for

HCA? I tilgift kunne man jo anlægge en HCA-park med forlystelser og lignende helt i den "gamles" ånd.

MEGET kunne have været anderledes, hvis politikerne og kommunens embedsmænd havde lidt flere visioner, drømme og ikke mindst mod. Men de tænker kun på her-og-nu-løsninger, som i sidste ende vores efterkommere må lave om, med de omkostninger det medfører.

SOM alle eventyr håber jeg, at dette også vil ende lykkeligt, til glæde for de mange HCA-fans i ind og udland.

■ Erik Schandorff bor Ellekratvej 82, Ejstrup

Ravnsborg Tværgade 5 C, 2200 KBH N
Tel. 35 39 13 00 - Fax. 35 39 13 39
Besøg os på WWW.AJOURKLIP.DK

Fyens Stiftstidende

13-08-04

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 62.473
Læsertal..... 185.000
Udgivelsessted Fyn

FORTÆLLERBRØND

Betal den med skattefradrag 1014

■ Eskild Kjær-Madsen, dit Odense-synspunkt mandag den 9. august var dejligt at læse. Den måde at Odenses kulturpaver har behandlet Jens Galschiøts Fortællerbrønd på, er ikke særlig seriøs. De er tihsyneladende ikke kommende videre end fortællingen "Kejserens nye klæder". Så naive er borgerne i Odense ikke. Der er mange, der kan se sammenfald mellem Jens Galschiøt og fortællingen den grimme ælling.

Eskild Kjær-Madsen, jeg vil venligst foreslå dig at oprette en forening, Fortællerbrønden, og få den godkendt som et kulturprojekt. Det kan give den mulighed, at hvis der indbetales et beløb over 500 kroner, kan givningen trække det fra på selvangivelsen. På den måde giver Odense-borgerne sig selv deres "Fortællerbrønden". Og kulturpaverne kan se hvad de fik ud af deres store viden.

■ Erik Østergaard
Tranevej 36, Odense

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 67.817
Læsertal..... 181.000
Udgivelsessted Jylland

Fra et 1014 bræddeskur i Mexico til dansk luksus

KULTUR: Rey levede som gadebarn - nu maler han med århusianske børn

Af **Jørgen Bollerup Hansen**
samfund@stiften.dk

ÅRHUS: 23-årige Rey Morales arbejder i disse dage i Arenaen ved Atletion med skiftende århusianske børn fra 4. og 5. klasse. Fredag var det børn fra Holme Skole.

Men hans baggrund er en helt anden end deres. Han er vokset op i det sydlige Mexico. På landet, men da han var et år gammel, døde hans far, og sammen med moren og fire søskende flyttede han ind til storbyen.

- Da forandrede mit liv sig meget. Ude på landet arbejdede alle, men da vi kom ind til byen, begyndte jeg at arbejde på gaden sammen med min storebror. Det var nødvendigt, vi havde ikke ret mange penge. Min mor havde ingen uddannelse og vaskede op eller gjorde rent. Hun blev ikke behandlet ret godt.

- Vi boede i et skur af lamelplader, der var foret med avispapir. Vi havde vel fire-fem kvadratmeter, fortæller han.

Sang sig til penge

Han tjente penge på flere måde. Ved at sælge slik og tyggegummi, han vaskede biler og pudsede sko, men først og fremmest steg han på busser for at synge. Var han heldig, faldt der lidt penge af.

Han kom dog i skole, men ikke på heltid. Det var lidt til og fra, det var der ingen stram kontrol med.

- Men jeg har lært at tage

ansvar. Det var både hårdt og vanskeligt, men jeg synes også, jeg lærte noget, så jeg i dag er parat til at tage imod verden, siger han.

Det blev især hans held, at han som 12-årig kom med i et kultur- og skoleprojekt.

- Vi havde da fået vort eget sted at bo. Der havde været problemer de steder, vi boede til leje. Det var uundgåeligt, når vi flyttede ind seks personer på så lidt plads, og nogle gange kunne vi ikke betale huslejen. Så vi flyttede ofte. Derfor var det dejligt, at vi fik vort eget sted. Også selv om der ikke var vand, det måtte vi hente ved en kilde. Det var et billigt sted, siger han.

Hans lykketræf

Projektet, han kom med i, reparerede cykler og sko, og oplærte samtidig børnene i musik, maleri og teater.

- Jeg holdt mest af kunst og teater, og jeg sluttede det, der svarer til mellem skolen, fortæller han.

En af lærerne fik han et særlig godt forhold til, og læreren hjalp ham videre til en kunstskele. Han kom også med i en teatertrup, der blev så stor en succes, så truppen hurtigt blev efterspurgt.

Faktisk har han engang tidligere været i Århus. Det var i 2000, hvor han var involveret i et teaterprojekt ved en udstilling om Mellemerika i Ridehuset.

Til Århus igen

- Jeg blev større og tjente ef-

terhånden bedre, men jeg søgte at holde aftenerne fri, så jeg kunne lære noget og lave mine egne ting, fortæller han.

I dag lever han fuldtids som kunstner, hovedsagelig som maler, det er det, han helst vil.

Og det er som sådan, han er i Århus. Her åbnede forleden udstillingen Colorin Colorado, en udstilling med 17 kæmpestore og fantastiske malerier - helt op til 35 kvadratmeter - skabt af mexikanske gadebørn for fem år siden.

Det er en udstilling, der konstant turnerer, især for at rejse penge til sociale og sundhedsprojekter blandt de mexikanske gadebørn.

Rey Morales kom til Danmark for nogle måneder siden, og den første tid opholdt han sig i Odense, hvor han via foreningen Tinku havde fået kontakt til den danske kunstner Jens Galschiøtt - ham med skulpturerne, nogle vil huske "Den indre svinehund".

Torsdag og fredag samt i den kommende uge bistår han de to århusianske kunstnere Thomas Kruse og Ole Grøn, når de hjælper århusianske børn med at male billeder fra deres virkelighed. Tilsvarende som de mexikanske børn har gjort.

Det er allerede blevet til spændende stor-formater - om end de er en smule mindre end de 17 fra Mexico.

Alle billeder kan ses i Arenaens foyer til og med 28. august. På tirsdag er der desuden et foredrag på engelsk

- Det kan være svært at fange et øjebliksbillede af 23-årige Rey Morales.

med den mexikanske fotograf Nicolienka Beltran om mexikanske familiers flugt til storbyerne.

Efter projektet i Århus vender Jey Morales tilbage til Mexico.

Godt sammenhold

Og hvordan med hans mor og søskende?

- Byen ligger ligesom mange andre store byer i Mexico i den lave del med bjerge omkring, hvor de fattige bor i primitive huse. Det er der, min mor stadigvæk bor, og vi holder meget sammen i familien, siger han.

Mens mexikansk kultur er meget traditionsbunden, oplever han dansk kultur som meget varieret. Det kan være svært at fange et øjebliksbillede, da det hele tiden udvikler sig.

- Det afspejler livet i Danmark, tror jeg.

- Det har været skægt og spændende at arbejde med de danske børn. Måske ville mexikanske børn i højere grad følge deres egen fantasi, her spiller stikord fra lærerne måske en del ind, mener han.

- Men de har ingen bekymring, de kan hengive sig, siger

han. Udstillingen er ret af AC Børnehjælp arbejde med blandede børn.

Ravnsborg Tværgade 5 C, 2200 KBH N
Tel. 35 39 13 00 - Fax. 35 39 13 39
Besøg os på WWW.AJOURKLIP.DK

Fyens Stiftstidende

27-07-04

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 62.473
Læsertal..... 185.000
Udgivelsessted Fyn

23-06-04

Bladgruppe..... Distriktsblad
Oplagstal..... 108.157
Læsertal..... 135.000
Udgivelsessted Fyn

De cubanske billedhuggere arbejder for tiden langt fra hjemmet. (Privatfoto)

Gaven uden byttemærke

HEMMELIGT: En overraskelse venter Trine Eegholm efter ferien

Af **Sofie Pedersen**
Foto: **John Fredy**

ULLERSLEV: Hvad giver man kvinden, der har alt? Det gik Niels Larsen fra Ullerslev og grublede over, da hans kone, socialchef i Nyborg Trine Eegholm, for godt en måned siden fyldte 50.

Indtil ideen pludselig slog ned i ham. Eller rettere sagt stod lige udenfor i baghaven, hvor den i øvrigt altid havde stået. Der er tale om et 20 meter højt elmetræ, der sidste sommer opgav ævred og gik ud som et lys.

- Selvfølgelig, vi laver en skulptur af det, tænkte Niels Larsen.

Og med "vi" mente han, at det nok var en snild sag at få lidt assistance til projektet.

Cubanere savede for

I tankerne havde han fire cubanske kunstnere, som netop er i Danmark for at hjælpe med udførelsen af Jens Galschiøts H.C. Andersen-skulptur "Fortællerbrønden".

De fire cubanere syntes om ideen og slog til med det samme. Men det var også før, de havde set elmetræet. Træet var nemlig både større og rårder, end de havde regnet ned.

Alligevel tog de udfordringen. Elmen kom under kniven, og Niels Larsen kvitterede for cubanernes gåpåmod ved at frembringe den ene torslæede middag efter den anden.

- Very good food - very good cook, forklarer den ene kunstner Alberto Sanches ned et sødmefyldt smil om munden.

Tre dage fra klokken syv norden til otte aften knoklede cubanerne med at tømme

træet, så det til slut begyndte at tage form som et ansigt.

Om aftenen rykkede holdet indenfor i Niels Larsens køkken. Det blev til lange og hyggelige aftener, hvor de på gebrokkent engelsk fik diskuteret verdenssituationen og ikke mindst den danske demokratiopfattelse.

Ingen hammer og sejl

De fire cubanere kommer fra kunstnerkollektivet Mutantes lidt uden for Havana og har stort set fået frie hænder til at udforme skulpturen.

- Det eneste, jeg ikke ville have, var kommunistiske symboler og andet i den dur, siger Niels Larsen.

Men det generede ikke cubanerne. De var fra starten opsatte på, at skulpturen skulle være vikingeinspireret og har efter egne udsagn også nydt den danske regn og blæst.

- It's so quiet and peaceful, siger Alberto Sanches.

Han håber, at det bliver muligt for gruppen at få flere opgaver i Danmark, så de kan vende tilbage. Dog vil de gerne holde en pause fra elmetræet. Kun et træ om året, siger de nu samstemmende.

Den siger velkommen

Resultatet af de mange anstrengelser har allerede fået beundrende blikke fra naboerne.

Fra vejen kan man ikke undgå at få øje på skulpturen, som med vikingehorn og store afrikanske læber smiler én i møde. Det synes Niels Larsen, er mægtig fint.

- Så sidder figuren der og ønsker Trine velkommen hjem. Det er lidt sjovere end de sko, tøj og smykker, som jeg plejer at finde på, siger han.

Cubanere hjælper Jens Galschiøt

Næsby - Kunstneren Jens Galschiøt har netop fået besøg af billedhuggergruppen Los Mutantes fra Cuba, som skal hjælpe med at bygge "Fortællerbrønden" med den fodbadende H.C. Andersen op i fuld størrelse.

- Lederen af den cubanske gruppe, Alberto Sánchez Lago, er lige ankommet fra Moskva, hvor han har udført udsmykningsopgaver.

- I lørdags så han tilfældigt i russisk tv pludselig, at "Fortællerbrønden" var på skærmen, og der var et længere

indslag om skulpturen og andre H.C. Andersen tiltag i Odense.

- Han kunne dog ikke helt forstå, hvad der blev sagt, men af billederne kunne han se, at de beskrev "Fortællerbrønden" i detaljer. Især H.C. Andersens bare fødder syntes at falde i god jord, fortæller Jens Galschiøt, som er mester for skulpturen.

HK-formand Sven-Erik Petersen arbejder stadig på fuldt tryk for at få den komité, der skal forestå indsamlingen, på plads.

Niels Larsen tjekker de sidste detaljer, før elmetræs-skulpturen skal afsløres for hans kone Trine Eegholm.

Ruben Pena (tv) og Alberto Sanches er ved at lægge sidste hånd på Trine Eegholm fødselsdagsgave. Naboerne i Lunden, hvor hun bor sammen med manden Niels Larsen, har allerede været hende og beundre værket.

02-07-04

Bladgruppe..... Fagblad
 Oplagstal..... 6.000
 Læsertal..... 18.000
 Udgivelsessted Sjælland

"Jeg så de undertryktes tårer, og ingen trøstede dem"

Jens Galschiøt har trøstet de undertrykte rundt om i verden, brasilianere, kinesere, indianere i Mexiko, mange flere. Og mere end det. Han har givet dem håb og mod til at handle. Derfor har Erik Meistrup skrevet en bog om ham, og det er han sluppet godt fra. Ikke blot er han lige så vel-signet solidarisk med den af den selvbestaltede kunstelite i København nedgjorte kunstner, som Galschiøt selv er med verdens pressede befolkninger. Men bogen viser også en linie i Galschiøts livnære udvikling: fra en mere æstetisk til en dybt politisk engageret kunst.

Bogener fuld af perspektiveringer, indvendinger mod det herskende æstetiserende og nihilistiske kunstsyn, opgør med postmodernismens fornægtelse af sjæl og helhed. Og så redegør den grundigt for Galschiøts eget syn på, hvad der gør en kunst frigørende, nemlig at den er båret af en humanistisk social og åndelig fremskridtstro, uden snævre politiske bindinger, med blik for sammenhængen mellem Det skønne, æstetikken, Det gode, etikken og så Det sande, modvirkeligheden.

Denne sande modvirkelighed træder i kunsten frem, når man gør op med den selvrosende forstilte virkelighed, som magthavere og borgerskab i Vesten længe har indskuret deres befolkninger i. Det opgør, som også er et selvopgør, foretager Galschiøt bl.a. i Min Indre Svinehund, som nødvendig forudsætning for, at vi kan skabe den selvbevidsthed og skyldfølelse, uden hvilken vore menneskerettigheder bliver om dobbeltmoralisk snak.

Den store anke mod Galschiøt har med formanden for ndkøbsudvalget i Statens Kunstfond, Sys Hindsbo været; at han angler æstetisk format, og at han i øvrigt, som Christian Gether siger, betjener sig af et fortigt, dvs. forældet formsprog, nemlig naturalismen. Det første

Jens Galschiøt: »Svinehund«.

er sludder. Galschiøt har en eminent formdannende evne. Se bare hans Blækspruttekjolen fra 1999 med en sprøhed i folderne og en lidenskabelig engageret eros i formerne, der langt overgår modellen Helle Bøttingers i den originale kjole, som dannede grundlag for skulpturen, endside da de stive skematiske renaissanceformer, en Sys Hindsbo kan præstere.

Til gengæld har Gether for så vidt ret i, at naturalismen er fortidig. Modsat hvad Meistrup mener, er kunstens formsprog kronologisk betinget, det vil sige afhængig af mentaliteten i den

historiske periode, som den skabes i. Og vital naturalisme kræver, at mennesker nærer omsorg, ikke næsten kun har sig selv i hovedet. Derfor må Galschiøt fjerne selve menneskene bag sine betagende eroskjoleformer. En nutidig kvinde kan så at sige ikke mentalt og dermed kropsligt fylde Blækspruttekjolen ud. Det skal iagttageren erkende og tænke: hvad skal der til, for at jeg kan blive mere mig selv, mere lidenskabelig rund, mere engageret, så også jeg kan sprutte kulør på mine medmennesker.

Når Galschiøt skaber menneskelige former, der jo må svare til vor tids mangel på identitet, bliver kroppene derfor langstrakt tynde, som i hans moderne menneskesøn på korsset fra 2002. For hvem har han kunnet og villet ofre sig for i en tid, hvor folk i stedet bliver ofre. Sådan som det sker i de mere eller mindre manerede skikkelser, der lider under vor tids grusomheder på den storslåede Skamstøtte, Galschiøts hovedværk, som Meistrup med rette bruger megen og klog omtale på, dog uden egentlig formanlyse.

Det vigtige er nemlig at forstå, at disse mennesker dér på støtten nok er ofre, men ikke bare. De kan kun lide, fordi de modsat Hindsbos skabelonindivider har bevaret en trang til noget fundamentalt menneskeligt i sig. De er sammen, ikke bare presset sammen. Nok er nogle næsten udslukte, men andre er rasende, nogle eftertænksomme, med forundring bevaret, spejdende ud, som i manierismens kunst, efter hjælp fra beskuerne, men også ansporende: hjælp verden, så hjælper du dig selv. En kvinde tager et barn ind til sig. En anden har en smuk eroskrop med runde bryster, der siger: min kærlighed skal de ikke lige straks få has på. Og forunderligt: hun er ikke anpassende, ikke selvhævdende. Der er skønhed i gruen, som i al stor kunst.

Flere ser op, som kvinden øverst. Trods de utroligt barke vilkår udgør de sammen ikke nogen opgivende KZ-lejrs-mas-

se, men en organisk folkelighed forenet som en smukt rundende pilespids opad. Ikke i en bøn til nogen guds forsyn, men i en appel til vor tids menneskeslægt: lad os af den død, som har bredt sig i os og om os, skabe nyt lys. Vi må selv agere forsyn. Se, hvordan lyset i os forsøger at kæmpe sig fri af vor tids mørke. Se, hvordan vi gerne vil være mere frie, omsorgsfulde, naturlige. Se, hvordan en ny vital naturalisme prøver at bryde sig vej, så vi ikke skal nøjes med at fremstille den i klædedragten. Vi vil alle gerne være sådan, ligetil, kærlige. Det kan lade sig gøre. Menneskeslægten har en fremtid, mere menneskelig end nogen sinde, hvis vi bare vil den.

Og Galschiøt har ret. Der har været mørke i historien før, med abstrakt geometrisk kunst, som grækerne brød med en vital naturalistisk kunst, hvis Sejrs gudinde Nike i Louvre Meistrup intuitivt rigtigt sætter sammen med Blækspruttekjolen. Men så langt som grækerne dengang er vi endnu ikke nået. For bag Nikes smukke dragt er der en højst levende person, der kan fylde den ud. En ny naturalisme er målet. Den er ikke bare forældet fortid, som Gether tror, forhåbentlig ikke, da.

For tænk hvis det kunne lykkes os bare at leve op i nærheden af vor næsten fortrængte drøm om naturlighed. Sikke en verden vi så kunne skabe sammen. Det er den drøm, der har fået vinger i Galschiøts frugtbare virksomhed som kunstner og humanist. Det er derfor ikke så underligt, at han bliver bekæmpet af den forkrampede, sjæls- og legemsforladte flok på Kunstakademiet i København. **Leo Tandrup**

Erik Meistrup: Jeg anklager... Om kunstneren Jens Galschiøt. Rigt ill. 176 s. Forlaget AIDOH, Banevænget 22, 5270 Odense N, tlf. 66184058.

Ud over Skamstøtten (s. 70 til højre) vil jeg gerne som illustration til artiklen have bragt Blækspruttekjolen fra 1999 (s. 34 i bogen), som også indgående omtales.

Lektørdtalelse (04/29) 2 526 796 6 (H)

85

Meistrup, Erik: Jeg anklager - : om kunstneren Jens Galschiøt / Erik Meistrup ; redaktion: Erik Meistrup ... [et al.]. - Aidoh.dk. - 168 sider. - DK 99.4 Galschiøt Christophersen, Jens

Skamstøtter - bl. a. i forbindelse med Hong Kongs overdragelse i 1997 og "Min indre svinehund" der bestod af 250 ens to meter høje skulpturer placeret i byer over hele Europa - er nogle af kunstneren og aktivisten Jens Galschiøts kendteste værker, men hans produktion og virksomhed strækker sig over meget mere. Galschiøt er barn af sin tid. Stoffer, zenbuddhisme, politisk engagement, og respekt for håndens arbejde er noget af det, der har drevet ham fremad, og uanset hvad man mener om ham og hans værker, kan man ikke komme udenom, at det lykkes ham at få sat fokus på de spørgsmål, han kaster sig over. Anerkendelse som kunstner kniber det derimod mere med. Hans klassiske figurative formsprog og insisterende ekspressionisme kombineret med et enkelt budskab er for meget for den etablerede kunstverdens mere spekulative koryfæer. Erik Meistrup kommer i sin bog godt rundt om Galschiøt. Udgangspunktet er værkerne, og det billede, der formidles af kunstneren er præcis så rodet og omfangsrigt som det må blive, når det skal vise en mand der arbejder med alt i metal fra smykker til tonstunge monumenter. Afsluttende biografier og et grundigt stikordsregister bringer lidt overblik over denne første bog om en af vores mere omtalte kunstnere.

Jørgen Bartholdy

02-07-04

Bladgruppe..... Fagblad
 Oplagstal..... 6.000
 Læsertal..... 18.000
 Udgivelsessted Sjælland

Anklage uden endeligt bevis

Det er en ambitiøs, stor og frem for alt nødvendig bog, Erik Meistrup har begået om kunstneren Jens Galschiøt.

Den dokumenterer klart Galschiøts position som en af de mest betydningsfulde danske kunstnere på den internationale scene, og er det første forsøg på en samlet fremstilling af Galschiøts enorme virke.

Opgør med smagsdommerne "Jeg anklager..." lægger op til et opgør med selve kunstinstitutionen. Den postulerer, at Jens Galschiøt er uretfærdigt forbigået af museer, statslige indkøbsudvalg med videre. Den anklager også Galschiøts egne kollegaer, for at

være druknet i æstetik uden sans for budskaber eller vigtigheden af politisk kunst. Smagsdommeri, kunne man sige, og undertegnede, der personligt har hørt en museumsinspektør udtale, at "Galschiøt kan vi ikke lide, så ham køber vi ikke" er da heller ikke i tvivl om, at anklagen holder i byretten. Det er uretfærdighed i skamstøtteklasse.

Kunsthistorisk bevisførelse Meistrup griber sagen an fra den kunsthistoriske og æstetiske vinkel. Den herskende leflen for guldflisk, rådne svin og brændte børnehaver bliver sammenholdt med institutionernes afstandstagen fra Galschiøts ekspressivt

realistiske og socialt engagerede kunst. Fint nok, om end en velkendt polarisering. For dårligt at lort på dåse er kunst, mens Kluge først er ved at blive det. For dårligt, at intet kunstmuseum endnu har købt af Jens Galschiøt.

De manglende beviser

Bogens styrke er helt klart dokumentationen af Galschiøts værkers selvstændige og kunsthistoriske værdi. Men beviset for, at der eksisterer et komplot af selvpromoverende kunstnere der tildele sig selv indkøbene, mens realister og politiske kunstnere som Galschiøt holdes udenfor...Beviserne for, at museerne går efter de lettjente penge ved at lade et par smarte biler blive gennembanket af et par happening-kunstnere, at de måske oven

i købet korrupte, og i alle tilfælde inkompetente i deres valg af god kunst, dvs. stivnet i deres egen dårlige smag i stedet for kunstfaglige vurderinger... Ja de beviser udebliver i Meistrups bog. Desværre. Man savner konkret, afslørende journalistik, flere kilder, der udleverer deres smagsdommeri. Afsløringer af magtens netværk og gensidig branding. Flere af Galschiøts egne historier om kampen for anerkendelse.

Alligevel er vi er mange, der ved at anklagen holder. "Jeg anklager..." leverer måske ikke de endelige beviser, men alligevel bør den læses af alle, der seriøst beskæftiger sig med kunst.

Christian Tango

29-07-04

Bladgruppe..... Dagblad
 Oplagstal..... 61.588
 Læsertal..... 179.000
 Udgivelsessted Jylland

NY BOG

1014

Manden bag skamstøtterne

■ ÅRHUS: Man kan ikke undgå at lægge mærke til kunstneren Jens Galschiøt, for stort set al hans kunst skaber debat. For eksempel skabte det megen furor, da han til forskellige steder på kloden fik sat sine såkaldte skamstøtter op - skulpturer, der skulle stå som symboler på frygtelige handlinger begået i disse områder. For eksempel blandt indianerne i Mexico.

Nu har Århus-kulturdebatøren Erik Meistrup (billedet) skrevet en bog om kunstneren, som han mener bevidst er blevet oversat af den kunstneriske elite herhjemme.

Bogen, der er på 180 sider og rigt illustreret, giver en samlet oversigt over de mange aktiviteter, som Jens Galschiøt har stået bag med udgangspunkt i hans atelier i Odense.

Bogen har titlen "Jeg anklager" og er, som der står i pressemeddelelsen, "en bredside til den herskende kunstelite, som har to sæt holdninger, som de bruger til at selektere imellem dem, de kan lide, og dem, de ikke kan lide."

Titlen er inspireret af et brev, som Zola skrev i 1898 i forbindelse med Dreyfus-affæren.

lois

Jeg anklager...

1014

KUNSTBOG: Om Jens Galschiøt og hans forhold til den officielle del af den danske kunstverden

BOG

Erik Meistrup:
"Jens Galschiøt"
Anmeldelse

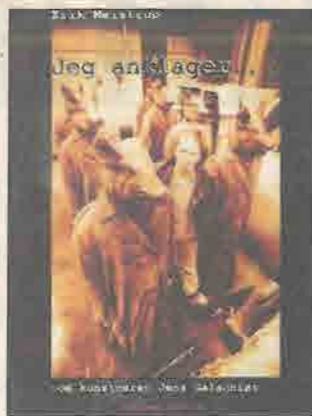
Forfatteren og kunstkritikeren Erik Meistrup har spidset sin pen til det yderste i en nyudkommet bog om kunstneren Jens Galschiøt. Den fem mand store redaktionskomité består af forfatteren, kunstneren og dennes kone samt to personer, som er tilknyttet Galschiøts værksted og aktiviteter, og bogen er udgivet på forlaget Aidoh, som hører hjemme blandt Galschiøts mange gøremål. Bogen indeholder et omfattende og illustrativt fotomateriale leveret af mange forskellige danske og udenlandske fotografer.

Jens Galschiøt har som få været i stand til at skabe opmærksomhed om og omtale af sine værker og happenings rundt omkring i verden, så behovet for at få et nærmere indblik i hans univers må siges at være til stede, uanset hvad man så end måtte mene om de værker og happenings, som han skaber. Det er uomtvisteligt, at Galschiøts aktiviteter nyder stor folkelig opbakning ikke mindst lokalt, og det er ikke mange måneder siden, at et prøvevalg i Odense resulterede i, at 90 procent af de adspurgte foretrak Galschiøts H.C. Andersen-skulptur på byens rådhusplads frem for Bjørn Nørgaards, men selv om Robert Jacobsens skulptur nu bliver stående, arbejder en kreds af Galschiøts beundrere videre med projektet for at finde finansiering og en anden placering.

Med reference til Zola har forfatteren forsynet bogen med den prætentiose titel "Jeg anklager". Det er hverken Galschiøt eller hans værker, forfatteren er ude efter, tværtimod. Det han anklager er den officielle og bestemmende del af den danske kunstverden, som ikke bryder sig om Galschiøts værker. De

er for politiserende, provokerende, hører fortiden til, savner kunstnerisk kvalitet etc. Sådan noget bliver ikke købt af museerne eller opnår offentlige støttekroner, og de fleste kunstanmeldere vælger at undlade anmeldelse af Galschiøts værker. Det forfatteren ikke omtaler er, om den officielle del af kunstverden i udlandet forholder sig til Galschiøts værker på samme måde. Man kan få tanken, når man i bogens biografiske oversigt eller andre steder ikke finder eksempler på kunstmuseumsindkøb af hans værker, men derimod mange eksempler på midlertidige placeringer i forbindelse med konferencer, udstillinger, happenings o.l., Det kunne jo være, at værkerne passer bedre til sådanne formål end placering på et museum.

Forfatteren er af den opfattelse, at Galschiøt er en kunstner af format men miskendt, og han sammenligner hans skæbne med den som blev tildelt bl.a. den danske kunstner Rudolph Tegner og den norske kunstner Stephan Sinding. Deres værker var bestemt til at støde på afvisning, og det blev de i samtiden om end i mere modificeret grad i nutiden. Det er Meistrups opfattelse, at mange af de kunstværker, som i dag skabes af såkaldte velanskrevne og veltablerede kunstnere, som får rosede omtale i kunstanmeldelserne, får økonomisk støtte fra kunstfonde o.l. og bliver købt af museer, andre offentlige institutioner og gallerier, ikke er bedre end Galschiøts værker, måske endda tværtimod. Men Galschiøt er ikke udsprunget fra et kunstakademi og hører ikke hjemme i de etableredes netværk, og hans værker bliver ikke købt af økonomisk stærke kræfter med indflydelse på kunstinstitutionerne. Om dette vil ændre sig, kan kun tiden vise, men der kan ikke stilles spørgsmålstegn

Erik Meistrups bog "Jeg anklager ... - om Jens Galschiøt" sparker ud efter den etablerede kunstverdens indspisthed.

ved Galschiøts socialpolitiske og humanistiske engagement og hans evne til at engagere mange mennesker herhjemme og i udlandet i socialpolitiske aktiviteter og i værkerens produktionsproces.

Svinehunden

Galschiøt er produktiv, og forfatteren har derfor valgt at beskrive nogle få værker og deres historie. Vi får en fyldig omtale og analyse af bl.a. Galschiøts patosfyldte Svinehund og Skamstøtte, som har skabt international opmærksomhed, men man får også et indblik i ikke-politiserende aktiviteter som samarbejdet med modekunstnerne Erik Mortensen og Jean Voigt, smykkeproduktion, støbte draperingsfyldte beklædningsgenstande og figurer samt de kobberstøbte bøger, der hvert år uddeles af H.C. Andersens priskomité.

Forfatteren gør i bogen flittigt brug af citater fra og referencer til kendte kunstnere sat i relation til Galschiøt og hans værker, men det er ikke sikkert at de pågældende er eller ville være lige begejstrede for det. Derimod er det befriende, at Galschiøt egne meninger, holdninger og inspirationskilder kommer så tydeligt frem i bogen, hvilket bestemt ikke altid er tilfældet i kunstens establishment.

Der er tale om en bog, som kommer godt rundt omkring personen Jens Galschiøt og hans værk, og den indeholder

stof til uendelige diskussioner om kampen mellem det for tiden herskende establishment, de udstødte og den brede befolknings smag.

Poul Fruensgaard

● Erik Meistrup: "Jeg anklager ... - om Jens Galschiøt". 180 sider. 198 kroner. Forlaget Aidoh.dk

Jens Galschiøts nok kendteste værk er Den Indre Svinehund, her opstillet på Flakhaven i Odense.

ARKIVFOTO: NILS MOGENSEN SVALEBØG

Fyens Stiftstidende

19-07-04

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 62.473
Læsertal..... 185.000
Udgivelsessted Fyn

JP Århus ons, tors

01-07-04

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 90.000
Læsertal..... 196.000
Udgivelsessted Jylland

1014
Ny bog fra
Meistrup

■ Den århusianske forfatter Erik Meistrup er aktuell med en ny bog "Jeg Anklager" om kunstneren Jens Galschiøt. Meistrup angriber den herskende kunstlites inddeling af kunstnere i »dur« og »dur ikke«. Jens Galschiøt er for eksempel en »dur ikke«, selv om han har skabt debat både i ind- og udland. Bogen koster omkring 200 kr. plo

ERIK MEISTRUP

11-07-04

Bladgruppe..... Dagblad
 Oplagstal..... 176.765
 Læsertal..... 564.000
 Udgivelsessted Sjælland

BØGER 1014
Skulpturer for demokrati

Den Zola-inspirerede 'Jeg anklager' er titlen på en ny bog om Jens Galschiøt, en billedkunstner, som i de senere år har været meget fremme i mediebilledet og på den politiske scene. Bogen er skrevet af forfatteren Erik Meistrup, som med sin tekst ønsker at rette søgelyset mod en billedhugger, hvis indsats gennemgående er blevet tiet ihjel af de danske kunstanmeldere, men hvis værker ofte har vakt stor opmærksomhed og politisk røre i udlandet. I Mexico blev kunstneren udvist, da han stillede sin otte meter høje skulptur 'Skamstøtte' op for at protestere mod behandlingen af indianerne. Værket blev første gang opstillet i Hongkong. Bogen er på 180 sider og rigt illustreret med fotos af de mange aktiviteter. Den forhandles igennem de almindelige boghandlere, og prisen er 198 kr. (inklusive moms). (pmho)

Morgenavisen Jyllands-Posten

04-08-04

Bladgruppe..... Dagblad
 Oplagstal..... 179.716
 Læsertal..... 701.000
 Udgivelsessted Jylland

Kunstpølitisk bredside 1014

PROVOKATØR 'Jeg anklager' er titlen på en ny bog om den provokerende kunstner Jens Galschiøt, inspireret af Zolas berømte brev om Dreyfus-affæren. Indholdet er imidlertid aktuelt, mener kunstkribenten og forfatteren Erik Meistrup. I bogen leveres en kunstpølitisk bredside mod den herskende kunstelite, som har afvist Galschiøt og hans skamstøtter og andre hændings. Bogen udgives af forlaget Aidoh.dk i Odense og kan rekvireres på tlf.: 66 184058. larso.

30-07-04

Bladgruppe..... Dagblad
 Oplagstal..... 17.421
 Læsertal..... 55.800
 Udgivelsessted Jylland

Havkatten Galschiøt

Af Steffen Lange

Erik Meistrup: »Jeg anklager... om kunstneren Jens Galschiøt« (Forlaget Aidoh, 176 s., rigt ill., ca. 190 kr.)

Billedhuggeren, installationskunstneren og den politiske happeningmager Jens Galschiøt, der især er kendt for sine globale kunstaktioner, er agtet i det store udland, mens den danske kunstelite afviser ham.

Nu har forfatteren Erik Meistrup, der har en lang række bøger og artikler om

BØGER

kunst bag sig, skrevet et »forsvarsskrift« for Jens Galschiøt. Naturligvis er det også en biografi, men gennem hele projektet går også den holdning, at kunstneren ikke er agtet i sit hjemland, hvorimod mennesker over resten af kloden har taget sig af ham. Jens Galschiøt er ikke gået den slagne vej. Efter en problemfyldt barndom og ungdom følte han sig til-

»Hungermarchen« var en installation, der bestod af 25 ens kobberskulpturer, som hver især stod på en kiste. Billedet viser et nærbillede af skulpturens ansigt.

trukket til de alternative miljøer, og han arbejdede som lidt af hvert, inden han skiftede jernet på Lindøværftet ud med sølvet og sin egen virksomhed Smykkesmeden. Det udviklede sig til store skulpturer - det hele som selvlært uden faglig uddannelse. Det er blandt andet den manglende akademiske skoling, mange lægger ham til last. Som få andre forener

Jens Galschiøt kunsten med et stærkt politisk engagement. Mest kendt er nok projektet omkring »Den indre svinehund«, hvor en menneske/svine-figur blev opstillet i en række byer verden over. Siden har han skabt mange andre værker og happenings, der har givet genlyd. Altid tager han parti for naturen og de undertrykte folkeslag og minoriteter. Hans »Skamstøt-

te«, der er rejst flere steder i verden, er således en protest mod undertrykkelsen af indianere i Syd- og Mellemamerika.

Erik Meistrup gennemgår de fleste projekter - både som kunstværker og som politiske budskaber, og han argumenterer ganske overbevisende for, at der er tale om kunst. Bogen er således ikke kun et forsvar for Jens Galschiøt, men i lige så høj grad et angreb på det indspiste smagstyranni på museer og gallerier, hvor Odense-kunstneren ifølge bogen holdes ude.

Helt alene i Danmark er han dog ikke. Det er blevet til enkelte udsmykninger og projekter på dansk grund, ikke mindst i Odense, og han har fået en række priser og legater - dog ikke de kendte og »tunge« indenfor kunstens verden, men hæder og tildelinger fra det »alternative« Danmark.

Jens Galschiøts værker lader ikke betragteren uberørt - og ofte bliver man ubehageligt berørt, fordi han pirker ved den dårlige samvittighed mange i vesten har i forhold til miljøet, naturen og de fattige i u-landene. Måske er det derfor han ikke optages i et »fine« selskab? Han er ganske enkel for ubelejlig. For i modsætning til blandede guldfisk og hvad der ellers findes på af moderne nutidskunst, rummer Galschiøts værker ikke noget element af »underholdning« i sig. Dertil er verdens problemer alt for alvorlige, signalerer hans kunst.

Erik Meistrups bog er et vigtigt debatindlæg, fordi det igen og igen er væsent-

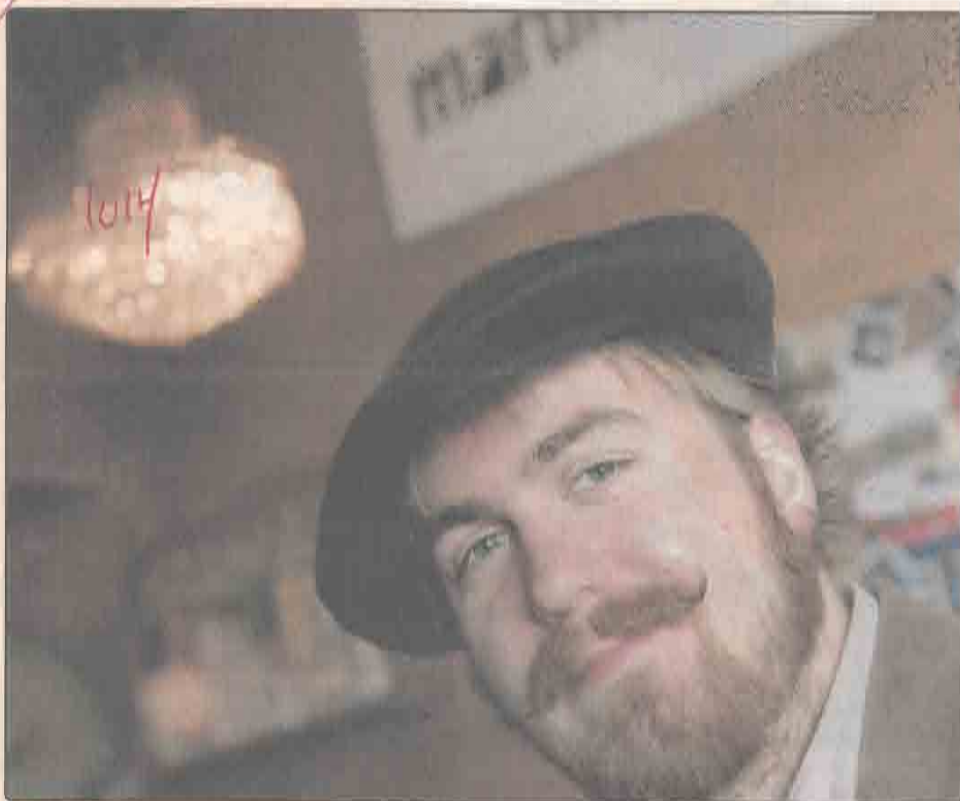
Skamstøtten vakte blandt andet megen opsigt i Hong Kong i forbindelse med byens overdragelse til Kina. I dag har den fundet en blivende plads på Hong Kongs Universitet.

ligt at diskutere kunstens mål og midler. Men det er også - og måske først og fremmest - et portræt af en mand, hvis samvittighed byder ham at kæmpe videre med en række kæmpeprojekter, selv om vejen til målet er belagt med mange

hindringer. En kreds af venner støtter ham dog, og som betragter af kunstscenen kan man kun glæde sig over, at der fortsat er plads til havkatten Galschiøt i kunstens hyttefad. Ellers blev det da også alt for kedeligt...

15-08-04

Bladgruppe..... Distriktsblad
Oplagstal..... 71.400
Læsertal..... 92.820
Udgivelsessted Jylland

Allan Schmidt, der er pr-mand for martinland.dk, ser gerne, at folk bliver lidt mere modige, når det kommer til kunst. I kulturdagene kan man møde martinland.dk i Den Blå Sal på Klostergården. Foto: Brian Rasmussen

Mangfoldighed i Den Blå Sal

Kulturdagene i Kolding byder på et nærmere bekendtskab med kunst-forumet martinland.dk

Af Mogens Hamper
mh@sondagsavisen.dk

Ideen bag martinland.dk er så abstrakt, at jeg måtte bede deres pr-mand om, at skære det ud i pap for mig, hvis jeg skulle lave en artikel om dem.

»Tja, det handler jo om kulturformidling. Vi er nærmest sådan en slags progressivt reklamebureau for kreative mennesker i bredeste forstand. Vi vil skabe et netværk for kunstnere indenfor enhver tænkelig genre,« siger Allan Schmidt, pr-mand for martinland.dk. Javel, så blev man da lidt klogere.

Men det her 'Stories from the former Future'... Hvad er det så lige, det går ud på?

»Historien er i centrum, når vi holder vores Stories from the former future-udstilling og alle deltagerne vil være klar til at levere varen. Som ambassadører i et fremmed land er det alle

deltagernes hverv at give deres værker eksistensberettigelse overfor det lokale publikum,« siger Allan Schmidt.

Og kunstnere, ja dem er der ca 70 af til denne udstilling. De repræsenterer generer som musik, fortælling, lyrik, cafe, bazar, gøgl, kunstudstilling, design, kunsthåndværkinteraktion, tegneserie, installationer, smykker og meget mere - hvad det så end måtte være!

Ved denne lejlighed vil martinlandland.dk først og fremmest være at finde i Den blå sal i Klostergården, men en del af deres arrangementer finder også vej til spillestedet Pitstop og på Knuds Garage. Her kan man f.eks. opleve poetry slam og live musik.

En rød løber vil vise vej til udstillingen hele vejen fra Gråbrødregade og ned til Klostergården. Her vil facaden være belyst efter mørkets frembrud, og langs med løber kan man finde skulpturer af kunstneren Jens Galschiøt. Han er desuden også manden der skal stå for den officielle åbningstale for alle Kulturdage,

ligesom hans værker vil være at finde blandede mange i Den Blå Sal.

Selve salens 300 kvadratmeter vil under udstillingen fremstå med en lettere form for Babilonsk anarki. 280 kvadratmeter byggepladshegn vil være opsat som baggrund og adskillelse for de mange kunstnere, dertil kommer et stort antal blomster overalt i salen plus mangfoldigheden af de forskellige kunstarter såsom musik og videoinstallationer.

Umiddelbart lyder det ikke som noget for hr. og fru. jensen, men håbet er faktisk at nå ud til så mange som muligt. At gøre kunst mindre fremmed og mere tilgængelig.

»Det hele skal ikke tages så højtideligt. Bare åben øjne og ører og lad indtrykkene flyde. Der bliver med garanti noget ud over det sædvanlige - om ikke andet så kom ned og få en kop kaffe, den er gratis og rigtig go,« siger Allan Schmidt, som så lige får sneget ind, at de har fået hjælp fra Merrild, men ikke et ord om det her.

Det danske kunstliv på anklagebænken

Erik Meistrups bog »Jeg anklager...« om billedkunstneren Jens Galschiøt rejser mange interessante spørgsmål, men den gør ikke Galschiøt til nogen Michelangelo.

Af Ole Nørlyng

Dansk kunst har sine sympatiske martyrer, og med mellemrum dukker de frem enten af egen kraft eller båret af sympatisører, der agerer, som var det et korstog.

Jens Galschiøt er kunstneren, det drejer sig om. Han blev landskendt på happeningen »Den indre Svinehund«, hvor han i 1993 i løbet af få dage fik stillet i alt 20 store skulpturer op i 11 lande.

Galschiøt er med god ret rystet over denne verdens tilstand, og han synes - også med god ret - at hans kunst skal tjene humanistiske og politiske mål. Historien om svinehunden, ligesom den om »Skamstøtten« og andre indignerende projekter, er utrolig og værd at læse om i Erik Meistrups billedrige og tekstrige bog. Det er bestemt ikke uvæsentligt at møde en kunstner som Galschiøt, der gradvist har nærmet sig kunst fra det rent dekorative og skønheds-søgende til det ekstremt realistiske sat i det politisk-agitatoriske tjeneste. Og han har da også høstet en del anerkendelse netop som politisk happeningstør.

Men problemet er, at bogens forfatter langt fra er tilfreds med den position i det danske kunstliv, som er blevet tildelt Svinehundens fader. Havde Erik Meistrup holdt sig til at skrive om Galschiøts liv og værk så havde vi stået med et glimrende dokument. Men hensigten er - som antydning i titlen - langt mere omfattende.

Mens Galschiøt på yderst ærlig og ganske opfindsom vis i sin kunst anklager alverdens materialisme, undertrykkelse, udnyttelse og al-

den ondskab, så benytter Erik Meistrup fænomenet Galschiøt til at rette en skarp anklage mod hele den etablerede - akademiorienterede - danske kunstverden. Og det går løs. Kanonerne er ført i stilling til højre og venstre.

Faktisk er også det interessant, for der er mange gode argumenter, og der er adskillige analyser, som fører frem til relevante spørgsmål. Problemet er bare, at det hele oser af forurettethed og forargelse. Hvorfor er Galschiøt ikke med på den og den udstilling? Hvorfor fik han ikke støtte til dette og hint projekt? Hvorfor er der ingen af de store museer, der har købt af ham? Hvorfor dit og hvorfor dat!

Den megen forargelse over kunstverdenen som sådan er lige ved at tage udsynet fra hvem og hvad, Jens Galschiøt er og har gjort. Han er ingen Michelangelo. Han er ingen stor nyskabende billedhugger. Men han er en forrygende aktør, der med meget banale udsagn er i stand til at sige og gøre noget, der når langt ud. Bogens forfatter burde tage Galschiøt for, hvad han er, i stedet for at bruge ham som spydspids i et indædt korstog mod den etablerede kunstverden. Det fortjener Galschiøt.

Erik Meistrup: *Jeg anklager... om Jens Galschiøt. 180 sider, rigt illustreret, pris 198 kr. Forlaget Aidoh.dk*

kultur@berlingske.dk

Jens Galschiøt blev i 1993 landskendt på happeningen »Den indre Svinehund«.

Foto: Morten Juhl

Ravnsborg Tværgade 5 C, 2200 KBH N
Tel. 35 39 13 00 - Fax. 35 39 13 39
Besøg os på WWW.AJOURKLIP.DK

Fyens Stiftstidende

09-08-04

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 62.473
Læsertal..... 185.000
Udgivelsessted Fyn

Støt Fortællerbrønden

1014
ODENSE-SYNSPUNKT

**ESKILD
KJÆR-MADSEN**

INITIATIVET til at samle Odense om en "folkegave" til os selv har fået nyt liv. En kreds af Odense-folk har sat sig for at få indsamlet det nødvendige beløb til at sikre denne smukke vandkunst til glæde for Odenses borgere og besøgende. Et kig på billeder at modellen viser en sand kærlighedserklæring til det H.C. Andersenske univers. Dette værk bør sikres en fremtrædende plads i Odense.

ESBEN Seerups beskrivelse

(1. august) af dette initiativ glimrede ved en ejendommeligt mangler på entusiasme. Vel bliver det da ikke let at indsamle de syv millioner kroner, men avisen kunne dog have valgt at fokusere på selve værketets skønhed og folkelige appel - og dermed støtte projektet positivt. I stedet valgte man en noget pessimistisk tilgang.

MODELLEN kan fortsat ses på Flakhaven foran Rambusch lædervareforretning. Denne model kan man selv søge at projicere op i en størrelse af 3,5 meters højde og cirka 9 meter i diameter. Sådan er den som skabt til en placering på Sortebrødre Plads.

"Vingerne" ved siden af H.C. Andersen rummer et vidunderligt sammensurium

af personer og elementer fra hans eventyrverden. Dette kan i sig selv give anledning til lang tids udforskning.

SELVFLØGELIG kommer værket først til sin ret i fuld størrelse, men modellen giver alligevel en god fornemmelse af, at man her står over for en skulptur af høj æstetisk og episk kvalitet, hvor Jens Galschiøt lever sig helt ind i eventyrfortællerens psyke og verden.

Jeg har som pensioneret skolemand let ved at forestille mig, hvordan skulpturen vil kunne indgå i arbejde med eventyr i skoler som i børnehaver.

ARBEJDET med at støbe den

færdige skulptur er i fuld gang. Det er således realistisk, at den kan stå færdig i jubelåret 2005. Men Seerup har jo ret. Dertil kræves penge, - mange penge.

Dette skal derfor være en opfordring til fonde, virksomheden og enkeltpersoner om

at støtte dette initiativ. Et lille regnestykke siger, at syv millioner divideret med antallet af Odense-borgere (cirka 185.000 personer) indfrier den utopiske situation: 37 kroner pr. borger vil kunne levere beløbet.

SÅ LAD dette være en opfordring til, at i det mindste alle borgere, som kan se værdien af, at vi kan beholde dette værk i Odense, også yder et

mærkbart bidrag.

KORUP Sogns Kunstforening har påtaget sig at stå for indsamlingen. Dertil har man oprettet en lukket konto, hvor ethvert bidrag registreres på en sådan måde, at disse tilbagebetales, hvis projektet på grund af manglende penge ikke kan gennemføres. Det kan vist ikke sikres flottere.

PENGENE kan indbetales på vanlig vis enten via et indbetalingskort, via netbank eller ved personlig overførsel fra egen bank til BG Bank 0914-4358 3333 62. Så altså, medborgere, odenseanere, giv et bidrag, så denne dejlige skulptur sikres varig placering i vores by.

● Eskild Kjær-Madsen bor Pederstrupvej 24, Slukefter

Ravnsborg Tværgade 5 C, 2200 KBH N
Tel. 35 39 13 00 - Fax. 35 39 13 39
Besøg os på WWW.AJOURKLIP.DK

Fyens Stiftstidende, søndag

01-08-04

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 82.000
Læsertal..... 217.000
Udgivelsessted Fyn

Brønd mangler 6.999.165 kr.

Af **Esbén Seerup** 1014
seerup@fyens.dk

Der lang vej op til de syv millioner kroner, som skulptøren og happening-manden Jens Galschiøt skal bruge til at finansiere sit HCA-værk, "Fortællerbrønden".

Men nu har Hanne Nordentoft, formand for Korup Sogns Kunstforening, som omtalt i går i avisen, taget initiativ til en folkeindsamling.

- Lige nu står der 835 kroner. De 500 er fra Korup

Sogns Kunstforening, mens de 335 er fra en pensionist, der allerede i februar donerede pengene, siger Hanne Nordentoft.

Hun har sat en deadline til den 1. september 2005 til at få samlet de resterende 6.999.165 kroner ind.

- Viskal have fat i nogle store sponsorer, men foreløbig er jeg da optimistisk, og jeg håber, at det går strålende, siger Hanne Nordentoft.

Hun understreger, at lykkes det ikke at nå målet på de syv

millioner kroner, så betales hver krone tilbage til indbeta- lerne.

Kontoen til "Fortællerbrønden", som indsamlingen hedder findes i BG Bank:

Registreringsnummeret er: 0914.

Kontonummeret er: 43 58 33 33 62.

H.C. Andersen vokser i hænderne på Galschiøt

FORTÆLLERBRØNDEN: Odenses verdenskunstner måtte modellere eventyr-digteren

Af Ivar Juel Nordentoft
Foto: Kim Rune

ijn@fyens.dk

"Han har fyldt så meget i mit liv. Især i det sidste års tid. Jeg ville ikke kunne leve med, at projektet ikke blev til andet end varm luft, en masse ord i aviser og tv. Nu laver jeg ham. Så kan Odense få ham. Berlin eller Beijing."

Citat multikunstneren Jens Galschiøt. Billedhugger, provokatør og verdensmand. Selvfølgelig kunne han ikke leve med, at alverden tog sig sammen til at sponsere eller bevilge kroner til hans HCA-skulptur i anledning af digterens 200-års fødselsdag i 2005.

-Jeg har studeret Andersen. Læst digte. Holdt foredrag. Forhandlet. Snakket. Haft cubanere på job og leveret indslag til tv over hele verden. Senest i Rusland. Vores store eventyrdigter har ganske enkelt taget så mange af mine kreative kræfter, og der måtte skabes noget håndgribeligt, siger han.

Og det er sket. I hans gigantiske atelier på Banevænget i Næsby er en meget vigtig del af "Fortællerbrønden" ved at tage form. Digteren selv. Hans krop og klæder, som vi kender dem fra utallige billeder og beskrivelser.

"Bissen" skrues på

-Hovedet har jeg også nogenlunde tjek på. Vores berømte kollega Vilhelm Bissen (ham med biskop Absalon på Højbro Plads i København), har lavet en vanvittigt god buste af H. C. Andersen. Hans ansigt har en blidhed, en dødelighed og et skævt Mona Lisa-smil i mundvigen. Bissens H.C. Andersen fandt jeg hos Bruun Rasmussen og gav vist 4000 kr. for den.

-Nu sidder H.C. Andersen ansigtsmodel for mig. Men fødderne. Der findes ingen beskrivelser af digterens fødder. Ikke andet, end at han har brugt størrelse 47-48 i sko. At han var 185-187 centimeter høj og derfor også har haft store fødder.

-Men der findes ingen billeder af fødderne i fodbad. Mon ikke den aldrende Andersens fødder har været godt brugt. Han rejste meget, og datidens fodtøj var jo ikke så behageligt eller fodformet, siger Galschiøt.

-Jeg modellerer og fremstiller denne del af "Fortællerbrønden" på formodet efterbevilling. Den er "solgt" til udstilling i 12 storcentre landet over. City 2 og Field's i København f. eks. Den udføres i silicium-bronze og kobber, og højden er cirka tre meter. Hvis digteren rejste sig

Jens Galschiøt har skruet "Bissen" på. Hans Christian Andersen og "Fortællerbrønden" har i flere år fyldt så meget i hans liv, at der SKAL en skulptur ud af det. Foreløbig er Andersen godt på vej. Hovedet modelleres op efter forlæg fra Vilhelm Bissen - busten under hans arm - og ifølge Galschiøt er HCA flink til at sidde stille under arbejdet.

Jens Galschiøt har formanden for Korup Kunstforening som sin absolutte fan. Hun har kastet sig ind i kampen for at skaffe penge til "Fortællerbrønden". Her sidder de to for fødderne af Andersen, der endnu ikke har fået sit hovede.

op, ville han være mere end det dobbelte af hans naturlige størrelse, omkring fire meter, siger han.

Den endelige udformning af "Fortællerbrønden" er justeret en smule, så den passer ind på Sortebrødre Torv. Op-

rindelig skulle dens diameter have været ti meter. Nu er den skrumpet en meter.

Den tænksomme, siddende H.C. Andersen med bare fødder bliver udført i en godstykkelse, så den kan tåle at blive brugt.

-Der er jo sikkert folk, der vil fotografere på skuldrene af ham, og børnene vil være overalt. Det skal den kunne holde til. Indvendigt er der et

stålskelet, som gør det muligt at transportere ham, som vi skal fra 1. december i år. Den hule skulptur skal muligvis også støbes ud med letbeton for at sikre stabilitet og styrke. Den skal jo ud at køre med lastbil. Håndteres af kraner og lægges ned, så den kan bakes ind i centrene, fortæller Jens Galschiøt.

Han er glad for at have fået en deadline på sit HCA-pro-

jekt. I december udstilles den første gang. Med hoved og fødder.

Fredag aften udstilles den også. Det sker i forbindelse med kulturnatten, hvor den halvfærdige voksskulptur modelleres i projektørlys på Flakhaven i Odense.

-Så kan I allesammen se den og få en fornemmelse af, hvad det handler om, siger kunstneren.

Det mislykkede brøndprojekt

1014

ODENSE-SYNSPUNKT

BENT SKOUGAARD-JØRGENSEN

HVORFOR vil Odense Kommune ikke hælde penge i Jens Galschiøts fortællerbrønd?

Det er der nu i adskillige måneder tørsket langhalm på, men noget, der falder i øjnene, er, at på trods af noget, der ligner mas-

siv opbakning i ord fra en lang række fortalere for brønden, var der indtil for en halv snes dage siden kun kommet godt 800 kroner ind på kontoen, som nogle sikkert velmenen-

de mennesker har oprettet for at samle ind, så brøndprojektet kan realiseres.

I ORD har fortællerbrønden altså haft stor opbakning - men det indsamlede beløbs størrelse synes at indikere, at fortalere for brønden kun vil yde opbakning i ord, men frabeder sig, at brøndgraveren Galschiøt graver dybt i deres tegnebog. Derfor kan opbakningen kun betegnes som tomme ord.

SIDST var det Erik Schandorff, der i et Odense-Synspunkt 13. august var på verballbarrikaderne til fordel for fortællerbrønden. Jeg synes faktisk, at både han og alle de andre, der har været på banen i samme ærinde, skylder at

fortælle, hvad de hver især har ydet til indsamlingsforsøg.

Erik Schandorff kan ikke fatte, at Odense Kommune ikke har investeret i fortællerbrønden i stedet for et pragtfuldt kunstværk af Bjørn Nørgaard.

Men der er altså stor forskel på, om man bestiller et kunstværk hos en stor og anerkendt

kunstner, og så det, at en kunstner selv ind finder sig, og siger "hvis I ikke vælger mit projekt, bliver jeg sur og påkalder mig janteloven".

DET undrer også, at initiativtageren til det første mislyk-

kede Sven-Erik Peterson, der er formand for LO i Odense, jamrede over ikke at have fået en krone i indsamlingsbøssen, da han opgav. Han kunne ikke forstå, at det lokale erhvervsliv ikke ville være med.

Der var *nul kroner* på kontoen, da han opgav, så han har altså heller ikke selv personligt følt sig fristet af sin egen idé. Men han tog da sikkert initiativet, fordi han mente, brønden kunne gavne Odense.

MEN hvis han nu som formand for LO havde overalt

sine bestyrelseskolleger til - i stedet for som sædvanlig at støtte Anker Boyes valgkamp med et meget stort beløb - havde indledt brøndindsamlingen med disse penge, er det da tænkeligt, det havde været nemmere også at få bidrag fra det lokale erhvervsliv.

I ØVRIGT mener jeg, at Jens Galschiøt er fabelagtigt dygtig til at iscenesætte en effektiv markedsføring af personen Jens Galschiøt og oven i købet få mange andre til at arbejde med herpå. Det er han faktisk bedre til end at frembringe kunst af en kvalitet, der sælger sig selv.

● Bent Skougaard-Jørgensen, Haveløkken 25, Bolbro, er journalist

Fyens Stiftstidende

23-09-04

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 62.473
Læsertal..... 185.000
Udgivelsessted Fyn

Det kunne mange have lært af

1014
FYRAFTENSMØDE: Lars Seeberg fortalte om sit HCA-arbejde til en lille, lyttende skare

Af Malene Birkelund
mal@fyens.dk

ODENSE: HCA 2005 Fondens generalsekretær sidder på en trebenet taburet.

Det fortalte han sidst på eftermiddagen i går, da han for en lille, lyttende skare holdt fyraftensmøde om sit arbejde i salen ved Skt. Knuds Kirke.

Og hvert ben på taburetten har sit eget navn: Kunst og kultur, uddannelse og turisme. De tre elementer, som er en væsentlig del af generalsekretærens arbejde.

- Vores arbejde er et danskesmæssigt eksperiment på verdensplan, og så er vores mission i og for sig nem - alene fordi folk over hele verden allerede kender H.C. Andersen, sagde Lars Seeberg, der blandt publikum fandt stor forståelse for sit arbejde.

- Jeg er glad for at kunne være her og høre om hele arbejdet bagved - det kunne mange sikkert lære af, sagde en af tilhørerne undervejs.

Bøger, bøger, bøger

Væsentligst for Lars Seeberg i arbejdet med næste års 200 års-fejring er nyoversættelser af Andersens værker. Digterens særlige fortællende tone er nemlig ikke kommet ordentligt frem på man-

ge af de sprog, han er oversat til. Det skyldes blandt andet, at det ofte gik stærkt.

- H.C. Andersen oplevede det at blive oversat til andre sprog, næsten inden han udkom. De første oversættelser til engelsk blev for eksempel

lavet af en kvinde, hvorom det skrives, at hun "kunne lidt tysk", fortalte Seeberg.

Men selv om fundamentet for fejringen er en stor stak nyudgivelser, er det også vigtigt at få nyfortolket hans eventyr i nuti-

dens kunstarter.

"Turismen sov i timen"

- Jeg tilbringer det meste af min tid med at sælge fra varekataloget til kunstnere, instruktører, scenografer, sagde Lars Seeberg, der ikke er i

Efter sit oplæg svarede Lars Seeberg på spørgsmål fra de fremmødte ved fyraftensmødet. Undtagen om Fortællerbrønden, hvis debat han "har tilladt sig selv ikke at deltage i". - Jeg har rigeligt at stå til ansvar for i forvejen, sagde han, og også det var der forståelse for blandt tilhørerne.

FOTO: BIRGITTE CAROL HEIBERG

tvivl om, at hans arbejde vil præge det kulturelle verdenskort næste år.

Og at det også vil falde af på Odense.

- Turistbranchen har længe sovet i timen, selv om guldet har ligget lige ude på gaden, men vi har en ambition om at gøre Danmark til et kulturelt turistmål. Målet er at få turisterne til at tage en overnatning i Odense også - det er essentielt for hoteller, restauranter og forretninger, sagde Lars Seeberg.

Ravnsborg Tværgade 5 C, 2200 KBH N
Tel. 35 39 13 00 - Fax. 35 39 13 39
Besøg os på WWW.AJOURKLIP.DK

Politiken, Søndag

29-08-04

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 176.765
Læsertal..... 564.000
Udgivelsessted Sjælland

TYVERI 1014

Stjålne skulpturer

En stor mængde skulpturer i bronze og kobber af kunstneren Jens Galschiøt er blevet stjålet over en længere periode og aldrig dukket op igen. Senest gik det i weekenden ud over to 'hungerdrengene' på hver 60 kg, udstillet i Kolding. Det bragte antallet af stjålne Galschiøt-skulpturer op på 15 alene i år. Kunstværkerne har ikke været forsikret. Jens Galschiøt har opgjort, at han i alt har mistet for 1,2 millioner kroner over 13 år. Ved tyveriet af 'hungerdrengene' i Kolding i lørdags blev en glasdør smadret til kulturhuset Klostergården, som ellers var alarmsikret. I vinter blev en række mindre figurer af kvindetøj uden kvindekrop stjålet fra et fynsk menighedshus. »Det er ikke til at forstå. 'Hungerdrengene', som der findes 25 af i alt, er det aldrig lykkedes at sælge. De er mest brugt i politiske aktioner. Det er ikke skulpturer, man normalt stjæler, hvis man ikke har en meget aparte eller meget moderne kunstmag«, siger Galschiøt. (Ritzau)

A'JOUR KLIP GRUPPEN

Ravnsborg Tværgade 5 C, 2200 KBH N
Tel. 35 39 13 00 - Fax. 35 39 13 39
Besøg os på WWW.AJOURKLIP.DK

Fyens Stiftstidende

25-08-04

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 62.473
Læsertal..... 185.000
Udgivelsessted Fyn

1014 Galschiøts sultdrengene stjålet

Af Ivar Juel Nordentoft
ijn@fyens.dk

Det har taget lang tid at få sparket liv i indsamlingen til Odense-kunstneren Jens Galschiøts "Fortællerbrønden" med H.C. Andersen, men kunstnerens værker er ellers populære blandt kunsttve.

- Jeg er nok den kunstner herhjemme, som har fået stjålet mest. En trist rekord. 15 forskellige værker er det blevet til alene i år, og det er helt

ufatteligt, siger Galschiøt.

Senest er det gået ud over to "Hungerdrengene", provokerende skulpturer i 160 centimeters højde og en vægt på omkring 65 kilo.

En del mere, end deres forlæg, som er afrikanske sultbørn og Auschwitz-fanger.

- Ufatteligt, at der er folk, som kan finde på at bryde ind for at få fat i dem. Det er da ikke noget, man kan udstille i et privat hjem, mener Jens Galschiøt.

De to hungerdrengene var en del af Kolding Kulturnat, hvor de blev afsløret i fredags. Skulpturerne blev stjålet efter lukketid i Klostergården i Kolding, hvor ukendte gerningsmænd kom ind ved at smadre en glasdør.

- Det er jo særligt bittert for mig. Skulpturerne er ikke forsikrede, siger Jens Galschiøt.

En af de større stjålne ting er et krucifiks med Jesus på. Det er halvanden meter højt og vejer 250 kilo.

Hungerdrengene er 160 centimeter høje og vejer 65 kilo. Ukendte gerningsmænd har stjålet dem i Kolding, hvor de var udstillet i forbindelse med byens kulturnat. Jens Galschiøts værker bliver ofte stjålet. 15 værker er blevet stjålet alene i år.

25-08-04

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 40.000
Læsertal..... 52.000
Udgivelsessted Jylland

Kunstyve hænger også herhjemme

1014
Alene i år har kunstneren Jens Galschiøt fået stjålet 15 skulpturer.

Det er ikke kun Munch Museet i Oslo, der bliver bestjålet. Herhjemme gik det i weekenden ud over kunstneren Jens Galschiøt, der fik stjålet to skulpturer, 'Hungerdrenge', under kulturnatten i Kolding. Tyvene brød ind i det

lokale, hvor skulpturerne, der hver vejer ca. 60 kilo, var gemt væk under tæpper.

»Jeg forstår ikke, hvorfor nogen vil stjæle dem. De er ret voldsomme, meget tynde og udhungrede. Jeg havde ikke engang regnet med at kunne sælge dem, fordi de er så morbide,« fortæller Jens Galschiøt. Det er ikke første gang, han oplever at få hugget sine værker. Alene gen-

nem det seneste år har han fået stjålet 15 skulpturer til en samlet værdi af 496.000 kroner. Politiet i Kolding har endnu ikke nogen spor i sagen. Heller ikke i de andre sager er hverken gerningsmænd eller kunstværker nogensinde dukket op. Det på trods af, at det ældste tyveri går helt tilbage til 1992. Nu efterlyses skulpturerne over Interpol. FREYA SKOV/INMENTE

25-08-04

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 88.170
Læsertal..... 0
Udgivelsesste

1014

Sultdrenge stjålet

Galschiøt-kunstværk forsvandt under kulturnat.

A'JOUR KLIP GRUPPEN

Ravnsborg Tværgade 5 C, 2200 KBH N
Tel. 35 39 13 00 - Fax. 35 39 13 39
besøg os på WWW.AJOURKLIP.DK

25-08-04

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 220.000
Læsertal..... 518.000
Udgivelsessted København

Kunstyve har i årevis hærgnet det danske marked

1014
Alene i år har kunstneren Jens Galschiøt fået stjålet 15 skulpturer.

Det er ikke kun Munch Museet i Oslo, der bliver bestjålet. Herhjemme gik det i weekenden ud over kunstneren Jens Galschiøt, der fik stjålet to skulpturer, 'Hungerdrenge', under kulturnatten i Kolding. Tyvene brød ind i det lokale, hvor skulpturerne, der hver vejer ca. 60 kilo, var gemt væk under tæpper.

»Jeg forstår ikke, hvorfor nogen vil stjæle dem. De er ret voldsomme, meget tynde og udhungrede. Jeg havde ikke engang regnet med at kunne sælge dem, fordi de er

så morbide,« fortæller Jens Galschiøt. Det er ikke første gang, han oplever at få hugget sine værker. Alene gennem det seneste år har han fået stjålet 15 skulpturer til en samlet værdi af 496.000 kroner.

Ingen spor

Politiet i Kolding har endnu ikke nogen spor i sagen. Heller ikke i de andre sager er hverken gerningsmænd eller kunstværker nogensinde dukket op. Det på trods af, at det ældste tyveri går helt tilbage til 1992.

Nu har politiet i Odense taget konsekvensen. Man har samlet al materiale om sagerne og har efterlyst de mange

skulpturer over Interpol.

»Det gør vi, fordi det ikke er sikkert, at skulpturerne er til stede i Danmark mere,« forklarer afdelingsleder i Odense Politi Niels Christian Larsen og fortæller, at man i forbindelse med kunsttyverier som udgangspunkt efterforsker internationalt.

Men heller ikke hos Odense Politi har man nogen idé om, hvem gerningsmændene kunne være.

Voldsomme

Jens Galschiøt selv har heller ikke mange bud på, hvem der er ude efter hans kunst.

»Jeg forstår det faktisk ikke helt, for alle de stjalne skulpturer er jo meget voldsom-

me, og hvem gider have sådan noget stående hjemme i stuen? Jeg kan ikke se, hvem der skulle have taget dem. Og det er pisseirriterende,« forklarer kunstneren.

Selv om han ikke umiddelbart kan forestille sig, hvem der skulle have stjålet skulpturerne, så er der alligevel en teori, han ikke helt kan lade være.

»Efter at min skulptur 'Skriget' var blevet stjålet i 2001, fik jeg et anonymt tip om, at man i østeuropæiske mafia-kredse havde bestilt nogle folk til at stjæle skulpturerne. Men jeg synes altså, der er lidt for meget konspirationsteori over det,« fortæller han. FREYA SKOV/INMENTE

JENS GALSCHIØT har på et år fået stjålet skulpturer til en værdi af 496.000 kroner.

Ravnsborg Tværgade 5 C, 2200 KBH N
Tel. 35 39 13 00 - Fax. 35 39 13 39
Besøg os på WWW.AJOURKLIP.DK

MetroXpress - Århus

25-08-04

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 40.000
Læsertal..... 52.000
Udgivelsessted Jylland

1014 15 skulpturer stjålet på ét år

KULTUR 5/36

A'JOUR KLIP GRUPPEN

Ravnsborg Tværgade 5 C, 2200 KBH N
Tel. 35 39 13 00 - Fax. 35 39 13 39
Besøg os på WWW.AJOURKLIP.DK

Berlingske Tidende

25-08-04

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 148.853
Læsertal..... 463.000
Udgivelsessted Sjælland

1014 Galschiøt-skulpturer stjålet

En stor mængde skulpturer i bronze og kobber af kunstneren Jens Galschiøt er blevet stjålet over en længere periode og aldrig dukket op igen. Senest gik det i weekenden ud over to »hungerdrengene« på hver 60 kg, udstillet i Kolding. Det bragte antallet af stjålne Galschiøt-skulpturer op på 15 alene i år. Kunstværkerne har ikke været forsikret. Jens Galschiøt har opgjort, at han i alt har mistet for 1,2 millioner kroner over 13 år. Ved tyveriet af »hungerdrengene« i Kolding i lørdags blev en glasdør smadret til kulturhuset Klostergården, som ellers var alarmsikret. Skulpturerne forestiller udmagrede drenge, som er lavet efter fotos fra hungerområder og koncentrationslejren i Auschwitz. Politiet i Odense har samlet de forskellige tyverier under et og inddraget Interpol. Ritzau

Ravnsborg Tværgade 5 C, 2200 KBH N
Tel. 35 39 13 00 - Fax. 35 39 13 39
Besøg os på WWW.AJOURKLIP.DK

Information

25-08-04

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 30.000
Læsertal..... 110.000
Udgivelsessted Sjælland

1014 Galschiøt i høj kurs

En stor mængde bronze og kobberskulpturer af kunstneren Jens Galschiøt er over en længere periode blevet stjålet for aldrig at dukke op igen. Senest gik det i weekenden ud over to styk på hver 60 kilo, udstillet i Kolding, der bragte antallet af stjålne Galschiøt-skulpturer op på 15 alene i år. Ingen af kunstværkerne var forsikret.

Den uheldige kunstner har opgjort, at han i alt har mistet for 1,2 millioner kroner over 13 år.

»En meddeler har sagt, at det østeuropæiske kredse, som står bag, men alle synes, at det lyder tåbeligt,« siger Galschiøt til Ritzau.

Den stjålne skulpturer, forestiller meget udmagrede drenge, som er lavet efter fotos fra hungersområder og koncentrationslejren i Auschwitz.

»Det er ikke til at forstå. 'Hungerdrengene', som der findes 25 af i alt, er det aldrig lyk-

kedes at sælge. De er mest brugt i politiske aktioner. Det er ikke skulpturer, man normalt stjæler, hvis man ikke har en meget aparte eller meget moderne kunstmag,« siger Galschiøt.

Ifølge kunstneren er der ikke meget metalværdi i skulpturerne. Politiet i Odense har samlet de forskellige tyverier under et og inddraget Interpol, oplyser han. msk

A'JOUR KLIP GRUPPEN

Ravnsborg Tværgade 5 C, 2200 KBH N
Tel. 35 39 13 00 - Fax. 35 39 13 39
Besøg os på WWW.AJOURKLIP.DK

MetroXpress - København

25-08-04

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 220.000
Læsertal..... 518.000
Udgivelsessted København

1014 15 skulpturer stjålet på ét år

KULTUR 5/44

25-08-04

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 80.000
Læsertal..... 240.000
Udgivelsessted Jylland

Kunsttyve har i årevis hærget det danske marked

Alene i år har kunstneren Jens Galschiøt fået stjålet 15 skulpturer.

Det er ikke kun Munch Museet i Oslo, der bliver bestjålet. Herhjemme gik det i weekenden ud over kunstneren Jens Galschiøt, der fik stjålet to skulpturer, 'Hungerdrenge', under kulturnatten i Kolding. Tyvene brød ind i det lokale, hvor skulpturerne, der hver vejer ca. 60 kilo, var gemt væk under tæpper.

»Jeg forstår ikke, hvorfor nogen vil stjæle dem. De er ret voldsomme, meget tynde og udhungrede. Jeg havde ikke engang regnet med at kunne sælge dem, fordi de er

Jeg forstår det ikke helt, for alle de stjalne skulpturer er jo meget voldsomme, og hvem gider have sådan noget stående hjemme i stuen?

JENS GALSCHIØT, skulptør

så morbide.« fortæller Jens Galschiøt. Det er ikke første gang, han oplever at få hugget sine værker. Alene gennem det seneste år har han fået stjålet 15 skulpturer til en samlet værdi af 496.000 kroner.

Politiet i Kolding har endnu ikke nogen spor i sagen. Heller ikke i de andre sager

er hverken gerningsmænd eller kunstværker nogensinde dukket op. Det på trods af, at det ældste tyveri går helt tilbage til 1992.

Nu har politiet i Odense taget konsekvensen. Man har samlet al materiale om sagerne og har efterlyst de mange skulpturer over Interpol.

Jens Galschiøt selv har heller ikke mange bud på, hvem der er ude efter hans kunst.

»Jeg forstår det ikke helt, for alle de stjalne skulpturer er jo meget voldsomme, og hvem gider have sådan noget stående hjemme i stuen? Jeg kan ikke se, hvem der skulle have taget dem. Og det er pisserirriterende,« forklarer han.

FREYA SKOV/INMENTE

JENS GALSCHIØT har på et år fået stjålet skulpturer til en værdi af 496.000 kroner.

25-08-04

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 26.900
Læsertal..... 35.000
Udgivelsessted Jylland

Galschiøts drenge forsvundet fra Klostergården

15 forskellige skulpturer af Jens Galschiøt er stjålet alene i år. De to værker stod ellers i en sikret bygning

Af Erik Andresen

KOLDING: Opmærksomhed er en god ting at nyde for en kunstner, men hvis opmærksomheden kommer fra ihærdige kunsttyve, er den knap så velkommen. Det har kunstneren Jens Galschiøt atter måttet konstatere, efter at ukendte kunsttyve lørdag smadrede glasdøren på Kloster-

gården i Kolding og stak af med to af kunstnerens Hungerdrenge. To skulpturer udført i kobber, der er en del af en større Galschiøt-udstilling i Koldings gågader i forbindelse med Kulturnatten.

De to skulpturer er 160 centimeter høje og vejer op imod 70 kilo.

Hungerdrenge blev sat indenfor i den alarmsikre-

de udstillingsbygning netop for at forhindre tyveri, men det var tydeligvis ikke nok. Arrangørerne mener, at kunsttyvene må have udsat sig de to skulpturer og ventede til udstillingen lukkede, før de slog til.

Uforstående

Kunstneren selv står uforstående overfor tyveri-

et. De to skulpturer er nogle af hans mest voldsomme til dato og vil næppe egne sig til at stille op i et privat hjem.

»Det må være nogle usædvanligt kunstinteressede tyve, og de har kastet al deres kærlighed på mig. Jeg må efterhånden være den kunstner i Danmark, der har fået stjålet mest. Altid fra udstillinger, der

er relativt godt beskyttede, fortæller Jens Galschiøt.

De foretagsomme kunsttyve har påført den fynske kunstner tabet af 32 skulpturer til en værdi af over 1,2 millioner kroner i løbet af de seneste 13 år. Politiet har samlet de mange sager sammen og har netop efterlyst de mange skulpturer over Interpol.

1014

Ingo Larsen har fået overrakt Socialministeriets pris "Ildsjælen" for sit mangeårige arbejde med at hjælpe børn i Østeuropa gennem organisationen Projekt Øst. Overrækkelsen sørgede Odenseborgmester Anker Boye for.

Ildsjæl belønnet med pris

HÆDER: Ingo Larsen, Søhus, har modtaget statue fra Socialministeriet for sit arbejde med organisationen Projekt Øst

Af Niels Chr. Andersen
nca@fyens.dk

En "Ildsjæl" til en ildsjæl.

Bag denne lidt kryptiske sætning gemmer sig, at initiativtageren til og ankermanden bag hjælpeorganisationen Projekt Øst med hjemsted i Odense, Ingo Larsen, Søhus, er blevet hædret af Socialministeriet for sit frivillige arbejde.

I forbindelse med et sommertævne for kredsen bag Projekt Øst sørgede Odense-borgmester Anker Boye for, at Ingo Larsen fik overrakt ministeriets pris. Den hedder netop "Ildsjælen" og består af en bronzestatue af samme navn med Odense-kunstneren Jens Galschiøt som op-havsmand.

Social indsats

Idéen med prisen er at støtte folk,

som rækker en hånd fra de rige til de fattige gennem en social indsats. Venner af Ingo Larsen og Projekt Øst sørgede for, at han blev indstillet. Sammen med indtil nu 29 andre modtagere af statuetten kan den fynske ildsjæl glæde sig over denne påskønnelse.

Og den kan betegnes som helt fortjent. Gennem en årrække har Ingo Larsen brugt nærmest ufatteligt meget tid og mange kræfter til at hjælpe først og fremmest gadebørn i flere østeuropæiske lande.

I starten kun i den russiske by Skt. Petersborg, der tidligere hed Leningrad. Senere er arbejdet udvidet til at omfatte også andre lande i Østeuropa som for eksempel Polen.

Netop et besøg i 1992 i Skt. Petersborg satte tankerne om at hjælpe i gang hos Ingo Larsen. Han oplevede en enorm nød hos særligt børn og ældre i storbyen. Børn boede på gaden eller under kummerlige forhold på børnehjem, mens mange ældre manglede både tøj og mad.

Til handling

Ingo Larsen er en handlingens mand. Han fandt det nødvendigt at hjælpe af den vestlige overflod. Hjemme igen satte han en indsamling i gang, og det varede ikke

længe, før han kunne tage med den første lastbil med madvarer og tøj til Skt. Petersborg.

Her fik han hurtigt skabt de nødvendige kontakter, og siden er den første sending fulgt af mange flere. Lokalt sørgede Ingo Larsen også for at få de nødvendige kontakter.

Han og Projekt Øst har altid lagt vægt på at levere direkte til modtagerne for at være sikker på, at hjælpen kommer i de rigtige hænder.

Burhøns

Fra næsten en slags enmandshær udviklede arbejdet sig hurtigt. Sammen med venner oprettede Ingo Larsen Projekt Øst, som han har stået i spidsen for siden. Med tiden er organisationen vokset til at blive landsdækkende med mere end 500 medlemmer samt et solidt netværk af støtter og donorer.

Som en ægte ildsjæl har Ingo Larsen en særlig evne til at få folk til at forstå nødvendigheden af hjælpen. Han holder sig ikke tilbage med sine argumenter og går gerne utraditionelt til værks.

Som da han for nogle år siden blev yderst forarget over, at udtjente burhøns ganske enkelt blev gasset, fordi det ikke kunne betale sig at slagte dem. Ingo Larsen fik 12.500 høns foræret af tre

ægproducenter, skaffede penge til at få dem slagtet, frosset ned og transporteret til Skt. Petersborg som velkommen mad.

Overflod

Specielt er han god til at få erhvervslivet over en bred bank til at give en skærv. Det kan for eksempel være madvarer, som overflodssamfundet af en eller andengrind ikke kan bruge, men som bliver modtaget med glæde hos gadebørn, børnehjemsbørn og ældre på de steder, hvor Projekt Øst opererer.

Alt bliver samlet på organisationens lager i Odense og sendt videre, når der er behov og mulighed for det. I øvrigt meget ofte med Ingo Larsen med i lastvognstoget.

Pris og anerkendelse herhjemme som nu Socialministeriets "Ildsjæl" er naturligvis en opmuntring i det fortsatte arbejde. Men den største glæde oplever han uden tvivl, når han stiger ud af førerhuset på en tungt lastet lastvogn og møder forventningsfulde børn og ældre, som takket være ikke mindst hans ildhu og indsats har en bedre tilværelse.

Det er for Ingo Larsen den sande belønning og selvsagt en væsentlig grund til, at han ingen planer har om at stoppe foreløbig.

19-08-04

Bladgruppe..... Fagblad
Oplagstal..... 7.100
Læsertal..... 23.000
Udgivelsessted Jylland

Fornemt skulderklap til Projekt Øst-formand

Odenses borgmester Anker Boye overrakte i weekenden Socialministeriets pris „Ildsjælen“ til Projekt Østs formand Ingo Larsen

Af Uffe Nissen

1014

Lørdag den 14. august holdt den fynske nødhjælpsforening for gadebørn i Skt. Petersborg og Østeuropa, "Projekt Øst", sit årlige sommerstævne på centret i Odense. Stævnet var begyndt af fint vejr. Omkring et halvt hundrede venner og støtter af foreningens arbejde var mødt op.

Efter en hyggelig fællesspisning med grillmad indledtes den ordinære generalforsamling, som altid afvikles i forbindelse med sommerstævnet.

Her havde man netop overstået de indledende punkter, da dirigenten, advokat Tage Gøtttsche, midlertidigt suspenderede generalforsamlingen for at give plads for en helt uventet happening:

Borgmesterbesøg

Odenses borgmester Anker Boye dukkede pludselig op med et par mystiske genstande i hænderne.

Borgmesteren overtog nu mikrofonen og meddelte, at en kreds af venner havde indstillet foreningens formand Ingo Larsen til Socialministeriets pris "Ildsjælen".

Den består af kunstneren Jens Galschiøts statuette i bronze og Erik Meistrups smukke bog om denne kontro-

Projekt Østs formand Ingo Larsen blev i weekenden den 30. i rækken til at modtage Socialministeriets pris „Ildsjælen.“ Prisen blev overrakt af Odense-borgmester Anker Boye.

versielle kunstner, der blev berømt for sin statue "Den indre svinehund" - den blev af-født af noget negativt, mens "Ildsjælen" udtrykker en lys-spredende kraft, der udretter noget godt for andre, sagde borgmesteren.

Indtil nu har 29 danske ildsjæle modtaget prisen. Ingo Larsen er nummer 30 i rækken.

Fra rig til fattig

- Socialministeriets tanke med prisen er at støtte de kræfter, der rækker en hånd fra de rige til de fattige gennem en

social indsats, og det er jo netop, hvad der er formålet med Projekt ØST.

- Gennem alle årene har Ingo Larsen været den drivende kraft i arbejdet, som nu også omfatter Polen og andre østeuropæiske lande. Byen er glad for at være hjemsted for Projekt ØST og ønsker at udtrykke dette med denne pris, sagde Anker Boye.

Derefter overrakte borgmesteren under stort bifald prisen til formanden, som nu ganske uforberedt måtte frem og holde en takketale.

Vi fortsætter

Han var tydeligt bevæget og vidste ikke, om han skulle le eller græde, men det blev til et meget stort smil og en varm tak for denne store opmuntring og påskønnelse.

- Tusind tak, vi fortsætter ti år mere!, lød det bevæget fra formanden.

Samtidig fik Ingo Larsens hustru Eva en stor blomsterbuket som påskønnelse af sit initiativ til genbrugsbutikken og daglige ledelse af denne gennem flere år og naturligvis for sin støtte til Ingo.

Ravnsborg Tværgade 5 C, 2200 KBH N
Tel. 35 39 13 00 - Fax. 35 39 13 39
Besøg os på WWW.AJOURKLIP.DK

Jydske Vestkysten, Kolding

22-08-04

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 12.632
Læsertal..... 35.400
Udgivelsessted Jylland

1014 Kunsttyve på spil i kulturnatten

VÆK: To mandshøje bronzeskulpturer af radmagre afrikanere blev stjålet på kulturnatten. Arrangør tror, at skulpturerne kan have provokeret gerningsmændene.

Af Sys Andersen

Tlf. 7211 4221 san@jv.dk

To kostbare skulpturer af kunstneren Jens Galschiøt blev fredag nat stjålet ved et indbrud i Klostergården, som under kulturdagene i Kolding har været et overflødhedskorn af kunst og skulpturer med 50 udstillende kunstnere.

Alarmen gik klokken et, og kort efter kunne en af arrangørerne af den store udstilling, Martin Hansen fra event og reklamebureauet Martinland.dk, konstatere, at der var smidt to brøsten ind gennem en glasdør. I første omgang lod alt dog til at være, som det skulle, og derfor antog han og politiet, at der var tale om drengestreger. Men lørdag morgen opdagede han, og at de to skulpturer var væk.

Provokation

Der er tale om to bronzefigurer i mandshøjde. De forestil-

ler to udhungrede og radmagre afrikanere, og de repræsenterer en samlet værdi på 180.000 kroner.

Martin Hansen, der sad og fik en fyraftensøl på et nærliggende værtshus, da alarmen gik, tror, at skulpturerne kan have provokeret gerningsmændene.

– De er et meget kraftigt udtryk i en kulturnat, hvor folk propper sig med øl og guf, siger han.

Hungerhæren

De to bronzefigurer er en del af en gruppe på 12 ens skulpturer, som kaldes Hungerhæren. Skulpturerne har fremkaldt voldsomme reaktioner andre steder, hvor de har været udstillet.

– De vejer 70 kilo stykker, så jeg kan ikke forestille mig, at man så let kan slæbe afsted med dem i kulturnatten uden at blive bemærket, siger Martin Hansen, der håber, at vidner vil henvende sig til politiet.

Ravnsborg Tværgade 5 C, 2200 KBH N
Tel. 35 39 13 00 - Fax. 35 39 13 39
Besøg os på WWW.AJOURKLIP.DK

Jydske Vestkysten Esbjerg-
Varde

22-08-04

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 17.993
Læsertal..... 51.000
Udgivelsessted Jylland

1014 Skulpturtyveri

To mandshøje bronzeskulpturer af kunstneren Jens Galschiøt blev natten til i går stjålet ved et indbrud i foreningshuset Klostergården midt i Kolding.

Skulpturerne, som forestiller to udhungrede og radmagre afrikanere, var udstillet i forbindelse med kulturdagene i Kolding, og arrangørerne tror, at de kan have pro-

vokeret gerningsmændene på en nat, hvor folk »proppe sig med fadøl og guf«, som Martin Hansen fra reklamebureauet Martinland.dk udtrykker det. Indbruddet skete klokken et om natten, hvor der stadig var mange mennesker i byen. Martin Hansen håber, at vidner har set gerningsmændene forlade stedet. Bronzeskulpturerne har en samlet værdi på 180.000 kroner. *s-an*

Ravnsborg Tværgade 5 C, 2200 KBH N
Tel. 35 39 13 00 - Fax. 35 39 13 39
Besøg os på WWW.AJOURKLIP.DK

Morgenavisen Jyllands-
Posten

24-08-04

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 179.716
Læsertal..... 701.000
Udgivelsessted Jylland

Galschiøt-skulpturer stjæles 1014

KUNSTTYVERI En stor mængde skulpturer i bronze og kobber af kunstneren Jens Galschiøt er blevet stjålet over en længere periode og aldrig dukket op igen. Senest gik det i weekenden ud over to "hungerdrengene" på hver 60 kg, udstillet i Kolding. Det bragte antallet af stjalne Galschiøt skulpturer op på 15 alene i år. Kunstværkerne har ikke været forsikret. Jens Galschiøt har opgjort, at han i alt har mistet for 1,2 millioner kroner over 13 år. Ved tyveriet af "hungerdrengene" i Kolding i lørdags blev en glasdør smadret til kulturhuset Klostergården, som ellers var alarmsikret. I vinter blev en række mindre figurer af kvindetøj uden kvindekrop stjålet fra et fynsk menighedshus. Ifølge kunstneren er der ikke meget metalværdi i skulpturerne. */ritzau/*

Ravnsborg Tværgade 5 C, 2200 KBH N
Tel. 35 39 13 00 - Fax. 35 39 13 39
Besøg os på WWW.AJOURKLIP.DK

Weekend Avisen Berlingske

13-08-04

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 68.000
Læsertal..... 267.000
Udgivelsessted Sjælland

Gal med Galschiøt. Meistrup vil rejse skamstøtten op: Jens Galschiøt er ikke en banal odenseaner, men en stor kunstner!

1014

Forsvar for svinehundens fader

AF DANIEL ØHRSTRØM

Erik Meistrup. Jeg anklager ... - om Jens Galschiøt. 180 sider. 198 kr. Forlaget Aidoh.dk

SOMMETIDER er sandheden banal. Og sommetider fremstår den stærkest sådan. Ikke pakket ind i pænt, postmodernistisk papir. Bare nøgen.

For tre år siden blev en sådan nøgen sandhed placeret midt på gågaden i Odense, hvor de softicesmaskende teenagere flirtede med hinanden, mens små børn som sædvanlig tiggede deres stressede forældre om mere slik og de sidste nye fodboldstøvler for pludselig at tie stille. Helt stille. For midt mellem de handlende stod en bronzefigur, der lignede en udsultet afrikansk dreng - med et par

splinternye, ægte Nike-sko på! »Just do it«, stod der på skulpturen, som denne anmelder bemærkede, at alle bemærkede. Men er Jens Galschiøts skulptur rigtig kunst? Folk kunne jo forstå den! Og næsten med det samme! Ja, svarer kunstkritikeren Erik Meistrup i et forsvar for den landskendte happening-kunstner. Forsvaret hedder meget misvisende »Jeg anklager...« Men det er heller ikke Jens Galschiøt, som bogens forfatter langer ud efter (hr. og fru. Galschiøt har oven i købet hjulpet til i redaktionen sammen med to andre venner fra værkstedet). Næ, den virkelige fjende er »den officielle og bestemmede del af den danske kunstverden«. En »hyklerisk« verden, der ikke anerkender Galschiøts format, selv om hans folkelige opbakning ikke er til at tage fejl af.

Jens Galschiøt misser ingen chance for at give folk dårlig smag i munden - om det så

er hans egen. Skaberen af »Min indre svinehund« og »Skamstøtten« skal nok fortælle folk, hvad uretfærdighed er. For vores såkaldte »humanisme er kun en tynd skal«, der skjuler menneskets forfærdelige natur. Og det er både den lidt for opremsende bog og kunstnerens værker fuld af eksempler på. I båltalen »Jeg har et mareridt« kan De læse et lille udsnit af vores uanstændigheder, hvor »vi udadtil prædiker menneskekærlighed og tolerance, men indadtil praktiserer intolerance og forræelse.«

Det er den indignation, der har fået den politiske bronzestøber til at sætte sine etiske skulpturer op overalt i verden, hvor den tidligere metalarbejder har fået et stort gadepublikum. For han er lige så forudsigelig som et kinderæg - altid en overraskelse. Det ene øjeblik skildrer han det skønne - f.eks. med »Fortællerbrønden«, en alternativ

Antydningens kunst...

skulptur af H.C. Andersen - og det næste hænger han udstoppede dukker, der skal forestille døde børn, på den store digters skød.

24-08-04

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 19.000
Læsertal..... 24.700
Udgivelsessted Jylland

Galschiøt-kunst i tyves søgelys

1014
ODENSE En stor mængde skulpturer i bronze og kobber af kunstneren Jens Galschiøt er blevet stjålet over en længere periode og aldrig dukket op igen. Senest gik det i weekenden ud over to "hungerdrengene" på hver 60 kg, udstillet i Kolding. Det bragte antallet af stjalne Galschiøt skulpturer op på 15 alene i år. Kunstværkerne har ikke været forsikret. Jens Galschiøt har opgjort, at han i alt har mistet for 1,2 millioner kroner over 13 år.

Ved tyveriet af "hungerdrengene" i Kolding i lørdags blev en glasdør smadret til kulturhuset Klostergården, som ellers var alarmsikret. I vinter blev en række mindre figurer af kvindetøj uden kvindekrop stjålet fra et fynsk menighedshus. Skulpturerne forestiller meget udmagrede drenge, som er lavet efter fotos fra hungerområder og koncentrationslejren i Auschwitz.

/ritzau/

24-08-04

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 26.903
Læsertal..... 84.000
Udgivelsessted Jylland

Galschiøts drenge forsvundet fra Klostergården

1014
15 forskellige skulpturer af Jens Galschiøt er stjålet alene i år. De to værker stod ellers i en sikret bygning

Af Erik Andresen

KOLDING: Opmærksomhed er en god ting at nyde for en kunstner, men hvis opmærksomheden kommer fra ihærdige kunsttve, er den knap så velkommen. Det har kunstneren Jens Galschiøt atter måttet konstatere, efter at ukendte kunsttve lørdag smadrede glasdøren på Kloster-

gården i Kolding og stak af med to af kunstnerens Hungerdrengene. To skulpturer udført i kobber, der er en del af en større Galschiøt-udstilling i Koldings gågader i forbindelse med Kulturnatten.

De to skulpturer er 160 centimeter høje og vejer op imod 70 kilo.

Hungerdrengene blev sat indenfor i den alarmsikre-

de udstillingsbygning netop for at forhindre tyveri, men det var tydeligvis ikke nok. Arrangørerne mener, at kunsttvene må have udsat sig de to skulpturer og ventede til udstillingen lukkede, før de slog til.

Uforstående

Kunstneren selv står uforstående overfor tyveri-

et. De to skulpturer er nogle af hans mest voldsomme til dato og vil næppe egne sig til at stille op i et privat hjem.

-Det må være nogle usædvanligt kunstinteressede tyve, og de har kastet al deres kærlighed på mig, Jeg må efterhånden være den kunstner i Danmark, der har fået stjålet mest. Altid fra udstillinger, der

er relativt godt beskyttede, fortæller Jens Galschiøt.

De foretagsomme kunsttve har påført den fynske kunstner tabet af 32 skulpturer til en værdi af over 1,2 millioner kroner i løbet af de seneste 13 år. Politiet har samlet de mange sager sammen og har netop efterlyst de mange skulpturer over Interpol.

Jens Galschiøt med sin berømte svineskulptur.

Galschiøt-skulpturer eftertragtede hos tyve

Kunstneren undrer sig over, hvem der stjæler skulpturer, som det aldrig er lykkedes at sælge.

Han har mistet for over en million kroner uden at have forsikring.

En stor mængde skulpturer i bronze og kobber af kunstneren Jens Galschiøt er blevet stjålet over en længere periode og aldrig dukket op igen. Senest gik det i weekenden ud over to »hungerdrengene« på hver 60 kg, udstillet i Kolding. Det bragte antallet af stjalne Galschiøt skulpturer op på 15 alene i år. Kunstværkerne har ikke været forsikret. Jens Galschiøt har opgjort, at han i alt har mistet for 1,2 millioner kroner over 13 år.

Ved tyveriet af »hungerdrengene« i Kolding i lørdags blev en glasdør smadret til kulturhuset Klo-

stergården, som ellers var alarmsikret. I vinter blev en række mindre figurer af kvindetøj uden kvindekrop stjålet fra et fynsk menighedshus.

-En meddeler har sagt, at det er østeuropæiske kredse, som står bag, men alle synes, det lyder tåbeligt, siger Galschiøt.

-Det er ikke til at forstå. »Hungerdrengene«, som der findes 25 af i alt, er det aldrig lykkedes at sælge. De er mest brugt i politiske aktioner. Det er ikke skulpturer, man normalt stjæler, hvis man ikke har en meget aparte eller meget moderne kunstmag.

Skulpturerne forestiller meget udmagrede drenge, som er lavet efter fotos fra hungerområder og koncentrationslejren i Auschwitz.

Ifølge kunstneren er der ikke meget metalværdi i skulpturerne. Politiet i Odense har samlet de forskellige tyverier under et og inddraget Interpol, oplyser han.

Ravnsborg Tværgade 5 C, 2200 KBH N
Tel. 35 39 13 00 - Fax. 35 39 13 39
Besøg os på WWW.AJOURKLIP.DK

Holbæk Amts Venstreblad

24-08-04

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 19.000
Læsertal..... 60.800
Udgivelsessted Sjælland

1014 Galschiøt-skulpturer eftertragtede

En stor mængde skulpturer i bronze og kobber af kunstneren Jens Galschiøt er blevet stjålet over en længere periode og aldrig dukket op igen. Senest gik det i weekenden ud over to skulpturer på hver 60 kg, udstillet i Kolding. Det bragte antallet af stjalne Galschiøt skulpturer op på 15 alene i år. Jens Galschiøt har opgjort, at han i alt har mistet for 1,2 millioner kroner over 13 år.

Ravnsborg Tværgade 5 C, 2200 KBH N
Tel. 35 39 13 00 - Fax. 35 39 13 39
Besøg os på WWW.AJOURKLIP.DK

Kalundborg Folkeblad

24-08-04

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 8.291
Læsertal..... 26.500
Udgivelsessted Sjælland

■ Galschiøt-skulpturer eftertragtede

En stor mængde skulpturer i bronze og kobber af kunstneren Jens Galschiøt er blevet stjålet over en længere periode og aldrig dukket op igen. Senest gik det i weekenden ud over to skulpturer på hver 60 kg, udstillet i Kolding. Det bragte antallet af stjalne Galschiøt skulpturer op på 15 alene i år. Jens Galschiøt har opgjort, at han i alt har mistet for 1,2 millioner kroner over 13 år.

A'JOUR KLIP GRUPPEN

Ravnsborg Tværgade 5 C, 2200 KBH N
Tel. 35 39 13 00 - Fax. 35 39 13 39
Besøg os på WWW.AJOURKLIP.DK

Kristeligt Dagblad

24-08-04

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 25.500
Læsertal..... 103.000
Udgivelsessted Sjælland

Populær kunst hos tyve 1014

En stor mængde skulpturer i bronze og kobber af kunstneren Jens Galschiøt er blevet stjålet over en længere periode og aldrig dukket op igen. Senest gik det i weekenden ud over to »hungerdrengene« på hver 60 kg, udstillet i Kolding. Det bragte antallet af stjalne Galschiøt skulpturer op på 15 alene i år. Kunstværkerne har ikke været forsikret. Jens Galschiøt har opgjort, at han i alt har mistet for 1,2 millioner kroner over 13 år. - Det er ikke til at forstå. »Hungerdrengene«, som der findes 25 af i alt, er det aldrig lykkedes at sælge. De er mest brugt i politiske aktioner. Det er ikke skulpturer, man normalt stjæler, hvis man ikke har en meget aparte eller meget moderne kunstmag, siger han.

A'JOUR KLIP GRUPPEN

Ravnsborg Tværgade 5 C, 2200 KBH N
Tel. 35 39 13 00 - Fax. 35 39 13 39
Besøg os på WWW.AJOURKLIP.DK

Kjerteminde Avis

24-08-04

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 1.786
Læsertal..... 10.000
Udgivelsessted Fyn

1014 Galschiøt-skulpturer eftertragtede hos tyve

Kunstneren undrer sig over, hvem der stjæler skulpturer, som det aldrig er lykkedes at sælge.

1014 Odense
En stor mængde skulpturer i bronze og kobber af kunstneren Jens Galschiøt er blevet stjålet over en længere periode og aldrig dukket op igen. Senest gik det i weekenden ud over to "hungerdrengene" på hver 60 kg, udstillet i Kolding. Det bragte antallet af stjalne Galschiøt skulpturer op på 15 alene i år. Kunstværkerne har ikke været forsikret. Jens Galschiøt har opgjort, at han i alt har mistet for 1,2 millioner kroner over 13 år.

Ved tyveriet af "hungerdrengene" i Kolding i lørdags blev en glasdør smadret til kulturhuset Klostersgården, som ellers var alarmsikret. I vinter blev en række mindre figurer af kvindetøj uden kvindekrop stjålet fra et fynsk menighedshus.

- En meddeler har sagt, at det er østeuropæiske kredse, som står bag, men alle synes, det lyder tåbeligt, siger Galschiøt, til Ritzau.

- Det er ikke til at forstå. "Hungerdrengene", som der findes 25 af i alt, er det aldrig lykkedes at sælge. De er mest brugt i politiske aktioner. Det er ikke skulpturer, man normalt stjæler, hvis man ikke har en meget aparte eller meget moderne kunstmag.

Skulpturerne forestiller meget udmagrede drenge, som er lavet efter fotos fra hungerområder og koncentrationslejren i Auschwitz.

Ifølge kunstneren er der ikke meget metalværdi i skulpturerne. Politiet i Odense har samlet de forskellige tyverier under et og inddraget Interpol, oplyser han. /ritzau/

04-08-04

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 62.473
Læsertal..... 185.000
Udgivelsessted Fyn

Kan kunst vælte præsidenter

KUNST OG POLITIK: Netop nu bruser en politisk bølge gennem kunstlivet

Af **Lene Halme Terkelsen**

Dagbladens Bureau

"Al god kunst er politik, al politisk kunst er dårlig", mente den danske maler Harald Giersing. Et udsagn, den stjernespækkede jury ved årets filmfestival i Cannes må være lodret uenig i. Den lod årets eftertragtede palmegren dumpe ned i favnen på den amerikanske filmskaber Michael Moore for hans ultrapolitiske dokumentarfilm "Fahrenheit 9/11".

Et stykke kunst, der meget vel kan få fatale konsekvenser for Bush-regeringens fremtid, spår Søren Høj fra DR2's "Filmland":

- Moores film får stor betydning for det politiske liv. Film er et massemedie med enorme fangarme, der som intet andet kan fange millioner af mennesker, og derfor bliver Moores sandhed om Bush sandheden for alle de, der ikke kan overskue, hvad der egentlig skete efter 11. september. Folk stiller ikke spørgsmålstegn ved, at budskaberne kommer fra en biograf, for de er i forvejen hjernevaskede af mediernes sort/hvide måde at fremstille nyheder på, siger Søren Høj, der mener, at højredrejningen i den vestlige verden er grunden til, at mange kunstnere pludseligt blander sig i den politiske debat.

- Det har altid været venstrefløjen, der demonstrerer. Højrefløjen debatterer ikke på samme måde. Derfor er det afgørende, hvem der sidder på magten. Der laves politisk kunst, fordi man er utilfreds med noget i samfundet, og blandt andet derfor ser vi en opblomstring i skarpe politiske film netop nu. Der har altid været enkelte politiske film, men det er først nu, der

kommer en reel politisk bølge siden 1960'erne. Med dokumentarfilmens tilbagevenden

Den danske kunstner Jens Galschiøt har i flere år kombineret kunst og budskaber i sine værker. Sammen med kollegaen Lars Calmar skabte han denne gigantiske skulptur af en fed, vestligt udseende kvinde på ryggen af en udsultet afrikansk mand for at gøre opmærksom på det skæve forhold mellem rige og fattige lande.

FOTO: MIRIAM DALSGAARD

"Snehvide og sandhedens vanvid" hele verdens bevågenhed, da det skabte diplomatisk krise mellem Sverige og Israel. Den israelske ambassadør blev så vred over billedet af en kvindelig, palæstinensisk selvmorderterrorist på sejlet af en båd i et blodrødt bassin, at han mørklagde værket, og debatten brølede i alle medier.

På sidste års Venedig Biennale var tendensen også klar: Nu skulle kunsten have mening. Den danske kunstnergruppe Superflex gjorde i en bod med læskende guarana-drik opmærksom på, at multinationale selskaber underbetaler de brasilianske bønder, der producerer guarana-frugter til deres sodavand, og på den spanske pavillon skulle man vise spansk pas for at få

lov at se kunstværket. Det gav grund til eftertanke for alle de - det vil sige størstedelen af

Michael Moore er tidens mest berømte eksempel på en kunstner, der sætter en politisk dagsorden. Filmen "Fahrenheit 9/11", der menes at kunne få konsekvenser for præsident Bushs fremtid, blev tilmed belønnet med en af verdens mest eftertragtede priser ved Årets Filmfestival i Cannes.

FOTO: LAURENT REBOURS

i blendere.

- Politisk kunst har altid eksisteret som en undergrund, men af og til popper den op og kommer indenfor i varmen på udstillinger og kunstmuseer. Kunsten er et af de områder, hvor man stadig kan påvirke en masse mennesker, og i disse år er der alligevel ingen, der tror på det, politikere siger. Men kunstnere er stadig uskyldige og kan tillade sig at være idealistiske, siger Peter S. Meyer.

Mere menneske

Parløbet mellem kunst og politik er langtfra et nyt fænomen, og i århundreder har man brugt sange, billeder og litteratur til at kritisere og tage stilling og stille spørgs-

meget, der adskiller kunsten i 70'erne fra den politiske kunst, vi ser i dag. Man kæmper for mange af de samme sager, og det er stadig væk nogle meget direkte politiske budskaber. I dag er kunsten dog ikke så knyttet til politiske partier som dengang. Man appellerer mere til at engagere folk bredt menneskeligt og beskæftiger sig ofte med menneskerettigheder og miljø, siger Peter S. Meyer, der også oplever, at museumsgæsternes ønsker har ændret sig.

- Engang gik vi på museum for at få dannelse og skønhed. I dag vil vi udfordres og provokeres. Vi vil have noget at tænke over, forklarer Peter S. Meyer fra Trapholt Museet.

le, der undrer sig over, at de politiske tendenser er som blæst ud af vore dages rock-scene.

- Det er dybt underligt. Verden i dag er mere kompliceret end nogen sinde. Jeg

Kunst, der kradser. Kunstværket "Snehvide og

sandhedens vanvid" med billedet af en

03-08-04

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 8.291
Læsertal..... 26.500
Udgivelsessted Sjælland

Kultur

M
sc
a
b
F.

Kan kunst vælte præsidenter

Netop nu bruser en politisk bølge gennem kunstlivet, og det er ikke kun Michael Moore, der sætter samfund og politik på dagsordenen. Mange kunstnere bruger store udstillinger til at blande sig i politiske konflikter. Protestsangerne må vi dog stadig se langt efter.

AF LENE HALMØ TERKELSEN

»Al god kunst er politisk, al politisk kunst er dårlig«, mente den danske maler Harald Giersing. Et udsagn, den stjernespækkede jury ved årets filmfestival i Cannes må være lodret uenig i. Den lod årets eftertragtede palmegren dumpe ned i favnen på den amerikanske filmskaber Michael Moore for hans ultrapolitiske dokumentarfilm »Fahrenheit 9/11«. Et stykke kunst, der meget vel kan få fatale konsekvenser for Bush-regeringens fremtid, spår Søren Høy fra DR2's »Filmiland«:

- Moores film får stor betydning for det politiske liv. Film er et massemedie med enorme fangarme, der som intet andet kan fange millioner af mennesker, og derfor bli-

mentarfilmens tilbagevenden i biografen kom de film, der tager klart stilling eller stiller spørgsmålstegn ved samfundet som »Supersize me« og »Fahrenheit 9/11«, og jeg tror helt sikkert, vi vil se flere i fremtiden, siger Søren Høy.

Sodavand i protest

»Fahrenheit 9/11«, der har danmarkspremiere den 8. august og har indtjent mere end 600 millioner kroner i USA på bare fire uger, er tidens mest berømte eksempel på kunst, der sætter en politisk dagsorden. Men Michael Moore er ikke alene om at bruge andet end talerstole og forsamlingshuse til at luften politiske budskaber. Inden for billed- og installationskunsten er flere og flere kunstnere i de seneste år begyndt at udsende politiske meldinger og blande sig i internationale konflikter med deres kunst.

I januar fik kunstværket »Snehvide og sandhedens vanvid« hele verdens bevågenhed, da det skabte diplomatisk krise mellem Sverige og Israel. Den israelske ambassadør blev så vred over billedet af en kvindelig, palæstinensisk selvmordsterrorist på sejlet af en båd i et blodrødt bassin, at han mørklagde værket, og debatten brølede i alle medier.

På sidste års Venedig Biennale, der er en af verdens mest prestigefyldte kunstudstillinger, var tendensen også klar: Nu skulle kunsten have meninger. Den danske kunstnergruppe Superflex gjorde i en bod med læ-

- Politisk kunst har altid eksisteret som en undergrund, men af og til popper den op og kommer indenfor i varmen på udstillinger og kunstmuseer. Kunsten er et af de områder, hvor man stadig kan påvirke en masse mennesker, og i disse år er der alligevel ingen, der tror på det, politikerne siger. Men kunstnere er stadig uskyldige og kan tillade sig at være idealistiske, siger Peter S. Meyer.

Mere menneske

Parløbet mellem kunst og politik er langt fra et nyt fænomen, og i århundreder har man brugt sange, billeder og litteratur til kritiserer og tage stilling og stille spørgsmålstegn ved samfundet. I 1960'erne eksperimenterede kunstnerne med happenings, performanceart og konceptkunst. Bjørn Nørgaard parterede den berømte hest, teatergruppen Solvognen hærgede i et stormagasinet, og mange sagde nej til atomkraft og ja til solidaritet. Men efter 1970'erne meldte matheden sig. De fleste danske kunstnere vristede sig ud af det, de følte var blevet en politisk og socialrealistisk omklamring. Nu skulle kunsten ikke nødvendigvis have en holdning, men i stedet være skøn at skue eller lytte til.

Den politiske kunst vi i dag oplever på de internationale og danske udstillinger, mener Peter S. Meyer på mange måder minder om kunstlivets sidste store politiske bølge.

- Der er såmænd ikke så meget, der adskiller kunsten i 70'erne fra den politiske

KUNST/KUNSTHÅNDVÆRK

Jeg anklager... - om kunstneren Jens Galschiøt. Af Erik Meistrup. 176 sider, 23 x 30 cm. Ill: 275 fotos (190 i farver), 1 kort. Pris kr 198,00. [Udgivet 2004]

En bog om kunstneren Jens Galschiøt og en række af hans værker.

Galschiøt spænder vidt i sin kunstneriske produktion fra smykker og små fine skulpturer til enorme politisk betonedede skulpturer. Jens Galschiøt arbejder i denne ende af sin produktion med skulpturelle udtryksformer der er en stillingtagen til nogle af de største udfordringer til grundlæggende levevilkår og menneskerettigheder. Det omfatter bl.a. projektet *Min indre Svinehund* fra 1993 der skulle minde om at humanismen er en tynd skal over naturen i mennesket og at der altid skal kæmpes for at bevare og udbygge humanismens resultater, samt 'Den stille Død' 1995, og 'Unge i Glas' på Rådhuspladsen i København i 1997. Desuden det store værk 'Skamstøtten', hvor Galschiøt forsøger "at forene ofrene og samle deres lidelse til et langt råb eller skrig om at de levende skal huske og mindes ofrene. Han vil overvinde den individuelle lidelses konsekvens om total tavshed og forglemmelse. Skamstøtten er altså også et opgør med den individualistiske kunstdyrkelse hvor skildringen af lidelsen kan ende som ren æstetisk form."

"Jens Galschiøts billedsprog lægger sig i en forlængelse af det der skete med Fluxus og Joseph Beuys. [...] Han bruger sin kunst til at skabe et nyt humanistisk sprog som det politiske liv kan anvende til at prøve at magte tidens spørgsmål." Fremstillingen skildrer Galschiøts værker og deres tilblivelse, og indplacerer Galschiøt i en kunsthistorisk sammenhæng. Og den belyser uheldige mekanismer i kunstverdenen. Erik Meistrup leverer en kunstopolitisk bredside til den herskende kunstelite, som har to sæt holdninger, som de bruger til at selekttere imellem dem de kan lide og dem de ikke kan lide. Jens Galschiøt rammes "med voldsom kraft af denne smagens kunsthistorie, som flourerer blandt kunstinstitutionerne."

Med Meistrups bog er det første gang der udgives et samlet værk om Galschiøt, hvor man kan få overblik over de mange aktiviteter der er udgået fra hans værksted i Odense. Hans værker er ofte indgået i den samfundsmæssige debat både nationalt og internationalt. Få kunstværker har været i stand til at skabe så megen røre. De har splittet parlamenterne i såvel Hongkong som Brasilien, og i Mexico blev kunstneren udvist af regeringen da han stillede sin Skamstøtteskulptur op sammen med indianerne.

Bogen er rigt illustreret med fotos af de mange aktiviteter.

UDDRAG AF INDHOLD: Kunstner uden maske. Selektivismens magt. Skønheden. Solidaritetens skønhed (de politiske skulpturer; håndens budskab; sanselighedens udtryk; den arabiske skulptur; fortællerbrønden). Udyret - eller kunst imod ekstremisme. Svinehundens budskab. **Skamstøtten - Overgrebenes Nobelpris og en historisk huskepille.** Kunstnerskriget. Opgøret med spøgelseskunst. Galschiøt og kunsten. Projekt Skamstøtten (inspiration; en kunsthistorisk sammenhæng; skamstøtten som projekt). Hongkong, Mexico, Brasilien, Berlin. Jens Galschiøt - biografisk oveersigt. Personregister. Værkfortegnelse.

UDGIVER:

Forlaget Aidoh.dk
Banevænget 22, 5270 Odense N
Tlf: 66 18 40 58
E-post: aidoh@aidoh.dk
Internet: www.aidoh.dk

KUNST/KUNSTHÅNDVÆRK

Peter Tybjerg - keramik & billedhugger. Af Lise-Lotte Blom. 36 sider, 21,5 x

Weekend Avisen Berlingske

13-08-04

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 68.000
Læsertal..... 267.000
Udgivelsessted Sjælland

Gal med Galschiøt. Meistrup vil rejse skamstøtten op: Jens Galschiøt er ikke en banal odenseaner, men en stor kunstner!

1014

Forsvar for svinehundens fader

AF DANIEL ØHRSTRØM

Erik Meistrup. *Jeg anklager...* - om Jens Galschiøt. 180 sider. 198 kr. Forlaget Aidoh.dk

SOMMETIDER er sandheden banal. Og sommetider fremstår den stærkest sådan. Ikke pakket ind i prænt, postmodernistisk papir. Bare nøgen.

For tre år siden blev en sådan nøgen sandhed placeret midt på gågaden i Odense, hvor de softicsmaskende teenagere flirtede med hinanden, mens små børn som sædvanlig tiggede deres stressede forældre om mere slik og de sidste nye fodboldstøvler for pludselig at tie stille. Helt stille. For midt mellem de handlende stod en bronzefigur, der lignede en udsultet afrikansk dreng - med et par

splinternye, ægte Nike-sko på: »Just do it«, stod der på skulpturen, som denne anmelder bemærkede, at alle bemærkede. Men er Jens Galschiøts skulptur rigtig kunst? Folk kunne jo forstå den! Og næsten med det samme! Ja, svarer kunstkritikeren Erik Meistrup i et forsvar for den landskendte happening-kunstner. Forsvaret hedder meget misvisende »Jeg anklager...«. Men det er heller ikke Jens Galschiøt, som bogens forfatter langer ud efter (hr. og fru, Galschiøt har oven i købet hjulpet til i redaktionen sammen med to andre venner fra værkstedet). Næ, den virkelige fjende er »den officielle og bestemmende del af den danske kunstverden«. En »hyklersk« verden, der ikke anerkender Galschiøts format, selv om hans folkelige opbakning ikke er til at tage fejl af.

Jens Galschiøt misser ingen chance for at give folk dårlig smag i munden - om det så er hans egen. Skaberen af »Min indre svinehund« og »Skamstøtten« skal nok fortælle folk, hvad uretferdighed er. For vores såkaldte »humanisme er kun en tynd skal«, der skylder menneskets forførelige natur. Og det er både den lidt for oprensede bog og kunstnerens værker fuld af eksempler på. I hållalen »Jeg har et mareridt« kan De læse et lille udsnit af vores uansændigheder, hvor »vi udadtil prædiker menneskekærlighed og tolerance, men indadtil praktiserer intolerance og forførelse.«

Det er den indignation, der har fået den politiske bronzestøber til at sætte sine eltske skulpturer op overalt i verden, hvor den tidligere metalarbejder har fået et stort gadepublikum. For han er lige så fornuftsrig som et kinderæg - altid en overraskelse. Det ene øjeblik skilder han det skønne - fæls, med »Fortællerbrønden«, en alternativ skulptur af H.C. Andersen - og det næste hænger han udstoppede dukker, der skal forestille døde børn, på den store digters skød.

Anfydningskunst...

The sculptor as a political activist

By Rebecca K. Engmann

He's produced the best-known Danish sculptures of the past 20 years, but the elite can't stand him. Perhaps it's because Jens Galschiøt's creations aren't simply art, but grassroots political work

JENS GALSCHIØT is a man excommunicated from the upper echelons of the Danish creative world, reviled as a kind of Trotsky of the art crowd: ironic, considering that he is one of the very few artists in this country to break away from the yoke of the domestic art scene and make an impact internationally. His eight metre-high sculpture, 'Skamstøtten (The Pillar of Shame)', depicting some 50 twisted bodies and anguished faces to symbolise attacks on humanity - currently rests on an industrial lot in Odense, but the work was previously shown at Hong Kong's Victoria Park, as a protest against the massacre of students in Beijing. By showing the sculpture shortly before Hong Kong's reunification with China in 1997, Galschiøt succeeded in displaying his controversial work on Chinese territo-

ry. 55,000 people were on hand for a candlelight vigil when the artist staged his happening.

Jens Galschiøt spoke with daily newspaper Jyllands-Posten last week: an unremarkable man in standard issue work clothes, his gray hairline conspicuously receding; his appearance belying the fact that he is a world-famous Dane, as evidenced by glowing press clippings from papers in China, Mexico, Brazil and other far-off lands.

But, as is the case with so many creative professionals, it's the sting of negative press that makes the most impact. The artist spoke with the paper about a recent article appearing in the March/April issue of Danish art publication *Kunstavisen*, in which critic Jan Erik Madsen tore Galschiøt's work to shreds.

'When he makes his 'inner beasts' (a reference to Galschiøt's 1993 work, 'My Inner Beast') and puts them up around Europe, makes his pillars of shame and shuttles them around all the world's hotspots, or turns the starving children of Africa into his own political hallmark, it has nothing to do with solidarity, nor with art: it's marketing. It serves one purpose, and one alone: to promote Galschiøt himself,' wrote Jan Erik Madsen, continuing:

'It's hard to reject Galschiøt's sculptures. Because by saying no, one essentially says no to those in need. He has fashioned

Galschiøt is one of the few Danish artists to carve out a successful career without depending on grants from the state-run funding agency for Danish artists

a kind of artistic catch-22. Nobody dares to reject what he calls art. Because by refusing to sanction his art, you are implicitly marked as a grotesque human being.'

The review's accusations were particularly harsh, levelled as they were against an artist who has worked for years with a long list of NGOs in this country. Galschiøt himself presented his interviewer with a selection of letters which he keeps stored

away in a desk drawer: letters of support from Amnesty International and other aid groups, claiming that Jens Galschiøt has never evinced anything but the most heartfelt engagement in humanitarian causes.

Jens Galschiøt has never received a penny in grants from the state-run funding agency for Danish artists, Statens Kunstfond, and not until recently did he manage to secure a grant for a project under the National Arts

Council. Not a single Danish museum has bought his work, despite the fact that 'My Inner Beast' and 'The Pillar of Shame' are the most widely recognised Danish sculptures of the past 20 years.

'Apparently, the consensus is that I'm too leftist, but is it especially left-wing to spotlight famine and political oppression?' Galschiøt demanded.

Jens Galschiøt is not a product of the academy. He was

trained as a metalworker at the Lindø Shipyard, and was active in the labour movement for many years, a period which taught him how to organise. Now, he runs an office department that actually functions; the Galschiøt Factory sends out regular press releases with news from the workshop, and the artist himself has taken in elderly workers and young people on council activation schemes.

According to the director of the Statens Museum for Kunst, the national gallery of art, Allis Helleland, 'Jens Galschiøt has made his reputation by staging a series of happenings and political manifestations around the world. His sculptures have a function in the social and public sphere. And it is precisely in this context that his works have an influential power that we do not believe would 'survive' intact in a museum setting.'

Galschiøt issued his own counter-attack on the art world today, which he dismissed as a nepotistic wasteland.

'What is the role of art today? What do rotten pigs and goldfish contribute to the overall debate? As far as I can see, nothing but a discussion of art 'in itself' and a bunch of empty wine bottles: never any discussion of themes that actually mean anything in the real world,' he said.

re@cphpost.dk

News

The best-known Danish artist across the globe is shunned by his homeland's art elite, possibly because his work is driven as much by social conscience as it is aesthetics.

9

Ravnsborg Tværgade 5 C, 2200 KBH N
Tel. 35 39 13 00 - Fax. 35 39 13 39
Besøg os på WWW.AJOURKLIP.DK

B.T.

10-08-04

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 120.796
Læsertal..... 546.000
Udgivelsessted Sjælland

Stik skovsvinet 1014 én over trynen

AFFALD Langs de danske landeveje ligger papir, plastic og andet affald nærmest i dynger. I hvert fald ville man forbausende hurtigt kunne fylde en affaldssæk, hvis man ellers gad samle skidt op. Det kan vi ikke være tjent med.

Det bør i højere grad gøres muligt at give trafikanter, der eksempelvis smider affald ud ad vinduet i bilen (eller endnu værre, stiller

skraldeposen i grøftekanter eller på rastestpladsen), klækkelige bøder.

Og kære trafikanter: det er ikke vanskeligt at medbringe en pose til slikpapir og andet affald!

*Martin Munk Stigaard
Katrinebjergvej 132 A
Århus N*

Naturen er kun til låns, tag et ansvar for den

■ De sidste år har man i stadig større grad været vidne til især yngre familiers slæben mad og drikke ud til skov og strand, samtidig med at mere og mere får lov til at ligge tilbage.

Det er os alle sammen, der kommer til at betale for fjernelse af svineriet over skatten, og det er for mig at se en fuldstændig unødvendig udgift, der bliver lagt ud til os alle fra de trods alt få.

Det er ikke engang en holdningsændring der skal til, men blot at de mennesker åbner deres øjne og konstaterer, at deres pædagog ikke er om dem mere,

og at de er gamle nok til selv at tage et ansvar. Et ansvar for at opdrage den nye generation, der er på vej, til selv at kunne passe på naturen.

Naturen er kun til låns, den skal gives videre til de næste, der kommer.

Det er ikke bare noget, der bliver rullet ud, når I får lyst til at nyde den. Husk det.

*Ole Olsen
Jens Warmingsvej 10
København S*

Giv skovsvinet en klækkelig bøde. Som det er nu, er det os allesammen, der over skatten betaler for oprydning efter svinet - og hans familie. Foto: Eva Seider

Ravnsborg Tværgade 5 C, 2200 KBH N
Tel. 35 39 13 00 - Fax. 35 39 13 39
Besøg os på WWW.AJOURKLIP.DK

Fyens Stiftstidende

17-08-04

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 94.192
Læsertal..... 255.000
Udgivelsessted Fyn

1014 FORTÆLLERBRØNDEN

Gråbrødre Plads et naturligt valg

■ Det er meget glædeligt, at der er en øget interesse for Jens Galschiøts skulptur, "Fortællerbrønden", og det vil være meget glædeligt om interessen vil udmønte sig i økonomiske bidrag.

Lørdag formiddag var jeg sammen med min hustru til den store blomsterudstilling på Flakhaven, hvilket var en stor oplevelse, men i sammen forbindelse så vi igen på "Fortællerbrønden" i Vestergade. Det var meget glædeligt at se, hvordan rigtig mange mennesker stoppede op og så på modellen af skulpturen. Det bliver meget spændende at se modellen i fuld størrelse, ligesom det bliver meget spændende at se, hvor Odense Kommune vil placere skulpturen. I Odense by findes rigtig mange gode pladser, hvor skulpturen vil kunne placeres og hvor den vil komme til sin fulde ret. Jeg vil tilslutte mig forslaget om Gråbrødre Plads, som et naturligt sted, i H.C. Andersen-kvarteret, hvor digteren færdedes når han var på visit i fødebyen.

P.L. Jensen
Kronhjortløkken 172, Kørup

A'JOUR KLIP GRUPPEN

Ravnsborg Tværgade 5 C, 2200 KBH N
Tel. 35 39 13 00 - Fax. 35 39 13 39
Besøg os på WWW.AJOURKLIP.DK

Fyens Stiftstidende

28-08-04

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 62.473
Læsertal..... 185.000
Udgivelsessted Fyn

1014 FORTÆLLERBRØND

Gå du til dine egne venner

■ Jeg har funderet over om jeg skulle svare Bent Skougaard-Jørgensen, BSJ, på hans Synspunkt 19. august 2004. Det bærer tydeligt præg af, at BSJ ikke ved ret meget om kunstnere og kunst på internationalt plan. Der er altså ikke stor forskel, på om man bestiller et kunstværk af Bjørn Nørgaard eller af Jens Galschiøt, pointen var jo netop, at Odense kunne tage begge kunstværker. Desuden, så er det min fornemmelse, at Jens Galschiøt er en mere anerkendt og kendt kunstner i udlandet end Bjørn Nørgaard, tænk blot på den indre svinehund.

Til sidst angriber BSJ, LO-Odense med dets formand Sven-Erik Peterson i spidsen for dennes desværre mislykkede forsøg på en indsamling. Det kunne være at BSJ skulle henvende sig til sine venner i Venstre. De har jo så mange penge i forvejen. Kassedamen har ikke de muligheder som BJS's venner.

Erik Schandorff
Ellekratvej 82, Ejlstrup, Odense V.

Ravnsborg Tværgade 5 C, 2200 KBH N
Tel. 35 39 13 00 - Fax. 35 39 13 39
Besøg os på WWW.AJOURKLIP.DK

Fyens Stiftstidende

19-08-04

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 62.473
Læsertal..... 185.000
Udgivelsessted Fyn

Jens Galschiøt og en model af Fortællerbrønden.
FOTO: KIM RUNE

Flyvende start for indsamlingen

Af Merete Næsted

Christian IX's Vej 12, Odense

FORTÆLLERBRØNDEN:

Folkeindsamlingen, der skal sikre tilblivelsen af den unikke vandkunst Fortællerbrønden, skabt af Jens Galschiøt, er kommet flyvende fra start.

Her kun tre uger efter den spæde start kan vi konstatere, at der er en helt utrolig opbakning fra mange sider. Store og små beløb strømmer ind på Fortællerbrøndens konto. Forskellige virksomheder har sponsoreret pr-materiale.

Vi i arbejdsgruppen bag indsamlingen vil gerne ad denne vej takke de mange, der indtil nu har fulgt opfordringen og støttet initiativet og på den måde er med til at skabe et samlingssted for alle byens borgere, ja for hele det danske folk og de mange gæster fra nær og fjern, der vælger at aflægge Odense et besøg.

Men der er lang vej endnu, så vi opfordrer endnu flere til være med. Modellen af Fortællerbrønden kan stadig væk beskues i Vestergade ud for Rambusch Lædervarer. Snart vil den også kunne ses i nogle af BG Banks filialer, ligesom man på folkeindsamlingens hjemmeside, www.fortællerbronden.dk kan følge...

Östen Andersson, Hummelstad vid skulpturen "Svinet inom mig" av Jens Galschiøt. Den skulptur som han räddade från att förstöras och som numera finns vid hans sommarställe.

Foto: HANS BRANDIN

Skulptur bevarades i Hummelstad

FÖR TIO ÅR sedan ställde den danske provokatören och konstnären Jens Galschiøt ut en skulptur i Stockholm. Skulpturen föreställde en mansfigur i en fotsida kappa som för tankarna till en SS-officer. Men det som stack upp ur kragen var ett svinhuvud. Skulpturen vägde över ett ton och stod på Drottninggatan, mitt emot Sergels torg, från oktober 1993 och ett halvår framåt.

Samtidigt ställdes 19 identiska skulpturer ut runt om i Europas storstäder som en påminnelse om den ökande rasismen och förrälsen av den europeiska civilisationen. I pressen kallades projektet för Europas största "konsthappening".

PÅ EN PLATTA vid foten av statyn står det bland annat så här: Art: djur med de lägsta instinkter. Tillhåll: I dig och i mig, det vill säga i varje individ av homo sapiens. Växtbetingelser: Växer sig stor när människor utsätts för våld, förnedring och respektlös behandling. Uttryck: Angriper människans etiska grundsyn så rasism, främlingsfientlighet och intolerans tar överhanden. Utbredning: Kan fullständigt ta makten i den enskilda människan, i sociala grupperingar och under extrema förhållanden över hela befolkningen. Bör inte utfodras!

I Barcelona, Innsbruck och Köpenhamn ställdes skulpturerna

ut permanent, en av dem togs också upp i Tyska statens konstsamling i Bonn. Fredrikssunds kommun i Danmark köpte en kopia av skulpturen för 200 000 kronor.

MEN I STOCKHOLM var den inte lika välkommen. Efter utställningen fick värdstäderna göra vad de behagade med "Min inre Svinehund" som skulpturen kallas. Stockholms konstråd beslutade att förstöra den.

Alla trodde att så hade skett ända tills teve-reportern Johanna Olofsson-Löfgren bestämde sig för att göra ett porträtt av Jens Galschiøt. Hon började undersöka saken och upptäckte statyn inte alls förstörts utan att den finns på en gård i Hummelstad, Västerviks kommun!

- JAG SKULLE se till att den blev förstörd, säger Östen Andersson, som har sommarstuga i Hummelstad. Han har drivit ett företag som arbetat med skulpturer och annan offentlig utsmyckning åt kulturförvaltningen i Stockholm.

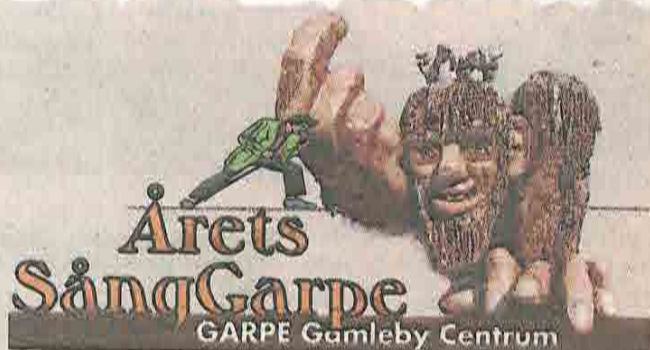
- Den stod på företaget i Stockholm några månader i väntan på transport till skroten. Under tiden blev jag allt mer förtjust i den och bestämde mig för att ta hand om den själv. Jag gillar konst som har något att säga.

Trynet på skulpturen hade förstörts, men en vän till Östen Andersson, konstnären Bertil Johnsson, har hjälp honom att återställa "Svinet inom mig" och nu står den i all sin prakt i Barcelona, Innsbruck, Berlin, Köpenhamn och Hummelstad.

JENS GALSCHIØT ÅR internationellt känd för sina många provocerande konsthappeningar i Hongkong, Mexiko, Brasilien och Paris. Han genomför sin ambitiösa projekt utan stöd från de offentliga konstfonderna. Galschiøt är tämligen illa sedd i de finare konstkreterarna, hans budskap är mycket samhällskritiska.

Tevefilmen om honom visades i TV 2 den 19 september men kommer i repris under år 2005.

HANS BRANDIN

Garpes Småstjärnor

Du som är upp till 13 år gammal och vill bli årets SångGarpe 2004.

Välj ut en artist och en låt som du vill uppträda med (du skall klä ut dig till din artist och mima till din låt).

Anmäl Dig: Senast 6/10 till: Erik Berg, 0493-518 24.

Uttagningar: 9/10 & 16/10

Stor final under Garpefestivalen: Lördag 13/11.

Fina priser att vinna!

Hjärtligt välkomna!

Västerviks Tidningen Gamleby Centrum

Virkgarner 2 hg. fr. 30:-
Aidaväv 100:-/m Raggsocksgarn 25:-/hg
Mattvarp 55:-/1/2 kg
Strumpor, underkläder, fibertröjor, skjortor, jaktjackor m.m.
Säljes på Torget marknadsdagen
Yvones Garn 011-12 57 61

Gamleby Blomsterhandel

Violen

Marknadserbjudande

Ljung (19:-/st) 4 st. 70:-

Gröna växter (25:-/st) 4 st. 80:-

Lökar • Prydnadspumpor m.m.

- Begravningsbinderier
- Blomsterförm. - checkar
- Presenter m.m.

Mittnät Centrum • Tel 100 14

Ravnsborg Tværgade 5 C, 2200 KBH N
Tel. 35 39 13 00 - Fax. 35 39 13 39
Besøg os på WWW.AJOURKLIP.DK

Fyens Stiftstidende

02-09-04

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 62.473
Læsertal..... 185.000
Udgivelsessted Fyn

Ravnsborg Tværgade 5 C, 2200 KBH N
Tel. 35 39 13 00 - Fax. 35 39 13 39
Besøg os på WWW.AJOURKLIP.DK

Fyens Stiftstidende

02-09-04

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 62.473
Læsertal..... 185.000
Udgivelsessted Fyn

Masser af velvilje

Af Ivar Juel Nordentoft
ijn@fyens.dk

Det er stadig de små beløb, som præger folkeindsamlingen til "Fortællerbrønden". Omkring 40.000 kr. var der i går kommet ind på den sikrede konto til realisering af Odense-kunstneren Jens Galschiøts HCA-projekt til knap otte mio. kr.

- Der er da lang vej endnu, men når jeg mærker den utroligt folkelige interesse for projektet, så tror jeg fuldt og fast på indsamlingen, siger Hanne Nordentoft.

Hun er formand for Korup Kunstforening og har taget initiativ til indsamlingen, der reelt kun er en måned gammel.

- Det er faktisk mest pensi-

onister, der af deres små penge finder mindre beløb, som de godt kan undvære. I mit arbejde som guide for Fyntour møder jeg også total opbakning til "Fortællerbrønden". Når folk ser den i model hos Rambusch på Flakhaven, bliver de helt vilde med den.

Brev til Boye

- En ældre dame har tegnet sig for en månedlig donation på 50 kroner. Mere kan hun ikke undvære.

- Når politikerne og de store virksomheder opdager, hvor stort engagementet er i HCA-brønden, vil der komme anderledes gang i indsamlingen, mener hun.

Selv beskriver hun sig som 500 procent engageret i projektet, og pt. arbejder hun og

en veninde fra kunstforeningen nærmest på halv tid med at kradse penge ind.

- Galschiøt er en stor kunstner, og dette værk fortjener at blive realiseret. Meget gerne på Sortebrødre Torv, siger hun.

Brøndens "venner" har netop skrevet til borgmester Anker Boye for at sikre sig, at byen rent faktisk vil modtage deres gave, når den er færdig.

- Kommunen skal anvise en egnet plads, sørge for anlæg af skulpturen og vedligeholdelsen, siger Hanne Nordentoft.

- At Galschiøt for egen regning har besluttet at lave selve digteren i fuld skala, er en kæmpe reklame for indsamlingen, og det bliver flot at se HCA blive modelleret på Flakhaven, siger hun.

Signalement af en midlertid

1014

Er samtidskunst bare kunst lavet af samtidige kunstnere i samtiden? NEJ, det er det ikke!

Ny bog

Af PETER LAUGESEN

Den hedder *Monument*, bogen, og den handler om 'samtidskunst i byrummet'. Der står egentlig mange interessante ting i den, og den indeholder mange sjove billeder. Dens emne er også væsentligt. Der er al mulig grund til at diskutere kunstens rolle i byrummet og placering i det offentlige rum, måske specielt også byrummet, selv om den slags jo også sker på landet.

For nu at begynde med ordet 'monument' er det som bekendt latin og betyder 'mindesmærke'. Den slags fylder ret godt op i byrummet, men strengt taget er der ikke blevet frem- og opstillet mindesmærker over ret meget gennem snart temmelig lang tid. Bevares, der hænger

og står da en række portrætter af store danskere og Folketingets formænd her og der, men ude i selve byen er der ikke så meget nyt.

Cronhammars *Elia* opfører sig, som om den var et monument, sådan som den ligger i udkanten af Herning med næsten eget trinbræt på den vestgående Arrivabane, men den er sådan set ikke et monument for noget. Den er bare 'monumental', hvilket nærmest bare betyder 'stor'.

Bjørn Nørgaard er i gang med noget H.C. Andersen til år 2005 i Odense, og det samme er - mindre officielt - Jens Galschiøt. Den slags strejfs højst i bogen, *Elia* nævnes ikke, selv om Cronhammar deltager som medlem af kunstfondens udvalg for kunst i det offentlige rum, og den politiserende Galschiøt nævnes naturligvis slet ikke.

Forhistorier

Poul Gernes bliver nævnt, sådan lidt i forbifarten, selv om især hans Filmpalads i det centrale København vel egentlig kunne være interessant, når man gerne vil debattere 'samtidskunst' som en slags mod-

spil til dels klassiske monumenter og dels den 'modernistiske' udsmykningskunst, der i en lang periode har været, hvad man i hvert fald administrativt har ønsket at berige det offentlige rum med. Per Kirkeby behandles ikke, selv om hans værker, både monumental-malerierne i det offentlige rum, de amorfe sorte bronzemarkeringer og måske især hans brug af mursten som serielt ornament må siges at være noget, man burde tage stilling til i den her sammenhæng. Men alt det henvises hurtigt til at være fortid. Noget afsluttet, som der skal reageres på, og det er 'samtidskunsten',

der skal reagere. Eller måske den lige-frem skal 'agere', som et af tidens besynderlige mødeord siger.

Hvad er samtid?

Ja, hvad er det? Og hvad er 'samtidskunst'? Ordet bruges jo efterhånden i flæng, og ingen forsøger nogensinde at definere det. Det er bare ligesom den kunst, der laves af samtidige kunstnere i samtiden, ikke? Nej, det er ej. Det er den kunst, der laves af visse kunstnere i samtiden, og de synes at have en specielt strategi. Meget store dele af den kunst, der laves lige nu er af en eller anden grund, som ingen synes, det er nødvendigt at forklare, ikke 'samtidskunst'.

Det er så noget af det, bogen her kommer til at handle om. Den kan læses som et forsøg på at beskrive samtidskunsten, ikke som det, den muligvis er, men som det den muligvis kan gøre i byrummet. Det den gør, og det den

måske ville kunne gøre, hvis den enten fik lov til det, fik penge, be- stillinger, tilladelser, eller hvis den kunne tage sig sammen og bare gøre det, altså være såkaldt 'street art' i en lang tradition for den slags tøjløse happening og graffiti.

Måske handler det i virkeligheden, såfremt den findes, om liv og død, men så monumentalt er der ikke længere nogen, der formulerer sig. Det skal man 30-40 år tilbage, til situationisterne, Fluxus og den slags, for at finde, og selv der var det med en skarp ironisk kant.

Hvad er fortid?

Redaktorerne Tine Vindfeldt, Kristine Agergaard og Christian Skovbjerg Jensen spørger retorisk: »Men har samtidskunsten i dag overhovedet en interesse i at skabe monumenter og være permanent til stede i byens rum? Er den flygtighed og midlertidighed, der præger samtidens kunstneriske strategier, et resultat af nød eller lyst, en overlevelsesstrategi eller et grundprincip? Er der et reelt alternativ til de

Fortsættes på bagsiden ...

Signal...

... fortsat fra forsiden

eksisterende monumenter?»

Det svares der så på, eller det gør der ikke. Først og fremmest selvfølgelig af de 11 kunstnere, der på bestilling har lavet koncepter. Men de var anmeldt her i avisen forleden, så her koncentrerer vi os om et par af de øvrige kommentatorer.

Mest interessant er måske Malene Vest Hansens betragtninger over, hvad der sker, når en bys monumentale fortid sådan set fjernes fra det øjeblik til det næste, som da Muren faldt og øst blev til vest: »Ved at fjerne kommunismens monumenter fjernes spor fra det overvundne politiske styre, men samtidig fjernes de almindelige østberlinske borgeres mindesmærker og deres fortidige hverdagsrum.«

På gaden

To af redaktorerne tager på en slags bytur i København efter street art. Med sig har de kunstanmelderen Peter Michael Hornung og billedkunstneren Jan Danebod. Men desværre er de værker, de opsøger, ikke specielt interessante, og det er måske derfor heller ikke særlig meget, de får sagt. Den mere uofficielle billedudfoldelse berøres teoretisk i Kristine Asks tekst om 'marginale fordrejninger':

»Både kunst og aktivisme bruger sprogligheder, som er beslægtet med det visuelle, der kan fordreje og dermed udfordre den måde, hvorpå der kommunikeres og dannes fælles hypoteser i et antagonistisk fællesskab.«

Okay, og det kunne Mikkel Bolt Rasmussen så have udfoldet i sin tekst om »Barrikader, Monumenter: Mellem Autonomi, Funktion og Kritik«. Den tager nemlig sit udgangspunkt i situationisternes gamle ideer om netop en 'fordrejning' eller 'detournement', som middel til ændring af den hverdag, det for situationisterne handlede om at gøre kunstnerisk i en slags højere forstand. Men Mikkel

Bolt Rasmussen får ikke rigtigt foldet sit perspektiv ud, ligesom bogen i det hele taget, trods interessante anslag, kommer til at svæve unødigt frit i luften uden forbindelse med hverken monumenter eller den byjord, de gennem århundreder har stået på.

Billeder

Den engelske producent-gruppe, der med en ligeledes klart situationistisk detournering kalder sig 'Artangel', kommer til orde i bogens kunstnerisk mest interessante bidrag.

Et af de flydende, midlertidige, foreløbige og forsvindende billeder, denne gruppe har søsat i London-området, er Stephen Balkenholts 'Figure on a Buoy'. Cecilie Nusselein Gravesen beskriver den:

»Den lille mand i hvid skjorte, som stod og balancerede på en bøjle midt i Themsen, vakte med sin menneskestørrelse stor opsigt i de få uger, den eksisterede, og kommenterede det traditionelle monuments stabilitet ved at svinge frem og tilbage og flytte sig med strømmen. Skulpturen afstedkom mange opringninger til havnepolitiet, men da en af hverdagens helte sprang i floden for at komme den til undsætning, blev det besluttet, at den havde udført sin pligt, og den blev taget ned.«

kultur@information.dk

■ *MONUMENT, samtidskunst i byrummet*. 158 s., 158 kr. Informations Forlag. ISBN 8775140993

FOTO: DAVID TOOD/BAM

Bladgruppe..... Dagblad
 Oplagstal..... 62.473
 Læsertal..... 185.000
 Udgivelsessted Fyn

- Det forbavser mange, at jeg ikke har noget imod globalisering, siger kunstneren Jens Galschiøt.

FOTO: KIM RUNE

Galschiøt er global

HOLDNINGER: Den fynske kunstner og DI-formanden enige et langt stykke ad vejen

Af **Ole Frank Rasmussen**
 ofr@fyens.dk

Umiddelbart ligner de et umage par, A. P. Møller-manden Clas Nylandsted Andersen og kunstneren Jens Galschiøt.

Men det er de langt fra, når snakken falder på globalisering.

Roulunds-direktør og DI-formand Clas Nylandsted lever med den til daglig, og svinehundens far, Jens Galschiøt, kunne ikke leve uden den.

- En stor del af min skulpturelle kraft handler om, hvordan verden er sat sammen. Mange af mine happenings kunne ikke lade sig gøre uden globalisering. Globalisering handler om kommunikation og internationalisering af økonomien, og jeg synes i bund og grund, at det fint

nok, at virksomheder herhjemme flytter deres produktion, hvis de kan få produktet billigere i andre lande. Det koster arbejdspladser herhjemme, men det skaber nye job i de fattige lande - så det er blot en anden måde at fordele rigdommen på, siger Jens Galschiøt.

Debatavis

Han er en af de personer, der optræder i en debatavis om globalisering, som den 9. november sendes ud med Fyens Stiftstidende.

Det sker i selskab med blandt andre kronprinsesse Mary, sangeren Stig Rossen, Micro-Matic ejer C.C. Nielsen, økonomi- og erhvervsminister Bendt Bendtsen og DI-formand på Fyn Clas Nylandsted Andersen.

- Det forbavser mange, at jeg ikke har noget imod glo-

balisering, men jeg stiftede faktisk Attac-bevægelsen sammen med tidligere udenrigsminister Kjeld Olesen, hvor globalisering var en vigtig del af dagordenen, siger Jens Galschiøt.

Han mener, det er urimeligt, når globalisering bruges protektionistisk.

- Man bør ikke stille krav om, at lavtlønslande skal have nøjagtig de samme forhold, som dem vi producerer under herhjemme. I Indonesien og andre steder, hvor produktionen i disse år flyttes til, har man jo kun sin fattigdom at sælge. Det er derfor, de er konkurrencedygtige. Derimod bør forbrugerne stille krav om, at arbejderne får en løn, der er mere end eksistensminimum, at de får lov at organisere sig, har ytringsfrihed og fundamentale menneskerettigheder, siger Jens

Galschiøt.

Han mener, det er vigtigt at tage stilling til globaliseringen.

Ligesom vestenvinden

- I bund og grund er den ligesom med vestenvinden. Man kan godt påstå, at den ikke blæser, men det gør den alligevel. Det er den måde verden fungerer på - om man kan lide det eller ej, siger Jens Galschiøt.

Det er som talt ud af Clas Nylandsted Andersens hjerte.

- Vi kan ikke kæmpe imod den, men vi skal se, om vi kan være så smarte, at vi kan udnytte den. Roulunds Fabrikker har været i Indien og Kina de sidste 10 år. Vores tillidsfolk har været med derude, og globalisering er i dag et dybt forankret begreb i vores virksomhed, siger Roulunds-direktøren.

Han erkender, at det umiddelbart virker negativt, når arbejdspladser nedlægges og flyttes til Fjernøsten.

- Men i sidste ende kan det være med til at skabe velstand og opretholde vores velfærd. En del af globaliseringen er jo også, at den boremaskine, vi tidligere gav 700 kroner for, nu kan købes for 150 kroner, siger Clas Nylandsted Andersen.

Han håber, at DI's kommende fokus på globaliseringen kan være med til at åbne øjnene på politikerne, så de fokuserer de problemer, der ligger 5-10 år ud i fremtiden.

- Men desværre er der i de flestes horisont i øjeblikket ikke længere end til næste valg, siger DI-formanden.

Han vil personligt gøre sit til, at fynboerne kommer i gang med at diskutere globalisering.

DI-formanden deltager i den fynske globaliserings-uge i en lang række møder og arrangementer. Og den 9. november vil han sammen med en række af industriens topfolk på Fyn være til stede i Odenses gædgader for at tale med den almindelige fynbo om globalisering i øjenhøjde.

Ravnsborg Tværgade 5 C, 2200 KBH N
Tel. 35 39 13 00 - Fax. 35 39 13 39
Besøg os på WWW.AJOURKLIP.DK

Søndagsavisen 11 C

05-09-04

Bladgruppe..... Distriktsblad
Oplagstal..... 96.111
Læsertal..... 125.100
Udgivelsessted Fyn

Ildsjælen til ildsjæl - Odenses borgmester Anker Boye dukkede pludselig op, da den fynske nødhjælpsforening for gadebørn i Skt. Petersborg og Østeuropa "Projekt Øst" holdt sit årlige sommerstævne. Anledningen var, at foreningens formand Ingo Larsen var blevet tildelt socialministeriets pris "Ildsjælen". - Socialministeriets tanke med prisen er at støtte de kræfter, der rækker en hånd fra de rige til de fattige gennem en social indsats, og det er jo netop, hvad der er formålet med Projekt ØST, sagde borgmesteren og overrakte prisen, der består af en statuette i bronze udført af kunstneren Jens Galschiøt og Erik Meistrups bog om samme kunstner. (Pressefoto)

Ildsjæl bag stort hjælpearbejde

1014
Projekt Øst i Odense sender årligt 600 tons fødevarer, tøj, skole- og hospitalsudstyr samt meget andet til fire østlande

Af Sten Tolderlund
sto@sondagsavisen.dk

»Da jeg i 1992 første gang var i Skt. Petersborg med hjælp til fattige, så jeg på en skole børn falde sammen

Manden bag hjælpeorganisationen Projekt Øst, Ingo Larsen, sammen med sin hustru, Eva, der har oprettet og leder organisationens 1.200 kvadratmeter store genbrugsbutik. Deres datter Lisa Massahi er også frivillig i hjælpearbejdet. Foto: Alex Tran

kvadratmeter, og de havde intet at give sig til - hverken bøger eller noget andet. En 15-årig dreng sad inde i to år for tyveri af to dollars fra en turist, og en pige på 14 år havde fået to et halvt år for at stjæle lidt stof til tøj. Dommene var helt ude af proportioner.

Projekt Øst sender hvert år 600 tons fødevarer, tøj, sko, skole- og hospitalsudstyr, legetøj, møbler og meget andet til Rusland, Polen, Bulgarien og Hviderusland. Alene i Skt. Petersborg hjælper Projekt Øst i dag ti

børnehjem, to børnehospita-ler, et fængsel for unge, et krisecenter for unge piger og to friskoler, som Projekt Øst har været med til at oprette, og som nu tæller 500 elever.

Hjælpen begyndte, da der i 1992 dumpede et brev ind ad brevsprækken til Pinsekirken i Odense. Det var fra Den Evangeliske Kirke i Skt. Petersborg, som bad om hjælp til byens mange fattige. Efter kommunismens fald i 1991 var økonomien kolapset.

»Jeg stod for Pinsekirkens indsamlinger og fik overdraget opgaven med at foranstalte hjælp til Skt. Petersborg. Efter indsamlingen af 20 tons fødevarer og tøj kørte en chauffør og jeg af sted i en lastvogn med tingene til Skt. Petersborg. Hverken han eller jeg havde været i Rusland før, men vi fik uddelt familiepakker til fattige, som mødte op i kirken,« fortæller Ingo Larsen.

De faste udgifter til bl.a. husleje, lys, varme og udgivelse af et blad beløber sig til 1,2 millioner kr. Tilbage er én million kr. årligt at gøre godt med - især til betaling af transporterne og indkøb af vitaminer og medicin.

Det er blevet sværere at komme igennem med hjælp, og det russiske toldvæsen tillader ikke fødevarer, så det bliver nu kun til tøj og sko.

»Vi tager desuden penge med til køb af vitaminer og medicin til børnehjemmene og skolerne. Vi sender aldrig penge, for det ville være at friste nogle.«

Projekt Øst begyndte for tre år siden også at sende hjælp til Polen. Anledningen var store oversvømmelser i den sydlige del af landet. Fra Danmark blev der sendt rengøringsmidler, maling, tapet, møbler og tøj.

På grund af opløsningen af landbrugskollektiver og salg af landbrug til udlændinge er der opstået stor arbejdsløshed i Polen - i nogle om-

råder op til 60 procent. Projekt Øst har netop gennemført sin 28. hjælpetransport til Polen siden 2001.

Organisationen er endvidere for et års siden begyndt at sende legetøj og sko til Bulgarien og Hviderusland.

Pengene til hjælpearbejdet skaffer Projekt Øst bl.a. gennem sin genbrugsbutik på Mogensensvej 24 i Odense - Fyns største på 1.200 kvadratmeter.

Ingo Larsens hustru, Eva Larsen, leder butikken, som hun oprettede for snart syv år siden. Både private, forretninger og virksomheder skænker ting og sager til butikken, der årligt bidrager med 800.000 kr. til hjælpearbejdet. Hertil kommer 600.000 kr. fra fonde og tipsmidler og 700.000 kr. fra private, kirker og indsamlinger på skoler. I alt indtægter på 2,2 millioner kr.

En stor del af hjælpen består i, at en række virksomheder og firmaer forærer fødevarer og tøj.

»Engang mødte vi 24 paller nyt tøj, som et firma ikke kun få solgt, men i modtagerlandet skabte tøjet stor glæde.

En anden gang ville 42 polske piger ikke til skolebal, fordi de ikke ejede pænt tøj, men så kom vi tilfældigvis og havde kjoler med, og så kom de til bal.«

40 frivillige og ulønnede personer er tilknyttet Projekt Øst. Ingo og Eva Larsen, som er mere end fuldtidsbeskæftiget, klarer sig med deres pension.

Ravnsborg Tværgade 5 C, 2200 KBH N
Tel. 35 39 13 00 - Fax. 35 39 13 39
Besøg os på WWW.AJOURKLIP.DK

Søndagsavisen 11 C

05-09-04

Bladgruppe..... Distriktsblad
Oplagstal..... 96.111
Læsertal..... 125.100
Udgivelsessted Fyn

En ægte ildsjæl

Ingo Larsen i Odense fra Projekt Øst, har for sit store arbejde modtaget et eksemplar af billedhuggeren Jens Galschiøts skulptur 'Ildsjælen'.

SIDE 4

Ravnsborg Tværgade 5 C, 2200 KBH N
Tel. 35 39 13 00 - Fax. 35 39 13 39
Besøg os på WWW.AJOURKLIP.DK

Fyens Stiftstidende

03-09-04

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 62.473
Læsertal..... 185.000
Udgivelsessted Fyn

"Kokon" hedder denne Galschiøt skulptur, der blev rejst foran OTS i det gamle Hjertegårn i går.

FOTO: JOHN FREDY

Skabelsen af en skulptur

Af **Knud Raasthøj**
raast@fyens.dk

ODENSE: 1500 elever og 125 ansatte på Odense Tekniske Skole på Munkebjergvej 130 er i fuld gang med et større

projekt, der har titlen: Skabelsen. Måske er det snarere nyskabelse, der kommer ud af anstrengelserne, der kulminerer i uge 38.

I et samspil mellem kunst, erhverv og uddannelse, skal

elever og ansatte dyrke ultraditionel tænkning, finde individuelle løsninger og styrke kreativiteten.

Til Expo

Det er i den anledning, at Jens

Galschiøts skulptur "Kokon" nu er stillet op på hjørnet af Munkersvej og Munkebjergvej.

Skulpturen består af en række store stålskjolde på halvanden gange fire meter,

som gennembrydes af flere ansigter i kobber.

Skulpturen blev oprindeligt lavet til udsmykning af den internationale Kunstpavillon ved Expo i Sevilla i Spanien i 1992.

Ravnsborg Tværgade 5 C, 2200 KBH N
Tel. 35 39 13 00 - Fax. 35 39 13 39
Besøg os på WWW.AJOURKLIP.DK

Ugeavisen Odense

08-09-04

Bladgruppe..... Distriktsblad
Oplagstal..... 108.157
Læsertal..... 135.000
Udgivelsessted Fyn

Kong Arthur blandt Galschiøts skulpturer

På onsdag 15. september kl. 19 viser Teatret Baggage forestillingen "Hvad kvinder ønsker højest i denne verden". Det foregår blandt skulpturerne i kunstnerens Jens Galschiøts galleri på Banevænnet 22. Handlingen er inspireret af den rå myte om Kong Arthur, der møder den trolddomskyndige sorte ridder, den hæslige heks og Sir Gawain. Skuespiller Ole Funch spiller og fortæller myten og fløjtenist Dan Selchau understøtter og kommenterer forestillingen med originalmusik fra middelalderen.

Ravnsborg Tværgade 5 C, 2200 KBH N
Tel. 35 39 13 00 - Fax. 35 39 13 39
Besøg os på WWW.AJOURKLIP.DK

Fyens Stiftstidende

01-09-04

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 62.473
Læsertal..... 185.000
Udgivelsessted Fyn

TRE INDSPRØJTNINGER 1014

■ Det lykkedes tre ud af syv ansøgninger til samme pulje - Støtte til kulturen - at få del i de godt tre millioner kroner, der er afsat i år. Teatret Baggage, der vil opføre "Hvad kvinder ønsker højest i verden" i Galleri Galschiøt i Næsby fik 18.000 kroner, BKF-Fyn fik 10.000 kroner i underskudsgaranti til et nyt ajourført fynsk kunstnerkatalog og Dansekompagniet Ingrid Kristensen bevilges en anden underskudsgaranti på 9000 kroner for tre udenlandske gæsteoptrædener, der er planlagt til efteråret. Med gårdsdagens uddeling er der præcis 41.115 kroner tilbage i puljen. (mule)

A'JOUR KLIP GRUPPEN

Ravnsborg Tværgade 5 C, 2200 KBH N
Tel. 35 39 13 00 - Fax. 35 39 13 39
Besøg os på WWW.AJOURKLIP.DK

Fyens Stiftstidende

Bladgruppe..... Dagblad
 Oplagstal..... 62.473
 Læsertal..... 185.000
 Udgivelsessted Fyn

Hvad ønsker kvinder højest

BØRNETEATER
"Hvad kvinder ønsker højest i denne verden"
 Anmeldelse

Nu er det ikke sikkert, at drenge og piger i 10-års alderen er vanvittigt optaget af kvinders højeste ønske i denne verden.

Alligevel sad to 4. klasser fra Højby Skole naglet til stolene i Galleri Galschiøts store og rummelige udstillingshal i går formiddags.

De var inviteret til Teatret Bagages opførelse af en myte om den legendariske Kong Arthur. Det er ham med det

drabelige svær. Ham, der går gennem ild og vand og klarer alting. Sāmænd også sin elskede hustru Genevieve.

Men det er ikke hende, historien handler om.

I samme øjeblik, Ole Funch, alias Teatret Bagage, står på scenen med back up fra fløjtenisten Dan Selchau, er vi nemlig inde i en gevaldig drengestorie.

Den handler om, hvordan Arthur må kæmpe med den væmmelige sorte ridder og kun redder sit liv, hvis han kan gætte, hvad kvinder ønsker højest i denne verden.

Hvad mon?

Ingen af de fremmødte 4. klasser rakte fingeren i vejret, for vi havde alle travlt med at lytte.

Lytte til noget så gammeldags som en rigtig fortælling, fortalt af en rigtig fortæller, der ydermere er så dygtig en skuespiller, at han for øjnene af os kan forvandle sig til en ond fyrste. Eller en heks. Eller en smuk, smuk vandfe.

Ole Funch var jo ellers bare Ole Funch. Pæn mand i rød skjorte og sorte bukser, ligesom fløjtenisten Dan Selchau.

Men udklædningen behøvedes ikke, for stemmen og kroppen og sproget og fløjte-

lydende gik op i en højere enhed, der holdt os alle fangne på det yderste af stolene.

Forestillingen passer fint ind i den galschiøtske billedverden af grotesker, opstillet på hver side af scenen. Og her spiller den til og med på fredag. Hver dag kl. 10.

Men onsdag 15. september kl. 19 er der aftenforestilling, så også forældre kan komme med. De vil så også få svaret på, hvad kvinder ønsker højest i denne verden.

Måske især far gerne vil vide det.

Marianne Koch

Ole Funch giver den hele armen som kong Arthur. Men han forvandler sig også til den sorte ridder og den gamle heks. Alt sammen til akkompagnement af fløjtenisten Dan Selchau.

● Galleri Galschiøt, Banevænget 22 i Næsby: Teatret Bagage v. Ole Funch og Dan Selchau spiller "Hvad kvinder ønsker højest i denne verden". For alle over 8 år. Billetpris 50 kr. for voksne, 25 kr. for børn.

Diagnose..... Dagblad
 Oplagstal..... 62.473
 Læsertal..... 185.000
 Udgivelsessted Fyn

I september rykker "Teatret Bagage" ind hos Jens Galschiøt på Banevænget og spiller teater for skoler og voksne. FOTO: KIM JESSEN

Teater med mange statister

Af Ivar Juel Nordentoft
 ijn@fyens.dk

NÆSBY: Kulisserne er der i forvejen, og det er statisterne også, når "Teatret Bagage" rykker ind hos Jens Galschiøt på Banevænget i Næsby.

Kunstnerens showroom og atelier bliver brugt som scene for forestillingen "Hvad kvinder ønsker sig højest i denne verden".

Ole Funch er den eneste skuespiller, og hans fortælling ledsages af middelalderinspireret fløjtespil ved Dan Selchau.

Forestillingen bevæger sig omkring myten omkring Kong Arthur og hans riddere, og det bliver gjort særligt levende af omgivelserne. Middelalderforeningen Scramasax har våben, rustninger og klæder hos Galschiøt.

15. september er der aftenforestilling, men ellers er det skoler, som får mulighed for at opleve forestillingen. Den spiller fem dage fra 13. september, og tidspunktet klokken 10 om formiddagen begrænser det mulige publikum.

Børn koster 25 kroner. Voksne må slippe 50 kroner for at se og opleve "Kong Arthur".

A'JOUR KLIP GRUPPEN

Ravnsborg Tværgade 5 C, 2200 KBH N
 Tel. 35 39 13 00 - Fax. 35 39 13 39
 besøg os på WWW.AJOURKLIP.DK

Ugeavisen Odense

05-05-04

Bladgruppe..... Distriktsblad
 Oplagstal..... 108.157
 Læsertal..... 135.000
 Udgivelsessted Fyn

Kinesisk dukketeater hos Galschiøt

Bolbro - "Den dag da solen og månen blev hjemme" er titlen på en kinesisk skabelsesmyte, og den danner rammen om en fortælleforestilling, hvor maleri, musik og dukker i forening skaber et poetisk og mytisk univers.

Forestillingen opføres i Galleri Galschiøt fra den 3. til 10. maj, og bagefter er der mulighed for en rundvisning i galleriet, som ejes af kunstneren Jens Galschiøt, der har fundet og

skænket de kinesiske dukker.

I starten af fortællingen bliver verden malet, og maleriet ændrer sig i takt med udviklingen af fortællingen. De medvirkende er Lisbeth Øster Müller og Pia Gredal.

Forestillingen henvender sig til børn fra fire år og opefter og varer 35 minutter. Den spiller 3., 4., 6. og 10. maj klokken 9 og 11 og den 5. maj klokken 9, 11 og 19.

Den kontroversielle billedhugger Jens Galschiøt har nu fået sin egen bog – der, ud over at portrættere kunstneren, også er et frontalangreb på kunstverdenens sammentispisthed

Af Ole Lindboe

Den indre svinehund kan hver dag ses på danske gader og stræder. Den har endda fået sit eget politiske parti på tinge og sådan er det bare. Den indre svinehund har rejst verden rundt og i Jens Galschiøts udgave bl.a. taget sigte mod Hong Kong, Mexico og Brasillien. Man kan sige, at Galschiøt sparker alle de pæne i øjet med sin propagandistiske kunst, der har forbindelseslinier helt tilbage til dengang, John Heartfield i Tyskland spidede Hitler og nazismen i sine grovkornede collager. Men hvorfor Jens Galschiøt aldrig for alvor er blevet lukket ind i varmen hos de toneangivende i dansk kunstliv er stadig lidt uforklarligt.

Erik Meistrup har nu begået en bog om den kontroversielle billedhugger. Den kommer godt rundt om den myreflittige kunstner og hans enorme energi. Galschiøt er svært at placere stilistisk. Han går efter det effektfulde, han er rå i slaget som en Mike Tyson. Hans kunst er ikke for folk med sarte nerver. Men han kan kunsten at kommunikere og markedsføre, så godt som nogen Hornsleth og Evaristi kan det. Men Galschiøt er ikke desto mindre en brændende engageret humanist, hans kunst er et hamrende slag imod uretfærdighed og dumhed, og det er flot i en tid, hvor salonkunsten går over alle bredder og bliver stadig mere parfumeret. Man kan – for at sige det meget folkeligt – sige, at Galschiøt lægger lorten på bordet, så alle kan se den. Erik Meistrups bog er en glimrende dokumentation af denne kæmpende kunstner og hans hårdtslående værk.

Erik Meistrup: *Jeg anklager...* 180 sider.
Kr 198. Forlaget Aids 2004

A'JOUR KLIP GRUPPEN

Ravnsborg Tværgade 5 C, 2200 KBH N
Tel. 35 39 13 00 - Fax. 35 39 13 39
Besøg os på WWW.AJOURKLIP.DK

Politiken

25-09-04

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 142.012
Læsertal..... 528.000
Udgivelsessted Sjælland

Magasi

22-01

Hvad læser du? 1014

Af Poul Exner

Attråede åbenbaringer

Hvad læser du i øjeblikket?

»For øjeblikket læser jeg en ordentlig mopedreng i embeds medfør. Jeg anmelder jo faglitteratur for Information, så jeg læser Simon Sebag Montefiores 'Stalin. Den røde zar og hans hof', der er en ganske interessant biografisk fremstilling. Men som Børge Outze sagde: »Man skal ikke slå folk. Man skal smide dem op i luften, så de falder ned og slår sig selv«. Og her får man at vide på hver eneste side, hvor forfærdelig Stalin var. Men det kan man jo læse ud af, hvad han laver«.

Hvad har været din største læseoplevelse det sidste år?

»Det kan jeg roligt sige: Det er Thomas Breddorffs 'Den brogede oplysning'. Det er efter min mening et af de mest fremragende essays om pietismen og oplysningstiden. Jeg må indrømme, at det først er, da jeg læser hans bog, det går op for mig, hvor afgørende pietismen egentlig er i oplysningsmæssig forstand. Det er lidt af en læseråbenbaring. Og ved siden af det, er det Henrik Nordbrandt, der er afgørende hver gang, han udkommer. Og Klaus Rifbjerg ligeledes. Og så glæder jeg mig over Iselin C. Herman, som jeg synes udvikler sig mere og mere som en væsentlig stemme i koret på det prosaistiske område.

Georg Metz

Observer Sverige AB
SE-114 88 Stockholm
Telefon: +46 (0)8 507 410 00 Fax: +46 (0)8 507 410 01
info@observer.se www.observer.se

18-09-04

Observer Sverige AB
SE-114 88 Stockholm
Telefon: +46 (0)8 507 410 00 Fax: +46 (0)8 507 410 01
info@observer.se www.observer.se

?-09-04

KULTUR I DAG

Märkliga historier

I "Gåtfulla landskap" berättar Sven Wollter svenska sägner. I kväll är det dansen på Hårgaberget. **SVT1 22.05**

Instängd med dans

"Motion control" är en ny dansproduktion av regissören David Anderson. Koreografen Liz Aggiss är även filmens dansare. **SVT2 19.50**

Bild av en konstnär

Jens Galschiøts provocerande konst retar makt-havare och lyfter fram orättvisor. Möt honom i "Konst i mänsklighetens försvar". **SVT2 18.15**

Dömd konst i skogen nära Västervik

Min inre Svinehund (eller Mitt inre Svin), är en över ett ton tung skulptur som "dömdes till döden" för dryga tio år sen. Skulpturen ställdes upp i Stockholm i oktober 1993 av Jens Galschiøt, som samtidigt ställde upp 19 likadana skulpturer runt om i Europas storstäder. Skulpturerna var en påminnelse om den ökande rasismen och förråelsen av den europeiska civilisationen. Projektet kallades i europeisk press för Europas största "konsthappening". Skulpturerna har senare ställts upp permanent i Barcelona, Innsbruck och Köpenhamn och även tagits upp i den Tyska statens Konstsamling i Bonn. Den svenska Svinehundden stod på Drottninggatan i över ett halvår, men efter diskussioner i Stockholms konstnärsliga beslutade staden att förstöra den över två meter höga Svinehundden.

Alla har också trott att skulpturen förstörts och kastats bort - fram till det att tv-reporter Johanna Olofsson-Löfgren började undersöka saken och upptäckte att den person som skulle verkställa dödsdomen hade gripits av medlidande med skulpturen och räddat den genom att köra ut den till sitt sommarställe i närheten av Västervik. Där finns den nu till beskådande för den som har vågarna förbi.

Jens Galschiøt, skulptur

Galerie Helth

Starter efterårsæsonen op med et fornemt tilbud: to provokerende kunstnere fra deres bløde side. Det er *Jens Galschiøt* og *Christian Tange*, som er bragt sammen i 14 dage af Arne Helth, fra ferniseringen lørdag d. 2. oktober kl. 12-16 til lørd. d. 16. okt. kl. 16. *Tange* er inspireret af Warhol og Rauschenberg og man kan godt kalde hans kunst en opdatering af de nævnte koryfæers, men i hans egen ret. Han arbejder med fotomekanisk overførsel af akrylfarve til lærredet og skaber en dynamik, der politisk og satirisk kommenterer

terer samfundsdebatten, eksperimenterer i dag med computeren som et moderne værktøj til fremstilling af billeder, men bruger stadig kun akrylfarve, trykrammer og de traditionelle male-redskaber. Det er indholdet i billederne, der er væsentligst for ham – storbymalerierne er i høj grad en æstetisk oplevelse, men den fantastiske blanding af foto og maleri gør, at du også føler dig nærværende, til stede i selve billedet.

Galschiøt arbejder mest med skulptur, kan betegnes som en af senmodernitetens største internationale dan-

ske kunstnere efter 1980. Hans virke går fra smykker og fine små skulpturer til enorme politisk betonedede værker, som "Skamstøtten" der symboliserer undertrykkelse af menneskerettigheder og første gang blev opstillet i Hongkong 1997. Han har bl.a. bemalet medicinalindustriens dollarsedler med blod o.m.m., men går altså også ned i omfang til små kvindetejs-skulpturer i bronze. De har ført til samarbejde med flere modeskabere, bl.a. Erik Mortensen. Dronning Margrethe har sågar skulpturer fra Galschiøts hånd stående på Marselisborg. Det er især sådanne små skulpturer man kan opleve i det lille galleri i Sofiegade. I forbindelse med 200års-jubilæet for H.C. Andersen i 2005 laver kunstneren et bud på en skulptur til Odense By. Han kalder den "Fortællerbrønden", og der er skabt en model i kobber.

De to kunstnere vil være til stede ved ferniseringen 2. oktober.

anvar tollan

TANDLÆGERNE PÅ
CHRISTIANSHAVNS TORV
JENS THIEL
& LONE LANGE
DRONNINGENSGADE 48
1420 KØBENHAVN K

Telefoner
32570019 LANGE
32579019 THIEL

Jens Galschiøt
skulpturer

Christian Tange
malerier

Sofiegade 4, 1414 Kbh K
efter aftale på tlf 32 96 95 15

Fyens Stiftstidende

08-10-04

ODENSE-GUIDEN

DIVERSE

9.10.14

"biologiundervisning".

12-13.30: Odense Zoo, Sdr. Boulevard 306

oktober, lørdag

MØD OS PÅ STANDEN

De frivillige i Odense, som består af Alzheimerforeningen, ASF dansk folkehjælp, Dansk røde kors, OK-klubberne, Ældresagen og Ældremobiliseringen, er fælles om at hvert frivillige til gavn for ældre i Odense.

11-14: Dalum Centret, Dalumvej 46

10.

oktober, søndag

KARTOFFELPRISEN 2004

Den danske kartoffelbranche slår et slag for at få kartofflen mere ind på de danske middagsborde. Derfor uddeler de Kartoffelprisen 2004. 10 kokke trylles en tre-retters menu sammen med kartofflen som hovedbestanddel. Per Pallesen er med som dommer.

12: Dalum UddannelsesCenter, Landbrugsvej 55

FRIDA KHALO KOMMER TIL ODENSE

Ofelia Medina viser sin Frida Khalo film og fortæller om sit store kulturelle arbejde i Mexico. Der er gratis adgang.

19: Galleri Galschiøt, Banevænget 22, Næsby

11.

oktober, mandag

I PIPPI LANGSTRØMPES SKO

Lån bøger om Pippi, leg tingfin-derleg som Pippi gør det eller gå på bogstavjagt og vær med i lodtrækningen om Pippi præmier.

Man 13-19, tir 10-16, tor 13-19, fre 12-16: Bolbro Bibliotek, Middelfartvej 81

CHOKOLADEVÆRKSTED

Chokoladeværksted på Torv Øst.

10-18: Tarup Center, Rugvang 36

NATURPATRULJEN PÅ SPIL

Naturpatruljen underholder børn og voksne i Odense Zoo.

Martin og Ketil fortæller sjove historier, tryller og laver anderledes

Fødselsdagsfest i Galleriet

1014

Tekst og foto:
Trine Woller Johansson

Stor fødselsdag på Fyn. Ude i haven. Men stolene synker ned i det våde græs. Og det er koldt. Heldigvis kan vi er rykke festen til »morfar« atelier og galleri, hvor der er tørt og varmt.

Et rigtigt spændende alternativ, også for de små kunstlere Albert og Gustav.

»Morfar« er ikke fødselarens morfar. »Morfar« er kunstneren Niels Gjaltsjøts kælenavn, og han er fødselarens ven.

Niels Gjaltsjøt er en spændende kunstner, der ikke lefler for flertallet, men tør have et budskab til

Svinehurden.

verden, om verden.

Allerede ved indgangen konfronteres man med disse budskaber i bronze. Et kæmpe svin tager imod. Det er klædt i dommerkappe og kigger hovent ned på os fra sin sokkel. Det er vores indre svinehund, vi konfronteres med. Som symbol er den grim og afskyelig, men som kunst er den konfronterende og provokerende, en konstellation der oftest går igen i Galschiøts værker.

Albert og Gustav er efterhånden så vant til alverdens kunst, at de ikke tager videre notits af svinehunden. De har mere travlt med at regne ud, hvorvidt de kan klatre til tops i de meterhøje udendørs reoler, hvor alverdens materialer og adskillige skulpturer står til opbevaring.

Mens vi går langs reolerne for at komme til galleriet, dukker endnu en Svindehund frem, og jeg begynder langsomt at få forfølgelsesvanvid.

Djengis Khan og hul i hjertet

Den store plæne, der grænser op til galleriet, vækker ungerne begejstring. De kan løbe i rivende fart ned af bakken (selvom de har festtøj på) og ind i en

stor hulelignende skulptur, som Albert mener, er noget fra Djengis Khan. (Hvilken han kender fra Cartoon Channel).

Midt på plænen står en skulpturgruppe omkring en jordklode. De ca. 50 cm. høje skulpturer fra Saint-Exupéry's »den lille Prins« indbyder til leg, og det gode ved Galschiøts skulpturer er, at de er massive, og derfor tåler at blive studeret med fingrene.

Lynhurtigt opdager Gustav, at næsten alle skulpturerne har hul ved hjertet, på nær prinsen og ræven. Dette mærkelige fænomen må udforskes nærmere, og ungerne spørger kunstneren, hvordan det mon kan være? Moren vokser en halv meter, da »Morfar« bemærker, at ungerne spørgsmål er klogt, og at de har bemærket det essentielle ved skulpturgruppen. Nemlig, at de voksne mangler hjertet, når de skal tænke.

Nu, hvor ungerne alligevel er kommet indenfor i det kæmpestore galleri, kan de ligeså godt undersøge det spændende sted. Endelig en kunststilling på deres præmisser, hvor de godt må kigge med fingrene, hvor skulpturerne er sat op, så de indbyder til interaktion med beskuerne, også selv om de er børn.

I en rundkreds står 6 udsultede antagelig afri-

kanske broncedrenge. Endnu engang gør Galschiøt sit budskab klart, når figurerne tavse ansigter og tomme øjne skriger til os festglade vesterlændinge om vores overforbrug. Ungerne pisker ud og ind mellem dem, og jeg står og overvejer, hvor meget jeg mon skal betale i erstatning, hvis de får væltet en af dem, og om noget af den sum, ville gå til de sultne børn i Afrika?

Børnene holder bøvsekongurrence på skulpturene.

Ingen grund til bekymring - ungerne har selv fundet noget, der var mere interessant.

Bøvsekongurrence

En kæmpemæssig skulptur med trapper, spir og dimser, -i virkeligheden en kunstinstallation, der har tjent som scene til ild- og teaterperformens, skaber en legeplads for børnene, ud over deres vildeste fantasier. Helt oppe på toppen af trapperne kan de sidde uforstyrret sammen med de andre børn, drikke cola og lave bøvsekongurrence, - det runger så dejligt i det store rum.

Efter bøvsekongurrencen trænger Albert gevaldigt til at komme på det lille hus, og beder mig følge ham derud, af frygt for at blive væk i den store bygning. Og der ude bagved møder vi så H.C. Andersen. Her kan man virkelig tale om at være en stor forfatter. Selvom han sidder ned, er han over to meter høj. Han er lavet i ler og fire mænd står og arbejder på ham. Albert er imponeret og mumler samtidig noget om at lege med ler i sø'en.

På vej ud for at hente dyner til de lege- og kunstmættede børn, støder jeg på endnu en svindehund, han står og troner på et stillads og kigger ned på mig. Jeg ignorerer ham og forsætter min færd, jeg ved jo godt, at han næsten ikke er virkelig.

Jens Galschiøts galleri, Banexøngat 22, 5270 Odense N, er åbent dagligt fra 10-17.

Internet: www.aidoh.dk

Gustav opdager, at nogle af skulpturerne mangler hjertet.

Fødselsdagsfest i Galleriet

Tekst og foto:
Trine Woller Johansson

Stor fødselsdag på Fyn. Ude i haven. Men stolene synker ned i det våde græs. Og det er koldt. Heldigvis kan vi bare rykke festen til »morfar« atelier og galleri, hvor der er tørt og varmt.

Et rigtigt spændende alternativ, også for de små kunstlere Albert og Gustav.

»Morfar« er ikke fødselarens morfar. »Morfar« er kunstneren Niels Gjaltsøts kælenavn, og han er fødselarens ven.

Niels Gjaltsøt er en spændende kunstner, der ikke lefler for flertallet, men tør have et budskab til

verden, om verden. Allerede ved indgangen konfronteres man med disse budskaber i bronze. Et kæmpe svin tager imod. Det er klædt i dommerkappe og kigger høvent ned på os fra sin sokkel. Det er vores indre svinehund, vi konfronteres med. Som symbol er den grim og afskyelig, men som kunst er den konfronterende og provokerende, en konstellation der oftest går igen i Galschiøts værker.

Albert og Gustav er efterhånden så vant til alverdens kunst, at de ikke tager videre notits af svinehunden. De har mere travlt med at regne ud, hvorvidt de kan klatre til tops i de meterhøje udendørs reoler, hvor alverdens materialer og adskillige skulpturer står til opbevaring.

Mens vi går langs reolerne for at komme til galleriet, dukker endnu en Svinehund frem, og jeg begynder langsomt at få forfølgelsesvanvid.

Djengis Khan og hul i hjertet

Den store plæne, der grænser op til galleriet, vækker ungernes begejstring. De kan løbe i rivende fart ned af bakken (selvom de har festtøj på) og ind i en

Børnene holder bøvsekongurrence på skulpturene.

Ingen grund til bekymring - ungerne har selv fundet noget, der var mere interessant.

Bøvsekongurrence

En kæmpemæssig skulptur med trapper, spir og dimser, - i virkeligheden en kunstinstitution, der har tjent som scene til ild- og teaterperformans, skaber en legeplads for børnene, ud over deres vildeste fantasier. Helt oppe på toppen af trapperne kan de sidde uforstyrret sammen med de andre børn, drikke cola og lave bøvsekongurrence, - det runger så dejligt i det store rum.

Efter bøvsekongurrencen trænger Albert gevaldigt til at komme på det lille hus, og beder mig følge ham derud, af frygt for at blive væk i den store bygning. Og der ude bagved møder vi så H.C. Andersen. Her kan man virkelig tale om at være en stor forfatter. Selvom han sidder ned, er han over to meter høj. Han er lavet i ler og fire mænd står og arbejder på ham. Albert er imponeret og mumler samtidig noget om at lege med ler i sø'en.

På vej ud for at hente dyner til de lege- og kunstmættede børn, støder jeg på endnu en svinehund, han står og troner på et stillads og kigger ned på mig. Jeg ignorerer ham og forsætter min færd, jeg ved jo godt, at han næsten ikke er virkelig.

Jens Galschiøts galleri, Banevænget 22, 5270 Odense N, er åbent dagligt fra 10-17.

Internet: www.aidoh.dk

Gustav opdager, at nogle af skulpturerne mangler hjertet.

Svinehunden.

stor hulelignende skulptur, som Albert mener, er noget fra Djengis Khan. (Hvilken han kender fra Cartoon Channel).

Midt på plænen står en skulpturgruppe omkring en jordklode. De ca. 50 cm. høje skulpturer fra Saint-Exupéry's »den lille Prins« indbyder til leg, og det gode ved Galschiøts skulpturer er, at de er massive, og derfor tåler at blive studeret med fingrene.

Lynhurtigt opdager Gustav, at næsten alle skulpturerne har hul ved hjertet, på nær prinsens og ræven. Dette mærkelige fænomen må udforskes nærmere, og ungerne spørger kunstneren, hvordan det mon kan være? Moren vokser en halv meter, da »Morfar« bemærker, at ungerne spørger om klogt, og at de har bemærket det essentielle ved skulpturgruppen. Nemlig, at de voksne mangler hjertet, når de skal tænke.

Nu, hvor ungerne alligevel er kommet indenfor i det kæmpestore galleri, kan de ligeså godt undersøge det spændende sted. Endelig en kunststilling på deres præmisser, hvor de godt må kigge med fingrene, hvor skulpturerne er sat op, så de indbyder til interaktion med beskuerne, også selv om de er børn.

I en rundkreds står 6 udsultede antagelig afri-

kanske broncedrenge. Endnu engang gør Galschiøt sit budskab klart, når figurerne tavse ansigter og tomme øjne skriger til os festglade vesterlændinge om vores overforbrug. Ungerne pisker ud og ind mellem dem, og jeg står og overvejer, hvor meget jeg mon skal betale i erstatning, hvis de får væltet en af dem, og om noget af den sum, ville gå til de sultne børn i Afrika?

1014

Kritikerne

Peter Michael Hornung

Politianmeldelse vs. kunstanmeldelse

Jens Galschiøt er ikke som andre billedhuggere. Bl.a. laver han indimellem nogle tænderskærende grimme skulpturer. De er lavet ud fra intentionen om at skabe debat og gøre verden til et bedre sted. Men det officielle kunstliv er bedøvende ligeglad med den smukke formålsparagraf. Derfor har Galschiøt – og hans biograf – taget sagen i egen hånd

Jeg anklager den officielle og bestemmende del af den danske kunstverden for hykleri. Det gør jeg, fordi den ene dag bruger man betegnelser og værdisæt til at rose kunstnere, som man har bestemt sig for, er værd at støtte. Den anden dag bruger man de samme typer af betegnelser og værdisæt mod de kunstnere, man ikke bryder sig om.

Så heftig indleder Erik Meistrup sin bog om samfundskritikeren, skulpturfabrikken, debatøren, billedhuggeren m.m. Jens Galschiøt. Og ikke så lidt er der om anklagen, al den stund det er enhver anmelders opgave at være selektiv ud fra en kritisk og – naturligvis – subjektiv vurdering.

Men fænomenet Galschiøt er noget særligt. For han falder uden for stort set alle kategoriseringer, som anmeldere ellers arbejder ud fra. Han er ikke repræsenteret på et museum, der kan eksponere hans ting og sætte dem ind i en sammenhæng. Han har ikke noget galleri, der kan forhandle, formidle og præsentere hans ting. Han er ikke medlem af en sammenslutning eller andre af kunstlivets officielle stormtropper. Når han viser sine ting, er det heller ikke i kunstbygninger eller -haller. Nej, det er midt på gaden. Og han er

kollektiv af kopier. Og de bliver ikke stillet op for at pynte på noget. Skamstøtten har, som teksten påpeger, vakt ubehag i de danske kunstinstitutioner og nærmest overalt i denne verden – altså kunstinstitutionens – er den blevet afvist. Resten af verden har været relativt mere åben.

Reaktionen er typisk for den medfart, som ofte er blevet Galschiøts værker til del. De har heller aldrig været tænkt som noget mål i sig selv. De er et middel, et mellemlid. Målet er både større og mere utopisk: værkerne skal gøre opmærksom på lidelsen, smerten og skammen på vor klode, på alle de menneskelige overgreb og omkostninger, som magt og storpolitisk kynisme har ført med sig. Kunsten skal bruges som en indiskret påmindelse, den skal bombardere den dårlige samvittighed, den skal være en spærring i menneskers synsfelt, der kan udløse vræde, forargelse, kritik, debat og måske også en forandring til det bedre.

Hvis SITUATIONEN KAN vurderes ud fra nogle af vor tids største udstillinger om samtidskunst, Documenta i Kassel og Biennalen i Venedig, er det lidt den samme

rolle, som en voksende del af seneste internationale kunst har taget på sig. I det øjeblik, Documenta 11 inviterede

»Af alle de kunstnere, der aldrig bliver anmeldt, er Jens

kritikere ikke. For dem – og nærværende anmelder er ingen undtagelse – er et kunstværk interessant, hvis dets form, dets udtryk er interessant, dvs. nyskabende, umiskendeligt, personligt. Det hjælper ikke stort på dets kunstneriske status, dets værdi og betydning, at det vil bekæmpe undertrykkelsen, afskaffe hungersnøden, nedbringe børnedødeligheden etc., hvis dets form ikke overbeviser i sig selv.

Men det er slet ikke Galschiøts formål med den kunst, han laver: »For mig har skulpturen ikke noget med politik at gøre, men med etik«. Han opfatter ikke sine værker som stilistisk grænsebrydende, i hvert fald ikke mere end Rodin, Rudolph Tegners og Wiig Hansens er det i 2004. Begrundelsen for at lave et værk handler ikke så meget om værkets form som om de tilstande i det politiske rum, der forener kunstner og beskuer. Det er derfor, at han har stillet sin 'Skamstøtte' op alle de steder, hvor skammen har vækstbetingelser, og sin skulptur 'Min indre svinehund' der, hvor svinehunden har frænder.

Han er ikke så naiv at tro, at de opstillede værker alene kan løse verdens problemer. Men han forventer, at de mere effektivt end noget andet middel kan gøre opmærksom på lidelsen og smerten. Og så forventer han, stadig mere insisterende, at han som kunstner bliver krediteret for at gøre noget, som ingen gør i samme omfang som ham selv.

»Når jeg blander moral med kunst, så kalder man det politik og mener ikke, at det kan være kunst ... Man vil ikke støtte en mand, der generer systemet. Men i en verden, hvor italieneren Piero Manzoni kan skide i en dåse og ende på alverdens museer og i allehånde lærde afhandlinger, så kan jeg ikke se den store forskel på min Svinehund og hans efter-

1014 da Kahlo« kommer til Odense

SÆT X

anske
rinde Ofelia
ler spillede Frida
n første film om
anske maler
I Odense på

Ofelia Medina er en kendt og elsket skuespillerinde, blandt andet fra hovedrollen som malerinden Frida Kahlo i filmen af samme navn. Hun har i de senere år viet sin kunst til zapatisternes sag.

I Odense vil hun vise uddrag af filmen og fortælle om, hvordan hun bruger den kulturelle kraft til gavn for den oprindelige befolkning i Mexico. Hun kommer til Odense på initiativ af billedhuggeren Jens Galschiøt og Odense Aftenskole, der arrangerer denne spændende aften med den mexicanske skuespillerinde. Aftenen byder på film, debat og mexicanske snacks - vin, øl og vand kan købes.

Der er fri entre og alle er velkomne på Galleri Galschiøt, Banevænget 22, Odense N, søndag den 10. oktober fra kl. 19.00. Yderlige oplysninger får man hos Odense Aftenskole: janjoh@post7.tele.dk, tlf. 66 18 00 03 eller Galleri Galschiøt, aidoh@aidoh.dk, tlf. 66 18 40 58.

Søndag den 10. oktober kl. 19 i Galleri Galschiøt, Banevænget 22 i Odense.

Arbejderen

7-10-04

gsavisen 11 C

10-04

caner i ri Galschiøt

Den mexicanske skuespillerinde Ofelia Medina spillede Frida i den første film om den mexicanske maler, der i filmen af samme navn, hvor hun kl. 19-uddrag af filmen og

om, hvordan hun bruger den kulturelle kraft til gavn for den oprindelige befolkning i Mexico. Der er i filmen af samme navn, hvor hun kl. 19-uddrag af filmen og

SVINEHUNDEN SKULLE DESTRUERES I SVENSK TV

NÆSBY: Svensk tv har netop vist en halv times portrætsendelse om Jens Galschiøt, hvor det fremgik, at den svenske "Svinehunds-kulptur" var blevet fundet i et sommerhusområde i Småland. Den blev reddet af den mand, der var blevet beordret til at destruere den af Stokholms borgmester. Filmen er på vej til Galschiøts hjemmeside. (ijn)

Fyens Stiftstidende

09-10-04

Fyens Stiftstidende

08-10-04

BJØRNEBANDEN PÅ BRONZETYVERI

Tyveriet af Galschiøts skulpturer har efterhånden taget et grotesk omfang. Der er nu blevet stjålet over 15 skulpturer allerede i år. Det har inspireret DR TV til at lave en udsendelse om kunsttyverier, der kommer til november. (ijn)

Ugeavisen Odense

20-10-04

Mexicansk skuespillerinde besøgte Galleri Galschiøt

Kunstneren Jens Galschiøt har haft fornemt besøg, idet den mexicanske skuespiller Ofelia Medina har været på besøg i hans atelier i Næsby.

200 mennesker kiggede forbi i den anledning, og med salg af drikke og med honorar, kunne Ofelia Medina tage 6.500 kroner med hjem. For det beløb kan hun købe et tons bønner og et tons ris. Nøk til et dagligt måltid i en måned til de 1.500 indianske børn, som er tilknyttet hendes kulturprojekt i hjemlandet. Ofelia Medina spillede rollen som den mexicanske kunstmaler Frida Kahlo i den første film om Kahlo fra 1986. Den film er meget forskellig fra den mere romantiske Hollywood-producerede film fra 2002.

Ofelia Medina er en kendt og elsket skuespillerinde, som de senere år viet sin kunst til zapatisternes sag, hvilket har bragt hende i konflikt med de mexicanske myndigheder. Flere gange er hun gået i spidsen for indianerne i landsbyerne i Chiapas, hvor de stiller op overfor kampklædte soldater og militær-køretøjer for at hindre deres fremrykning. Hun er for nylig, som den første mexicaner, blevet er-

klæret persona non grata af Mexicos regering.

Fandt Svinehund i svensk sommerhus

Svensk tv har netop vist en halv times portrætsendelse om Jens Galschiøt, og her fremgik det, at den svenske Svinehunds-kulptur er blevet lokaliseret i et sommerhusområde i Småland. Ejeren af sommerhuset havde tilbage i 1994 reddet Svinehunden fra destruktionsarbejde.

Tyveriet af Galschiøts skulpturer har efterhånden taget et grotesk omfang. I august blev der stjålet to Hungerdrengene under et indbrud i Kolding.

Hvor langt ud kan man komme? Der er nu blevet stjålet over 15 af mine skulpturer allerede i år, siger Galschiøt.

For tiden er han i gang med at pakke den store skulptur Survival of the Fattest og en masse Hungerdrengene på lastbiler. De skal deltage i Socialt Forum i London.

Jens Galschiøt, der har galleri og værksted i Næsby, nyder den tvivlsomme ære, at hans skulpturer bliver stjålet, og nogle af dem eftersøges nu af Interpol. Her er han med Svinehunden. (Arkivfoto: Hasse F)

1014 Mexicansk stjerne i galleri

Af Ivar Juel Nordentoft
ijn@fyens.dk

ODENSE: Ofelia Medina, mexicansk skuespiller, der er blevet erklæret som uønsket person af den mexicanske regering for hendes kritik af styrets behandling af zapatianerne, er gæst i Galleri Galschiøt på søndag.

Skuespillerinden er blevet kendt for sin hovedrolle i filmen om malerinden Frida Kahlo, der i tyverne og trediveerne blev berømt for sine stærke personlige selvportrætter.

Hun var voldsomt handicappet efter en busulykke, og det prægede hendes liv. Under genoptræningen begyndte hun at male, og hendes karriere sluttede som kunstprofessor.

Film i galleri

I sit liv måtte hun gennemgå 35 smertefulde operationer, og de kom også til at sætte præg på hendes liv, der er grundlaget for filmen med Ofelia Medina i titelrollen. Filmen vises ved arrangementet på Galleri Galschiøt.

Skuespillerinden vil fortælle om sit store kulturelle arbejde i Mexico.

Den første Kahlo-film fra 1986 er meget forskellig fra den romantiske Hollywood-producerede film fra 2002 med den mexicanske skuespiller Salma Hayek som Frida.

FORUNDERLIGE FRIDA KAHLO

Frida Kahlo de Rivera (1907-54), mexicansk maler, berømt for sine intense stærkt kolorerede selvportrætter malet i primitivistisk stil - ofte identificeret med surrealismen.

FAKTA

I 1925 var hun involveret i en busulykke, der skadede hende så slemt, at hun efterfølgende måtte gennemgå 35 operationer. Hun viste sine malerier til Diego Rivera, som hun fire gange blev gift med.

I 1943 blev hun udnævnt til kunstprofessor ved det mexicanske undervisningsministeriums Skole for de skønne Kunster (Bellas Artes), La Esmeralda.

Ofelia Medina har også i det virkelige liv indtaget Frida Kahlos rolle og er blevet en af Mexicos stærke kvinder.

Hun har i de senere år viet sin kunst til zapatisternes sag, hvilket har bragt hende i konflikt med de mexicanske myndigheder.

Flere gange er hun gået i spidsen for indianerne i landsbyerne i Chiapas, hvor de stiller op over for kampklædte soldater og militærkøretøjer for at hindre deres fremrykning.

Hun er for nylig, som den første mexicaner, blevet erklæret persona non grata af Mexicos regering.

Fyens Stiftstidende

08-10-04

Kritikerne

Politianmeldelse vs.

Jens Galschiøt er ikke som andre billedhuggere. Bl.a. laver han indimellem nogle tænderskærende grimme skulpturer. De er lavet ud fra intentionen om at skabe debat og gøre verden til et bedre sted. Men det officielle kunstliv er bedøvende ligeglad med den smukke formålsparagraf. Derfor har Galschiøt - og hans biograf - taget sagen i egen hånd

Jeg anklager den officielle og bestemmende del af den danske kunstverden for hykleri. Det gør jeg, fordi den ene dag bruger man betegnelser og værdisæt til at rose kunstnere, som man har bestemt sig for, er værd at støtte. Den anden dag bruger man de samme typer af betegnelser og værdisæt mod de kunstnere, man ikke bryder sig om».

Så heftig indleder Erik Meistrup sin bog om samfundskritikeren, skulpturfabrikken, debattøren, billedhuggeren m.m. Jens Galschiøt. Og ikke så lidt er der om anklagen, al den stund det er enhver anmelders opgave at være selektiv ud fra en kritisk og - naturligvis - subjektiv vurdering.

Men fænomenet Galschiøt er noget særligt. For han falder uden for stort set alle kategoriseringer, som anmeldere ellers arbejder ud fra. Han er ikke repræsenteret på et museum, der kan eksponere hans ting og sætte dem ind i en sammenhæng. Han har ikke noget galleri, der kan forhandle, formidle og præsentere hans ting. Han er ikke medlem af en sammenslutning eller andre af kunstlivets officielle stormtropper. Når han viser sine ting, er det heller ikke i kunstbygninger eller -haller. Nej, det er midt på gaden. Og han er ikke tungen der væn-

kollektiv af kopier. Og de bliver ikke stillet op for at pynte på noget. Skamstøtten har, som teksten påpeger, vakt ubehag i de danske kunstinstitutioner og nærmest overalt i denne verden - altså kunstinstitutionens - er den blevet afvist. Resten af verden har været relativt mere åben.

Reaktionen er typisk for den medfart, som ofte er blevet Galschiøts værker til del. De har heller aldrig været tænkt som noget mål i sig selv. De er et middel, et mellemled. Målet er både større og mere utopisk: værkerne skal gøre opmærksom på lidelsen, smerten og skammen på vor klode, på alle de menneskelige overgreb og omkostninger, som magt og storpolitisk kynisme har ført med sig. Kunsten skal bruges som en indiskret påmindelse, den skal bombardere den dårlige samvittighed, den skal være en spærring i menneskers synsfelt, der kan udløse vrede, forargelse, kritik, debat og måske også en forandring til det bedre.

HVIS SITUATIONEN KAN vurderes ud fra nogle af vor tids største udstillinger om samtidskunst, Documenta i Kassel og Biennalen i Venedig, er det lidt den samme rolle, som en voksende del af seneste internationale kunst har taget på sig. I det øjeblik, Documenta 11 inviterede den tredje ver-

»Af alle de kunstnere, der aldrig bliver anmeldt, er Jens

Kokon

Kød er hårdere end stål, er budskabet, som ledsagede Jens Galschiøts skulptur, Kokon. Skulpturen var udstillet på Det Sociale Forum i København. Teksten skal symbolisere, at alt er muligt, hvis man virkelig tror på det.

DAGENS FOTO JOHN RASMUSSEN

Fyens Stiftstidende

15-10-04

STØT TØRTÆLLERBRØNDEN 1014

Af Bente Askholm

Kørupvænget 13, 2.tv.,
Odense M

INDSAMLING: Vi er mange, der igennem det sidste år har stiftet bekendtskab med den miniature udgave af kunstneren Jens Galschiøts fortællerbrønd, når vi har passeret Rambusch's læderforretning ved Flakhaven.

Jeg har ikke selv kunnet lade være med at stoppe op et øjeblik for at kigge på brønden og alle de mange figurer, alle sammen små skulpturer, der stammer fra H.C. Andersens eventyr.

Den er efterhånden blevet en del af bybilledet, og mon ikke vi alle ville savne den, hvis den en dag var væk.

Den er jo mageløs, og hvem kan ikke forestille sig en fortæller, af de gode, sidde der midt i herligheden med masser af børn og voksne omkring sig og fortælle H.C. Andersens eventyr, gerne på alverdens sprog, til glæde og gavn for vor by og dens gæster.

Med den fortællerbrønd kan Odense igen vække sit gamle bysbarn til live.

Så kære medborgere deltag i folkeindsamlingen af midler til finansiering af fortællerbrønden, der skal være en gave til Odense By og dermed til os alle sammen i anledning af H.C. Andersens 200 års fødselsdag den 2. april 2005, i sandhed en værdig gave, vi som hans bysbørn kan være stolte over og samtidig en gave, som vil kunne stå som et monument over ham og os i mange, mange år frem.

Arbejderen

07-10-04

Politiken

21-10-04

1014 BIBLIOTEK GENÅBNER MED GALSCHIØTT

■ AARUP: Når Aarup Bibliotek genopstår efter den kommende renovering, så bliver det med maner. Kunstneren Jens Galschiøtt har nemlig indvilliget i, at stille en række skulpturer til rådighed til en udstilling.

Fyens Stiftstidende

29-10-04

Hornungs horrible hakken på Galschiøt

1014
Kunstkritik

Af Leo Tandrup,
historiker og kunsthistoriker,
dr.phil., Aarhus Universitet

JENS GALSCHIØT er ikke nyskabende som kunstner. Det finder Hornung i en anmeldelse af Erik Meistrups bog om ham: 'Jeg anklager' (10.10). Han vil hellere anmelde Galschiøt til politiet end melde ham ind i den fine kunsts højborg. Galschiøt, det er ham med Skamstøtten i Hongkong og rundt om i verden, hvor folk bliver massakreret, ham der vil engagere os i livet, bekæmpe hungersnød og politisk og social undertrykkelse, få os til at se rigtigt på hinanden, tage os mere af næsten.

Hornung kan ikke døje det. Det bekymrer ham, at en voksende del af den internationale kunst har inviteret den tredje verdens kunst og dermed dens sociale problemer med ind i varmen. Skyldes bekymringen, at Hornung ikke selv er nyskabende som kunstkritiker? Han tilhører den sværm af kunsthistorikere, der har forslut sig på det 20. århundredes neutralistiske og uforpligtende dyrkelse af formen for formens egen skyld, den æstetisme og nihilisme, som længe har præget Det kongelige danske Kunstakademi.

Det er nihilismen, der også har besat hovedstadsaviserne og således har holdt Galschiøt ude fra enhver omtale. Vi finder kun, som Hornung indrømmer, et kunstværk »interessant, hvis dets form, dets udtryk er interessant, dvs. nyskabende, umiskendeligt, personligt«. Formen skal overbevise »i sig selv«. »Det hjælper ikke stort på dets kunstneriske status«, at det som Galschiøts værker vil bidrage til at skabe en bedre verden. Det var ellers Georg Brandes' store mål med kunsten, men fri og endelig for ham og for den naturlighed og dermed naturalisme, som han satte pris på.

GALSCHIØT vil »udvide menneskets politiske bevidsthed«, men det er for Hornung i modstrid med, hvad det drejer sig om, nemlig »at flytte kunstens grænser endnu længere ud i ukendt ingenmandsland«. Som om det ikke var ét og det samme. Problemet for Hornung er, at der i hans ingenmandsland ingen rigtige mennesker er, højst meningsforladte billeder af billeder. Dem dyrker man, når der ingen vitale værdier er på spil, kun penge. At flytte kunsten derud er ikke at udvide kunstens grænser, men at dyrke det grænseløse, dvs. det normløse, værdiforladte, kaotiske, banale. Derved indsnævrer man kunsten til det intetsigende. Hornung ser

derfor også Det smukke som uafhængigt af og hævet over Det gode, etikken, og Det sande, den uforstilte og sande modvirkelighed, som kunsten op gennem tiden har fremstillet for at afsløre den af magthaverne skabte, mere eller mindre undertrykkende og brutale virkelighed. Men isolerer man Det smukke på den måde, mister man selv skønheden.

NETOP DET turde være baggrund for Hornungs påstand om, at Galschiøts kunst, som skulpturerne Kærlighed og Forretningsmanden, savner form og derfor er dårlig kunst.

Derfor kan han ikke se det bevægende i de to personer, der næsten afmægtige og kejtet manerede trykker sig op ad hinanden og prøver at holde sammen i en verden, hvor den med medfølelse skildrede forretningsmand med penge på hjernen og i hænderne lukker sig om sig selv uden at ane, at vor tids Mammon-dyrkelse har gjort kærlighedens naturlige udfoldelse umulig.

Det er drømmen om, at den udfoldelse igen bliver mulig, som har fået vinger i Galschiøts frugtbare virksomhed som kunstner og humanist, og som har skabt beundring internationalt.

Men hvad ser man, når man stirrer ensidigt på formen? Ikke verden, slet ikke dens forbedring.

Fødselsdagsfest i Galleriet

Tekst og foto:
Trine Woller Johansson

Stor fødselsdag på Fyn. Ude i haven. Men stolene synker ned i det våde græs. Og det er koldt. Heldigvis kan vi bare rykke festen til »morfar« atelier og galleri, hvor der er tørt og varmt.

Et rigtigt spændende alternativ, også for de små kunstelskere Albert og Gustav.

»Morfar« er ikke fødselarens morfar. »Morfar« er kunstneren Niels Gjaldsjøs kælenavn, og han er fødselarens ven.

Niels Gjaldsjøs er en spændende kunstner, der ikke lefler for flertallet, men tør have et budskab til

verden, om verden.

Allerede ved indgangen konfronteres man med disse budskaber i bronze. Et kæmpe svin tager imod. Det er klædt i dommerkappe og kigger høvent ned på os fra sin sokkel. Det er vores indre svinehund, vi konfronteres med. Som symbol er den grim og afskyelig, men som kunst er den konfronterende og provokerende, en konstellation der oftest går igen i Galschiøts værker.

Albert og Gustav er efterhånden så vant til alverdens kunst, at de ikke tager videre notits af svinehunden. De har mere travlt med at regne ud, hvorvidt de kan klatre til tops i de meterhøje udendørs reoler, hvor alverdens materialer og adskillige skulpturer står til opbevaring.

Mens vi går langs reolerne for at komme til galleriet, dukker endnu en Svindehund frem, og jeg begynder langsomt at få forfølgelsesvanvid.

Djengis Khan og hul i hjertet

Den store plæne, der grænser op til galleriet, vækker ungernes begejstring. De kan løbe i rivende fart ned af bakken (selvom de har festtøj på) og ind i en

stor hulelignende skulptur, som Albert mener, er noget fra Djengis Khan. (Hvilken han kender fra Cartoon Channel).

Midt på plænen står en skulpturgruppe omkring en jordklode. De ca. 50 cm. høje skulpturer fra Saint-Exupéry's »den lille Prins« indbyder til leg, og det gode ved Galschiøts skulpturer er, at de er massive, og derfor tåler at blive studeret med fingrene.

Lynhurtigt opdager Gustav, at næsten alle skulpturerne har hul ved hjertet, på nær prinsen og ræven. Dette mærkelige fænomen må udforskes nærmere, og ungerne spørger kunstneren, hvordan det mon kan være? Moren vokser en halv meter, da »Morfar« bemærker, at ungerne spørgsmål er klogt, og at de har bemærket det essentielle ved skulpturgruppen. Nemlig, at de voksne mangler hjertet, når de skal tænke.

Svinehunden.

Nu, hvor ungerne alligevel er kommet indenfor i det kæmpestore galleri, kan de ligeså godt undersøge det spændende sted. Endelig en kunstudstilling på deres præmisser, hvor de godt må kigge med fingrene, hvor skulpturerne er sat op, så de indbyder til interaktion med beskuerne, også selv om de er børn.

I en rundkreds står 6 udsultede antagelig afri-

kanske broncedrenge. Endnu engang gør Galschiøt sit budskab klart, når figurerne tavse ansigter og tomme øjne skriger til os festglade vesterlændinge om vores overforbrug. Ungerne pisker ud og ind mellem dem, og jeg står og overvejer, hvor meget jeg mon skal betale i erstatning, hvis de får væltet en af dem, og om noget af den sum, ville gå til de sultne børn i Afrika?

Børnene holder bøvsekongurrence på skulpturene.

Ingen grund til bekymring - ungerne har selv fundet noget, der var mere interessant.

Bøvsekongurrence

En kæmpemæssige skulptur med trapper, spir og dimser, -i virkeligheden en kunstinstitution, der har tjent som scene til ild- og teaterperformans, skaber en legeplads for børnene, ud over deres vildeste fantasier. Helt oppe på toppen af trapperne kan de sidde uforstyrret sammen med de andre børn, drikke cola og lave bøvsekongurrence, - det runger så dejligt i det store rum.

Efter bøvsekongurrencen trænger Albert gevaldigt til at komme på det lille hus, og beder mig følge ham derud, af frygt for at blive væk i den store bygning. Og der ude bagved møder vi så H.C. Andersen. Her kan man virkelig tale om at være en stor forfatter. Selvom han sidder ned, er han over to meter høj. Han er lavet i ler og fire mænd står og arbejder på ham. Albert er imponeret og mumler samtidig noget om at lege med ler i sfo'en.

På vej ud for at hente dyner til de lege- og kunstmættede børn, støder jeg på endnu en svindehund, han står og troner på et stillads og kigger ned på mig. Jeg ignorerer ham og forsætter min færd, jeg ved jo godt, at han næsten ikke er virkelig.

Jens Galschiøts galleri, Banevænget 22, 5270 Odense N, er åbent dagligt fra 10-17.

Internet: www.aidoh.dk

Gustav opdager, at nogle af skulpturerne mangler hjertet.

SKAMSTØTTEN hedder Jens Galschiøts ni meter høje skulptur på Store Torv. Skulpturen er blevet opstillet i forbindelse med Operation Dagsværk og Mellemamerika-komiteens mpagne i efteråret. Den støtter latinamerikanske briksansattes arbejdsforhold. FRANK B. SCHMIDT/METROXPRESS

1014
GALSCHIØT I LONDON

■ Frihandlens restriktioner for verdens fattige er temæet, når den lokale billedhugger og happening-kunstner JENS GALSCHIØT i disse dage bevæger sig rundt i London som en del af det Europæiske Sociale Forum. Midlet er en såkaldt skulpturmanifestation, hvor Galschiøt bruger sine skulpturer i et optog. (mule)

FYN'S AMTS AVIS 18-10-04

METROXPRESS 55-ÅRHUS 01-10-04

Demonstranterne trak en række af skulpturer gennem gaderne under protestaktioner i går i Londons gader. Foto: John D. McHugh

Titusinder demonstrerer i London mod krig i Irak

Krav om tilbagetrækning af styrker

■ LONDON: Titusinder af demonstranter gik i går ud i den centrale del af Londons gader i protest mod Irakkriegen. Stop Krig Koalitionen, der arrangerer demonstrationen, sagde, at de forventer 30.000 deltagere i marchen, der startede på Russell plad-

sen tæt ved Det Britiske Museum.

Modstand mod invasion

Demonstranterne, hvoraf flere kom fra udlandet, gik på gaden med krav om, at Storbritannien trækker sine styrker hjem fra Irak. Demonstrationen er den seneste af en række, som Stop Krig Koalitionen har gennemført før og efter invasionen af Irak i marts i fjor.

Kunst 1014 og Provokation

Nu er chancen der til at besøge en spændende (og provokerende) kunstner, nemlig billedhuggeren Jens Galschiøt, som igen og igen gør sig bemærket i medierne med utraditionel kunst og provokerende udtalelser. Hans budskab er at vise

skævheden i det danske samfund - og i verdenssamfundet. Det er Frit Oplysningsforbund i Otterup der arrangerer besøget til Galschiøts værksted på Banevænget i Næsby, hvor der bliver mulighed for at se hvorledes han arbejder.

FO Otterup arrangerer besøg hos kunstneren Jens Galschiøt.

Blød kunst 1014

Jens Galschiøt er billedhugger, og arbejder som sådan i sten,

bronze og i det hele taget hårde materialer. Men han er også en blød mand. D.v.s han har blik for verdens fortrædeligheder og uretfærdigheder, og det kommer ofte til udtryk i hans kunst.

Den politiske bevidste kunstner har rejst verden rundt med sin Skamstøtte, sine Hungerdrengene og Den indre Svinehund. Han er netop aktuell med en udstilling i Galleri Helth frem til den 16. oktober. Galleri Helth er beliggende i Sofiegade 4, København K.

Fyens Stiftstidende

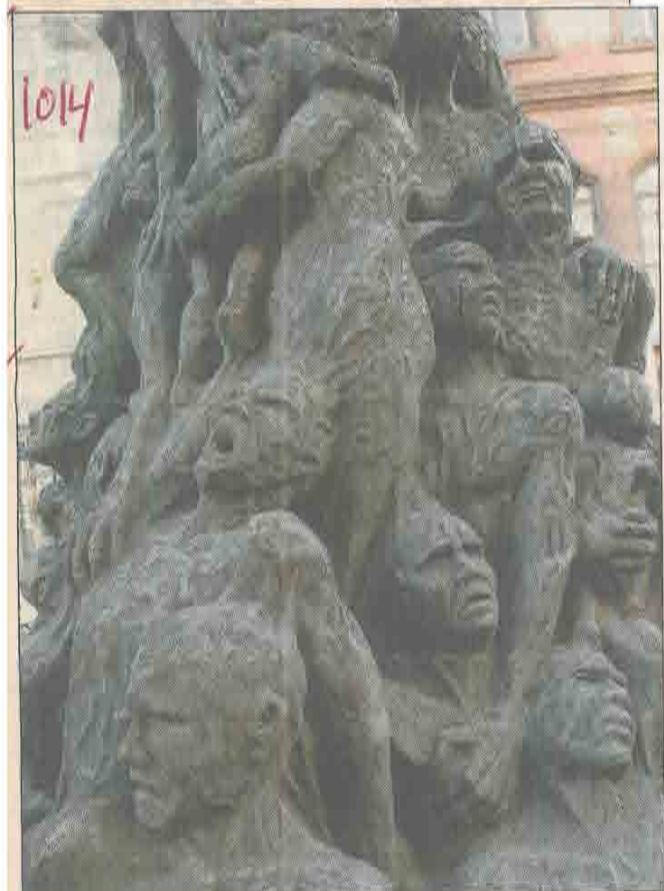
19-10-04

Otterup Avis

26-10-04

Område Avisen Nordfyn

05-10-04

Jens Galschiøts skulptur på Store Torv er opstillet midlertidigt som vartegn for Operation Dagsværks arrangement på torvet i morgen lørdag. Bagefter fjernes den igen.

FOTO: AXEL SCHÜTT

Skamstøtte på Store Torv

Af Ivar Rønsholdt
livetibyen@stiften.dk

ÅRHUS: En otte meter høj og meget dystert skamstøtte "Pillar of Shame" blev i går rejst midt på Store Torv i Århus.

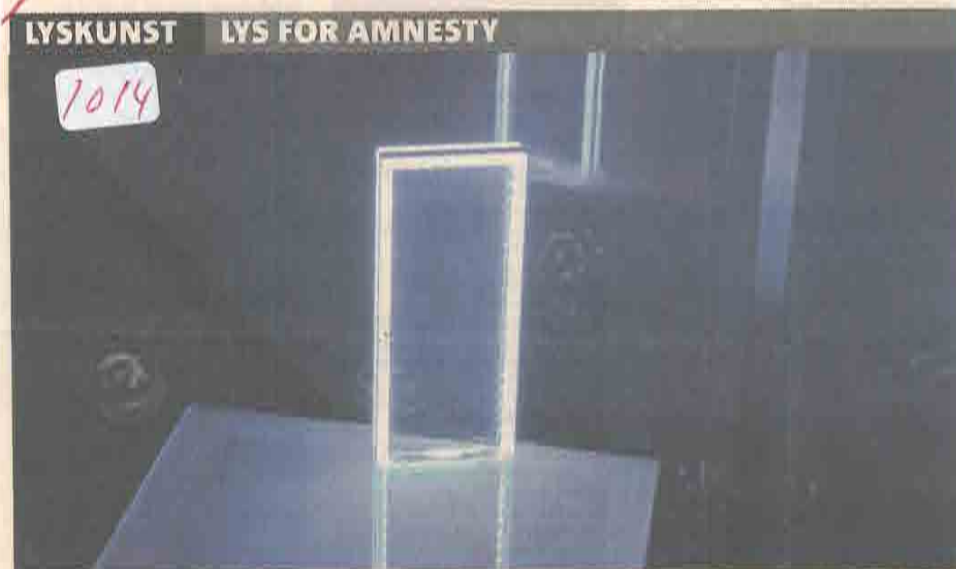
Skulpturen, der forestiller sammenflettede kroppe, er lavet af billedhuggeren Jens Galschiøt, Odense. Han har lavet en serie af disse obelisker som en protest mod forbrydelser mod menneskeheden og fundamentale menneskerettigheder. Andre af hans skulpturer i samme serie står i Hong Kong, Mexico og Brasilien og skal opfattes som en slags "ugeringens pris". Skulpturen eller obelisker

militærpolitiet.

Det er gymnasieelevernes Operation Dagsværk i Århus Amt og Mellemamerika Komiteen i Århus, der har lånt skulpturen af kunstneren. Den skal være et slags vartegn for et større arrangement på Store Torv i morgen kl. 10-16. Her bliver info-boder, madboder, udstillinger og dans - altsammen for at lægge op til selve Operation Dagsværk onsdag 3. november, der som tema har arbejdernes rettigheder - eller mangel på samme - i Mellemamerika.

Skamstøtten er igen væk fra Store Torv på mandag.

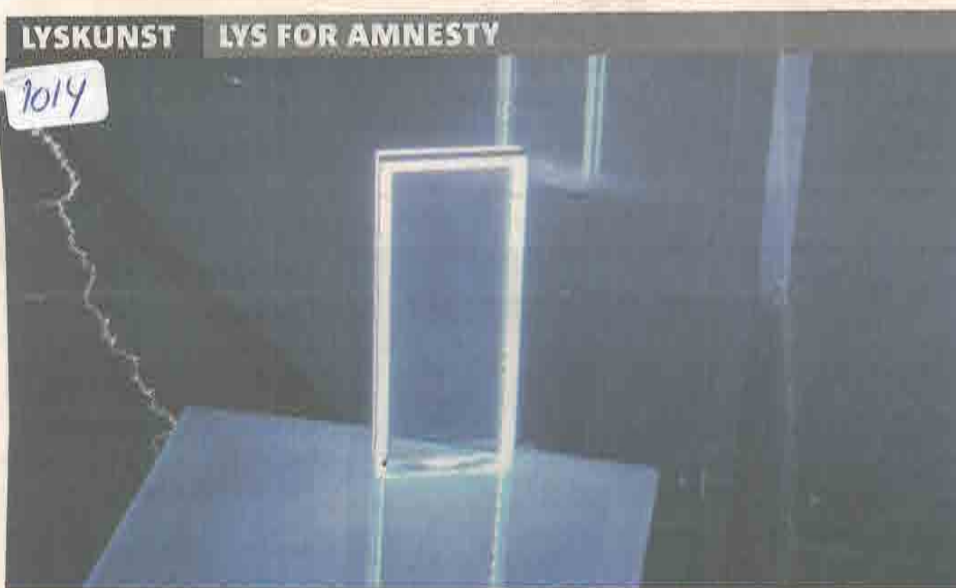
På en af fundamentets sider citeres på engelsk et gam-

AT TÆNDE LYS FOR Amnesty er at tænde lys for håbet om en mere retfærdig verden. Det er udgangspunktet for de 40 kunstværker, som kunstnere, heriblandt Bjørn Nørgaard, Jens Galschiøt og Anita Jørgensen, har skabt i anledning af Amnesty Internationals 40-års jubilæum. Projektet har fået navnet "Lys i en mørk tid - 40 kunstværker for menneskerettighederne". Kunstværkerne kan opleves i Skt. Petri Kirke i Nørregade i København fra 14.-23. oktober. FOTO: AMNESTY

Århus Stiftstidende

01-10-04

AT TÆNDE LYS FOR Amnesty er at tænde lys for håbet om en mere retfærdig verden. Det er udgangspunktet for de 40 kunstværker, som kunstnere, heriblandt Bjørn Nørgaard, Jens Galschiøt

METROXPRESS-DK 13-10-04

METROXPRESS-KBH 13-10-04

80p
Monday
October 18 2004
Published in London
and Manchester
guardian.co.uk
* * * * *

The Guardian

Hoon to face MPs as military unease grows

Troops headed for two volatile Iraqi towns

Patrick Wintour,
Richard Norton-Taylor
and Jamie Wilson

The defence secretary, Geoff Hoon, will confirm today that the British military is considering sending as many 600 soldiers to previously US-patrolled hotspots south of Baghdad, as it considers a wider role for troops ahead of the planned elections in January.

British defence sources made clear yesterday that there was widespread unease among military commanders about the deployment, in particular the suggestion that troops were being used in a "political gesture" to support the agenda of the Bush administration in the runup to the presidential election next month. "There is unease about us being drawn in to the whole American election thing," one source said.

Mr Hoon will today face what is likely to be a hostile House of Commons when he makes a statement on the proposed deployment, in the face of mounting criticism from both Labour backbenchers and the opposition.

The defence secretary will seek to calm MPs and stress that no decision has been

forces of their own to protect their country's security.

General Sir Michael Walker, the chief of the defence staff, and General Sir Mike Jackson, the head of the army, are also understood to have expressed concern that the deployment of the Black Watch will leave a significant gap in British forces in southern Iraq.

In Falluja yesterday US troops continued their siege of the rebel stronghold in an effort to keep suspected militants from fleeing before the start of a long expected full-scale ground offensive.

In the Commons Mr Hoon will repeat the rejections by cabinet ministers yesterday of the allegation that British troop movements are being considered as a show of coalition solidarity with George Bush ahead of the elections in the US.

Labour's general election supremo Alan Milburn said: "People will look pretty askance at those who are saying somehow or other there is some sort of tawdry political deal that has been done here."

"That is the allegation that is being made that somehow or other this is about Britain acting in American political interests. It isn't about that at all. All of these decisions are taken

Blasphemy law to be scrapped

Alan Travis
Home affairs editor

Britain's ancient laws of blasphemy and blasphemous libel are likely to be repealed under proposals being considered by the home secretary, David Blunkett.

The move is being considered as part of a package that will include a new offence of incitement to religious hatred, in order to make clear that freedom of speech and the freedom to criticise religions will not be curtailed.

Home Office officials disclosed that Mr Blunkett was considering the abolition of the blasphemy law at a recent meeting with the National Secular Society, in answer to their concerns about the creation of the new incitement law.

A Home Office spokesman confirmed that it was an option under consideration: "We are interested in whether the blasphemy laws should be retained, extended or amended in any form."

Home Office ministers believe that the repeal of the blasphemy law will help answer critics, including the comedian Rowan Atkinson, and make clear that the new incitement law will not bar criticism of religion, cartoonists' lampoons, or jokes about vicars and priests.

Mr Blunkett said three years ago that he favoured scrapping the common law offences of blasphemy and blasphemous libel. "This particular provision has not been used for a very long time," he told MPs on

National Secular Society said that it would welcome any proposal to move away from the blasphemy law. "We have been fighting this for over 130 years," he said.

But the secularists are also concerned that a section of the 2001 emergency anti-terrorism legislation comes close to creating an "all religions" blasphemy law, allowing judges to impose a sentence of up to seven years if an offence is found to be aggravated by motives of religious hatred.

Mr Porteous Wood said that the offence, which is in line with similar heavier penalties for racially aggravated crimes, caused the society concern be-

cause of its impact on freedom of speech.

The Muslim Council of Britain has strongly welcomed the decision to introduce a new offence of incitement to religious hatred, saying it closed a loophole in the law

of 650 British troops from the Black Watch regiment has been earmarked to "backfill" for US marines policing the two highly volatile towns of Iskandariya and Latifiya, about 15 miles (25km) south of Baghdad.

Nine Iraqi policemen were murdered at Latifiya on Saturday on their way back to Kerbala after a training course in Jordan. Both towns have been the scene of numerous attacks by insurgents.

However, one government source insisted: "We are in constant dialogue with the Americans. It is not the case that a five-star US general suddenly walks through the door and says he needs our troops."

Although British defence chiefs are putting a brave face on the decision, saying the army is happy to do any job asked of it, privately they are worried about the prospect of getting bogged down in Iraq with no clear exit strategy.

Ministers and army chiefs have repeatedly said that British troops will leave when the Iraqis have sufficient

are done in full consultation with the people on the ground." However, the deployment of British troops north to the bloodiest front in Iraq has direct and powerful significance for the knife-edge contest for the US presidency, in which the war has become the dominant issue.

At the core of the Democratic attack on the Bush administration is the charge that its diplomatic failure and its bungled planning for the Iraq invasion has left US troops to shoulder almost all the military burden, accounting for 90% of coalition casualties.

Sending British troops to the heart of the fighting would strengthen the Bush argument that the coalition is sharing the human costs and that the president is capable of persuading foreign countries to internationalise the occupation.

In a letter to Mr Hoon, the Conservative defence spokesman, Nicholas Soames, warned that sending troops to the US sector would represent a "fundamental change" in the nature of the British deploy-

Sculptures are pulled past parliament during yesterday's anti-Iraq war march in London Photograph: John D McHugh/AP

ment in Iraq. He wanted assurances British troops would not be involved in the assault on Falluja and their tour of duty would not be lengthened. "I am fully aware of the importance and the timing our American friends and allies

attach to the Falluja offensive and the urgent arrest of Abu Musab al-Zarqawi," he said.

Meanwhile the United Nations secretary general, Kofi Annan, further added to the pressure on the government, stating that the invasion of

Iraq had done nothing to make the world a safer place.

"I cannot say the world is safer when you consider the violence around us, when you look around you and see the terrorist attacks around the world and you see what is

going on in Iraq," he told ITV's Jonathan Dimbleby programme.

Troops in Iraq, page 4
Audrey Gillan, page 18
Leader comment, page 19
guardian.co.uk/Iraq

'When we came back they had destroyed all the houses'

Chris McGreal at Jabaliya refugee camp

The Israeli general who commanded the destruction of the only Jewish settlement in the Sinai before it was returned to Egypt recently offered Ariel Sharon advice on how to carry out his pledge to remove settlers from the Gaza strip.

"Evicting someone from the home they've lived in for 20 years isn't a simple matter," wrote Brigadier General Obed Tira. "To remove a family from its home is embarrassing and difficult, and that is why the removal needs to be done with a lot of love and a lot of wisdom."

The soldiers who arrived outside the home of Ghalia Abu Radwan, her octogenarian parents, blind siblings and assortment of children in Khan Yunis in the middle of the night showed no love, and, if they were embarrassed, there was no way to know it because they were hidden be-

hind the armour of their bulldozers and tanks.

As the loudspeakers on the tanks ordered the families out, and bursts of gunfire sharpened the terror, Mrs Abu Radwan shepherded her blind brother and sister to safety.

"I grabbed them by the hand and shouted to my mother to follow us," said Mrs Abu Radwan. "Think of it - 25 children, two blind adults and my parents who cannot run. My sister-in-law left her three year-old behind in the chaos and had to go back to get him. When we came back they had destroyed all the houses."

Mrs Abu Radwan's mother, Ommuhammed, said she thought she would also die.

"I kept imagining a piece of shrapnel hitting my head. I was so exhausted I had to crawl in the sand sometimes or put my hand on Ghalia's shoulder and let her pull me," she said.

"Since 1948, the Israelis have demolished three of my

homes. This is the most difficult because before others helped us rebuild but now everyone needs help and I don't know who will help us."

While Mr Sharon agonises over how to draw 7,500 Jewish settlers out of Israel's Gaza colonies - offering hundreds of thousands of dollars in compensation to each family - the army has already bulldozed close to 9,000 Palestinians from their homes in the Gaza strip this year alone.

Most got no more than a few minutes' notice to get out and lost all but the possessions they could hurriedly bundle together.

The latest target was Jabaliya refugee camp near Gaza city. From dawn on Saturday the people came, trying to find their bearings amid the rubble and then scrambling across the sand where once there was an asphalt road.

A man ripped at the remains of his shattered home in search of anything Page 2

Pastries make patsies of Eccles

David Ward

Those involved in currant affairs are aghast: Britain's biggest high street baker has dropped the Eccles cake from its menu of pastry delights.

Greggs, whose 1,200 shops sell thousands of assorted sticky buns every day, claims that the cake that takes its name from a Greater Manchester town is losing its long battle with the Danish pastry.

The company has even stopped selling the cakes in its shop in Church Street, Eccles, where the first Eccles cakes, an artery-clogging mix of dried fruit, sugar and butter, were sold by a baker named James Birch more than 200 years ago.

A blue plaque marks the spot. "We decided to stop selling them because we were getting much more demand for other products, such as muffins and chocolate slices," said a spokesman for the company.

Greggs' move surprised Ian Edmonds, whose Manchester-based company, Lancashire Eccles Cakes, makes 600,000

Eccles cakes: dropped from high street baking chain

cakes a week and exports thousands to countries including the US, Germany and Spain. He said: "It doesn't make sense. We've been making Eccles cakes for generations and we've never been busier."

The first recorded recipe may be the one for "sweet patties" found in a best-selling book compiled in 1769 by Elizabeth Raffald, the owner of a confectioner's shop in Arley Hall in Cheshire.

James Birch may have used this recipe when he began selling small, flat, raisin-filled cakes from his Eccles shop in 1793.

committee in 2001. "It is my own view that there will come a time when it will be appropriate for the blasphemy law to find its place in history."

Labour MPs who back the change have argued that the distinction is needed because "blasphemy outrages people's sensibilities, whereas incitement endangers their material and physical wellbeing".

Keith Porteous Wood of the

who had adapted their old racist rhetoric into virulently anti-Muslim invective.

Mr Blunkett attempted to introduce the offence in the 2001 anti-terror legislation, but was opposed in the House of Lords, where it was felt that it was an inappropriate measure in a bill dealing with terrorism.

Background, page 8

EMERGENCY APPEAL FOR GAZA

In recent days the Israeli army attack on the refugee camps of northern Gaza have again caused chaos and untold suffering. So far at least 120 Palestinians, including children have been killed. Many people have been wounded, houses have been razed and thousands of people have been forced to flee their homes.

The hospitals are overwhelmed and medical supplies and food are running low. Although the area is totally sealed off from the outside world, local MAP staff are still there to help the sick and injured. We are also distributing food parcels and water - but we must do more.

Please give what you can now, using the donation form below, these are desperate times. Please help. Thank you

Donate online at www.map.org.uk
Credit and Debit cards hotline: 020 9226 4114

President: Rt. Hon Lord David Steel of Aikwood KBE DL PC
Medical Aid for Palestinians, 33a Islington Park Street, London N1 1QB

PFR-1031/E0021

Yes, I want to help

Here is my gift of £250 £100 £50 £

Name _____

Address _____

Post code _____ Tel _____

I enclose a cheque made payable to MAP

Please charge my Mastercard / Visa / CAF Card / Switch

Card no. _____ / _____ / _____ / _____ Issue No: _____

Expiry date: _____ / _____

Signature: _____ Date: _____ / _____ / _____

Make your Gift worth almost 30% more - at no extra cost

I am a UK taxpayer and want Medical Aid for Palestinians to treat all my donations from 6th April 2000 as Gift Aid donations until further notice. N.B. You must pay an amount of income tax and/or capital gains tax equal to the tax we reclaim on your donations, currently 28p for every £1 you give.

Medical Aid for Palestinians will hold your details and update you on its work from time to time. If you would prefer not to hear from MAP, please tick

Please return this completed form in an envelope to:
MAP, FREEPOST ND6445, London N1 1BR

Quick Index

- Weather 16
- Letters 19
- Cryptic Crossword 21
- Quick Crossword G2, 23
- Today's TV G2 back page

CE ABFR#1

British Army wanted in town where bombing and murder are the norm

BRITISH TROOPS may be deployed to one of the most violent flashpoints in Iraq in an operation to help United States troops poised for an assault on the rebel stronghold of Fallujah.

Soldiers from the Black Watch may be deployed to Iskandariyah, south of Baghdad, an area that has seen militants mount sustained attacks on US and Iraqi government forces, as well as the kidnap and murder of foreigners and Iraqis. The

BY KIM SENGUPTA
AND BEN RUSSELL

Americans claim to have "pacified" the area in a military operation after it passed into the hands of insurgents for months. But it remains highly volatile.

Meanwhile, the Ramadan offensive threatened by the insurgents continued last night in Baghdad as a massive bomb exploded in Jadiriya, supposed to be one of the city's safest

districts, killing seven people and injuring at least 25 others.

Iskandariyah and the nearby town of Latifiyah are important strategically as a "feeder route" to Fallujah, and US commanders are said to want the British battalion to provide support - backfill, in military jargon - for US troops heading to Fallujah to reinforce the 1,200 troops already based there.

Geoff Hoon, the Secretary of State for Defence, will brief

MPs today on proposals to deploy British troops to the dangerous American-held territory around Baghdad. But in a "holding statement" he will rule out sending forces into Baghdad or Fallujah and will insist any decision to move troops from the British area of operations in southern Iraq will be taken by commanders on the ground.

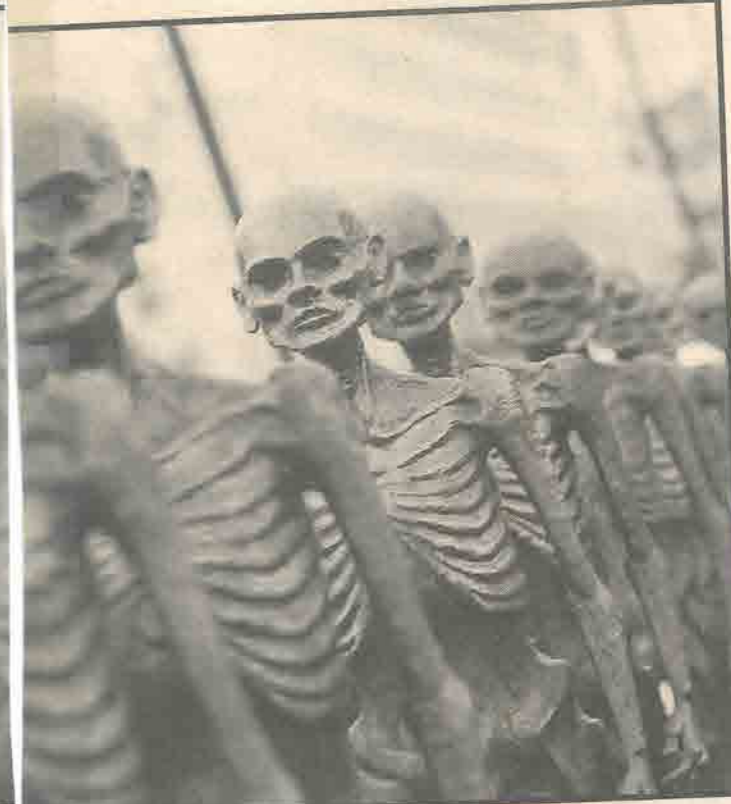
The move came as Kofi Annan, the secretary general of the United Nations, warned in an interview with ITV that the war in Iraq had failed to make the world a safer place.

What remains unclear is the timing of the main US assault on Fallujah. No indication has been given on when it will take place. A British official said the attack might not wait until the American presidential election on 2 November. Mr Annan said: "The arguments about Iraq have been well rehearsed already in the campaign. We do not think it will play any significant part on a decision on Fallujah."

Military sources have said that the US forces will need to boost their numbers significantly before attacking the town where more than 3,000 heavily armed insurgents are said to be ensconced. US commanders are said to be determined to avoid a repetition of last April's debacle in which an offensive on Fallujah was abandoned after several weeks of clashes and a bloody siege, handing the militants a propaganda victory.

In Fallujah yesterday, for the first time in the current offensive, US AC-130 gunships, with devastating firepower, flew over the town, although no details have been released on whether they had taken part in attacks. Residents fleeing clashes on the ground described widespread destruction to buildings as well as US military vehicles on fire.

About five people were killed in overnight air strikes by US warplanes. But hospitals could not verify casualty numbers

A sculpture being pulled through London yesterday by anti-war protesters marching to Trafalgar Square AP

British officials made it clear they did not believe the negotiators had enough influence to deliver a meaningful deal.

Insurgents killed nine Iraqi policemen in an ambush earlier yesterday. Three people also died when mortar rounds were fired at a stadium in Baghdad's Sadr City where members of Muqtada Sadr's Mehdi Army were handing over arms under a peace deal. Many claimed US forces were responsible for the mortar attack afterwards.

Captain Brian O'Malley of the 1st Cavalry Division said: "Our expectations had been that thousands of weapons would be handed in. We haven't seen that many." He said many of the surrendered weapons were old and broken.

A statement on an Islamist website yesterday said that Zargawi has declared his group a part of al-Qa'ida. The statement said Zargawi had been in contact with Osama bin Laden eight months ago and "viewpoints were exchanged" before the dialogue was interrupted. Yesterday's statement said: "You [Bin Laden] are the best leader for Islam's armies against all infidels and apostates."

Britain's ambassador to Iraq, Edward Chaplin, made an appeal in Arabic yesterday to the killers of Kenneth Bigley, who was murdered 11 days ago, to return his body and finally allow his family to lay him to rest.

Leading article, page 30
Andrew Whittam Smith, page 31

DEPLOYMENT BY REGION

BAGHDAD: 30,000 foreign soldiers, mostly US; 32 Estonians at Abu Ghraib jail. Likely location for 650 troops from the Britain's Black Watch regiment.

MULTINATIONAL BRIGADE NORTH (Inc Mosul, Arbil):
Around 11,500 Iraqi forces; 8,500 mostly US troops (Third Brigade, 2nd Infantry Division); South Korea (2,800).

NORTH-CENTRAL AREA:
US 1st Infantry, Georgia (150); Latvia (40); Moldova (30); Macedonia (30).

WESTERN AREA (Inc Fallujah):
US 1st Marine Division; Azerbaijan (150); Tonga (45).

CENTRE-SOUTH (Inc Najaf):
Poland (2,350); Ukraine (1,550);

Thailand (450); Bulgaria (420); Hungary (290); Romania (200); Mongolia (140); Latvia (110); Slovakia (110); Lithuania (50).

SOUTH-EAST (Inc Basra):
UK (8,300, mainly 1st Mechanised Brigade); Italy (2,800); Netherlands (1,300); Japan (500); Romania (500); Denmark (400); Portugal (124); Czech Rep (90); Lithuania (60); NZ (60).

Murmaler i protest

Alberto Aragón Reyes kommer til fernisering på sin udstilling på Det Hemmelige Galleri i Herning efter et to-ugers ophold i Israel og på Vestbredden.

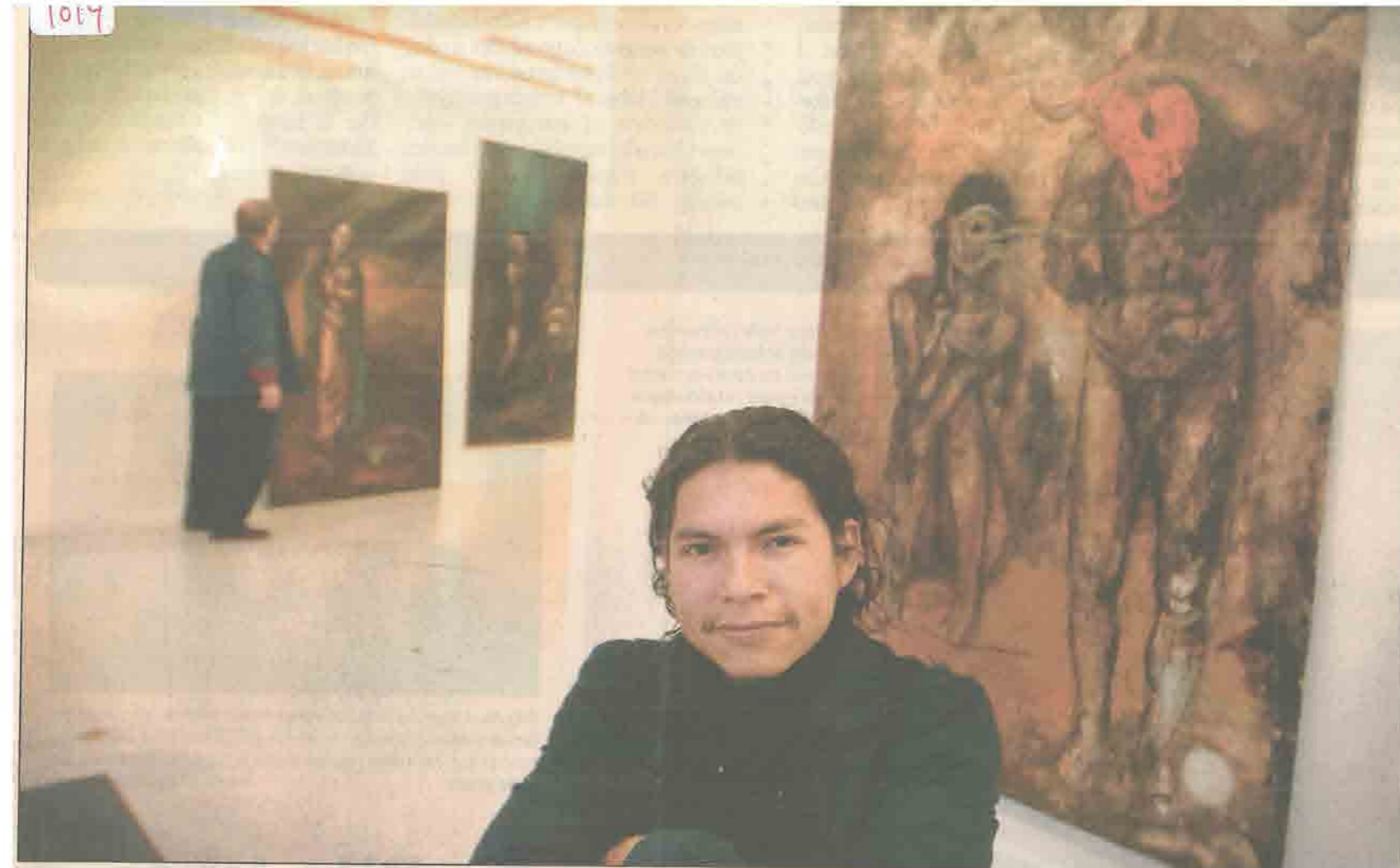
På foranledning af »International Center of Bethlehem« har han sammen med to andre mexicanske og en række lokale kunstnere deltaget i en kreativ og ikke voldelig protest mod israelernes omstridte sikkerhedsmur. Protesten består i at male muren med farverige og ekspressive billeder, der blandt andet illustrerer menneskelige lidelser, smerter og sår. Den kulturelle protest er samtidig udtryk for kunstneres solidaritet med modstanderne af den adskillende mur og en opfordring til dens nedrivning.

Betonmuren, der har været undervejs i to år og er planlagt til at strække sig over 730 kilometer, omkranser de jødiske bosættelser i området og forhindrer palæstinenserne i at bevæge sig frit i området. Flere steder er muren så høj, at den også blokerer for muligheden for at se solopgangen og solnedgangen.

Det er ønsket, at murmalerierne vil medvirke til at bringe håb om fred og en lysere fremtid.

- Det har været spændende at høre historierne fra de mennesker, der bor der, og i det hele taget har det været en meget stærk oplevelse at være med til projektet, fortæller Alberto Aragón Reyes.

Alberto Aragón Reyes maler ofte motiver med masker, der er vigtige i den mexicanske kultur. Den lidt anderledes kunstkultur kan fra søndag ses på Det Hemmelige Galleri.
Foto: Tom Laursen

Barsk billedkunst fra Mexico

Ung mexicansk kunstner udstiller på Det Hemmelige Galleri - fernisering søndag

med romantiske motiver eller barskere udtryk. Galleriejer Ole Sejersen faldt for hans oliemalerier i den sidstnævnte kategori, og de er da også dominerende i mexicanerens udstilling på Det Hemmelige Galleri. - Virkeligheden er jo ikke altid så pæn. Men det er ikke på grund af brutaliteten i dem, at jeg foretrækker dem. Det er, fordi de fanger én. Det er dem, man husker, og så er jeg i øvrigt også meget interesseret i Sydamerikas tidligere historie, siger Ole Sejersen. Alberto Aragón Reyes arbejder med for eksempel mexicanske traditioner, men billederne er altid malet i forhold til det moderne samfund, forklarer kunstneren.

Malerierne berører temaer, som har været kendt af mennesket igennem hele historien: livet, døden, seksualitet, forskellige religioner og tænke måder. De 21 billeder, der er med på udstillingen, er fortrinsvis i mørke farver, men ellers ganske forskellige i deres udtryk og stil. - Jeg tror, at når man ser mørke farver, så tænker man på lyset og omvendt. Og så har jeg det bedst med at arbejde med mange forskellige stilarter og mange elementer, siger Alberto Aragón Reyes.

han syntes det var for teoretisk. - Det var kedeligt. Jeg ville hellere have den praktiske erfaring med kunsten end se den i bøger, siger han. Alberto Aragón Reyes har i stedet adskillige kunstkurser bag sig fra de seneste seks år og har blandt andet været elev og assistent hos skulptøren Jens Galshøj i Odense, som han også skal assistere de næste to måneder. Den 24-årige kunstner har flere gange udstillet i Danmark. Senest med sine skulpturer i Svendborg sidste sommer, men også Odense, Aarhus og Aalborg har haft besøg af Alberto Aragón Reyes. En af grundene til, at han nu er havnet i Det Hemmelige

Galleri i Herning, er Ole Sejersens ønske om at få flere udenlandske kunstnere tilknyttet til galleriet. - Specielt kunstnere fra tredje verdens lande er meget oversete, og deres kunst er så anderledes. Vi i det kolde nord har godt af at se noget nyt, siger galleriejeren. Ikke underligt har han derfor valgt at kalde udstillingen med Alberto Aragón Reyes »Og nu til noget helt andet«. Der er fernisering søndag klokken 14, hvor kunstneren vil være til stede.

Af LOTTE PRINTZ pl@herningfolkeblad.dk
Den unge mexicanske kunstner Alberto Aragón Reyes er en alsidig herre, der både laver oils- og murmalerier, sten- og kobberskulpturer og store såvel som små malerier

Herning Folkeblad

13-11-04

FORTÆLLERBRØNDEN

Stil den i 1014 Eventyrhaven

Hvorfor ikke bruge Eventyrhaven til at placere Galschiøts dejlige "Fortællerbrønden". Så vil det da blive en rigtig eventyrhave. Ryd op på "øen" midt i haven, lad opføre en scene, hvor byens mange kor, orkestre, m.m. kan underholde. Vi kan så sidde rundt i haven og nyde den dejlige plet midt i Odense by. Støt op omkring "Fortællerbrønden". Den er simpelthen så smuk. Lille eller stort beløb kan indbetales til Folkeindsamling til Fortællerbrønden, 0914 4358 3333 62 i BG Bank.

Grete Krogh Mensalgårdsvej 43, Odense S

FORTÆLLERBRØNDEN

1014 Et samlingspunkt

Når man i Galschiøts værksted ser begyndelsen til Fortællerbrønden, kan man levende forestille sig, at den kan blive samlingspunkt for historie- og eventyrfortællere og turister fra nær og fjern samtidig med, at figuren, der nu er færdigmodelleret, ligner H.C. Andersen i henhold til de foreliggende fotos. Den bliver godt nok så flot og stor, at den er til at få øje på.

Derfor forstår jeg ikke helt, at Bjørn Nørgårds trehovede uhyre kan fascinere hele Odense Byråd så meget, at den foretrækkes. Må det være tilladt at spørge, om der fra den lærde professor udi de skønne kunstners side er tale om tre selvportrætter, og kunne man ikke placere den i parkeringskælderen, så ville den være beskyttet mod vejr og vind. Kontonummeret på folkeindsamlingen til Fortællerbrønden er 0914 4358 3333 62 i BG Bank

Ole H. Christiansen Daltoften 20, Agedrup

Fyens Stiftstidende

28-09-04

Fyens Stiftstidende

11-11-04

Fortællerbrønden er velkommen

Af Jørgen Volmer jvo@fyens.dk

CENTRUM: Odense Kommune modtager gerne kunstneren Jens Galshøjts skulptur Fortællerbrønden som gave.

Det oplyste borgmester Anker Boye på direkte forespørgsel fra Per Berga Rasmussen (EL) under byrådsmødet.

I debatten om penge til fundamentet for den nye Bjørn Nørgaard-skulptur på Banegårdspladsen efterlyste Per Berga Rasmussen (EL) velvilje fra kommunens side over for Jens Galshøjts Fortællerbrønd.

- Vi har en god dialog med gruppen, der vil erhverve Fortællerbrønden, sagde Anker Boye.

- Og vi skal nok finde en plads til den i byen, hvis vi får den som gave. De omkostninger, der vil være forbundet med det, må vi kigge på, hvis det bliver aktuelt, understregede borgmesteren. (vol)

Fyens Stiftstidende

18-11-04

02-11-04

Spørgsmål om kunst

HØJBY: Den fynske Billedhugger og kunstner Jens Galschiødt er gæst på Bakkegården i Højby, fredag aften den 5. november, med menu: Ori-entalske koteletter og dessert. Jens Galschiødt er kendt for mange projekter, blandt andet forslaget til H. C. Andersen-Fortællerbrønden, i anledning af digterens 200 års fødselsdag. Jens Galschiødt vil komme ind på, hvad der er »god og dårlig kunst«, og hvem kan overhovedet gøre sig til dommer herover.

Der vil være lejlighed til debat, og kunstneren svarer gerne på spørgsmål. Der er entré.

Hørt og set lokalt

Af Hanne Kaarsted

Jens Galschiødt, der med "Den indre Svinehund", har vakt opsigt adskillige steder i verden. (Arkivfoto: Hasse F)

Svinehundens far diskuterer

Højby - Bakkegården i Højby har som gæst fredag den 5. november inviteret den odenseanske kunstner Jens Galschiødt, hvis provokerende skulpturer har skabt opmærksomhed omkring verdens uligheder.

Aftenen former sig som en debataften med Jens Galschiødt, der er ophavsmand til "Den indre Svinehund" og senest - i anledning af H.C. Andersens 200 års fødselsdag - "Fortællerbrønden".

Aftenen begynder klokken 18, og som vanligt er der fredagsmenu. Klokken 20 tager Galschiødt hul på diskussionen.

Ugeavisen Odense

03-11-04

04-11-04

HØJBY 1014
Debataften med Jens Galschiødt

Der er fællesspisning klokken 18.30 i morgen aften på Bakkegården, hvor det er orientalske koteletter på menuen.

Klokken 20 er der debataften med den kendte Odensebilledhugger Jens Galschiødt. Han vil lægge op til debat om følgende emner: Har vi flere kunsttraditioner i dette land? Eksisterer der en folkelig kunst? Hvad er god kunst, og hvad er dårlig kunst? Det er Højby beboerskole og Musikskolen, der er arrangør. (jsn)

Arbejderen

06-11-04

A'JOUR KLIP GRUPPEN

Ravnsborg Tværgade 5 C, 2200 KBH N
Tel. 35 39 13 00 - Fax. 35 39 13 39
Besøg os på WWW.AJOURKLIP.DK

Ugeavisen for Bramming og omegn

09-11-04

Bladgruppe..... Distriktsblad
Oplagstal..... 14.950
Læsertal..... 20.000
Udgivelsessted Jylland

Solidaritet

I forbindelse med Operation Dagsværk havde kunstneren Jens Galschiødt opstillet sin skulptur »Survival of the Fattest på Rådhuspladsen i København. Den skal symbolisere de urimelige arbejdsvilkår, som unge tekstilarbejdere arbejder under i Nicaragua, Honduras og Guatemala.

DAGENS FOTO JAC

Få et Nyt Syn på kunst!

Besøg vor spændende og anderledes stand med kunst af den verdensberømte kunstner JENS GALSCHIØT

Husk!
Tidsbestilling til synsprøve

Se også det nyeste i briller til hende og ham.

Nyt Syn

Bramming Specialoptik

Storegade 26 • 6740 Bramming • Tlf. 75 10 22 20

09-11-04

Jens Galschiøts 10 meter høje flygtninge-figur på Kirketorvet skal få vejlenserne til at samle ind på søndag. Behovet for hjælp til flygtninge i verdens brændpunkter er enormt, og hver eneste indsamler kan gøre en forskel. - Foto: Anders Brohus

Flygtning i 10 meters højde

Kunstneren Jens Galschiøt har skabt kvindefiguren på Kirketorvet, som skal give opmærksomhed om Dansk Flygtningehjælps landsindsamling på søndag

Af Lars Bjørn Petersen

Forbipasserende på Kirketorvet i Vejle går og kigger opad i disse dage. I 10 meters højde stirrer en kvindefigur tomt ud i luften og minder folk om alverdens flygtninge. I går, mandag, blev figuren stillet op, og her skal den indtil på torsdag gøre vejlenserne opmærksomme på Dansk Flygtningehjælps landsindsamling på søndag den 14. november.

Figuren skal blandt andet få en masse vejlensere til at melde sig som indsamlere på søndag. De senere år er det blevet sværere og sværere at få vejlenserne ud at samle ind. Og ved sidste års landsindsamling havde vi kun 28 indsamlere i Vejle by. Hvilket var blandt de dårligste resultater i Danmark, siger den lokale indsamlingskoordinator, Niels Søndergaard fra Vejle.

Han oplyser, at der skal bruges mindst 150 indsamlere for at dække byen ind.

Foreløbig har vi skaffet 62 indsamlere denne gang, og vi håber at lande på mindst 100. Og med figuren på Kirketorvet og en hverve-kampagne i morgen, onsdag, satser vi på at nå målet, siger Niels Søndergaard.

Svært at slippe billedet

Det er kunstneren Jens Galschiøt, der har skabt den 10 meter høje figur. En to meter høj

kobbermaske er løftet 10 meter op i luften og beklædt med gule klæder. I alt fire af sådanne figurer er i denne uge placeret centrale steder i Vejle, Aalborg, Århus og Odense.

Allerede sidste onsdag blev figureerne indviet fire steder i hovedstaden, og ved den lejlighed sagde Dansk Flygtningehjælps generalsekretær, Andreas Kamm, at der lige nu er 1,6 millioner flygtninge i Sudans Darfur-provins.

Det er et stort problem, og det kan være svært at vise danskerne, hvor stort. Vi fortæller og forklarer og sætter tal på. Men disse kvindefigurer kan noget, som tal ikke kan - de sætter et billede på, der er svært at slippe, sagde Andreas Kamm.

1000 kroner for et liv

Pengene fra årets indsamling går blandt andet til flygtningekvinder og -børn samt til flygtninge i Darfur-provinsen. Her er 70.000 blevet dræbt og over to millioner har akut behov for nødhjælp. Dansk Flygtningehjælp har ansvaret for at uddele mædrationer i form af blandt andet mel, salt og olie til 150.000 flygtninge i Jabal Marre-området.

De frivillige indsamlere får en rute, det vil tage ca. tre timer at gå. Og i gennemsnit samler en indsamler ca. 1000 kr. i løbet af de tre timer.

Det er tankevækkende, at 1000 kr. er nok til at redde et menneskeliv, siger Niels Søndergaard.

Hvis man vil være indsamler på søndag, kan man melde sig direkte hos Niels Søndergaard på telefon 50 92 15 70 eller på mailadressen nielsfage@stofanet.dk.

Man kan også melde sig hos Dansk Flygtningehjælp på telefon 88 16 16 88.

Den 10 meter høje flygtningekvinde på Flakhaven. Foto: Alex Tran

Galschiøt-figur for en god sag

ODENSE - Forbipasserende på Flakhaven har i den forløbne uge kunnet se en 10 meter høj figur, der forestiller en afrikansk flygtningekvinde. Den er skabt af Odense-billedhuggeren Jens Galschiøt som optakt til Dansk Flygtningehjælps landsindsamling søndag i denne weekend.

Næstved Tidende

03-11-04

Flygtninge i 10 meters højde

KØBENHAVN: Som optakt til landsindsamlingen 14. november vil fire figurer med store kobbermasker beklædt med farverige klæder onsdag og torsdag sætte ansigt og krop på flygtningekvinder i verdens brændpunkter fra deres plads på henholdsvis Rådhuspladsen, Højbro Plads, Kulturvet i København og Toftegårds Plads i Valby.

Figurerne forestiller afrikanske flygtningekvinder og sætter dermed fokus på den humanitære katastrofe i Sudans Dafur-provins. Lige nu er der 1,6 millioner flygtninge i provinsen. Kvinder og børn udgør 80 procent af flygtningene. Pengene fra landsindsamlingen i år går bl.a. til disse kvinder og børn.

Kvindefigurerne er lavet af kunstneren Jens Galschiøt.

Mandag og tirsdag i næste uge står figurerne på Lille Torv i Århus, Gammel Torv i Aalborg, centralt i Vejle og på Flakhaven i Odense.

/ritzau/

14-11-04

Urban - Vest

04-11-04

PÅ HØJBRO PLADS står en ti meter høj kobbermaske. FOTO: JACOB SCHOU-NIELSEN

Kobberkvinder på pladserne

KØBENHAVN - En ti meter høj kvinde vækker i disse dage opsigt på Højbro Plads. Kvinden er en stof- og kobberskulptur, der symboliserer afrikanske flygtningekvinder og er opstillet i anledning af Dansk Flygtningehjælps landsindsamling 14. november. Pengene fra indsamlingen skal i år blandt andet gå til de 1,6 millioner flygtninge fra Sudans Dafur-provins.

Kvindeskulpturen er lavet af Jens Galschiøt, der også har lavet kvindeskulpturer til Rådhuspladsen, Kulturvet og Toftegårds Plads i Valby.

Ugeavisen Odense

10-11-04

GADE-SPEJLET

Tekst og foto: Hasse F

Flygtningehjælp

Den 10 meter høje figur skal sætte tankerne i gang hos byens borgere og motivere dem til selv at handle for verdens flygtninge. Forbipasserende opfordres derfor til at samle ind for Dansk Flygtningehjælp den 14. november, hvor der stadig mangler indsamlere, siger Andreas Kamm, generalsekretær i Dansk Flygtningehjælp om den kobbermaske beklædt med farverigt stof, der lige nu på Flakhaven sætter ansigt og krop på flygtningekvinder i verdens brændpunkter. Den odenseanske kunstner Jens Galschiøt har lavet ialt fire kvindefigurer, der efter premieren i København bl.a. foran Christiansborg (billedet), nu er sendt på landsturne - og altså bl.a. til Odense, hvor figuren dog har fået en anden farve. Figurerne illustrerer afrikanske flygtningekvinder og sætter fokus på den humanitære katastrofe i Darfur, hvor kvinder og børn udgør 80 procent af de mange flygtninge, forklarer Galschiøt. (Foto: Iben de Neergaard)

Globaliseringen er ikke en fremtidsvision, men et faktum. Den er lige her og nu. Men hvad vil Fyn med verden? Og hvad vil verden med Fyn?

FYN I VERDEN

Med Danmark i Verden ønsker DI at udbrede kendskabet til, hvad globaliseringen er. Gennem debat og dialog med enkeltpersoner og organisationer vil vi i fællesskab finde svar på, hvordan Danmark som nation løbende kan tilpasse sig globaliseringens udfordringer, så vi også i de næste mange år bliver ved med at være et af verdens rigeste samfund.

H.K.H. Kronprinsesse Mary · Borgmester Anker Boye · Kunster Jens Galschiøt · Erhvervs- og økonomiminister Bendt Bendtsen · Cheftræner Michael Laudrup

Fyn i verdensklasse

På Fyn er Mærsk Mc-Kinney Møller Institutet på Syddansk Universitet i Odense hjemsted for nogle af verdens førende eksperter i robotteknologi.

KAMP TIL STREGEN

Allerede på lang afstand står det klart for enhver, der besøger Syddansk Uni-

versitetet i Odense, at Mærsk Mc-Kinney Møller Institutet for Produktionsteknologi er noget særligt. Bygningen, der har kostet i omegnen af 50 millioner kroner, ligger i den bagerste ende af universitetets område, og er opført i lyse materialer og glas. Indenfor holder nogle af verdens førende eksperter i robotteknologi til. Her forskes i og udvikles avanceret robotteknologi, herunder software til computere.

Ambitionen er hele tiden at udvikle sig og at være helt fremme internationalt som et højteknologisk kraftcenter, som i samarbejde med erhvervslivet udvikler nye teknikker.

Netop nu arbejdes der på det epokegørende udviklingsprojekt Body Games, der har til formål at skabe fremtidens interaktive og intelligente legeplads. Det vil sige en legeplads, hvor avanceret teknik, som vi

kender den fra eksempelvis computerspil overføres til – og integreres i – den traditionelle legeplads.

Ny legeskultur

"Legeskulturen har forandret sig. Børn tiltrækkes af elektronisk legetøj og computere. De bruger ikke i samme grad som tidligere de traditionelle legepladser med gynger og vipper og rutschebaner. Det at lege er ofte meget stillesiddende, hvil-

ket blandt andet medfører problemer med fedme, også blandt børn og de helt unge. Med Body Games forsøger vi at integrere den traditionelle legeplads med elektroniske produkter og kunstig intelligens," forklarer Uffe Kock Wiil, der er professor i Software Engineering og leder af Institutet.

Microsoft er med

"Det handler om at smelte læring, leg og fysisk aktivitet sammen. Vi har for eksempel haft et eksperiment, hvor vi har udstyret børn med en håndholdt computer, en såkaldt PDA, som er programmeret til at føre børnene rundt i en fy-

sisk lokalitet, et hus, som om de bevæger sig rundt på en bane i et computerspil. Undervejs skal børnene løse forskellige opgaver for at komme videre i spillet, som for eksempel at hoppe i et bestemt mønster på elektroniske hinkefliser lavet af gummi" tilføjer han.

Den øvelse som Uffe Kock Wiil her refererer til er et pilotprojekt under Body Games som IT-giganten Microsoft har betalt for. Det går ud på, at børn bliver hovedpersoner i computer-

...dste inden for
...mråder, når vi
...globalt. På det
...andler vores
...styrke regio-
...ære brobygge-
...hvervslivet og
...på Fyn," me-
...Wiil.

...arbejder
...og
...pårken
...nen, at
...benytter
...r
...ministeriet
...amme
...har

FORTSÆTTES PÅ SIDE 7

Globalisering med hjertet på rette sted

Kunstneren Jens Galschiøt er en varm fortaler for globaliseringen, fordi den er en effektiv måde at fordele verdens velstand på. Men det er vigtigt, at vi ikke sælger ud af vores idealer, bare fordi produktionen af vores varer foregår på den anden side af jorden, siger han

GLOBALE IDEALER

Mange danskere med politiske rødder på den yderste venstrefløj er skeptiske overfor globaliseringen. Det gælder ikke kunstneren Jens Galschiøt, tværtimod.

"Jeg ser globaliseringen som en logisk måde at dele arbejdet og rigdommen på. Når vi flytter arbejdspladser til den tredje verden, er det faktisk en af de allerbedste måder at hjælpe de fattige på. Det er langt mere

effektivt end bistandsprojekter, der blot gør modtagerne passive," siger Jens Galschiøt.

På sit flere tusinde kvadratmeter store værksted i Odenses udkant samler han trådene i AIDOH, Art in Defense of Humanism, et netværk, der arbejder for at bringe moral ind i vores måde at behandle hinanden på. Og det er et tema, som er en konstant i Jens Galschiøts kunst. I haven bag værkstedet står et eksemplar af "Den indre svinehund", der gjorde Jens Gal-

schjøt verdensberømt i 1993. Statuen blev rejst i en række storbyer i protest mod racisme og intolerance. Siden er der kommet mange flere skulpturer med kontante politiske budskaber til. Blandt andre Skamstøtten, der forestiller fortvivlede mennesker viklet ind i hinanden. Den blev første gang opstillet i Hong Kong i 1997, for at minde om massakrerne på Den Himmelske Freds Plads og har siden stået i Mexico, Brasilien og Tyskland.

Jens Galschiøt laver politisk kunst. Han har f.eks.

lavede en tro kopi af Frihedsgudinden med tyk, sort røg kommende op af faklen og med budskabet "Freedom to Pollute" indgraveret på gudindens stentavle.

Ikke ukritisk

Det er på grund af følelserne for verdens fattige, at han taler varmt for globaliseringen. Han gør det imidlertid ikke ukritisk.

"Globaliseringen er en realitet, som vi ikke kan komme uden om, og jeg mener, at processen potentielt gavner de fattige, men kun hvis

vi tager ansvar for at gøre det ordentligt. Vi skal ikke forlange, at lønmodtagerne i de fattige lande har de samme vilkår som i Danmark, de har deres fattigdom at sælge, og det er derfor, de kan tiltrække arbejdspladser, men vi skal give dem ordentlige vilkår. Og virksomhederne har mulighederne for virkelig at gøre en forskel, ved at give dem langt bedre vilkår, end de ellers ville have haft," siger Jens Galschiøt, der også peger på retten til at organisere sig og ytringsfrihed som områder,

hvor de vestlige virksomheder har mulighed for at påvirke vilkårene for de fattige i en god retning.

"Vi repræsenterer en kultur med nogle idealer. Dem skal vi også selv kunne leve op til. Vi postulerer hele tiden, at vi handler ud fra nogle værdier, men nogle gange fravælger vi principperne til fordel for den hurtige profit," siger Jens Galschiøt.

I Jens Galschiøts have står mange skulpturer med kontante politiske budskaber om globaliseringen

Globalisering med hjertet på rette sted

Kunstneren Jens Galschiøt er en varm fortaler for globaliseringen, fordi den er en effektiv måde at fordele verdens velstand på. Men det er vigtigt, at vi ikke sælger ud af vores idealer, bare fordi produktionen af vores varer foregår på den anden side af jorden, siger han

GLOBALE IDEALER

Mange danskere med politiske rødder på den yderste venstrefløj er skeptiske overfor globaliseringen. Det gælder ikke kunstneren Jens Galschiøt, tværtimod.

"Jeg ser globaliseringen som en logisk måde at dele arbejdet og rigdommen på. Når vi flytter arbejdspladser til den tredje verden, er det faktisk en af de allerbedste måder at hjælpe de fattige på. Det er langt mere

effektivt end bistandsprojekter, der blot gør modtagerne passive," siger Jens Galschiøt.

På sit flere tusinde kvadratmeter store værksted i Odenses udkant samler han trådene i AIDOH, Art in Defense of Humanism, et netværk, der arbejder for at bringe moral ind i vores måde at behandle hinanden på. Og det er et tema, som er en konstant i Jens Galschiøts kunst. I haven bag værkstedet står et eksemplar af "Den indre svinehund", der gjorde Jens Gal-

schjøt verdensberømt i 1993. Statuen blev rejst i en række storbyer i protest mod racisme og intolerance. Siden er der kommet mange flere skulpturer med kontante politiske budskaber til. Blandt andre Skamstøtten, der forestiller fortvivlede mennesker viklet ind i hinanden. Den blev første gang opstillet i Hong Kong i 1997, for at minde om massakrerne på Den Himmelske Freds Plads og har siden stået i Mexico, Brasilien og Tyskland.

Jens Galschiøt laver politisk kunst. Han har f.eks.

lavede en tro kopi af Frihedsgudinden med tyk, sort røg kommende op af faklen og med budskabet "Freedom to Pollute" indgraveret på gudindens stentavle.

Ikke ukritisk

Det er på grund af følelserne for verdens fattige, at han taler varmt for globaliseringen. Han gør det imidlertid ikke ukritisk.

"Globaliseringen er en realitet, som vi ikke kan komme uden om, og jeg mener, at processen potentielt gavner de fattige, men kun hvis

vi tager ansvar for at gøre det ordentligt. Vi skal ikke forlange, at lønmodtagerne i de fattige lande har de samme vilkår som i Danmark, de har deres fattigdom at sælge, og det er derfor, de kan tiltrække arbejdspladser, men vi skal give dem ordentlige vilkår. Og virksomhederne har mulighederne for virkelig at gøre en forskel, ved at give dem langt bedre vilkår, end de ellers ville have haft," siger Jens Galschiøt, der også peger på retten til at organisere sig og ytringsfrihed som områder,

hvor de vestlige virksomheder har mulighed for at påvirke vilkårene for de fattige i en god retning.

"Vi repræsenterer en kultur med nogle idealer. Dem skal vi også selv kunne leve op til. Vi postulerer hele tiden, at vi handler ud fra nogle værdier, men nogle gange fravælger vi principperne til fordel for den hurtige profit," siger Jens Galschiøt.

I Jens Galschiøts have står mange skulpturer med kontante politiske budskaber om globaliseringen

12-11-04

Tårn- høj 1014 bøn fra Darfur

Af Ivar Juel Nordentoft

ijn@fyens.dk

CENTRUM: Der mangler indsamlere til Dansk Flygtningehjælp, som vil rejse penge til arbejdet for fordrevne mennesker i Darfur-provinsen i Sudan.

En menneskelig katastrofe er en realitet i området, hvor krig, ødelagt høst og sult koster tusinder af mennesker livet.

70.000 mennesker er blevet dræbt, og knap to millioner mennesker frister en ussel tilværelse på flugt fra krigen.

For få har meldt sig

Det vil Dansk Flygtningehjælp gøre noget ved, men det kniber med indsamlere til landsaktionen 14. november. Alene i Odense er der indsamlingsbøsser til 150 personer, som man ikke har fundet endnu.

Kunstneren Jens Galschiøt har lavet en skulptur af en ti meter høj sultkvinde, og den er iklædt løsthængende tøj af Odense Beklædningsfagskole.

Nu står en af tre skulptursøstre på Flakhaven som en reklamesøjle, der skal få folk til at støtte landsindsamlingen og øge folks bevidsthed om, at der er medmennesker, der lider nød i en anden verdensdel.

450 mangler på Fyn

På Fyn mangler der hele 450 indsamlere. Det samme var tilfældet sidste år, og derfor gør Dansk Flygtningehjælp i år lidt mere ud af at få folk i tale.

Hvis man vil samle ind, kan man henvende sig på www.flygtninge.dk/indsamler, ligesom man kan ringe til Dansk Flygtningehjælp på 33735180 og melde sig.

Jens Galschiøt har tidligere haft problemer med tyverier af hans skulpturer. Der er forsvundet afrikanske "Sulddrenge" ved kulturfestivaler, og han har mistet værker for flere hundrede tusinde kroner.

Mon nogen stikker af med den ti meter høje dame her?

Jens Galschiøt på Flakhaven med sin afrikanske sultkvinde, der er klædt på af Odense Beklædningsfagskole.

Dansk Flygtningehjælp mangler 450 indsamlere på Fyn, heraf 150 i Odense til indsamlingen 14. november.

FOTO: JOHN FREDY

Flygtninge i 10 meters højde 1014

KØBENHAVN: Som optakt til landsindsamlingen 14. november vil fire figurer med store kobbermasker beklædt med farverige klæder onsdag og torsdag sætte ansigt og krop på flygtningekvinder i verdens brændpunkter fra deres plads på henholdsvis Rådhuspladsen, Højbro Plads, Kulturvet i København og Toftegårds Plads i Valby.

Figurerne forestiller afrikanske flygtningekvinder og sætter dermed fokus på den humanitære katastrofe i Sudans Darfur-provins. Lige nu er der 1,6 millioner flygtninge i provinsen. Kvinder og børn udgør 80 procent af flygtningene. Pengene fra landsindsamlingen i år går bl.a. til disse kvinder og børn.

Kvindefigurerne er lavet af kunstneren Jens Galschiøt.

Mandag og tirsdag i næste uge står figurerne på Lille Torv i Århus, Gammel Torv i Aalborg, centralt i Vejle og på Flakhaven i Odense.

/ritzau/

Ugeavisen Vejleposten

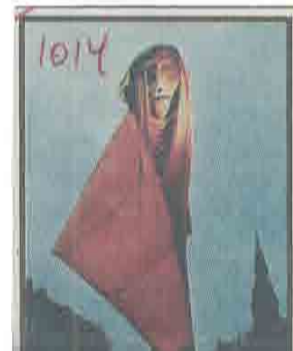
10-11-04

Flygtninge 1014 i 10 meters højde

Hvis det er for nemt at skyde billederne af verdens flygtninge fra sig, når de toner frem på tv-skærmen, så er det straks sværere at undgå billedet, hvor Dansk Flygtningehjælp har opstillet en 10 meter høj kvindefigur på Kirketorvet i Vejle som optakt til landsindsamlingen den 14. november.

En to meter høj kobbermaske beklædt med farverigt stof vil frem til i morgen sætte ansigt og krop på flygtningekvinder i verdens brændpunkter fra dens plads på Kirketorvet i Vejle. Figuren illustrerer afrikanske flygtningekvinder og sætter fokus på den humanitære katastrofe i Darfur, hvor kvinder og børn udgør 80

% af de pt. 1,6 mio. flygtninge. Værket er lavet af kunstneren Jens Galschiøt med sponsorstøtte fra MTHøjgaard, Seelight og Beklædningsfagskolen, Odense Håndarbejdsseminarium.

PÅ HØJBRO PLADS står en ti meter høj kobbermaske. FOTO: JACOB SCHOU NIELSEN

Kobberkvinder på pladserne

KØBENHAVN: En ti meter høj kvinde vækker i disse dage opsigt på Højbro Plads. Kvinden er en stof- og kobberskulptur, der symboliserer afrikanske flygtningekvinder og er opstillet i anledning af Dansk Flygtningehjælps landsindsamling 14. november. Pengene fra indsamlingen skal i år blandt andet gå til de 1,6 millioner flygtninge fra Sudans Darfur-provins.

Kvindeskulpturen er lavet af Jens Galschiøt, der også har lavet kvindefigurer til Rådhuspladsen, Kulturvet og Toftegårds Plads i Valby.

Urban - Midtvest

04-11-04

09-11-04

Bladgruppe..... Dagblad
 Oplagstal..... 20.000
 Læsertal..... 65.000
 Udgivelsessted Fyn

FORTSAT FRA FORSIDEN...

spilslignende historier. En historie programmeres ind i PDA'en. PDA'en ved hele tiden, hvor børnene befinder sig. Både historien og den fysiske legeplads ændrer sig alt efter, hvor bør-

nene går hen. På den måde kan børnene påvirke historiens gang.

Blandt de bedste i verden

Instituttet har et godt ry. Det er blandt de bedste i verden og tiltrækker studerende helt fra Kina. I alt bruger

300 studerende instituttet.

"Vores styrke er, at vi fokuserer på vores kernekompetencer, som er softwareteknologi, robotteknologi og moderne kunstig intelligens. Det tror jeg er nødvendigt for et land som Danmark, at vi satser på

at blive de bedste inden for få udvalgte områder, når vi skal klare os globalt. På det lokale plan handler vores indsats om at styrke regionen. Vi skal være brobygger imellem erhvervslivet og universitetet på Fyn," mener Uffe Kock Wiil.

Fakta om Body Games

Body Games er et samarbejde imellem Mærsk Mc-Kinney Møller Institutet og virksomheden Kompan, som i mange år har forsynet alverdens legepladser med legeredskaber. Medieinnovatoriet på Danmarks Pædagogiske Universitet, DPU, der samler DPUs ekspertise i læring, pædagogik og digitale medier. Mads Clausen Institutet for Product Innovation på

Syddansk Universitet i Sønderborg, der arbejder med brugerorienteret design, software og matematisk modellering. Og oplevelsesparken Danfoss Universe på Als, hvor det er planen, at der i 2005 skal bygges en legeplads, som benytter elementer fra Body Games. Projektet har yderligere fået tre millioner kroner fra Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling. Samme beløb som Kompan og Danfoss Universe har skudt i projektet tilsammen.

H.K.H. Kronprinsesse Mary · Borgmester Anker Boye · Kunster Jens Galschiøt · Erhvervs- og økonomiminister Bendt Bendtsen · Cheftræner Michael Laudrup

Fyn i verdensklasse

På Fyn er Mærsk Mc-Kinney Møller Institutet på Syddansk Universitet i Odense hjemsted for nogle af verdens førende eksperter i robotteknologi.

universitet i Odense, at Mærsk Mc-Kinney Møller Institutet for Produktionsteknologi er noget særligt. Bygningen, der har kostet i omegnen af 50 millioner kroner, ligger i den bagerste ende af universitetets område, og er opført i lyse materialer og glas. Indenfor holder nogle af verdens førende eksperter i robotteknologi til. Her forskes i og udvikles avanceret robotteknologi, herunder software til computere.

Ambitionen er hele tiden at udvikle sig og at være helt fremme internationalt som et højteknologisk kraftcenter, som i samarbejde med erhvervslivet udvikler nye teknikker.

Netop nu arbejdes der på det epokegørende udviklingsprojekt Body Games, der har til formål at skabe fremtidens interaktive og intelligente legeplads. Det vil sige en legeplads, hvor avanceret teknik, som vi

kender den fra eksempelvis computerspil overføres til – og integreres i – den traditionelle legeplads.

Ny legeskultur

"Legeskulturen har forandret sig. Børn tiltrækkes af elektronisk legetøj og computere. De bruger ikke i samme grad som tidligere de traditionelle legepladser med gynger og vipper og rutschebaner. Det at lege er ofte meget stillesiddende, hvil-

ket blandt andet medfører problemer med fedme, også blandt børn og de helt unge. Med Body Games forsøger vi at integrere den traditionelle legeplads med elektroniske produkter og kunstig intelligens," forklarer Uffe Kock Wiil, der er professor i Software Engineering og leder af Institutet.

Microsoft er med

"Det handler om at smelte læring, leg og fysisk aktivitet sammen. Vi har for eksempel haft et eksperiment, hvor vi har udstyret børn med en håndholdt computer, en såkaldt PDA, som er programmeret til at føre børnene rundt i en fy-

sisk lokalitet, et hus, som om de bevæger sig rundt på en bane i et computerspil. Undervejs skal børnene løse forskellige opgaver for at komme videre i spillet, som for eksempel at hoppe i et bestemt mønster på elektroniske hinkefliser lavet af gummi" tilføjer han.

Den øvelse som Uffe Kock Wiil her refererer til er et pilotprojekt under Body Games som IT-giganten Microsoft har betalt for. Det går ud på, at børn bliver hovedpersoner i computer-

KAMP TIL STREGEN

Allerede på lang afstand står det klart for enhver, der besøger Syddansk Uni-

Kvægmarked på Sortebrødre Torv længe før Fyens Forum blev opført i 1930'erne. Billedet er taget omkring 1910, da kvæghandelen stod foran flytning til det nye Odense Kvægtorv på Rugårdsvej. I mange år derefter fortsatte grisehandlerne med at mødes på Sortebrødre Torv. (Stadsarkivet)

H. LØNBORG FOTO

Kortvarigt liv til gammelt torv

SORTEBRØDRE: Meget gamle dage indtager central plads

Sortebrødre Torv finder kortvarigt tilbage til fortiden med decembers spejltelt med gøgl, tivoli og musik. I de kommende to weekender er der julemarked i det historiske kvarter.

FOTO: JØRGEN HANSEN

Af **John Borgkilde**
jbo@fyens.dk

CENTRUM: Med spejltelt, underholdning, musik, gøgl, tivoli med klassiske forlystelser og markedsboder som i gamle dage, er Sortebrødre Torv for en stund centrum.

Ellers var det som om, at det stille torv for længst havde lært at leve som bylivets grimme ælling. Trods den placeringen midt i det attraktive eventyrkvarter.

Nu kommer pladsen igen til ære og værdighed. Her, hvor det oser af byhistorie, der overgår alle andre pladser i Odense.

Det var her, at Sortebrødrene, de lærde munke, slog sig ned for 750 år siden og flinke folk, som de var, øste de af deres viden til folk ude i byen og til dem, der søgte tilflugt på klostret, der blev jævnet med mulden ved reformationen.

Digterens rolle

En lille-tilfældigt placeret mindeplade mellem brostenene afslører, at der her, cirka 550 år senere, åbnede Det odenseiske danske National-Theater, det senere Odense Theater. Ved premieren, den 18. november 1796, oplevede teaterpublikum for første gang herhjemme en forestilling, det var "Gulddaasen" af Chr. Olufsen, fremført på dansk.

Her på denne plads stiftede skomagerens søn Hans Christian første bekendtskab med teatre, da han kort før sin syvårs fødselsdag sneg sig indenfor. Og endnu samme år fik han - helt uden replikker - lov at spille med som statist i August von Kotzebues stykke "Husitterne eller Naumburgs belejring". Det var den spæde start til et langt livs eventyr.

Teatret flyttede til Jernba-

negade i 1914, og huset lå her, i stærkt forfald, indtil det brændte i 1922. En epoke gik op i røg.

Moderne tider

Nu om dage huser Sortebrødre-torvet, bortset fra de to ugentlige torvedage, turister, der vandrer fra busserne til museet, der for 100 år siden åbnede til ære for H.C. Andersen. Eller også er det værtshusenes, HCA-hotellens eller kasinos gæster, der indtager pladsen.

Det mest vovede, der er sket i årtier, er billedhugger Niels Guttormsens farverige spiralskulptur, der takket være midler fra Albani Fonden blev rejst i 1987, og som siden har været genstand for odenseanernes debat.

Og lige nu ser det ud til, at byens kontroversielle kunstner Jens Galschiøts Fortællerbrønd får plads her. Så er der ikke plads til spiralen, og så er det op til fonden, hvis direktør Leif Typkær, der bor på torvet, skal spørges først.

Men det er en helt anden historie. Det ikke første gang, den brostensbelagte og platan-omkransede torveplads er markedsplads med gøgl, telte, gynger og karusseller.

I 1920'erne og 1930'erne var der livlig kvægmarked her, hvor landmændene kom ind fra landet for at sælge deres heste, grise og køer.

Larsen for anden gang

I 30'erne åbnede udstillings- og koncerthuset Fyens Forum, der frem til nedrivningen 1978, var en integreret del af torvemiljøet. En af de sidste begivenheder her, den 20. januar 1978, var da superbandet Gasolin gav koncert med Kim Larsen i den karismatiske front.

Når Kim Larsen fredag-

Det gamle Teater på Sortebrødre Torv lå med facaden mod syd, ned mod Overgade. Det var oprindeligt opført i 1790'erne, men ombygget flere gange. I 1840'erne udbyggede man med snoreloft, hvad man kan se af tagkonstruktionen til venstre, og sidst i 1800-tallet fik man på foranledning af den indflydelsesrige etatsråd Lotze sat en ny facade på teatret. Så undgik man at bygge nyt i nogle år. Billedet er fra begyndelsen af 1900-tallet, mulligvis efter lukningen af teatret i 1914. (Stadsarkivet)

lørdag optræder i Spejlteltet, i en 26 år ældre, men livsfrisk udgave, er ringen sluttet.

Der er et tæt historisk sammenhæng med spasmager Søren Østergaards gamle velbevarede cirkus, der i al sin pomp og pragt nok skal blive H.C. Andersen Julemarkedets tilløbsstykke. Sortebrødre Torv var i årtier den ypperste tivoli-markedsplads på Fyn.

Sprogøes minder

I Ove Sprogøes barndomsminde fra fødebyens 1920'ere skriver han (Odensebogen 1994) blandt andet:

"Ovre på Sortebrødre Torv var der om sommeren Skt. Knuds Marked med gynger, karuseller, lykkehjul og meget andet. Jeg var fascineret af sabelslugeren, mavedanserinden og dyrene med to hoveder som vi havde svært ved at forstå. Om det var noget, de lavede, eller om det bare var sådan. Jeg kan huske, at professor Labri optrådte i jaket

og høj hat. Han var utrolig og mystisk, når han med sin vovvittige tungefærdighed lokkede odenseanerne ind i sit telt for ti øre i entré. Det var fantastisk, når han optrådte med, at vi skulle se Odense by Night. Det viste sig, der var klippet et hul i teltdugen, hvor vi én efter én skulle kikke ud gennem hullet - og Labri proklamerede, at man så kunne se Odense eller ihvertfald Sortebrødre Torv by Night. Vi grinede hele vejen ud og det var vist mit første møde det absurde teater".

Nu er det så en af hans kolleger, Søren Østergaard, der dukker op med gøgl, der såmænd godt kunne have været med dengang Labri præsenterede den oversavede dame - som kun fik halv løn.

● John Borgkilde, journalist på Odense-redaktionen, har et indgående kendskab til byen. Bl.a. har han det store overblik over Sortebrødre Torv. Han bor i en lejlighed på tredje sal lige ud til torvet.

Kulturkanon skal ikke styres af staten

Smagsdommeri I

Den borgerlige regering er ved at skabe en farlig præcedens med hensyn til den borgerlige kulturkamp, som regeringen åbenbart mener skal føres for statslige midler og gennem statslige kanaler frem for i en fri debat. I disse tider, hvor populærkulturen er fyldt med vulgært og fladt sprog, kan man kun sympatisere med forsøget på at fremhæve tidligere tiders kultur, som i mange tilfælde forekommer usammenligneligt raffineret i forhold til vore dages.

Problemet med den af regeringen foreslåede kulturkanon er, at den er styret af staten. Kunst, kultur og folkelighed bør styre staten, ikke omvendt. Hvad der er god kunst, skal bestemmes af befolkningen, ikke af bureaukrater og politisk udpegede kransekagefigurer. Statslig involvering i kulturlivet er decideret udemokratisk og usympatisk.

At være borgerlig er også at være ydmyg overfor sit hverv - specielt når det er skænket af folket. Hvem er Brian Mikkelsens venner derfor til at fortælle os, hvad der er god kunst, og hvilken kunst vi har tilfælles? Hvad vedkommer det egentlig os, at nogle fine mennesker i kulturparnasset er blevet enige om, hvad de synes er god kunst? Og hvorfor skal vi betale til det?

Af David Karsbøl
Cand.polit.

Selv hvis det overhovedet mod forventning skulle lykkes Brian Mikkelsen at samle mere end to forfattere, musikere og kunstkritikere som nærede et borgerligt grundsynspunkt, kan man stille spørgsmålet, hvad der vil ske den dag, vælgerne vælger nogle andre til at tale ned til dem. Hvis der skabes præcedens for, at kulturkanoner er skabt og defineret af den til enhver tid siddende regering, vil kulturkanonen være det første, en ny kulturminister vil ændre på. Man kan nemt forestille sig, hvordan det vil krible i den ulidelige Mette Frederikssens fingre for at omdefinere Danmarks kulturkanon til at omfatte Carsten Jensens, Klaus Ribbjergs og Martin Andersen Nexø's forfatterskaber, Røde Mors musik og Jens Galschiøts Christophersens svinehund den dag, hun står til at blive minister.

En sund borgerlig kulturpolitik består i at blande sig uden om kulturen i det hele taget. Det involverer, at man tager støtten fra alle Politiken-læsernes små, intime, kulturradikale teaterforestillinger og latterlige selviscenesættelser. Hvad venter Brian Mikkelsen på? Alle de mennesker, som er involveret i »moderne kunst«, kunne alligevel aldrig drømme om at stemme på ham. Tværtimod tøver de ikke med at portrættere ham som en kulturel mørkemand. Derfor bør kulturministeren rette kulturkanonen på Socialdemokraterne og ikke på sin egen fod.

Kulturministerens elitære folkegave

Smagsdommeri II

Brian Mikkelsen vil forære danskerne en national kulturkanon, som skal indfange vores fælles kulturarv og binde et bånd mellem fortiden, nutiden og fremtiden.

Professorer og rektorer står på nakken af hinanden for at udpege de 12 vigtigste værker, som skolebørnene skal have ind med skeer, og vi andre skal have i »folkegave« som bog og DVD.

Godt, at sportsminister Brian Mikkelsen er blevet opmærksom på den danske kulturarv. Men hans projekt er både elitært og indskrænket, når målet er at indfange dansk kulturhistorie og folkearv.

Har skolebørn mere nytte af at se en film af Dreyer (for tung selv for DR2) eller høre en plade med Carl Nielsen, end at tage på udflygt til Tuse Kirke og se kalkmalerier?

Ministerens kulturforståelse stammer fra dengang, hvor bedsteborgere

Af Pernille Møll
Folketingskandidat,
Kristendemokraterne

talte fransk og ikke dansk. Det intellektuelle, internationale og virkelighedsfjerne bliver endnu engang ophøjet i forhold til almindelig dansk kultur og kvalitet.

Lad i stedet den nationale kulturkanon handle om:

Møbelkunst, kunsthåndværk (vævning, kniplinger, broderi, smykkekunst og keramik), folkeviser, salmer, eventyr, skibsbyggeri, husbyggeri, landbrug, humor, højskoler og andelsfællesskaber. Fortæl historien bag det danske smørrebrød eller kunsten at fabrikere næringsrig og appetitlig kost af fødevarer, som kan opbevares og konserveres hele vinteren.

Hvis ministerens smagsdommere træder ned fra deres glasloft og tager fat på at formidle kulturarvens kvalitet ud fra et brugbarheds- og væsentlighedskriterium, så kommer kvindernes bidrag automatisk med. Og børnenes viden og læsefærdigheder styrkes, fordi historien bliver sjov og vedkommende.

Hvis ministerens smagsdommere træder ned fra deres glasloft og tager fat på at formidle kulturarvens kvalitet ud fra et brugbarheds- og væsentlighedskriterium, så kommer kvindernes bidrag automatisk med. Og børnenes viden og læsefærdigheder styrkes, fordi historien bliver sjov og vedkommende.

Berlingske Tidende

13-12-04

GALSCHIØT MØDER BOYE

Kunsten er også til for at provokere, siger billedhuggeren JENS GALSCHIØT, der tirsdag 4. januar for en gang skyld kan få lov til at hilse på borgmester ANKER BOYE i byens hus. Anledningen til sammenkomsten på Rådhuset er ferniseringen på "Stemmer fra Betonen", en interaktiv vandrestilling som Galschiøt er meget engageret i. (jb.)

SCHIØT's miniature-skulptur af Fortællerbrønden, der står foran Rambusch på Flakhaven, er blevet så kendt en bestanddel af bybilledet, at såvel fynboer som turister er begyndt at bruge den som ønskebrønd.

CLAUS SCHØNE fra læderbutikken Rambusch fortæller, at der i den senere tid er smidt mange penge i det rindende vand, og at han er hurtigt med at fiske dem op så ingen lokkes til at snuppe dem - penge går direkte til folkeindsamlingen til den store fortællerbrønd, siger han. (jb.)

OGSÅ ØNSKEBRØND

Kunstneren JENS GAL-

Fyens Stiftstidende, søndag

26-12-04

Fyens Stiftstidende

02-12-04

Slut med festuger i Aarup

FORBI: Gruppen bag Fest- & Kulturugen er løbet tør for idéer

Af Brian Ravn
ravn@fyens.dk

AARUP: Efter fire vellykkede Fest- & Kulturuger i Aarup, siger mændene bag nu farvel og tak. Ikke fordi de er sure eller fordi de mener, at Fest- & Kulturugen er en dårlig idé. De er slet og ret løbet tør for gode idéer, siger Kjeld Alsholm, der er en af bagmændene.

- Det har hele tiden været en af grundtankerne, at vi skulle komme med en knaldgod nyhed, hver gang vi blændede op for en ny festuge. Og nu er vi efterhånden nået dertil, at vi der sidder i gruppen ikke har flere skud i bøssen. Så

der må nye og yngre kræfter til, siger Kjeld Alsholm, der sammen med Claus Jacobsen, Kurt Larsen og Ib Frederiksen har været med hele vejen.

De fire håber at andre vil melde sig, til at køre projektet videre, så der også kommer en kulturuge i 2006 - som der skulle efter planen.

- Vi vil meget gerne hjælpe interesserede videre. Vi har en hvidbog til afviklingen af sponsorykkeløbet, der giver det økonomiske fundament. Og det skal folk, der måtte have mod på at køre projektet videre vide: Vi har altid mødt en kæmpeopbakning både fra erhvervsliv og almindelige

FEST- & KULTURUGEN

Aarup Fest- & Kulturuge blev i sin tid stiftet som et alternativ til de mere traditionelle byfester rundt om på Fyn.

FAKTA

I starten var der stor vægt på kulturen med diverse udstillinger og de seneste par gange har skulpturer af Jacob Haugaard og Jens Galschiøt skabt stor debat i Aarup og omegn.

Fest- & Kulturugen har været afviklet hvert andet år siden 1998.

borgere, når der skulle rejses penge til Fest- & Kulturugen, siger Claus Jacobsen.

Der hvor, det har knebet

med opbakningen, har været noget af det praktiske arbejde med kulturugen skulle udføres.

- I begyndelsen var vi 11-12 stykker i gruppen bag, men sidste gang var det skrumpet ind til 5-6 stykker. Og så trækker det lige pludselig tænder ud. Også selv om det er sjovt at arbejde med. For vi har vitterligt haft mange sjove timer sammen. Vi har også kunnet mærke på sportsklubben og spejderne, at de har haft sværere og sværere ved at få folk til at løse de opgaver som de har påtaget sig, siger Ib Frederiksen, der i sin tid gik med i arbejdet, fordi han mente der skete for lidt i Aar-

up. - Og jeg havde så den holdning, at hvis man mente, der skulle ske noget mere, så måtte man selv hjælpe til med at få tingene til at ske. Og jeg håber at der sidder nogen rundt om i Aarup nu, der mener der samme. Der er brug for en gruppe af ildsjæle, siger Ib Frederiksen.

- Om ikke andet så håber vi, at der er nogen der er interesseret i at overtage cykkeløbet, så vi hvert andet år kan sikre nogle penge til kultur og til ungdomsarbejdet i idrætsklubberne. Man kunne eventuelt lade cykkeløbet drive videre som en fundats, der blandt andet bakker op om koncerter på Industrien og

lignende, foreslår Kjeld Alsholm.

Gruppen bag Fest- & Kulturugen kan glæde sig over, at deres arbejde har ført til to succes'er. Dels det årlige sankthans-arrangement og dels det noget mere underlødige projekt Aarup Skydebjerg Airways (ASA), der kæmper for flyversjusser til alle medlemmer - samt for oprettelsen af en international lufthavn i Skydebjerg. Hvad der skal ske med ASA står endnu hen i det uvisse.

- Men det har vi ikke helt begravet endnu. Det kommer formentlig til at fortsætte i en eller anden form, siger Kjeld Alsholm.

Ønske om reaktion fra kulturlivet

mikeren og yttøren Farshad olghi opfordrer mtrædende kultursoner til at stå m i kampen mod ror efter mordet på a hollandske ninstruktør Theo a Gogh. Blandt turpersonerne er forståelse for, at ikke har været ktioner i Danmark.

MORDET I HOLLAND LOUISE TOFTEBJERG

Mordet på filminstruktør o van Gogh i sidste uge i land var et udtryk for or. Det sagde debattør og uiker Farshad Kholghi på oens P1 i mandags, og opfordrede kulturperso som Marianne Jelved (R) Lars von Trier til at stå est i kampen mod religi- errorisme frem for ham eller andre, der i forve- er tydelige i debatten. arianne Jelved har dog noget behov for at stå a, da det aldrig har været Radikale Venstres poli- at arrangere fakkeloftog andre demonstrationer. eg er meget glad for den d, han viser. Men hvis skal forstås som en kri- synes jeg, at det er skudt i. Vi arbejder i forvejen lig hårdt for kampen i brud på de europæiske meskerettigheder t.,« siger Marianne Jel- un reagerede med »afsky

og rædsel«, da hun hørte om mordet på Theo van Gogh. »Jeg synes, at det er lige så forfærdeligt, som det var, da Anna Lindh blev myrdet. Et- hvert mord er forfærdeligt, men når det har politiske undertoner og overtoner, får det en ekstra dimension,« si- ger hun.

Inspireret af van Gogh

Billedhuggeren Jens Galschøit har ofte provokeret med sin kunst. Mange ken- der hans store bronzeskulp- turer af svinehunde og hans julenissesulpturer af udsul- tede mennesker. Han er ikke overrasket over, at der ikke har været en folkelig de- monstration.

»Det er klart, at der ikke er reaktioner i Danmark som dem, man ser i Holland. Mordet foregik jo der. Det har intet at gøre med, at det er en muslim, der har slået ham ihjel.

Der bliver desværre slået både højre- og venstreorien- terede ihjel hver dag. Og danskerne laver da heller ik- ke fakkeloftog, hver gang der dræbes en venstreorien- teret i Kina eller Mellem- østen,« siger han og peger på, at det er mediernes an- svar ikke kun at fokusere på enkelte rabiate synspunkter.

Jens Galschøit arbejder gerne i konfliktområder i Sydamerika, Kina og Mel- lemøsten - og på hans værk- sted står modellen til en skulptur af tre nøgne kvin- der med kvindeundertryk- kende citater fra Koranen, det nye og det gamle testa- mente fra Bibelen ridset ind i ryggen. Theo van Goghs film inspirerede ham til at lave skulpturen.

»Det er fælles for funda-

Fotos: AP

Man kan aldrig forhindre den slags mord, men man kan gøre meget for, at debatklimate og den nationale debatmentalitet holder sig inden for rimelighedens grænser.

Debattør Georg Metz

Anna Lindh var fra vores naboland og en charmerende og klog kvinde. Det er ikke det samme med Theo van Gogh. Mordet på Pim Fortuyn har desuden givet os en fornemmelse af, hvad der sker i Holland.

Forfatteren Ebbe Kløvedal Reich

DEMONSTRATION FØR BEGRAVELSEN - I går blev den myrdede filminstruktør Theo van Gogh begravet i Holland, hvor der har været kraftige reaktioner på mordet. Allerede på dagen for mordet gik 20.000 spontant gennem gaderne i Amsterdam i bestyrtelse og i protest mod det skete, og kort før begravelsen blev der demonstreret for religi- øs tolerance. En deltager gik med både det hollandske og det marokkanske flag. Morderen har dobbelt hollandsk-marokkansk statsborgerskab. Siden trak storskærmen uden for kirken, hvor begravelses- ceremonien fandt sted, mange tilskuere.

Hvis det skal forstås som en kritik, synes jeg, at det er skudt forbi. Vi arbejder i forvejen utrolig hårdt for kampen mod brud på de europæiske menneskerettigheder m.m.

Folketingsmedlem Marianne Jelved (R)

Det er klart, at der ikke er reaktioner i Danmark som dem, man ser i Holland. Mordet foregik jo der. Det har intet at gøre med, at det er en muslim, der har slået ham ihjel.

Billedhuggeren Jens Galschøit

mentalismen uanset om den er kristen, ortodoks, jødisk eller muslimsk. De monotei- stiske religioner tilbeder én gud og taler krigerisk om så- kaldte vantro og er kvinde- undertrykkende,« siger Jens Galschøit, der ikke frygter overgreb, da han udfordrer alle parter.

Fra nabolandet

Forfatter Ebbe Kløvedal Reich ser ligesom Farshad Kholghi også mordet som en form for terrorisme. Men han kan godt forstå, at vi ik- ke reagerer, som vi for ek- sempel gjorde, da Anna Lindh blev dræbt.

»Anna Lindh var fra vores naboland og en charmeren- de og klog kvinde. Det er ik- ke det samme med Theo van Gogh. Mordet på Pim Fortuyn har desuden givet os en fornemmelse af, hvad der sker i Holland,« siger han.

Altid risiko

Ebbe Kløvedal Reich peger på, at det ikke er første gang i europæisk historie, at det har været forbundet med ri- siko at tale om religion, og det må vi lære at leve med.

»Man kan ikke sætte grænser for, hvordan vi taler om religion. Inden for det almindelige retssystem skal der naturligvis gøres så me- get som muligt, men den største risiko er, at vi kom- mer til at ligne en politistat af angst for terror,« siger Eb- be Kløvedal Reich.

Naturligt

Journalist og debattør ved dagbladet Information, Ge- org Metz, fordømmer mor- det på Theo van Gogh, men mener ikke, at man kan sammenligne det med mor-

det på for eksempel Anna Lindh i Sverige og den mediedækning, der fulgte.

»Anna Lindh var vores na- bos udenrigsminister og en folkekær politiker. Jeg tror ikke, at mange kendte Theo van Gogh før, så den mang- lende reaktion er der ikke noget mærkeligt ved,« siger han.

Han ser mordet som et ud- slag af samfundsdebatten i Holland og tror, at det hæn- ger sammen med, at deba- ten er blevet mere og mere betændt.

Platform for vold

»Man beskylder muslimer for flere og flere forfærdelige ting, og når stemningen er sådan, ser man ofte, at det ikke gør så meget, at man tyr til vold. Så får forskellige ekstreme bevægelser en plat- form, hvor de kan udtrykke sig,« siger Georg Metz og sammenligner det med mord på aborttilhængere i USA.

»Man kan aldrig forhindre den slags mord, men man kan gøre meget for, at deba- tklimate og den nationale de- batmentalitet holder sig in- den for rimelighedens græn- ser. Det ville betyde, at der ikke ville være et klima for, at sådan noget kunne ske,« siger han og opfordrer til hi- storisk selvransagelse i sam- fundet.

»Vi skal tænke over, hvad det kan føre til at dæmoni- sere forskellige befolknings- grupper,« siger Georg Metz.

Det var ikke muligt at få en kommentar fra Lars von Trier.

louise.toftebjerg@jp.dk

Morgenavisen Jyllands-
Posten

10-11-04

Morgenavisen Jyllands-
Posten

10-11-04

Ingen dansk reaktion

Den myrdede, hollandske filminstruktør Theo van Gogh blev begravet i går. Men danske kulturpersonligheder føler ikke trang til at stå frem i kampen mod terroren.

»Det er klart, at der ikke er reaktioner i Danmark som dem, man ser i Holland. Mor- det foregik jo der. Det har intet at gøre med, at det er en muslim, der har slået ham ihjel,« siger blandt andet den danske kunstner Jens Galschøit (billedet).

Lokal keramikere med til at markere Amnesty-jubilæum

Den lokale Helle Bovbjerg er blandt 40 kunstnere til Amnesty Internationals jubilæumsudstilling

Keramikere Helle Bovbjerg fra Lysgaard har været med i et-kunstnerisk sam- arbejde i forbindelse Am- nesty Internationals 40-års jubilæum, der markeres i disse dage.

Blandt 40 udvalgte kunstnere fra hele landet - heriblandt Bjørn Nørgaard, Jens Galschøit og Ani- ta Jørgensen - er hun med en keramisk stage til en lysskulptur, der efter endt udstilling i København ud- bydes i auktion på nettet fra på torsdag.

Arbejdet med lysskulp- turen har været meget gi- vende for mig. Kunst- nerisk - men også hold- ningsmæssigt med hensyn til menneskerettigheder. Det at sige ja til sådan et projekt og så selv komme igennem en udvikling uden at være forberedt på det - det har virkelig været en både spændende og varm oplevelse, fortæller Helle Bovbjerg.

Hendes skulptur og de 39 andre kunstneres bidrag til »Lys i en mørk tid« bli- ver udbudt på auktions- huset Lauritz.com og vil i de tre uger, auktionen kø- rer, være at se i husets showroom i Bredgade i Kø- benhavn.

louise

Viborg Stifts Folkeblad

18-11-04

Til en af dem med de gode hjerter

Hverdagens helte: 62-årige Karen Nielsen fra plejecenter Vestervang i Korning fik årets hæderspris for den gode omsorg

Jeg har arbejdet med ældre, siden min konfirmation. Jeg kan ikke forestille mig at holde op, så jeg regner med at blive ved, til jeg bliver 65 år. Jeg er jo rask og synes, jeg kan holde til det.

Sådan lød det fra sygehjælper Karen Nielsen, 62, efter modtagelsen af NyhedsInformations hæderspris 2004.

I april fejrede Karen Nielsen 20-års jubilæum som sygehjælper ved plejecenter Vestervang i Korning i Hedensted Kommune. Men hun har arbejdet med ældre, så længe hun kan huske. Faktisk siden hun blev konfirmeret for snart 50 år siden. Først på plejehjem som uddannet hjemmehjælper. Med uddannelsen som sygehjælper for 22 år siden kom hun til Hatting Plejehjem og senere Brødstrup Sygehus. I næsten alle årene har hun også ved siden af været afløser på Horsens Sygehus og på flere plejehjem i omegnen.

Gode kolleger

Efter prismodtagelsen, som består af en statuette af billedhuggeren Jens Galschiøt, et diplom og 5000 kr., fortalte Karen Nielsen, at hun aldrig har

oplevet arbejdet med ældre som en belastning.

Men jeg er også blevet bedre til at sige fra med tiden. Og ellers er vi så fleksible, at vi bytter opgaver, hvis der er noget, der går os på.

Jeg kan slet ikke rumme, at jeg har fået hædersprisen. For fire år siden mistede jeg min datter i en trafikulykke, og for et år siden min mand. Det er mine arbejdskolleger, der har trukket mig ind i arbejdet og gjort, at jeg kunne komme videre. Jeg har fået tilbudt andre arbejdsopgaver, hvis jeg havde problemer med at magte det. Arbejdet har altid været en glæde. Kun hvis plejepersonalet mobber mig, kan det være et problem, smiler Karen glad og slår en ironisk latter op.

Yder det bedste

Karen Nielsen blev indstillet til NyhedsInformations Hæderspris af områdeleder Susanne Vincentz. Hun skrev bl.a. i indstillingen:

"Trods en travl hverdag og tunge minder i privatlivet evner Karen at yde det bedste for den enkelte. Hun forstår at inddrage pårørende. Hun starter

NyhedsInformations Hæderspris gives for den gode omsorg. Til en af dem, som kan få smilet frem i de gamles ansigter. Det kan Karen Nielsen, som tilhører en eksklusiv klub af dem med de gode hjerter. Her er hun i midten flankeret af områdeleder Susanne Vincentz (tv.) og chefredaktør Grethe Schmidt.

erindringsgrupper, som kører hver torsdag.

Hun yder et stort bidrag, når beboerne skal i sommerhus, på gårdbesøg, fejre fødselsdag, når julestuen løber af stabelen

osv.osv. Hun går også foran, når der skal læres edb. Hun deltager aktivt i stavgang, som arrangeres fra plejehjemmet, og bidrager derfor også meget til, at plejehjemmet får kontakt

med byens yngre borgere.

Og så når hun at servere, når alle de yngre medarbejdere skal holde konfirmationer.

Alt dette klarer hun - uden at skulle høste roser - uden at

skulle stå forrest. Alt dette klarer hun, fordi hun vender alt til noget positivt. Fordi hun ikke sætter hjernen på overarbejde og lader hjertet være arbejdsløst."

Berlingske Tidende

12-11-04

Groft sagt

Høj moral

For et par dage siden slog et par medlemmer af »Hovedstadens Radikale Integrationstænkertank« i Berlingske Tidende til lyd for en helt særlig slags »integrations«-kanon i undervisningen i rigets historie. Forslaget var rørende, præget af høj moral og ringe viden, en cocktail, man kan nå langt med. Så langt formentlig, at man kan blive lederskribent på Politiken, der i sin leder, onsdag, kalder Venstre-ministrene Tove Fergo og Hans Chr. Schmidt samt den tidligere Venstremand Peter Brixtofte for »arvtagere til P.A. Alberti«. Nævnte justitsminister bedrog som bekendt Den Sjællandske Bondestands Sparekasse for næsten 15 mio. kr. og formøblede desuden et statslån på små 2 mio., i alt 17 mio., hvilket i 1908 - afsløringstidspunktet - svarede til 20 pct. af statens årlige indtægter og altså i dag ville svare til ca. 90 mio. kr. Det må være en ganske speciel oplevelse for Fergo og Schmidt at se sig omtalt som arvtagere til Alberti i en avis, der vel bør anses for seriøs. Groft sagt råder dem til at tage det roligt og huske på, at til meget høj moral svarer ofte meget lille respekt for kendsgerningerne - ligesom man jo kan blive så moralsk,

at moralen ligefrem skyder knop og bliver til dobbeltmoral.

Clas Kastholm Hansen

Gennemført stiv

Nu må valget da snart være lige om hjørnet. Thor Pedersen har fremlagt årtiets mest imødekommende finanslov, mens Mogens Lykketoft slår til på et helt andet niveau. I et sidste desperat forsøg på at nå sine kernevælgere har han stillet sig og sit privatliv til rådighed for Se og Hør, der ikke er sen til at benytte sig af den taknemmelige mulighed. Bladet hævder, at Lykketoft er »smaskforelsket«, og konkluderer, at målet for hans forelskelse »giver Lykketoft nye kræfter«. Groft sagt glæder sig naturligvis på Lykketofts

En smaskforelsket Lykketoft har fået nye kræfter.

vegne over hans held, som givet er velfortjent. Og rigtignok griner Lykketoft da også henrykt på de tre store billeder, der dokumenterer kærligheden, men lige så tydeligt er det, at Lykketoft på samtlige billeder trækker sig præcist den anelse fra sin udkårne, som ville få alarmklokkerne til at ringe hos enhver samlivsterapeut. Nå, en smule stiv i ryggen har han jo altid været. Spørgsmålet er imidlertid, om hans transformation til førsteelsker er det, vælgerne efterlyser. Umiddelbart forekommer det, at hans fokus på statsministerposten er utydeligt. Og uden en glubende sult efter landets højeste embede går det med sikkerhed ikke. Og det vil vi vide at prise os lykkelig over. Egon Balsby

Sådan er monoteister

Kunstneren Jens Galschiøt er en af dem, der har slået sig op på politisk kunst med skulpturer som »den indre svinehund« og en særlig skamstøtte, »Pillar of Shame«. Gået på klingen af Jylland-Posten om sit syn på drabet af filmmanden Theo van Gogh har han til gengæld ikke meget at sige: »De monoteistiske religioner tilbyder én Gud og taler krigersk om såkaldteantro og er kvindeundertrykkende«, siger han

med en generaliserende formulering, der ikke just placerer ham i forreste geled blandt dem, der tænker nærmere over tingene eller har noget vigtigt at sige. Til gengæld har han bragt sig i godt selskab. To af de herboende muslimers talsmænd, Abu Laban og Omar Shah, har vist sig ude af stand til på spørgsmål i TV at tage afstand fra bin Laden eller fra den form for særlig muslimsk monoteisme, der består i at overfaldeantro koranlæsere på gaden i København eller myrde hollandske filmmagere, der i kunstnerisk form protesterer mod indvandreres kvindeundertrykkelse. Farshad Kholghi efterlyste forleden danske kulturpersonligheders afstandtagen fra drabet i Holland. Nu har Galschiøt domonstreret, hvilket kunstnerisk mod man kan forvente fra den side. Dagens avis kan til gengæld fortælle, hvorledes den myrdede Antonio Curras forældre i København har været udsat for indbrud i deres campingvogn, og at blomster lagt på sønnens grav er fjernet. Sådan er de, de monoteister. Men det skal vi næppe regne med at høre en kunstner forholde sig til. Det er meget mere uforpligtende bare at generalisere som Galschiøt, end det er at tage konkret stilling. Det kan nemlig koste noget. Ditlev Tamm

Til de vildfarne

DRs tidligere generaldirektør, Christian S. Nissen, er nu genopstået. Forleden talte han i Publicistklubben, hvor han meddelte, at »mine læber er syet sammen med ståltråd«. Derfor fik forsamlingen ikke nogen uddybende beretning om de dramatiske dage i DR, der blev Nissens sidste. Til gengæld formulerede Nissen sig om den fremtidige styring af DR og sagde bl.a.: »Jeg har ikke fantasi til at forestille mig en konstruktion, hvor de udpegede ikke på en eller anden måde skulle udspringe af det politiske system. DR er samfundets ejendom.« Disse kloge, men også indlysende betragtninger fandt Nissen formodentlig kun grund til at fremsætte, fordi de to væsentligste politiske aktører på området, kulturminister Brian Mikkelsen og Venstres politiske ordfører, Jens Rohde, som de to eneste i den danske medieverden sværger til en såkaldt »professionel« bestyrelse. Hvorfor er der ikke rigtig nogen, der ved, herunder ikke mindst de to nævnte. Men kan Christian S. Nissen medvirke til at bringe de to vildfærdede herrer ud af deres vildfarelse, skal vi aldrig siden diskutere størrelsen af Nissens fratrædelsesgodtgørelse. Egon Balsby

NyhedsInformation for Social- og Sundhedssektor

12-11-04

Månedssblad

Egon Balsby

Clas Kastholm Hansen

Ditlev Tamm

Til en af dem med de gode hjerter

Hverdagens helte: 62-årige Karen Nielsen fra plejecenter Vestervang i Korning fik årets hæderspris for den gode omsorg

-Jeg har arbejdet med ældre, siden min konfirmation. Jeg kan ikke forestille mig at holde op, så jeg regner med at blive ved, til jeg bliver 65 år. Jeg er jo rask og synes, jeg kan holde til det.

Sådan lød det fra sygehjælper Karen Nielsen, 62, efter modtagelsen af NyhedsInformations hæderspris 2004.

I april fejrede Karen Nielsen 20-års jubilæum som sygehjælper ved plejecenter Vestervang i Korning i Hedensted Kommune. Men hun har arbejdet med ældre, så længe hun kan huske. Faktisk siden hun blev konfirmeret for snart 50 år siden. Først på plejehjem som uuddannet hjemmehjælper. Med uddannelsen som sygehjælper for 22 år siden kom hun til Hattings Plejehjem og senere Brødstrup Sygehus. I næsten alle årene har hun også ved siden af været afløser på Horsens Sygehus og på flere plejehjem i omegnen.

Gode kolleger

Efter prismodtagelsen, som består af en statuette af billedhuggeren Jens Galschiøt, et diplom og 5000 kr., fortalte Karen Nielsen, at hun aldrig har

oplevet arbejdet med ældre som en belastning.

-Men jeg er også blevet bedre til at sige fra med tiden. Og ellers er vi så fleksible, at vi bytter opgaver, hvis der er noget, der går os på.

-Jeg kan slet ikke rumme, at jeg har fået hædersprisen. For fire år siden mistede jeg min datter i en trafikulykke, og for et år siden min mand. Det er mine arbejdskolleger, der har trukket mig ind i arbejdet og gjort, at jeg kunne komme videre. Jeg har fået tilbudt andre arbejdsopgaver, hvis jeg havde problemer med at magte det. Arbejdet har altid været en glæde. Kun hvis plejepersonalet mobber mig, kan det være et problem, smiler Karen glad og slår en ironisk latter op.

Yder det bedste

Karen Nielsen blev indstillet til NyhedsInformations Hæderspris af områdeleder Susanne Vincentz. Hun skrev bl.a. i indstillingen:

"Trods en travl hverdag og tunge minder i privatlivet evner Karen at yde det bedste for den enkelte. Hun forstår at inddrage pårørende. Hun starter

NyhedsInformations Hæderspris gives for den gode omsorg. Til en af dem, som kan få smilet frem i de gamles ansigter. Det kan Karen Nielsen, som tilhører en eksklusiv klub af dem med de gode hjerter. Her er hun i midten flankeret af områdeleder Susanne Vincentz (tv.) og chefredaktør Grethe Schmidt.

erindringsgrupper, som kører hver torsdag.

Hun yder et stort bidrag, når beboerne skal i sommerhus, på gårdbesøg, fejre fødselsdag, når julestuen løber af stabelen

osv.osv. Hun går også foran, når der skal læres edb. Hun deltager aktivt i stavgang, som arrangeres fra plejehjemmet, og bidrager derfor også meget til, at plejehjemmet får kontakt

med byens yngre borgere.

Og så når hun at servere, når alle de yngre medarbejdere skal holde konfirmationer.

Alt dette klarer hun - uden at skulle høste roser - uden at

skulle stå forrest. Alt dette klarer hun, fordi hun vender alt til noget positivt. Fordi hun ikke sætter hjernen på overarbejde og lader hjertet være arbejds-løst."

Bladgruppe..... Dagblad
Oplagstal..... 142.012
Læsertal..... 528.000
Lidtrivaleaactaf Siactilantl

13-11-04

Politiken

Ravnshøj Tværgade 5 C, 2200 KBH N
Tel. 35 39 13 00 - Fax. 35 39 13 39
Besøg os på WWW.AJOURKLIP.DK

AJOUR KLIP GRUPPEN

Myten om vores tavshed

Jytte Rex, filminstruktør:
»Mordet er udtryk for, at kritik ikke tolereres i autoritære

Demokratiet er i fare

Stig Dalager, forfatter:
»Omkring mordet på Pim Forthum

»Omkring mordet på Pim Forthum gav jeg personligt samme udtryk for en ytring i Politiken et af uroen ved de her fra danske nyheder fra det selv har været i. Noget tilsvarende i plads at gøre her. ik og religiøst betone- og trusler er en ve- elighed, det handler om ytringsfriheden, men også om borgernes relæ af sikkerhed i demokratiet. Den islam- ndamentalisme er en lige så stor risiko for liet og borgerens sikkerhed som de kendte e ideologier. Når det så er sagt, sympatiserede med Theo Van Goghs ekstreme kunstneriske ler i hans kritik af den islamiske fundamental- fra det jeg har set, virker den lige så ensret- det han sætte sig for at afsløre og forfølge lviist sit mål. Men det er en ren kunstnerisk

Vi må tage ordet

Klaus Rohstejn, forfatter:

»Jo, kunstnerne bør tage ordet, og jeg forventer at det sker. Jeg er selv med i bestyrelsen for Dansk PEN, der ofte er blevet beskyldt for at være håndsky over for kritik af islam. Men vi var naturligvis hurtige til at udtrykke vores chok over mordet på Theo van Gogh, ligesom vi for et par år siden stillede os på den franske forfatter Michel Houellebecqs side, da han blev hevet i retten for at kræmpe islam i en af sine romaner. Danske kunstnere stod jo også fast og brast med Salman Rushdie. Hvis man holder sig tilbage for at fordømme mordet på Theo van Gogh, skyldes det enten fejhed, fejlpåbæret loyalitet eller frygt for at komme til at gå højtrædningens ærende. Den frygt må man bare se stort på, for det er terrorismen og ikke højtrædningen, der er demokratiets fjende nummer 1.»

Kunstnere er blevet æsteter

Jens Galschiøt, billedhugger:

»Selvfølgelig har vi som kunstnere en forpligtelse til at interessere os for, hvordan kunstnere andre steder i verden har det i deres kamp for ytringsfriheden, og derfor skal mordet på Theo van Gogh fordømmes så kraftigt som muligt. Den virkelige fjende er ikke en bestemt religion, men derimod en fundamentalistisk udlægning af religion. Desværre er der mange billedkunstnere, som er lidt for håndsky over for at udtrykke en samfundsbekvidt holdning. Man teoriserer i ét væk om døden og livet og andre eksistentielle spørgsmål uden at tage stilling til udviklingen i det samfund, man lever i. Når kunstnerne ikke har reageret på mordet på Theo van Gogh skyldes det, at de færeste af dem efterhånden reagerer på noget som helst. Kunstnere er langt hen ad vejen blevet ligegyldige i samfunddebatten og har reduceret sig selv til rene æsteter.»

TECHING: CRAIG STEPHENS

Og hvor lammende for den offentlige debat er det danske højres skadede efter Bushs valgsejr? Men det er klart, at hvis ikke ytringsfriheden forsvares og bruges, tjå, så går det først rigtig galt».

15-12-04

Eventyrlig indgang til HCA-hotel

UDSMYKNING: Kunstens grimme ælling dekorerer byens fine hotel med H.C. Andersen

af John Borgkilde

jo@fyens.dk

DDENSE: Den lille Havfrue, Klods Hans og Den standhaftige Tinsoldat siger på hver deres måde goddag og velkommen til Radisson Hotel H.C. Andersen, mens digteren selv, i egen høje person, sidder på en bænk ved siden af og følger livets gang i sit gamle kvarter.

Fredag den 1. april næste år afsløres billedhuggeren Jens Galschiøts udsmykning af hotellets nye indgangsparti samt træbænken ved H.C. Andersen i bronze. Galschiøt er ved at modellere de tre fortællinger som tre meter høje kobberstolper, der fortæller hver sit eventyr.

De midlertidige træstolper rykkes, så eventyrkunsten vinkelret kommer til at bære det nye tag over foyeren.

Her skal skulptur-modellen Fortællerbrønden stå ved siden af en HCA-info stander. Hotellet har købt modellen, der står på Flakhaven.

- Vi indhenter det forsømt, så hotellet kan gå HCA-ret i møde med god samvittighed, siger formanden for H.C. Andersen Kongressenter K/S, Richard Wilhjem.

Eventyrets fabuleringer
Klods Hans har haft ret meget eventyr og H.C. Andersen at byde på, men det er det der bod på nu, hvor hotellet investerer godt halvmillion kroner i Jens Galschiøts fabulerende kunst.

GALSCHIØT OG HCA

● To af de tre søjle-kunstværker, der i eminente detaljer fortæller hver sit eventyr, kommer til at stå ud for Radisson Hotel H.C. Andersens indgangsparti lobby- og foyer-vindue - det tredje får den røde murstensmur som baggrund.

● Ud over den fantasifulde, kreative og kunstneriske udformning inspireret af de tre H.C. Andersen-eventyr Den lille Havfrue, Den standhaftige Tinsoldat og Klods Hans, så er tilblivelsen af kobber-søjlerne en lang og sej proces.

● Jens Galschiøt har bl.a. haft sin assistent Alberto Aragon fra Mexico til at tage sig af de

tekniske finesser.

● Modellerne bygges omstændigt og minutløst op. Først modelleres formen i ler. Derefter tages en afstøbning i en gummi-masse med silikone. Den viderebearbejdes til en voksmodel i silikone, som derefter danner grundlaget for den endelige kobberskulptur.

● Hotellets ledelse håber at få Tysklands tidligere kansler Helmut Schmidt til at afsløre kunstværkerne den 1. april 2005 - den dag bor han nemlig på hotellet. Den gamle statsmand sidder i HCA-Fondens præsidium.

FAKTA

- Det er et af vores bidrag til fejringen af 200 året for H.C. Andersens fødsel i nabolaget, og vi kommer skam med flere spændende tiltag, lover hotellets direktør Jack Nielsen.

En begejstret formand
Sidste år blev hotellets gange, værelser og mødelokaler dekoreret af maleren Karsten Rudolfsens eventyrkunst.

Desuden bliver skulpturen Tommelise stående på pladsen ud for hotellets indgang.

Richard Wilhjem så i går for første gang, hvor det bærer hen med de tre eventyrstolper til det nye indgangsparti - og køberen var begejstret.

- De sætter alle sanser i

gang og fortæller i detaljer, hver især sin andersenske historie. Det er, som vi havde tænkt os.

Et mylder af figurer

Fantasiaen har slået gnister, og typisk for Galschiøt så myldrer Andersen-universets figurer helt ned i detaljer, som om de kæmper om at få plads fra øverst til nederst - selv om det kan være svært at se, hvad der er op og ned i den vrimglende udlægning af de tre folkekære eventyr.

Især Havfruen voldte ham besvær. Her svømmer hun over på den ækle heks. Tinsoldaten står, som i eventyret, på hovedet med baronetten plantet i brostenene mens

Og her får Klods Hans sin smukke prinsesse, fortæller kunstneren Jens Galschiøt til HCA-skulpturerens køber, Richard Wilhjem, formand for Hotel H.C. Andersens bestyrelse, der i går besøgte atelieret. Bagved anes Tinsoldaten.

FOTO: JØRGEN HANSEN

han bærer på prinsessen, der også er god til at stå på ét ben. Og Klods Hans har både krage, gedebuk og prinsesse.

- Jeg har læst og sat mig ind i de tre eventyr, ned i detaljer, ellers kunne jeg heller ikke have lavet det, siger kunstmiljøets egen grimme ælling.

De tre træstolper foran Radisson H.C. Andersens nye indgangsparti bliver den 1. april næste år udskiftet med Jens Galschiøts kunstneriske bud på de tre H.C. Andersen-eventyr Havfruen, Tinsoldaten og Klods Hans.

FOTO: JØRGEN HANSEN

Fyens Stiftstidende

27-12-04

DERFOR VALGTE 1014 HOTEL HCA GALSCHIØT

■ Det har nogle steder i andegården vakt almindelige forundring, at Radisson SAS Hotel H.C. Andersens bestyrelse med formand RICHARD WILHJELM i spidsen, har udpeget den kontroversielle kunstner JENS GALSCHIØT til i anledning af 200-året for H.C. Andersens fødsel, at udsmykke hotellet med tre søjler i kobber - fyldt med eventyrfigurer - og en bænk i bronze, hvor digteren sidder. Dertil siger Richard Wilhjem, at "Jens er en fremragende kunstner. Vi har givet ham en opgave, han udfører meget professionelt, hvor man kan identificere og opleve eventyrene - og så var bestyrelsen enig om, det skulle være en lokal kunstner med international ry - og det har han jo". (j.b.)

Economía , 18 octubre 2004

Un grupo de manifestantes pasa en Londres junto a una obra del escultor danés Jens Galschiot

Londres marcha contra la guerra

Miles de personas participaron ayer en Londres en una manifestación contra la guerra y la ocupación de Iraq, con la que se puso fin a la tercera edición del Foro Social Europeo, inaugurado el jueves pasado en la capital británica. La marcha fue convocada por el grupo Stop the War (parad la guerra), junto con Paul Bigley, hermano del rehén británico Kenneth Bigley, asesinado la semana pasada en Iraq. Según sus organizadores, la manifestación reunió a casi 100.000 personas, mientras que la policía redujo esa cifra a 20.000.

La manifestación se desarrolló pacíficamente hasta su culminación en Thames Square. "Cuanto más seamos los que elevemos nuestras voces, más seguros estaremos", clamó el hermano del rehén asesinado. "Por Kenneth y por todos los que están en Iraq os pido que os unáis a nosotros", añadió. Junto a londinenses y pacifistas llegados de numerosos países para participar en el Foro Social, a la protesta se unieron también otros familiares de soldados británicos que han resultado muertos en Iraq.

// 1014

HVORDAN MON
BØRNE SER
PÅ LIVET
I VOLLSMOSE?

ER VORES STRAFFE-
SYSTEM FOR
BLØDSØDENT?

HVAD BETYDER 11.
SEPTEMBER FOR DIG?

HVAD VIL DET SIGE
AT VÆRE DANSK?

HVAD ER LIVSKVALITET
FOR EN STØRRELSE?

NOGLE AF DE 50 SPØRGSMAÅL
PUBLIKUM KAN STILLE
OG HØRE FØRSKELLIGE
PERSONERS SVAR PÅ

HØR BETONHJERTET SLÅ

Niller Madsen lader stemmer fra Vollsmose komme til orde gennem fem Galschiøt-skulpturer

Af Knud Raasthøj
Foto: Birgitte Carol Heiberg
raast@fyens.dk

Det gør helt ondt på den gamle venstrefløjskæmper, når han skal fortælle om sit smil til Pia Kjærsgaard. Hendes holdninger kan han nemlig ikke fordrage.

- Jeg sad i Vandrehallen på Christiansborg og ventede, da hun kom fordi i cowboybukser og sendte mig et smil, og jeg smilede tilbage, fortæller Niller, der egentlig hedder Niels H. Madsen.

- Men bag de holdninger, hun har, er hun jo også et menneske, konstaterer Niller, som mange vil kende fra den lokale tv-station "Odense ser rødt".

Selv om hans venlige smil til Pia Kjærsgaard kom lidt bag på Niller selv, så er det faktisk den samme mekanisme, han gerne vil sætte i gang med den store kunstinstitution "Stemmer fra betonen", der kan ses i rådhusen i

FAKTA

Udstillingen vises i Odense Rådhus fra tirsdag den 4. til onsdag d. 12 januar.

Herefter flyttes den til Vollsmose Bibliotek, hvor den vises fra 17. januar til 5. februar.

Research, optagelse og projektledelse: Niels (Niller) H. Madsen, Lars Andreassen, Odense ser Rødt - Tv-Videoproduktion.

Programmering: Thomas Petterson, Hans Roskam, Monitor Media.

Kunstinstitution: Jens Galschiøt - billedhugger.

Grafisk Design: Henrik Jørgensen, XZ-produktion.

Web-site: www.stemmerfrabetonen.dk

Økonomisk støtte: Odense Kommunes Kulturforvaltning, Kunststyrelsen og LO.

Odense fra på tirsdag.

Lad os respektere hinanden som mennesker og tage stilling til den enkeltes holdninger, hvad enten den bærer tørklæde eller ej.

- Folk i Vollsmose er lige så forskellige, som folk i enhver anden bydel i Danmark, siger Niller Madsen.

- Men der er trukket en fed streg mellem DEM og OS - OS, der er demokratiske, vestlige eller europæiske og nu er vi så også blevet kristne, og så DEM, der ofte er fra Mellemøsten og islamister.

For mange er Vollsmose helt firkantet blevet lig med DEM.

- Så er det nemmere at forholde sig til. Vollsmose bliver betragtet som noget, der kom udefra - noget der gik galt og forstyrrer os, siger Niller Madsen.

- Sådan har det også været tidligere i Vollsmose, men da var problemet enlige mødre og utilpassede unge, der hed Brian og René. Det har de

fleste bare glemt i dag.

Niller Madsen vil bryde hul i muren om bydelen Vollsmose og lade de folk, som bor, lever og arbejder der, komme til orde. Håbet er, at det firkantede billede bliver erstattet af en respekt på tværs af holdninger.

Resultatet er blevet - hold fast - en interaktiv, digital kunstinstitution, der fra på tirsdag kan ses, prøves, mærkes og opleves i rådhusen i Odense.

I samarbejde med billedhuggeren Jens Galschiøt er der lavet fem skulpturer i beton, kobber og armeringsjern. Hver skulptur rummer tre kobberbelagte fladskærme, og gennem dem kommer 24 vidt forskellige mennesker fra Vollsmose til orde.

Der er den tyrkiske kørelærer, nærbetjenten, barnet af den politiske flygtning fra Iran, førtidspensionisten, palæstinenser fra flygtningelejren i Libanon og de

19 andre. Publikum kan selv bestemme, hvem af de 24, de vil have til at svare på et af de 50 spørgsmål, som alle svarer på.

- Jeg fik idéen i 2001 fra et lignende projekt, der hed Babelstårnet, hvor 100 kendte danskere besvarer spørgsmål, de selv har stillet, fortæller Niller Madsen.

- I starten var tanken bare at stille en række computere op på nogle borde, og så kunne publikum klikke sig ind på de forskellige svar.

I erkendelse af, at kendte som Alexander Kølpin, Halldor Topsøe, Anne Marie Helger, Lotte Heise, Ebbe Kløvedal Reich og andre nok nemmere kunne lokke folk til en kedelig computer end førtidspensionisten og flygtningen fra Vollsmose, besluttede Niller Madsen at gå i kompagniskab med Jens Galschiøt.

De to har en fortid sammen i Kommunistisk Forum.

- Men det er 1000 år siden, som Niller husker det.